

Việt Sử luiocular

TRẦN QUỐC VƯỢNG
dịch

NHÀ XUẤT BẢN THUẬN HÓA
TRUNG TÂM VĂN HÓA CỘNG NGHỆ ĐÔNG TÂY

VIỆT SỬ LƯỢC

VIỆN NGHIÊN CỨU HÁN NÔM

ĐINH KHẮC THUÂN
Đối chiếu, chỉnh lý

TÁC GIẢ KHUYẾT DANH ĐỜI TRẦN
THẾ KỶ XIV

VIỆT SỬ LƯỢC

(GỒM 3 QUYỂN)

TRẦN QUỐC VƯỢNG
phiên dịch và chú giải

NHÀ XUẤT BẢN THUẬN HÓA
TRUNG TÂM VĂN HÓA NGÔN NGỮ ĐÔNG TÂY

MẤY LỜI CỦA NGƯỜI DỊCH

Chúng ta đều biết rằng, nước ta chép sử bắt đầu từ đời Trần. Quyển sử đầu tiên của nước ta - cho đến nay được biết - là sách Đại Việt sử ký do Lê Văn Hưu soạn, đời Trần Nhân Tông, năm Nhâm Thân 1272. Theo lời tựa của Ngô Sĩ Liên trong Đại Việt sử ký toàn thư và phàm lệ của sách đó, ta được biết rằng Đại Việt sử ký của Lê Văn Hưu gồm 30 quyển, chép lịch sử từ Triệu Vũ Đế (Triệu Đà) đến Lý Chiêu Hoàng. Sách ấy ngày nay không còn nữa. Nó đã bị thêm bớt, sửa chữa, bao gồm vào sách Đại Việt sử ký toàn thư.

Những sách sử đời Trần còn lại đến ngày nay chỉ còn thấy hai bộ: một là sách An Nam chí lược của Lê Tắc soạn ở Trung Quốc vào năm 1333, nội dung khá phong phú, nhưng đứng trên lập trường một kẻ phản quốc, dùng lời lẽ bọn phong kiến Trung Quốc mà biên chép lịch sử nước ta. Còn bộ sử thứ hai là một bộ sách nhỏ, gọi là sách Việt sử lược mà chúng ta sẽ nghiên cứu sau đây.

Việt sử lược là bộ sách soạn đời Trần. Sở dĩ ta biết chắc như thế là vì hai lý do:

1. Sách này đổi họ Lý ra họ Nguyễn. Việt sử lược gồm ba quyển. Quyển thượng chép tóm tắt sự việc từ Triệu Đà đến Lê Ngao Triều. Quyển trung và quyển hạ đều gọi là "nhà Nguyễn" (Nguyễn Kỷ) chép sự việc từ Lý Công Uẩn đến Lý Chiêu Hoàng, trong đó các vua, các quan lại họ Lý nhất loạt bị đổi ra họ Nguyễn. Vì sao vậy? Xét sách An Nam chí lược của Lê Tắc có chép rằng: Họ Trần thay lập, tất cả tông tộc nhà Lý và dân chúng có họ Lý đều bắt đổi ra họ Nguyễn để dứt lòng mong mỏi của dân"⁽¹⁾. Nhà Trần lấy cớ ông tổ họ Trần tên là Lý, mà bắt dân chúng phải đổi họ Lý ra họ Nguyễn.

Xem thế, sách Việt sử lược - cũng như sách Thiền uyển tập anh đều đổi họ Lý ra họ Nguyễn - là của người đời Trần soạn ra. (Các quan lại người Trung Hoa có họ Lý thì có khi vẫn để nguyên là họ Lý).

2. Cuối quyển III, Việt sử lược có chép phụ lục một bản niên hiệu các vua đời Trần (Trần triều kỷ niên) cuối cùng đề "Kim vương, Xương Phù nguyên niên, Đinh Tị" (Vua nay, hiệu Xương Phù năm đầu, năm Đinh Tị). Xương Phù là niên hiệu của Trần Đế Nghiện. Năm đầu hiệu Xương Phù là năm Đinh Tị, theo dương lịch là năm 1377. Vậy Việt sử lược là bộ sách viết vào cuối đời Trần, khoảng sau năm 1377, sau bộ Đại Việt sử ký của Lê Văn Hưu.

Trong sách không nói tên tác giả, ta không

⁽¹⁾ An Nam chí lược q.12 - "Thế gia họ Lý".

rõ của ai làm ra. Bộ sách này ở nước ta cũng thất truyền. Đến đời Càn Long nhà Thanh (1736-1795), bộ sách này mới được đem in ra, nói là theo bản của tuần phủ Sơn Đông thu nhặt được đem dâng lên vua.

Người hiệu đính Việt sử lược là Tiên Hi Tô, người ở Kim Sơn (thuộc tỉnh Giang Tô), tự là Tích Chi, san định bộ Thủ sơn các tùng thư. Bộ sách Việt sử lược được lưu ở Thủ sơn các tùng thư và ở Khâm định tú khố toàn thư đời Thanh. Nhiều nhà xuất bản Trung Quốc đã khắc in Việt sử lược.

Theo Tú khố toàn thư tổng mục đề yếu thì bộ sách này nguyên đề là Đại Việt sử lược. Đại Việt là quốc hiệu nước ta đời Lý Trần; cũng như Đại Việt sử ký của Lê Văn Hưu, bộ sách này lấy tên quốc hiệu làm tên sách. Chắc là người Thanh khi in sách này ra đã bỏ bớt chữ Đại đi, vì họ vốn khinh ta là một nước nhỏ mà dám tiếm hiếu, xưng đế như Trung Quốc, cho là nước ta tự xưng là Đại đế khoe khoang, nên đã tự động bỏ bớt đi.

Về nội dung, sách Việt sử lược, như đã nói ở trên, chia làm ba quyển.

Quyển I chép những sự thay đổi trong nước buổi đầu, các vua từ Triệu Đà trở xuống, các viên mục thú trong thời Bắc thuộc cùng nhà Ngô, nhà Đinh và nhà Lê (Tiên Lê).

Quyển II và quyển III dành chép truyện nhà Lý.

Việt sử lược chép đoạn về Hùng Vương rất sơ sài, không nói gì đến Kinh Dương Vương, Lạc

Long Quân, cũng không chép các truyện hoang đường về Âu Cơ và Lạc Long, truyện 100 trứng, Phù Đổng thiên vương; Chủ Đồng Tử, Tiên Dung... Việt sử lược cũng chỉ nói qua loa đến Thục An Dương vương (không chép truyện thần Kim Quy), chứ không chép thành một kỷ (Hồng Bàng kỷ, Thục kỷ...) như Đại Việt sử ký toàn thư. Bắt đầu từ nhà Triệu, Việt sử lược mới chép thành một kỷ. Việt sử lược cũng chấm dứt với việc Lý Chiêu Hoàng nhường ngôi cho Trần Cảnh, chỉ thêm một bản Phụ lục kê niên hiệu các vua nhà Trần chứ không chép sự tích các vua đó. Ta biết rằng sách Đại Việt sử ký của Lê Văn Hưu cũng chỉ chép từ Triệu Đà đến Lý Chiêu Hoàng, nên ta có thể đoán rằng Việt sử lược là do một tác giả cuối đời Trần đã lược lại Đại Việt sử ký của Lê Văn Hưu, nên mới đặt nhan đề là Đại Việt sử lược.

Và ta lại thấy Việt sử lược và Đại Việt sử ký toàn thư chép nhiều chỗ rất giống nhau: giống nhau cả từng chi tiết vụn vặt; như những chuyện dân gian trăng, quạ trăng, rùa sáu mắt, ngực có chữ "lưu văn"... thì hai sách chép giống hệt nhau. Lại ví dụ như chuyện Đỗ Anh Vũ, chuyện Nguyễn Quốc, hai sách chép hoàn toàn giống nhau cả về hành văn, câu văn. Dưới chuyện Đỗ Anh Vũ, sách Toàn thư còn chép lại lời bàn của Lê Văn Hưu về việc đó. Điều đó chứng tỏ cả hai sách đều chép theo Đại Việt sử ký của Lê Văn Hưu. Có những đoạn Việt sử lược chép tóm tắt một cách quá rõ rệt, câu văn thành ra khó hiểu,

thiếu mạch lạc (ví như việc khởi nghĩa của Thân Lợi năm 1139), nhưng dò lại sách Toàn thư thì ta lại hiểu rõ được đâu đuôi câu chuyện. Những ví dụ như thế rất nhiều, khiến trong chứng mực nào đó, ta có thể quả quyết rằng Việt sử lược là bản tóm tắt của Đại Việt sử ký. Duy có những đoạn Việt sử lược có chép mà Toàn thư *lại không chép*, hay có những đoạn Toàn thư chép mà Việt sử lược *không chép*. Theo Ngô Sĩ Liên, sách Đại Việt sử ký của Lê Văn Hưu gồm 30 quyển, mà nay phần còn lại trong Toàn thư và Việt sử lược *không còn là bao*. Điều đó chứng tỏ cả hai sách đã lược bớt sách Đại Việt sử ký rất nhiều. Không những thế, có thể là Ngô Sĩ Liên còn sửa chữa Đại Việt sử ký của Lê Văn Hưu nữa, vì ta thấy Việt sử lược có nhiều đoạn chép khác hẳn sách Toàn thư, ví như đoạn chép về việc vua Lý Thánh Tông đánh Chiêm Thành và nhất là những sự việc xảy ra cuối thời Lý, vào đời Cao Tông và Huệ Tông, thì không những Việt sử lược chép được nhiều chi tiết tỉ mỉ mà sách Toàn thư *không có*, lại có khi ngược hẳn với Toàn thư (ví như truyện Đoàn Thượng, Nguyễn Nộn). Dưới thời Trần, ảnh hưởng của Phật giáo và Đạo giáo còn rất mạnh, Nho giáo tuy đã phát triển, song chưa chiếm được ưu thế tuyệt đối như từ đời Lê trở về sau. Vì thế, ta thấy sách Việt sử lược - không bị nhà Lê sửa đổi theo tinh thần Nho giáo - đã chép rất nhiều chuyện hoang đường như luôn luôn chép chuyện rồng hiện, voi trắng, sê trắng, rùa sáu mắt sáu chân, cau chín buồng,

lúa chín bông cùng những chuyện mê tín dị đoan như chuyện thằng bé lên ba mà ai nói gì cũng hiểu, vua làm gì cũng biết, chuyện đầu thai... Những chuyện đó đến đời Lê, khi Nho học đã thành trưởng, khi vu tràng tả đạo đã bị các vua thời Lê sơ ngăn cấm, thì Ngô Sĩ Liên đã bỏ bớt rất nhiều khi soạn sách Toàn thư. Vì thế, Việt sử lược, ngoài giá trị về mặt sử liệu, còn giúp cho chúng ta hiểu thêm đời sống tinh thần của nhân dân ta dưới thời Lý, Trần.

Về nhân danh, địa danh, Việt sử lược chép có nhiều chỗ xuất nhập với Toàn thư. Về ngày tháng, Việt sử lược cũng nhiều chỗ chép nhầm, hoặc là vì tự dạng gần giống nhau, hoặc chép sai hẳn; về năm, Việt sử lược cũng chép nhầm một đôi chỗ, ví như để việc Lý Thường Kiệt đánh Tống vào năm 1074, trong khi các thư tịch đời Tống và sách Toàn thư để vào năm 1075. Trong khoảng từ 1140-1150, trong các sự việc, Việt sử lược chép sớm mất một năm.

Trong các bản in Việt sử lược lưu hành hiện nay, các vua Đại Việt chỉ chép là "Vương" (王) chứ không chép là "Đế" (帝) tuy rằng vẫn chép các vua Đại Việt xưng đế hiệu. Chắc rằng người nhà Thanh khi soạn cho in sách này vào bộ Tứ khố toàn thư đã tự tiện đổi chữ "Đế" ra chữ "Vương" cũng như họ đã tự tiện bỏ chữ "Đại" (大) trong nhan đê của cuốn sách, vì trong tư tưởng phong kiến Trung Quốc, chỉ có một đại quốc là Trung Quốc, một hoàng đế là hoàng đế Trung Quốc.

*
* *

Việt sử lược là một bộ sách nhỏ, song có nhiều chi tiết quý báu, giúp ích cho việc nghiên cứu lịch sử nước nhà, nhất là lịch sử buổi đầu thời kỳ tự chủ. Nó lại là bộ sách lịch sử vào loại xưa nhất do người Việt Nam viết còn lưu truyền được tới ngày nay.

Vì nhận thấy tầm quan trọng của pho sách đó như vậy, chúng tôi thấy nên dịch ra tiếng Việt để các bạn học tập và nghiên cứu sử Việt Nam có thêm một tài liệu tham khảo.

Chúng tôi cũng thấy, đi đôi với việc phiên dịch cuốn sách đó, cần phải đổi chiếu với các tác phẩm lịch sử khác, đặc biệt là với sách Đại Việt sử ký toàn thư là sách sử dụng trực tiếp sách Đại Việt sử ký của Lê Văn Hưu, để soi sáng thêm cho phần ghi chép trong Việt sử lược.

Đồng thời chúng tôi cũng cố gắng chú giải một số sự kiện cốt yếu, chú thích một số địa danh để việc nghiên cứu cuốn Việt sử lược được dễ dàng hơn. Chúng tôi chủ trương không chú thích quá dài vì muốn tôn trọng tính chất của cuốn sách, như nhan đề đã ghi rõ, chỉ là tóm tắt lịch sử Đại Việt mà thôi.

Tuy nhiên, vì thiếu thốn tài liệu, khả năng lại có hạn, có một số địa danh ở thời Lý đến nay chúng tôi không rõ duyên cách ra sao. Chúng tôi đành phải gác lại, chờ khi có thêm tài liệu sẽ bổ

khuyết vào sau, đồng thời cũng chờ ý kiến của các vị thức giả chỉ bảo cho.

Đây là bản dịch Việt sử lược đầu tiên, không khỏi có nhiều sai lầm, thiếu sót, mong các bạn đọc xa gần góp ý kiến nhận xét phê bình cho chúng tôi, để sau này bản dịch sẽ được hoàn hảo hơn. Chúng tôi xin trân trọng cảm ơn.

HÀ NỘI, 1959

TÚ KHỐ TOÀN THƯ TỔNG MỤC ĐỀ YẾU

Việt sử lược gồm ba quyển⁽¹⁾, không rõ họ tên người soạn, ghi chép sự việc của nước An Nam.

Quyển I: phần "Những sự thay đổi trong nước buổi đầu" kể các vua từ Triệu Đà trở xuống; phần "Các quan cai trị các đời" nói về họ tên các quan mục thú của Giao Châu từ đời Tây Hán đến đời Thạch Tấn; phần "Nhà Ngô" chép sự tích Ngô Quyền và các con là Xương Ngập, Xương Văn ở cuối thời Ngũ đại; phần "Thập nhị sứ quân" chép sự tích bọn nha tướng Đỗ Cảnh Thạc tranh lập sau khi Xương Văn mất; phần "Nhà Đinh" nói về các vua từ Đinh Bộ Lĩnh trở xuống; phần "Nhà Lê" nói về các vua từ Lê Hoàn trở xuống.

Quyển II và quyển III đều gọi là "Nhà Nguyễn" chép sự tích các vua từ sau khi Lý Công Uẩn được nước, ghi chép rất rõ ràng, duy gọi Lý là Nguyễn thì không hợp với *Sử*.

Xét sách *An Nam chí lược* của Lê Tắc nói rằng: "Họ Trần thay lập, tất cả tông tộc nhà Lý và dân chúng người

⁽¹⁾ Có lời chua là "Sơn Đông tuần phủ thái tiến bản" nghĩa là: Bản của tuần phủ Sơn Đông thu nhặt đem dâng.

họ Lý đều bắt đổi ra họ Nguyễn để dứt lòng mong mỏi của dân". Vậy sách này hẳn là do bề tôi của nhà Trần làm ra. *An Nam chí lược* của Lê Tắc lại viết: "Trần Phổ làm sách *Việt chí*, Lê Hữu sửa sách *Việt chí*, hai người đều là người đời Trần Thái Vương. Thái Vương tên thụy của Trần Nhật Cánh. Vậy sách này hoặc là do tự tay hai ông Phổ, Hữu, chưa có thể biết rõ được".

Nước An Nam từ Hán đến Đường đều là chúa quận (của Trung Quốc) cuối đời Ngũ quý bị thổi hào thiết cứ, đầu đời Tống mới lập nước.

Sách này từ đời Đường trở về trước, đại để là chép theo văn *Sử* (chỉ chính sử Trung Quốc - TQV). Từ Đinh Bộ Lĩnh trở xuống mới là lời lẽ người nước ấy, so với những điều *Sử* chép cũng có chỗ dị đồng. Đó là vì sử thần chỉ theo những lời phó cáo, cho nên những việc như chết mất, thường thường sai nhau một năm. Đến những danh hiệu, quan tước thì hoặc vì chỉ lưu hành ở trong nước mà không đem thông dụng ở thiên triều, cho nên cũng có những chỗ sai nhau. Những chỗ chép không hợp nhau ấy có thể tham khảo với chính sử.

Lại điều *Sử* nói Trần Nhật Tôn⁽¹⁾ tự xưng đế ở nước đó, tôn Công Uẩn làm Thái Tổ Thần Vũ hoàng đế, quốc hiệu là Đại Việt. Sách này nguyên đê là "*Đại Việt sử lược*", tức là lấy quốc hiệu làm tên sách, mà chép thứ tự tám vua (vương) từ Công Uẩn đến Hạo Sảm đều tiếm hiệu hoàng đế, chứ không phải một mình đời Trần Nhật Tôn, đó lại càng là điều *Sử* chưa rõ. Lại sách *Ngọc hải*⁽²⁾ chép các niên

⁽¹⁾ Chỗ này chép nhầm, chắc là Lý Nhật Tôn (Thánh Tông).

⁽²⁾ *Ngọc hải* là bộ sách gồm 200 quyển do Vương Ứng Lân đời Tống soạn.

hiệu của Giao Chỉ: "Thiên Huống Bảo Tượng, Thần Vũ, Chương Thánh Gia Khánh; sách này cũng chép hợp với những điều đó, đặc biệt chép thứ tự các vua Lê, Nguyễn (Lý) không đời nào không có cải nguyên mà sử gia chưa chép được hết, chắc hẳn lúc bấy giờ có điều húy kị, nên Trung Quốc không thể biết hết được.

Cuối sách này lại chép một thiên về niên kỷ từ Trần Nhật Cảnh trở xuống, nhưng chỉ chép các tên thụy tiếm xưng, hiệu cải nguyên mà không chép sự tích. Trong đó, người gọi là "Thái thượng", xét ở Sử thì là Trần Thúc Minh, gọi là "Kim thượng" ("Kim vương", chép nhầm - TQV) thì phải là Trần Vĩ. Mà Sử chép từ Nhật Cảnh đến Vĩ mười hai đời, sách này chỉ có mười đời, không hiểu duyên có vì sao. Lại tham khảo sách *Liêm Châu phủ chí* chép hiệu Khang Hy năm thứ 13 (1674) ở bờ biển có bắt được một cái chuông đề năm "Hoàng Việt Xương Phù cửu niên, Ất Sửu"⁽¹⁾ (năm Ất Sửu hiệu Xương Phù năm thứ 9 của nước Việt). Người chép ngờ rằng đó là hiệu tiếm xưng sau đời Lý Càn Đức đời Tống. Nay sách này chép "Kim thượng" (Kim vương - chép nhầm - TQV), Xương Phù nguyên niên, Đinh Tị (năm Đinh Tị hiệu Xương Phù, năm đầu của vua nay) tức năm thứ 12 hiệu Hồng Vũ⁽²⁾ nhà Minh (1377), năm thứ 9 hiệu Xương Phù đúng là năm Ất Sửu, vậy đó là hiệu tiếm xưng của Trần Vĩ, không có nghi ngờ gì. Điều đó cũng đủ để khảo chứng vậy.

⁽¹⁾ Minh chuông này được chép lại trong *Việt Đông toàn thạch lược*, q.9, tr.19-20. Minh văn là bài thơ của Hồ Tông Thốc, danh nhân thời Trần của Việt Nam. ĐKT.

⁽²⁾ Sách chép nhầm, phải là năm thứ 10 hiệu Hồng Vũ nhà Minh.

Nước An Nam từ đời Tống về sau vẫn giữ chức cống, mà dám nhân lúc triều trước loạn lạc, tiếm hiệu ở trong nước, còn ghi rõ trong sử sách, để tự khoe khoang càn, thực là điều nhảm trái, không đáng thu nhặt. Nhưng Ngô, Sở tiếm hiệu là vương, sách *Xuân thu* dứt bỏ đi, mà người chép truyện cũng không để mất sự thực về nó.

Cho nên, dựa vào ngụy sử, theo lệ mà chép, để rõ tội của nó, và cũng để bổ khuyết cho phần truyện ngoại quốc của hai quyển sử Tống, Nguyên đang còn chưa đầy đủ.

VIỆT SỬ LUỢC

QUYỀN I

(Nguyên bản *Tứ khố toàn thư*) - *Thủ sơn các tùng thư* - *Sử bộ* - *Thất danh*
TIỀN HI TỘ, tự là Tích Chi, người Kim Sơn hiệu dính.

*
* * *

NHỮNG SỰ THAY ĐỔI TRONG NƯỚC BUỔI ĐẦU

Xưa, Hoàng đế dựng muôn nước, thấy Giao Chỉ ở xa ngoài cõi Bách Việt, không thể thống thuộc được, bèn chia giới hạn ở góc Tây Nam.

Có 15 bộ lạc⁽¹⁾ là: Giao Chỉ, Việt Thường thị, Vũ Ninh, Quận Ninh, Gia Ninh, Ninh Hải, Lục Hải, Dương Tuyền, Tân Xương, Bình Văn, Văn Lang, Cửu Chân, Nhật Nam, Hoài Hoan, Cửu Đức đều là những miền Vũ cống không nói đến.

Đến đời Thành Vương nhà Chu (1024-1005 TCN), Việt Thường thị⁽²⁾ mới đem dâng con bạch trĩ (chim trắng) sách *Xuân thu* gọi là Khuyết địa, *Đái ký* (tức *Lễ ký* do Đại Đái, Tiểu Đái chú - TQV) gọi là Diêu đế.

Đến đời Trang Vương nhà Chu (696-682 TCN), ở bộ Gia Ninh⁽³⁾ có người lạ, dùng ảo thuật áp phục được các bộ lạc, tự xưng là Hùng Vương, đóng đô ở Văn Lang, hiệu là nước Văn Lang, phong tục thuận hậu, chất phác, chính sự dùng lối kết nút. Truyền được 18 đời, đều gọi là Hùng Vương.

Việt Câu Tiên (505-465 TCN) đã sai sứ tới dụ, Hùng Vương chống cự lại.

Cuối đời Chu, Hùng Vương bị con vua Thục là Phán đánh đuổi mà lên thay.

Phán đắp thành ở Việt Thường⁽⁴⁾, xưng hiệu là An Dương Vương, không thông hiếu với nhà Chu.

Cuối đời Tân, Triệu Đà chiếm cứ Uất Lâm, Nam Hải, Tượng Quận⁽⁵⁾, xưng vương, đóng đô ở Phiên Ngung, quốc hiệu là Việt, tự xưng là Vũ Vương.

Lúc bấy giờ An Dương Vương có người thần tên là Cao Lỗ (皋 鲁)⁽⁶⁾ làm được nỏ liễu, mỗi lần giương nỏ bắn ra được mươi phát tên, dạy được một vạn quân lính.

Vũ Hoàng (ở trên thì gọi là Vũ Vương - TQV) biết thế, bèn sai con là Thủy sang làm con tin, xin thông hiếu.

Sau Vương đổi dải với Cao Lỗ hoi bạc bẽo, Cao Lỗ bỏ đi. Con gái Vương là Mỵ Châu lại tư thông với Thủy. Thủy dụ Mỵ Châu cho xem nỏ thần, nhân đó phá hủy lẫy nỏ đi, rồi cho người chạy về báo Vũ Hoàng. Vũ Hoàng lại đem binh tiến đánh. Quân của Vũ Hoàng đến, Vương vẫn tự

nhiên như trước. Nỏ đã gây, binh lính đều tan vỡ, Vũ Hoàng liên phá được quân của Vương. Vương ngậm sừng tê đì xuống nước, nước liền rẽ ra⁽⁷⁾. Đất nước bèn thuộc về nhà Triệu.

Chú thích:

⁽¹⁾ *Lĩnh Nam chí chích quái*, *Dư địa chí* của Nguyễn Trãi, *Toàn thư* và *Cương mục* đều gọi là 15 bộ. Danh sách các bộ chép ở mỗi sách đều có xuất nhập ít nhiều. Theo H. Maspéro, những tên đó phần nhiều có tự dời Đường. Danh sách ấy là do sự hỗn tạp những tên châu, quận, huyện của các thời, thêm vào đó mấy tên trong tập truyền như Văn Lang, Việt Thường. Tất cả các sử gia Việt Nam đã chọn trong các truyền thuyết một số tên đất rồi ghép lại cho đủ số 15 bộ theo tập truyền, sự chọn đó theo ý riêng của mỗi tác giả (H. Maspéro, *Le royaume de Văn Lang* - BEFEO, XVIII, 1918).

⁽²⁾ Tập truyền vẫn cho là ở miền Nghệ An vì Việt Thường là ở phía Nam Giao Chỉ.

⁽³⁾ Gia Ninh: trị sở Phong Châu dời Đường, tức là đất Mê Linh nhà Hán, quê hương của Trung Trác mà theo truyền thuyết là dòng dõi Hùng Vương. Đền Hùng ở Phú Thọ ngày nay, theo tập truyền xưa, Hùng Vương định đô ở đó.

⁽⁴⁾ Theo lời ghi chép ở đây thì Việt Thường lại là đất Cổ Loa (Đông Ngạn, Phúc Yên), nay thuộc Hà Nội.

⁽⁵⁾ Uất Lâm: địa phận Quảng Tây, quản trị là Bố Sơn, nay là Quý Huyện.

Nam Hải: Quảng Tây, trị sở Phiên Ngung, nay là Quảng Châu.

Tượng Quận: địa phận Quảng Tây tiếp giáp với Quý Châu.

⁽⁶⁾ *Giao Châu ngoại vực ký* (thế kỷ IV) dẫn ở *Thủy kinh chú* (q.14) chép: "Người thần tên là Cao Thông xuống giúp chế cho An Dương Vương một cái nỏ thần, mỗi phát giết được 300 người".

⁽⁷⁾ Nay ở núi Mô Dạ (Diễn Châu, Nghệ An) có đền thờ An Dương Vương (đền Cuông), tục truyền đó là nơi An Dương Vương đi vào biển

*

* * *

NHÀ TRIỆU

VŨ ĐẾ

Húy là Đà, họ Triệu, người Chân Định nhà Hán. Năm thứ 33 đời Tân Thủy Hoàng (214 TCN), nhà Tân đã gồm được thiên hạ, lược định đất Dương Việt, lấy Nhâm Ngao làm quan úy ở Nam Hải, Đà làm quan lệnh ở Long Xuyên. Đến đời Nhị Thế (209 TCN), Nhâm Ngao chết, lấy Đà thay Ngao. Nhà Tân bị diệt, Đà gồm chiếm đất Quế Lâm, Tượng Quận, tự lập làm Nam Việt Vương.

Hán Cao Tổ đã bình định thiên hạ, sai Lục Giả đem binh, thao tới Nam Việt, phong cho Đà Nam Việt Vương.

Năm thứ 5 đời Cao Hậu nhà Hán (183 TCN), Đà tự lên ngôi Hoàng đế, đem binh đánh Trường Sa, chiêu dụ Âu Lạc, Mân Việt đều phụ thuộc vào⁽¹⁾. Vua được đất đông tây rộng hơn vạn dặm, ngự ở vạn dặm, ngự ở nhà vàng, ngồi xe tă đạo⁽²⁾.

Hán Văn Đế lên ngôi (179 TCN), lại sai Lục Giả đem thư sang hỏi. Giả đến nơi, vua thẹn, tạ lỗi, xin trở lại làm phiên vương đời đời tu cống.

Đến khoảng Kiến Nguyên đời Hán Vũ Đế (140-135 TCN) vua mất, tên thụy là Vũ Đế, ở ngôi 18 năm. Cháu là Hô lên ngôi, tức là Văn Vương.

VĂN VƯƠNG

Húy là Hô, cháu Vũ Đế.

Đời Hán Vũ Đế, vua sai con là Anh Tề vào chầu vua Hán. Sau vua mất, tên thụy là Văn Vương. Con là Anh Tề lên ngôi, tức là Minh Vương.

MINH VƯƠNG

Húy là Anh Tề, con Văn Vương. Khi xưa làm Thái tử, vào làm túc vệ ở nhà Hán tại Trường An, lấy con gái họ Cù, sinh con là Hưng. Khi Văn Vương mất, vua lên ngôi, lập Cù thị làm Hoàng hậu, Hưng làm Thái tử⁽³⁾.

Năm 14 niên hiệu Nguyên Đỉnh nhà Hán (113 TCN), vua mất, tên thụy là Minh Vương. Con là Hưng lên ngôi tức là Ai Vương.

AI VƯƠNG

Húy là Hưng, con Minh Vương, mới lên ngôi, tôn mẹ là Cù thị làm Thái hậu. Thái hậu lúc chưa lấy Minh Vương, đã tư thông với người ở Bá Lăng là An Quốc Thiếu Quý. Khi vua lên ngôi, nhà Hán sai Thiếu Quý tới dụ vua vào chầu. Thái hậu lại tư thông với Thiếu Quý, bèn khuyên

vua vào chầu. Thùa tướng Lữ Gia⁽⁴⁾ nhiều lần can ngăn vua, vua không nghe. Thái hậu sợ Gia không theo, đặt tiệc rượu toan giết Gia. Gia biết thế, ngầm cùng với các đại thần mưu làm loạn.

Hán Vũ Đế nghe tin Gia không nghe lời, bèn sai bọn Hàn Thiên Thu đem 2.000 quân đến đánh Gia. Gia cùng em và người trong nước đánh giết Vua và Thái hậu, giết hết sứ giả nhà Hán, đón con cả Minh Vương là Thuật Dương hầu lập làm vua, đặt tên thụy là Ai Vương.

THUẬT DƯƠNG VƯƠNG

Húy là Kiến Đức, anh con bà thứ của Ai Vương. Năm thứ 5 niên hiệu Nguyên Đỉnh (112 TCN), tháng 11, Thùa tướng Lữ Gia đem binh đánh bọn Hàn Thiên Thu, giết hết được, niêm phong cờ tiết của sứ giả Hán bỏ vào hòm để ở chỗ biên giới. Năm Nguyên Đỉnh thứ 6 (111 TCN), nhà Hán lấy Lộ Bác Đức làm Phục Ba tướng quân ra Quế Dương, xuống Hoàng Thủy⁽⁵⁾, Dương Bộ làm Lâu Thuyền tướng quân ra Dự Chương⁽⁶⁾, xuống Hoành Phố, lấy hai người Quy Nghĩa hầu làm Qua Thuyền tướng quân, Hạ Lại tướng quân, ra Linh Lăng, xuống Lại Thủy⁽⁷⁾, Trì Nghĩa hầu nhân lấy bọn tội nhân ở Ba Thục, đem quân từ Dạ Lang⁽⁸⁾ xuống sông Tường Kha⁽⁹⁾, tất cả cùng hội họp ở Phiên Ngung để đánh Gia. Gia và vua trốn vào biển. Bác Đức sai người đuổi theo, bắt được vua và Gia. Bấy giờ quân Qua Thuyền, Hạ Lại chưa xuống mà đất Việt đã bình.

(Nhà Hán) bèn chia đất đó làm 9 quận: Nam Hải (Quảng Đông - TQV), Thương Ngô (nay là Ngô Châu)

(huyện Thương Ngô, Quảng Tây - TQV), Uất Lâm (Quảng Tây - TQV), Hợp Phố (nay là Quảng Châu) (miền Hải Khang, Quảng Đông - TQV), Giao Chỉ (Bắc bộ Việt Nam - TQV), Cửu Chân (nay là phủ Thanh Hóa) (Thanh Hóa, Nghệ Tĩnh - TQV), Nhật Nam (nay là phủ Nghệ An)⁽¹⁰⁾, Chu Nhai, Đạm Nhĩ (nay là Đạm Châu) (nay thuộc đảo Hải Nam - TQV).

Trở lên là nhà Triệu, từ Vũ Đế đến Thuật Dương Vương cả thảy 5 đời, bắt đầu từ năm Đinh Tị (184 TCN) cuối cùng là năm Canh Ngọ (111 TCN) cộng là 74 năm thì mất. Từ năm đầu hiệu Nguyên Phong đời Hán Vũ Đế (110 TCN) trở về sau đều là người Bắc được bổ nhiệm cai trị đất ta.

Chú thích:

⁽¹⁾ Theo *Sử ký* của Tư Mã Thiên (q.113, 1a).

⁽²⁾ Hoàng ốc là nhà vàng; tả đạo là xe vua, bên trái có cẩm lá cờ lớn. Đó là nghi vệ thiên tử.

⁽³⁾ Bấy giờ Lữ Gia làm Thái phó.

⁽⁴⁾ Lữ Gia làm Thừa tướng trong ba triều, bà con có đến hơn 70 người làm trưởng lại. Con trai thì lấy con gái vua, con gái thì lấy con trai vua. Lữ Gia được dân tin phục hơn cả vua.

⁽⁵⁾ Sông Hoàng nay là sông Khuông, chảy từ Hồ Nam xuống Quảng Đông (*Tù Hải*).

⁽⁶⁾ Miền Nam Xương (Giang Tây).

⁽⁷⁾ Linh Lăng: huyện Ninh Viễn (Hồ Nam). Lại Thủy: Linh Lăng có sông Ly nối Hồ Nam với Quảng Tây.

⁽⁸⁾ Phía Tây tỉnh Quý Châu.

⁽⁹⁾ Tức là sông Tây Giang.

⁽¹⁰⁾ *Việt sử lược* chủ trương Nhật Nam là đất Nghệ Tĩnh ngày nay. Điều đó không đúng. Nghệ An là đất Hoan Châu đời Đường, Đức Châu đời Lương, quận Cửu Đức đời Ngô, chia đất Nam Cửu Chân mà đặt ra. Nhật Nam đời Tùy mới là chỉ đất Nghệ Tĩnh. Nhật Nam đời Hán là chỉ miền từ Quảng Bình đến Quảng Nam.

*

* * *

CÁC QUAN CAI TRỊ CÁC ĐỜI

Thạch Đái, người đời Hán Vũ đế (140-87 TCN)⁽¹⁾.

Chu Chương, người đời Hán Chiêu đế (86-74 TCN).

Ngụy Lãng, con là Minh, người đời Tuyên đế nhà Hán (73-49 TCN)⁽²⁾.

Tô Định, người đời Quang Vũ đế nhà Hán (25-57).

Mã Viện. Vào đời vua Quang Vũ nhà Hậu Hán, năm thứ 16 hiệu Kiến Vũ (40), người huyện Mê Linh⁽³⁾ là Trưng Trắc, con gái Lạc tướng, lấy chồng người huyện Chu Diên⁽⁴⁾ là Thi Sách, tính rất hùng dũng, hành động không theo pháp luật. Thái thú Tô Định lấy pháp luật trói buộc. Trắc giận bèn cùng em gái là Nhị đem binh Phong Châu đánh hầm các quận huyện. Cửu Chân, Nhật Nam đều hưởng ứng. (Trắc) lược định được 65 thành ở ngoài phía Nam nhà Hán, tự lập làm vua (vương) đóng đô ở Mê Linh.

Năm thứ 17 hiệu Kiến Vũ (41), nhà Hán phong Mã Viện làm Phục Ba tướng quân, đi đánh Trắc. Năm thứ 18 (42), Viện dọc theo bờ biển mà tiến, phá núi mở đường, đi hơn 1.000 dặm tới Lãng Bạc⁽⁵⁾, Viện đánh nhau với Trắc.

Trắc không thể cầm cự được, lui giữ Cẩm Khê. Năm thứ 19 (43), Trắc càng khốn đốn, chạy trốn, bị Viện giết. Viện đuổi đánh dư đảng của Trắc tới Cư Phong⁽⁶⁾ thì hàng được. Viện bèn dựng cột đồng làm chỗ biên giới cuối cùng, chia đất đó làm hai huyện Phong Khê, Vọng Hải⁽⁷⁾. Viện lại đắp Kiển Thành, hình tròn như cái kén. Năm thứ 21 (45) mùa thu, Viện về Bắc.

Chu Xưởng, làm Thứ sử ở đời Thuận đế (126-144)⁽⁸⁾.

Trương Kiều⁽⁹⁾. Năm thứ 3 hiệu Vĩnh Hòa (138) đời Thuận đế, rợ man ở Tượng Lâm là Khu Liên làm phản, đánh giết Trưởng lại, nhà Hán lấy Kiều làm Thứ sử. Kiều đến nơi, an ủi, dụ bảo, chúng đều hàng phục tan đi.

Hạ Phương⁽¹⁰⁾. Năm thứ 3 hiệu Diên Hi (160) đời Hoàn đế, Cửu Chân lại làm phản. Nhà Hán cho Phương làm Thứ sử. Mùa đông, tháng 11, hơn hai vạn quân giặc tới đầu hàng.

Lưu Tháo, người đời Hoàn đế (147-167)⁽¹¹⁾.

Chu Ngung, người đời Linh đế (168-189)⁽¹²⁾.

Chu Tuấn. Năm thứ 4 hiệu Quang Hòa (181) đời Linh đế, mùa hạ, tháng 4, rợ man Ô Hủ làm loạn. Người trong châu là bọn Lương Long nhân đó làm phản, binh chúng có vài vạn người. Vua sai Tuấn đánh phá được, cho Tuấn làm Thứ sử.

Giả Tung. Năm đầu hiệu Trung Bình (184) đời Linh đế, người trong châu đóng binh, bắt Thứ sử. Vua lấy Tung làm Thứ sử. Tung đến nơi, phủ dụ, chiêu tập, trong châu bèn yên. Trăm họ ca hát rằng:

Giả phụ lai vân.

Sử ngā tiên phản,

Kim kiến thanh bình,
Lại bất cảm phan.

Dịch là:

*Cha Giả tới muộn,
Khiến ta phản trước,
Nay thấy thanh bình,
Lại chẳng ăn được!*

Tung làm việc được 3 năm, được bổ làm Nghị Lang.

Nguyễn Tiến⁽¹³⁾, làm Thứ sử ở thời Trung Bình nhà Hán (184-189).

Sĩ Nhiếp. Nhiếp, tự là Ngạn Uy, người huyện Quảng Tín quận Thương Ngô⁽¹⁴⁾. Cha là Tú, làm Thái thú Nhật Nam đời Hoàn đế (147-167). Nhiếp lúc bé, du học ở Hán kinh (kinh đô nhà Hán), thích sách *Tả thi Xuân thu*, đã chú giải sách đó, lại thông hiểu đại nghĩa của *Thượng thư*. Sau khi hết tang cha, được cử là Mậu tài, bổ làm quan lệnh ở huyện Vu⁽¹⁵⁾. Đổi sang Giao Châu, Nhiếp khiêm tốn cung kính với kẻ dưới. Những người tránh loạn của nhà Hán, nhiều người sang nương nhờ Nhiếp. Hiến đế nghe tin Sĩ Nhiếp hiền đức, ban cho tể thư⁽¹⁶⁾ dụ khen, cho làm Tuy Nam Trung lang tướng, lĩnh chức Thái thú Giao Châu như cũ.

Cuối đời Kiến An (916-220), Nhiếp sai con là Khâm sang làm con tin ở nước Ngô, lại lấy châubáu, sừng tê, ngà voi và hoa quả thơm quý dâng cho Tôn Quyền. Quyền khen ngợi, phong làm Long Biên hầu. Ba người em là Nhất, Vĩ, Vũ đều làm Trưởng quận (Thái thú).

Sĩ Nhiếp học vấn đã uyên bác, chính sự lại giỏi giang, trong thời đại loạn đã bảo toàn được một phương, hơn hai

mươi năm trong cõi được vô sự, dân chúng được lạc nghiệp, uy đức hơn người. Khi đi lại thì rung chuông khánh, đủ lễ nghi, trống vang kèn nổi, rầm rộ trên đường, có vài chục vợ ngồi xe cảng màn. Đương thời, Nhiếp sang trọng, uy danh vang động Nam man, Úy Đà cũng không bằng được.

Năm thứ 7 hiệu Hoàng Sơ (226) nhà Ngụy, vương mất, thọ 90 tuổi, trị vì hơn 40 năm. Tôn Quyền nghe tin vương chết, chia đất từ Hợp Phố trở về Bắc thuộc Quảng Châu, cho Lữ Đại làm Thủ sử; từ Hợp Phố trở về Nam là Giao Châu, cho Đái Lương làm Thủ sử, lấy Trần Thời thay vương làm Thái thú. Con vương là bọn Sĩ Huy đem binh chống cự với Lương. Sau Lữ Đại đều dùng mưu giết hết, đưa đầu về Vũ Xương.

Đái Lương, người nhà Ngô.

Lữ Đại, người nhà Ngô⁽¹⁷⁾.

Lục Doãn, người nhà Ngô⁽¹⁸⁾.

Tôn Tư, người nhà Ngô⁽¹⁹⁾.

Đặng Tuân. Vốn trước nhà Ngô thấy Tôn Tư tham bạo, làm khổ cho dân, nên sai Tuân sang coi xét. Tuân đến nơi, thiện tiễn lấy 30 con công (khổng tước) đưa sang Kiến Nghiệp. Dân sợ xa, không đi, cùng với quận lại Ngô Hưng⁽²⁰⁾ giết Tư và Tuân.

Ngô Hưng⁽²¹⁾.

Hoắc Đặc⁽²²⁾.

Mã Dung⁽²³⁾.

Dương Tắc⁽²⁴⁾.

Lưu Tuấn⁽²⁵⁾.

Đào Hoàng. Năm thứ 3 hiệu Thái Thủy (267) đời Tấn Vũ đế, Tôn Hạo sai bọn Đào Hoàng sang đánh Dương Tắc,

không được, bèn đánh úp dinh của Đổng Nguyên, bắt được báu vật, thuyên bè mì về. (Nhà Ngô) cho Hoàng làm Đô đốc Giao Châu. Hoàng lại đánh giết được Nguyên. Tắc cho tướng là Vương Tố thay Nguyên. Hoàng lại lấy được châu Giao. Nhân đó nhà Ngô cho Hoàng làm Thứ sử. Sau Hoàng được vời làm Đô đốc Vũ Xương. Lúc bấy giờ, vua Ngô đã hàng nhà Tấn. Vua Tấn xuống chiếu cho Hoàng giữ chức cũ, phong Hoàng làm Uyển Lăng hầu. Hoàng mất, ở chau 30 năm, ơn oai nổi tiếng. Khi Hoàng chết, cả chau kêu khóc như có tang cha mẹ.

Ngô Ngạn, thay Hoàng làm Thứ sử.

Cố Bí, thay Ngô Ngạn làm Thứ sử.

Đào Uy⁽²⁶⁾, con Hoàng.

Đào Thục, em Uy.

Đào Tuy, con Thục⁽²⁷⁾.

Đào Khản. Năm đầu hiệu Đại Hưng (318) đời Tấn Nguyên đế. Tháng 11, vua Tấn xuống chiếu phong Khản làm "Quảng Châu Thứ sử, Đô đốc Giao Châu chư quân sự" (Thứ sử Quảng Châu, coi các việc quân ở Giao Châu)⁽²⁸⁾.

Vương Lượng. Năm đầu hiệu Vĩnh Xương (322) đời Tấn Nguyên đế, lấy Lượng làm Thứ sử, sai bắt Lượng Thạc. Thạc vây Lượng ở Long Biên, đoạt cờ tiết của Lượng, Lượng không cho, Thạc bèn chặt cánh tay phải của Lượng mà lấy cờ. Lượng chết.

Năm đầu hiệu Thái Ninh (323) đời Minh đế, vua sai tướng quân là Cao Bảo đánh Thạc, chém được nó.

Nguyễn Phóng, làm Thứ sử đời Tấn Thành đế (326-342).

Nguyễn Phu, làm Thứ sử đời Mục Đế (345-361).

Chu Phu, làm Thứ sử ở đồi Phù (Bồ) Kiên nhà Tần (357-384)⁽²⁹⁾.

Nguyễn (Lý) Tốn⁽³⁰⁾.

Đỗ Viện. Năm thứ 5 hiệu Thái Nguyên (380) đời Tấn Hiếu Vũ đế, Thái thú Cửu Chân là Nguyễn (Lý) Tốn giữ châu làm phản. Năm thứ 6 (381), Đỗ Viện chém được Tốn, trong châu bèn yên.

Đỗ Tuệ Độ, là con Đỗ Viện. Năm thứ 7 hiệu Nghĩa Hi (411) (đời Tấn An đế - TQV), Thái thú Vĩnh Gia là Lư Tuần chạy tới, đánh phá Hợp Phố, đi tắt tới chầu trị. Vua Tấn cho Tuệ Độ làm Thứ sử. Tuệ Độ đem phủ binh đánh phá được Lư Tuần ở Thạch Kỳ, lại đánh nhau với Tuần ở bến Nam của Long Biên. Tuệ Độ dùng đuốc đuôi trĩ đốt thuyền của Tuần, tiến sát bờ bắn phá. Quân của Tuần tan vỡ, Tuần bị chết đuối. Tuệ Độ vớt thây Tuần chém lấy đầu bỏ hòm gửi về Kiến Khang. Năm đầu hiệu Sơ Nguyên đời Hiếu Vũ Đế⁽³¹⁾, tháng 7, người Lâm Ấp tới cướp, Tuệ Độ đánh, phá được. Lâm Ấp xin hàng.

Tuệ Độ thi hành chính sự, dân sợ mà lại yêu. Cửa thành ban đêm vẫn mở, trên đường không ai nhặt của rơi.

Đỗ Hoành Văn, là con Tuệ Độ.

Vương Huy, thay Hoành Văn làm Thứ sử.

Đàn Hòa Chi⁽³²⁾. Năm thứ 23 hiệu Nguyên Gia (446) đời Tống Văn đế, vua sai Thứ sử Đàn Hòa Chi đánh Lâm Ấp. Người ở Nam Dương là Tông Xác, tính thích việc võ, thường nói rằng: "Muốn nhân luồng gió mạnh, phá làn sóng muôn trùng". Khi Hòa Chi đánh Lâm Ấp, Tông Xác kháng khái xin đi, vua bèn cho Tông Xác làm Chấn Vũ tướng quân. Vua Lâm Ấp là Phạm Dương Mại nghe tin quân đã ra đi, dâng biểu xin trả lại các đất đã lấy cướp.

Hòa Chi tiến quân vây tướng Lâm Ấp là Phạm Phục Long⁽³³⁾ ở thành Khu Túc. Tông Xác đánh phá được. Tháng 5, lấy được thành Khu Túc, chém đầu Phục Long, thua thắng vào Tượng Phố. Dương Mại mang hết quân trong nước ra đánh, dùng áo giáp phủ lên voi, đàng trước, đàng sau đều kín mít. Tông Xác dùng hình sư tử để chống lại, voi quả nhiên sợ bãi bỏ chạy. Quân Lâm Ấp thua to, Dương Mại chạy trốn⁽³⁴⁾.

Năm thứ 24 (447), Hòa Chi trở về Bắc.

Lưu Mục, Thứ sử đời Tống Minh đế (465-472).

Lưu Bột⁽³⁵⁾.

Nguyễn (Lý) **Trường Nhân**⁽³⁶⁾, Thứ sử đời Tống Minh đế (465-472).

Thẩm Hoán⁽³⁷⁾, Thứ sử đời Tề Cao đế (479-482).

Nguyễn (Lý) **Thúc Hiến**⁽³⁸⁾. Thúc Hiến là cháu (tụng tử) Trường Nhân. Trường Nhân chết, Thúc Hiến thay coi việc trong château, thấy hiệu lệnh chưa được chấp hành, nên xin Tống cho làm Thứ sử. Tống cho Thẩm Hoán làm Thứ sử, Thúc Hiến làm Thái thú hai quận Vũ Bình, Tân Xương. Thúc Hiến đã có triều mệnh, bèn đem binh giữ những chỗ hiểm yếu, không nhận Hoán. Hoán dừng ở Uất Lâm, bị bệnh chết. Năm đầu hiệu Kiến Nguyên (479), Tề Cao đế cho Thúc Hiến làm Thứ sử. Thúc Hiến đã thụ mệnh, bèn đoạn tuyệt công hiến. Năm thứ ba hiệu Vĩnh Minh (485), vua Tề sai Lưu Khải làm Thứ sử đi dẹp Thúc Hiến. Thúc Hiến sợ, đi đường tắt trở về triều.

Lưu Khải⁽³⁹⁾, Thứ sử đời Tề Cao đế (479-482).

Phòng Pháp Tông⁽⁴⁰⁾, Thứ sử đời Tề Minh đế (494-498).

Phục Đăng Chi, là Trưởng sử của Pháp Tông, cho là Pháp Tông nhiều bệnh, giam ở nhà riêng mà đoạt hết

quyền. Pháp Tông thích đọc sách, ở trong tù, xin sách để xem. Đặng Chi nói rằng: "Để ông ngồi yên còn sợ ông đau ốm, há lẽ nào lại để cho ông xem sách được!". Nhà Tề cho Đặng Chi làm Thứ sử. Pháp Tông trở về, qua khỏi Ngũ Linh thì chết.

Nguyễn (Lý) Khải⁽⁴¹⁾, Thứ sử đời Tề Minh đế (494-498).

Nguyễn (Lý) Tắc⁽⁴²⁾. Người nhà Lương, Khải làm phản, bị Tắc chém, thay làm Thứ sử.

Hầu Tu⁽⁴³⁾, Thứ sử đời Lương Vũ đế (502-549).

Dương Phiêu⁽⁴⁴⁾. Xưa người trong châu là Nguyễn (Lý) Bí làm phản, giữ thành Long Biên, tự xưng là Nam Việt đế, đặt trăm quan, cải nguyên là Thiên Đức, quốc hiệu là Vạn Xuân. Lương Vũ đế cho Phiêu làm Thứ sử Giao Châu, Trần Bá Tiên làm Tư mã đi đánh Bí. Bí đem 3 vạn quân ra chống cự, bị thua ở Chu Diên, lại bị thua ở cửa sông Tô Lịch. Bí chạy tới thành Gia Ninh. Phiêu tiến quân tới vây. Bí chạy vào trong rợ Lão ở Tân Xương, lại đem 2 vạn quân ra đóng ở hồ Điển Triệt, làm nhiều thuyền bè, thả đầy mặt hồ. Đêm đó nước sông vọt dâng cao, Bá Tiên đem binh theo dòng nước tiến lên, quân lính hò reo mà theo. Bí không chuẩn bị nên tan vỡ, lui giữ động Khuất Lão, bị bệnh chết. Dư đảng sợ thế quân Bá Tiên bèn đem quân ra hàng. Con⁽⁴⁵⁾ Bí là Thiên Bảo vào Cửu Chân. Bá Tiên đem binh dẹp yên được, đổi Cửu Chân là Ái Châu⁽⁴⁶⁾.

Trần Bá Tiên. Vì có công dẹp Nguyễn (Lý) Bí, được phong làm Bình uy tướng quân, Giao Châu Thứ sử, sau được triều về Bắc.

Lưu Phương. Năm thứ 2 hiệu Nhân Thọ (602) đời Tùy Văn đế, cháu súy là Nguyễn (Lý) Phật Tử giữ thành

Việt Vương⁽⁴⁷⁾ làm loạn. Con người anh là Đại Quyền giữ Long Biên. Vấn đế lấy Phương làm Hành quân Tổng quản đi dẹp Phật Tử. Phật Tử sợ xin hàng.

Khoảng niên hiệu Đại Nghiệp đời Đường Đế (605-617), Lâm Ấp làm phản, vua đổi Nhật Nam làm Hoan Châu⁽⁴⁸⁾, lấy Phương làm Hoan Châu đạo Hành quân Tổng quản để đánh dẹp Lâm Ấp. Quân của Phương đến sông Đồ Lê, quân Lâm Ấp đều cưỡi voi lớn, bốn mặt kéo tới. Phương bèn đào nhiều hố nhỏ, phủ cỏ lên trên. Khi đánh nhau, Phương giả vờ thua chạy, quân Lâm Ấp đuổi theo, voi phần nhiều bị sa hố chết, Phương nhân đó đem quân tinh nhuệ đánh. Lâm Ấp đại bại, bị bắt tù kể có hàng vạn người. Phương đuổi theo, đánh trận nào cũng thắng, qua cột đồng của Mã Viện đi 8 ngày về phía Nam thì đến quốc đô Lâm Ấp⁽⁴⁹⁾. Vua Lâm Ấp là Phàn Chí bỏ thành chạy trốn. Phương vào thành, bắt được 18 thàn chủ ở miếu, đều đúc bằng vàng.

Phương khắc đá ghi công rồi về. Đi giữa đường, Phương bị bệnh chết.

Khâu Hòa. Năm thứ 5 hiệu Vũ Đức (622) đời Đường Cao tổ, cho Hòa làm Đại tổng quản, tước Đàm Quốc công. Hòa lại tâu xin đặt Đô hộ phủ chúa⁽⁵⁰⁾.

Lưu Diên Hựu. Năm đầu hiệu Điều Lộ (679) đời Đường, đổi Giao Châu Thứ sử làm An Nam Đô hộ phủ, lấy Diên Hựu làm Đô hộ.

Xưa dân Lí hàng năm chỉ phải đóng một nửa số tô, Diên Hựu bắt phải đóng cả. Dân Lí mới oán hận, Diên Hựu giết cù súy là Lý Tự Tiên⁽⁵¹⁾. Dư đảng⁽⁵²⁾ bèn làm phản, vây phủ thành giết Diên Hựu.

Khúc Lâm⁽⁵³⁾, làm đô hộ ở đời Trung Tông (705-710)

vì tham bạo mất lòng dân, bị viên Tư lục là Cam Mānh giết đi.

Trương Thuận, làm Đô hộ ở đời Túc Tông (756-763).

Trương Bá Nghi, là con Trương Thuận. Năm thứ 2 hiệu Chí Đức (757) đời Túc Tông, đổi An Nam là Trần Nam Đô hộ phủ, lấy Bá Nghi làm Đô hộ.

Năm thứ 2 hiệu Đại Lịch (767) đời Đại Tông, Trương Bá Nghi lại đắp La Thành. Năm thứ 3 (768), đổi (Trần Nam) trở lại là An Nam Đô hộ phủ.

Cao Chính Bình⁽⁵⁴⁾, làm Đô hộ ở đời Đại Tông (763-779).

Triệu Xương⁽⁵⁵⁾, thay Chính Bình làm Đô hộ. Năm thứ 7 hiệu Trinh Nguyên (791) đời Đức Tông, Xương tâu xin đặt quân nhu viễn.

Bùi Thái⁽⁵⁶⁾, Bùi Thái thay Xương làm Đô hộ, bị người trong phủ là Vương Quý Nguyên giết. Nhà Đường lấy Triệu Quân làm Đô hộ⁽⁵⁷⁾.

Triệu Quân.

Lý Tượng Cổ, làm Đô hộ ở đời Hiến Tông (816-820), bị người trong phủ là Dương Thanh giết⁽⁵⁸⁾.

Nguyễn (Lý) Nguyên Hỉ. Năm thứ 2 hiệu Trường Khánh (822) đời Mục Tông, lấy Nguyên Hỉ làm Đô hộ An Nam. Nguyên Hỉ thấy cửa thành có dòng nước ngược, sợ người trong château hay sinh phản loạn, nhân đó bói chọn được thành bây giờ. Lúc bấy giờ Nguyên Hỉ đang đắp thành con, người thầy phong thủy đoán rằng: "Sức ông không đủ đắp thành lớn. Năm mươi năm sau sẽ có người họ Cao định đô, xây phủ ở thành đó"⁽⁵⁹⁾. Đến đời Hàm Thông (860-874), Cao Biền đắp thêm La Thành.

Hàn Ước⁽⁶⁰⁾, người ở Vũ Lâm thuộc Lāng Châu, vốn

tên là Trùng Cách. Trong khoảng niên hiệu Thái Hòa (827-835) đời Văn Tông, bỏ chức Đô đốc các châu, đều thuộc vào An Nam Đô hộ phủ, lấy Uớc làm Đô hộ.

Vũ Hồn⁽⁶¹⁾, người đời Vũ Tông (841-846).

Bùi Nguyên Hựu⁽⁶²⁾, người đời Vũ Tông.

Nguyễn (Lý) Trác⁽⁶³⁾, làm Đô hộ Kinh lược sứ ở đời Tuyên Tông (847-860).

Vương Thức⁽⁶⁴⁾, bố là Khởi, em Vương Khải; đỗ tiến sĩ. Thức khéo léo về đường sĩ hoạn, thiền làm Điện trung thị ngự sử. Trong khoảng đời Đại Trung (847-860) làm Thứ sử Tấn Châu, dời sang làm Đô hộ An Nam.

Lý Hộ⁽⁶⁵⁾. Năm thứ 12 hiệu Đại Trung (858) đời Tuyên Tông, thay Vương Thức làm Đô hộ. Tháng chạp, thổ man đem quân Nam Chiếu đến đánh úp bản phủ, hạ được phủ thành. Hộ chạy về Vũ Châu. Năm thứ 2 niên hiệu Hàm Thông (861), Hộ chiêu tập thổ binh đánh lũ man, lấy lại được phủ thành. Ý Tông trách tội đẻ mất thành, truất xuống làm Tư hộ Đạm Châu.

Trong đời Hàm Thông, bỏ An Nam Đô hộ phủ, đặt Hành Giao Châu ở Hải Môn trấn, về sau lại đặt lại.

Vương Khoan, làm chức Đô hộ thay Lý Hộ.

Sái Tập. Trong niên hiệu Hàm Thông đời Ý Tông, Nam Chiếu thống suất rợ Man tới cướp. Vua Ý Tông lấy chức Quan sát sứ Hồ Man là Sái Tập thay Vương Khoan, đem các đạo binh các châu Đơn⁽⁶⁶⁾, Hoạt, Từ, Biện, Kinh, Tương, Đàm, Ngạc đi đánh Nam Chiếu. Rợ Man bèn dẫn quân đi. Lúc bấy giờ, Tiết độ sứ Lĩnh Nam là Sái Kinh ghen tị Tập có công, bèn bỏ lính thú. Tập thấy giặc Man chưa bình định được, quân mồi, lương hết, làm tờ trạng "10 điều tất chết" trình bày ở tòa

Trung thư. Bấy giờ ai nấy đều tin lời Kinh, rút lại bỏ không xét tờ trạng đó.

Năm thứ 4 (hiệu Hàm Thông) (863), mùa xuân, tháng giêng Nam Chiếu lại đem 5 vạn quân Man tối đánh, hạ được phủ thành. Viện binh không đến, Tập và tả hữu đều đi chân, cố hết sức đánh. Tập trên mình bị 10 mũi tên, toan xuống thuyền nhưng không kịp, bị chết đuối. Chức Ngu hầu Kinh Nam là Nguyên Duy Đức bảo với quân lính rằng: "Lũ ta không có thuyền, xuống nước tất là chết, chỉ bằng quay về thành cùng người Man đánh nhau, đổi một người lấy hai tên Man cũng là có lợi". Bèn từ cửa Đông La vào thành. Rợ Man không chuẩn bị. Duy Đức thả binh đánh, giết được hơn 2.000 người.

Ngày hôm sau tướng Man là Dương Tư Tiến ra đánh Duy Đức bị chết. Rợ Man bắt giết cả thảy 15 vạn người, để 2 vạn quân ở lại phủ thành.

Vua Ý Tông triệu các đạo quân về, bỏ An Nam Đô hộ phủ, đặt Hành Giao Châu ở Hải Môn trấn⁽⁶⁷⁾, lấy Tống Nhung làm Thứ sử Giao Châu. Tháng 7, lại đặt lại Đô hộ phủ.

Năm thứ 5 hiệu Hàm Thông (864), nhà Đường lấy chức Kinh lược sứ Dung Quản là Trương Nhân đảm đương việc quân ở phủ An Nam. Nhân dùng dằng không tiến. Hạ hầu (Tì) tiến cử Cao Biền thay Nhân.

Cao Biền, tự là Thiên Lý, cháu Sùng Văn, đời đời ở trong quân ngũ. Biền nhún mình, chịu khó đọc sách, thích bàn luận về người xưa. Lúc còn nhỏ, thờ Chu Thúc Minh. Có hai con chim điêu cùng bay, Biền giương cung khấn rằng: "Ta sau này mà hiển quý thì phải bắn trúng". Biền bắn một phát xuyên qua cả hai chim. Quân sĩ đều sợ, gọi là Lạc điêu thị ngự.

Biền có công, được làm Phòng ngự sứ ở Tần Châu. Bấy giờ Nam Chiếu chiếm tất cả Giao Châu. Năm thứ 5 hiệu Hàm Thông (864), Biền đang làm chức Kiệu Vệ tướng quân, được làm An Nam Đô hộ phủ Kinh lược Chiếu thảo sứ, được giao phó hết quân lính của Trương Nhân đem đi.

Tháng 9, Biền tới phía Nam Phong Châu. Năm vạn quân Man đang gặt lúa. Biền tới đánh, đại phá được, bèn tấn công Nam Chiếu, lại phá được, chém tướng Man là Đoàn Tù Thiên, và chém quân thố Man tới 3 vạn đầu. (Nhà Đường) bèn bỏ Đô hộ phủ, đặt Tĩnh Hải quân, cho Biền làm Tiết độ sứ.

Biền giữ bản châu, xưng làm vua (vương). Từ khi lũ Man vào cướp đã 10 năm, đến nay mới yên. Biền đắp lại La Thành chu vi 1.980 trượng 5 thước, cao 2 trượng 6 thước, chân thành rộng 2 trượng 6 thước, bốn mặt xây nứ tường⁽⁶⁸⁾ cao 5 thước 5 tấc, 55 địch lâu (lầu vọng địch), 5 môn lâu, 6 ủng môn (cửa tờ vò), 3 ngòi nước, 34 con đường đi; lại đắp đê chu vi 2.125 trượng 8 thước, cao 1 trượng 5 thước, chân đê rộng 3 trượng; lại dựng hơn 5.000 gian nhà⁽⁶⁹⁾. Cao Biền thấy đường biển từ châu ta đến Ung, Quảng có nhiều đá ngầm làm lật thuyền, vận tải không được thông bèn sai Trưởng lại là bọn Lâm Phúng khai đào.

Mùa hạ, tháng 4, ngày mồng 5, bắt đầu đào; độ chừng hơn một tháng đã sắp khai thông, nhưng ở quãng giữa gấp phải tảng đá to dài vài trượng, cứng như sắt, chém dao xuống bị cong lưỡi, đập búa xuống bị gãy cán, bọn phu dịch nhìn nhau dễ muối chừng bỏ dở. Ngày 26 tháng 5, đang ban ngày, mây đen tuôn dày, gió lớn ào lên, tiếng sét vang rền vài tiếng, chợt trời lại quang đãng mà tảng đá lớn đã vỡ tan. Nhưng còn hai nơi, đến ngày 21 tháng 6 lại

nổ vang như trước mà tảng đá to đồng thời tan như ngói. Công việc làm xong, nhân gọi nơi đó là kênh Thiên Uy⁽⁷⁰⁾.

Năm thứ 9 (868), vua Ý Tông lấy Cao Biền làm Hữu Kim ngô đại tướng quân, gia phong Kiêm hiệu Thương thư hữu bộc xạ, dời đi làm Tiết độ sứ ở Thiên Bình. Sau Biền mất.

Cao Tầm, là cháu họ Cao Biền. Đời Ý Tông, Cao Biền thấy Tầm đã làm tiên phong, tiến cử Tầm thay Biền coi việc chầu ta.

Tăng Cỗn⁽⁷¹⁾. Đời vua Hi Tông, Tăng Cỗn thay Cao Tầm làm Tiết độ sứ, nổi tiếng vỗ về yêu mến dân, người trong chầu gọi là Tăng Thượng thư⁽⁷²⁾. Tăng Cỗn có soạn một thiên *Giao Châu ký*.

Chu Toàn Dục là anh Toàn Trung, thay Tăng Cỗn làm Tiết độ sứ⁽⁷³⁾.

Độc Cô Tốn làm Tể tướng ở đời Chiêu Tông (889-904) Ai đế phong làm Tĩnh Hải Tiết độ sứ, thay Toàn Dục. Người trong chầu đặt cho hiệu là Ngục Thượng thư (thượng thư ác)⁽⁷⁴⁾.

Khúc Hạo. Năm đầu hiệu Khai Bình nhà Lương (907), làm Tiết độ sứ thay Tốn⁽⁷⁵⁾.

Khúc Toàn Mỹ, là em⁽⁷⁶⁾ Hạo. Đời Minh Tông (nhà Hậu Đường) (926-930) thay Hạo làm Tiết độ sứ, sau bị tướng Nam Hải là bọn Lương Khắc Chân bắt nộp cho Nam Hán. Nam Hán lấy Nguyễn (Lý) Tiến thay Toàn Mỹ.

Nguyễn (Lý) Tiến. Năm đầu hiệu Trường Hưng đời Minh Tông nhà Hậu Đường (930), chúa Nam Hán là Lưu Nghiêm sai bọn tướng Lương Khắc Chân⁽⁷⁷⁾ tới đánh chầu ta, bắt Tiết độ sứ Khúc Toàn Mỹ, lấy tướng là Nguyễn (Lý) Tiến sang thay.

Dương Đình Nghệ⁽⁷⁸⁾, người Ái Châu. Trong khoảng niên hiệu Trường Hưng (930-933) đời Minh Tông, nhà Đường, Đình Nghệ đem binh đánh Nguyễn (Lý) Tiến. Nguyễn (Lý) Tiến chạy trốn về Nam Hán, Đình Nghệ tự xưng là Tiết độ sứ. Năm thứ hai hiệu Thiên Phúc nhà Tấn (937), Đình Nghệ bị Kiều Công Tiễn giết.

Kiều Công Tiễn⁽⁷⁹⁾, người châu Phong. Năm thứ 2 hiệu Thiên Phúc đời vua Cao Tổ nhà Tấn (937), mùa xuân, tháng 3, Tiễn giết Đình Nghệ mà thay (làm Tiết độ sứ), đến sau bị vua Ngô giết.

Trở lên là các quan cai trị các đời, từ năm Tân Mùi, năm đầu hiệu Nguyên Phong đời Vũ đế nhà Tây Hán (110 TCN) đến năm Mậu Tuất, năm thứ 3 hiệu Thiên Phúc đời Cao Tổ nhà Thạch Tấn (938) cả thảy là 1.048 năm thì nhà Ngô bắt đầu dựng lên. Những người đó, hoặc là người phương Bắc (người Trung Quốc) được bổ nhiệm, hoặc là người bản quốc tự xưng lập, độ chừng hơn 100 người, có 83 người thấy ghi chép lại.

Chú thích:

⁽¹⁾ Thạch Đái làm Thứ sử bộ Giao Chỉ (gồm 7 quận) (*Đại Việt sử ký*).

⁽²⁾ Tác giả *Việt sử lược* không chép hai Thái thú Tích Quang, Nhâm Diên là hai người nổi tiếng thời Hán Quang Vũ. Còn Ngụy Lãng làm Đô úy quận Cửu Chân, đàn áp cuộc khởi nghĩa của Chu Đạt vào năm Vĩnh Thọ thứ 3 (157) đời Hoàn đế nhà Đông Hán (*Hậu Hán thư* q.7, 8a; q.97, 12a). *Việt sử lược* đã chép nhầm.

⁽³⁾ Miền Sơn Tây, Phú Thọ. Truyền thuyết cho rằng hai bà Trưng là dỗng dõi Hùng Vương.

⁽⁴⁾ Miền Hà Đông, Hà Nam, Hưng Yên.

⁽⁵⁾ Miền Tiên Du, Bắc Ninh. Sử cũ thường nhận nhầm Lāng Bạc là Hồ Tây, *Thủy kinh chú* nói: "Mã Viện thấy Lāng Bạc là miền đất cao, bèn từ Tây Lý đến đóng đồn ở đó". Tây Lý hay Tây Vu là miền Tiên Du, Bắc Ninh (xem H. Maspéro: *L'expédition de Ma Yuan*, BEFEO XVIII).

⁽⁶⁾ Miền Thọ Xuân, Thiệu Hóa, Đông Sơn (Thanh Hóa). Theo *Thủy kinh chú*: "Mã Viện vào Cửu Chân, đến huyện Vô Công, tướng giặc đầu hàng, lại tiến vào huyện Dư Phát. Cử súy là Chu Bá bỏ quân mà vào rừng sâu cây rậm. Mã Viện lại chia binh vào huyện Vô Biên, đến huyện Cư Phong. Phàm tướng giặc không hàng đều bị chém đầu đến mấy trăm người. Thế là đất Cửu Chân yên". Xem *Hậu Hán thư* (quyển 1 hạ, 10a, 12a).

⁽⁷⁾ Theo *Hậu Hán thư* (q.54), Mã Viện tâu rằng: "Huyện Tây Vu có 32.000 nhà, biên giới ở cách xa huyện lị hàng nghìn dặm nên xin chia ra để đặt hai huyện Phong Khê, Vọng Hải". *Vọng Hải*: miền Tuyên Quang, Vĩnh Yên. *Phong Khê*: miền Phúc Yên, Từ Sơn (Bắc Ninh).

⁽⁸⁾ Năm 136, Chu Xưởng, Thái thú Giao Chỉ tâu xin đổi Giao Chỉ thành Giao Châu. Triều đình không cho, nhưng thăng Chu Xưởng làm Thứ sử (*Tấn thư* q.15, 9a, 9b).

⁽⁹⁾ Khu Liên nổi lên từ năm 136. Năm 138, Trương Kiều chiêu dụ người Man ở Nhật Nam hàng (*Hậu Hán thư* q.6, 9b, 10b).

⁽¹⁰⁾ Hạ Phương làm Thứ sử Giao Chỉ từ trước năm 144. Năm 144 đàn áp các cuộc khởi nghĩa của nhân dân Cửu Chân, Nhật Nam. Được thăng làm Thứ sử Quế Dương. Năm 160 lại làm Thứ sử Giao Chỉ (*Hậu Hán thư* q.6, 14a).

⁽¹¹⁾ Có sách chép là Lưu Tảo. Sau khi Hạ Phương về làm Thứ sử Quế Dương thì Lưu Tháo sang thay làm Thứ sử Giao Chỉ (*An Nam chí nguyên*, tr.149).

⁽¹²⁾ Năm 178, Giao Chỉ, Hợp Phố, Ô Hủ (người Mán miền Lạng Sơn, Hải Ninh - xem H. Maspéro, BEFEO XVIII) nổi lên, Chu Ngung dẹp không nổi. Nhân đó Lương Long nổi dậy. Chu Tuấn sang cứu Ngung, giết Lương Long. Đến năm 184, binh lính đóng ở

Giao Chỉ giết Chu Ngung. Giả Tung sang thay làm Thứ sử (*Hậu Hán thư* q.8, 6a, 8a, 9b; q.61, 14a; q.101, 7b).

(¹³) Tức là Lý Tiến, người Giao Châu, dâng sớ tâu xin cho người chúa Giao được làm quan như người Trung Nguyên.

(¹⁴) *Tam quốc chí, Ngô thư, Sĩ Nhiếp truyện* (q.49, q.4 của *Ngô thư*, 7a, 9a) chép tiên tổ Sĩ Nhiếp người đất Vân Dương nước Lỗ, hồi loạn Vương Mãng sang lánh nạn ở Giao Châu, sáu đời đến Sĩ Nhiếp.

(¹⁵) Huyện Vu Dương.

(¹⁶) Thư có dấu ấn của vua.

(¹⁷) Sau khi Lữ Đại dẹp xong Sĩ Huy, được nhà Ngô cho làm Giao Châu mục. Giao Châu lúc này gồm cả Quảng Châu đã bị bỏ. Năm 264 mới lại tách Giao Châu, đặt Quảng Châu (*Tam quốc chí, Ngô thư, Lữ Đại truyện* quyển 60 (q.15 của *Ngô thư*) 5b, 8b).

(¹⁸) Có sách chép là Lục Dận, thay Lã Đại làm Thứ sử, đàn áp cuộc khởi nghĩa của nhân dân Cửu Chân và cuộc khởi nghĩa của bà Triệu cũng ở Cửu Chân tiếp sau đó (*Tam quốc chí, Ngô thư, Lục Khải truyện* (phụ truyện: em là Dận) q.61 (q.16 của *Ngô thư*) 9b, 10b).

(¹⁹) Tôn Tư, Thái thú Giao Chỉ, tham lam bạo ngược, thường bắt hàng ngàn thợ thủ công đưa sang Kiến Nghiệp (kinh đô nhà Ngô, Nam Kinh nay).

(²⁰), (²¹), (²²) Các sách khác chép là Lã Hưng giết Tôn Tư và Đặng Tuân rồi đầu hàng nhà Ngụy. Ngụy cho Lã Hưng làm An Nam tướng quân, cử Hoắc Dặc lĩnh vọng chức Thứ sử Giao Châu (*Tam quốc chí, Ngụy thư* q.4, 27a).

Xin xem *Tấn thư, Đào Hoàng truyện* (q.57, 4b, 5a).

(²³), (²⁴) Tấn thay Ngụy, cử Mã Dung làm Thái thú Giao Chỉ. Mã Dung bị bệnh mắt. Hoắc Dặc đê cử Dương Tắc thay (xin xem *Tấn thư, Đào Hoàng truyện* q.57, 4, 5a).

(²⁵) Nhà Ngô cử Lưu Tuấn làm Thứ sử Giao Châu, đánh Dương Tắc của Tần. Dương Tắc đánh bại được Lưu Tuấn ở Cố Thành (Hợp Phố).

(²⁶) Khi Cố Bí mất, người chúa Giao ép con Cố là Cố Sâm coi việc trong chúa. Khi Sâm mất, con là Cố Thọ cố xin lĩnh việc chúa Giao, giết Trưởng lại là bọn Hồ Triệu, lại toan giết cả đốc quân dưới

trưởng là Lương Thạc. Lương Thạc chạy thoát, cất quân đánh giết được Thọ Lương Thạc chuyên quyền, sợ dân không phục, bèn vời con Đào Hoàng là Đào Uy đang làm Thái thú Thương Ngô sang làm Thứ sử Giao Châu.

(²⁷) Các sách khác chép Đào Tuy là con Đào Uy. Đào Thục và Đào Tuy nối nhau làm Thứ sử Giao Châu.

(²⁸) Theo *Tấn thư*, *Đào Khản truyện* (q.66, 4a, 10b). Vương Cơ, con Vương Nghị, Thứ sử Quảng Châu, thay cha làm Thứ sử Quảng Châu. Bấy giờ dư đảng của Thục là Đỗ Hoằng đem vàng cho Cơ, xin đánh Quế Lâm. Vương Cơ đem việc đó tâu lên triều đình... Vương Đôn, đoạt quyền vua Tấn, cho Cơ khó chế ngự, muốn mượn tay Cơ đánh Lương Thạc, bèn cho Cơ làm Thứ sử Giao Châu. Lương Thạc cho con dón Cơ ở Uất Lâm, Cơ giận đến dồn chậm, trách rằng: "Đợi khi đến châu sẽ hỏi tội"; Thạc biết tin nói rằng: "Cái anh chàng họ Vương đã làm nát châu Quảng, nay có gì lại phá hại châu Giao", bèn cấm người trong châu không được di dời Cơ, Lương Thạc tự nhận chức Thứ sử Giao Châu.

Vương Cơ chạy về Uất Lâm, cùng Đỗ Hoằng, Ôn Thiệu... làm phản.

Đào Khản đến Quảng Châu, giết được Ôn Thiệu, rồi đánh Vương Cơ, Vương Cơ chạy rồi chết. Đào Khản sai đào mả lên chém.

Vương Đôn cho Vương Lượng làm Thứ sử Giao Châu, lügen bị Lương Thạc đánh thua, chết. Sau Lương Thạc bị Đào Khản đánh giết được. Vua Tấn cho Đào Khản làm Thứ sử Giao Châu.

(²⁹) Bồ Kiên là tên của chúa Tiền Trần (rợ Tây nhung) đời Tấn.

(³⁰) Túc là Lý Tốn, Thái thú Cửu Chân, cha con có quyền thế ở Giao Châu, nghe tin Thứ sử Đằng Độn Chi sắp đến đem quân chống cự, bị Đỗ Viện giết (xem *Tống thư* q.92, 2a, 2b).

(³¹) Sách chép nhầm. Đời Hiếu Vũ đế không có niên hiệu Sơ Nguyên, Theo *Tống thư* (q.92, 3a) thì đó là năm đầu hiệu Vĩnh Sơ đời Tống Vũ đế (420).

(³²), (³⁴) Việc Đàn Hòa Chi đánh Lâm Ấp, xin xem *Thủy kinh chú* (q.14), *Tống thư* (q.97), *Lương thư* (q.54) và *Tống thư*, *Tông Xác Huyện* (q.76, 2a, 2b).

⁽³³⁾ *Thủy kinh* chép là Phạm Phù Long.

^{(35), (36)} Sau khi Lưu Mục bị bệnh chết, người trong chúa là Lý Trường Nhân giết bộ thuộc của Lưu Mục, tự xưng Thủ sử Giao Châu. Tống sai Nam Khang tướng Lưu Bột sang làm Thủ sử chúa Giao, đến nơi bị Trường Nhân chống cự lại, chẳng bao lâu bị chết (*Tống thư* q.8, 7b).

^{(37), (38)} Trường Nhân chết, Thúc Hiến (em họ (tòng đệ) Trường Nhân) quyền Thái thú Vũ Bình lên thay Trường Nhân, vì hiệu lệnh không được theo xin Tống cho làm Thủ sử. Tống sai Thái thú Nam Hải là Thẩm Hoán sang làm Thủ sử Giao Châu, cho Thúc Hiến làm Ninh viễn quân tư mã, Thái thú hai quận Tân Xương, Vũ Bình. Thúc Hiến được mệnh lệnh triều đình, thấy lòng dân phục theo, bèn đem quân giữ các nơi hiểm yếu không chịu công nhận Thẩm Hoán (*Nam Tề thư* q.2, 3a).

⁽³⁹⁾ *Nam Tề thư* (q.3, 4b).

⁽⁴⁰⁾ Các sách khác chép là Phòng Pháp Thừa (*Nam Tề thư* q.3, 7a, 9b).

^{(41), (42)} Lý Khải sang thay Phục Đăng Chi. Bấy giờ nhà Tề đã bị nhà Lương (Tiêu Diễn) cướp ngôi. Lý Khải chống cự nhà Lương. Năm Thiên Giám thứ 4 (505) đời Lương Vũ đế, trưởng sử Giao Châu là Lý Tắc đem quân giết Lý Khải. Nhà Lương cho Lý Tắc làm Thủ sử (*Lương thư* q.2, 5b).

^{(43), (44)} Tức là Tiêu Tư, tôn thất nhà Lương, tước Vũ Lâm hầu. *An Nam chí lược* cũng chép nhầm là Hầu Tư. Tiêu Tư tham tàn bạo ngược, Lý Bí khởi nghĩa (541). Tiêu Tư đem vàng bạc đút lót rồi chạy về chúa Quảng (*Lương thư* q.3, 11b).

⁽⁴⁵⁾ Theo *Trần thư* (q.1) Thiên Bảo là em chứ không phải là con Lý Bí. Các thư tịch Việt Nam khác đều chép theo *Trần thư*.

⁽⁴⁶⁾ Điểm này sai. Nhà Lương tại quận Cửu Chân, đặt Ái Châu từ trước (xem *Lương thư*).

⁽⁴⁷⁾ Thành Cổ Loa còn có tên là Việt Vương thành (*An Nam chí lược* q.1).

⁽⁴⁸⁾ Nhật Nam đổi làm Hoan Châu từ năm 598 (*Tùy thư* q.31, 7b).

⁽⁴⁹⁾ Kinh đô Lâm Ấp bấy giờ ở miền Trà Kiệu (Quảng Nam).

⁽⁵⁰⁾ Tức là An Nam Đô hộ phủ thành lập vào năm Vũ Đức thứ 5 (622) thống lĩnh 12 châu (*Tân Đường thư*, *Khâu Hòa truyện* q.90).

⁽⁵¹⁾ *Tân Đường thư* (q.4, 3a). "Người Giao Chỉ là Lý Tự Tiên giết An Nam đô hộ phủ là Lưu Diên Hựu, chiếm giữ châu Giao", vào năm Thủy Cửng thứ 3 (687) tháng 7. Theo truyện Lưu Diên Hựu thì: "Xưa dân Lí chỉ đóng nửa số tô hàng năm. Diên Hựu giết người cầm đầu là Lý Tự Tiên. Nhưng dư đảng là bọn Đinh Kiến bèn làm phản, hợp binh vây phủ An Nam. Trong thành quân ít, không thể chống chọi được, giữ lũy thành chờ quân cứu viện. Nhà đại tộc ở Quảng Châu là Phùng Tử Du mong lập công, giữ binh không ra. Diên Hựu bị giết. Tư mã Quế Châu Tào Huyền Tinh tiến binh dẹp Kiến, chém được nó" (*Tân Đường thư* q.201, 4b).

⁽⁵²⁾ Dư đảng của Lý Tự Tiên là Đinh Kiến. Sau Tư mã Quế Châu là Tào Huyền. Tinh đem binh sang đánh giết được Đinh Kiến.

⁽⁵³⁾ *An Nam chí lược*, *Toàn thư* và *Cương mục* không thấy chép tên Khúc Lãm, nhưng *Thiên uyển tập anh* có chép (truyện *La Quý An chân nhân*).

⁽⁵⁴⁾ Cao Chính Bình đánh thuế rất nặng, Phùng Hưng cùng em là Phùng Hải nổi dậy ở Đường Lâm (Phúc Thọ, Sơn Tây), dùng kế của người đồng hương là Đỗ Anh Hàn đến vây phủ thành. Cao Chính Bình lo sợ mà chết. *Việt điện u linh tập* dẫn *Giao Châu ký* của Triệu Công - *Tân Đường thư* (q.7, 7a) chỉ chép đến Đỗ Anh Hàn).

⁽⁵⁵⁾ Triệu Xương dù hàng Phùng An, con Phùng Hưng, rồi làm Đô hộ Giao Châu, ở đó 10 năm, bị đau chân xin về (*Tân Đường thư*, *Triệu Xương truyện* q.170, 8a).

⁽⁵⁶⁾ Bùi Thái thay Triệu Xương làm Đô hộ Giao Châu. Sau bị bộ tướng trong châu là Vương Quý Nguyên đuổi đi. Đức Tông lại cho Triệu Xương, lúc ấy đã 70 tuổi, sang làm Đô hộ (q.170, 8a).

⁽⁵⁷⁾ Theo *Tân Đường thư*, Triệu Xương lại sang ta làm đô hộ năm 803 (Trinh Nguyên thứ 19). Triệu Quân tức là Triệu Xương.

⁽⁵⁸⁾ Dương Thanh là tù trưởng thiểu số được làm Thủ sử Hoan

Châu. Tượng Cổ cho làm nha tướng, sai đi đánh người Mán ở Hoàng Động. Dương Thanh thấy lòng người ai cũng oán giận Tượng Cổ, đang đêm quay về đánh úp phủ thành, giết Tượng Cổ. Sau Dương Thanh bị Quế Trọng Vũ giết, tru di cả họ (*Tân Đường thư* q.80, 11a).

(⁵⁹) Truyện Lý Nguyên Hỉ được chép trong *Giao Châu châu ký* của Triệu Công, dẫn ở *Việt điện u linh tập*, *Cựu Đường thư* (q.17 thượng, 5b) chỉ chép: "Năm đầu hiệu Bảo Lịch (825) tháng 5, Lý Nguyên Hỉ ở An Nam tâu dời phủ Đô hộ sang bờ sông phía Bắc".

(⁶⁰) Hàn Uớc đánh dẹp cuộc nổi dậy của Thủ sứ Phong Châu Vương Thắng Triệu. Sau Hàn Uớc bị quân lính phủ Đô hộ đuổi đánh phải chạy về châu Quảng (*Tân Đường thư* q.8, 4b, 5a; q.179, *Hàn Uớc truyện* 9a). Sau Hàn Uớc, Mã Thực làm Đô hộ An Nam (*Tân Đường thư* q.184, 1a).

(⁶¹) Vũ Hồn làm Kinh lược sứ An Nam (841). Đến nơi, bắt tướng sĩ sửa phủ thành. Quân lính nổi dậy cướp kho đạn (843). Vũ Hồn phải chạy về châu Quảng. Giám quân Đoàn Sĩ Tắc chiêu dụ bọn quân loạn (*Tân Đường thư* q.8, 9a).

(⁶²) Bùi Nguyên Hựu (*Tân Đường thư* chép là Bùi Nguyên Dụ) làm Kinh lược sứ, đánh được quân Nam Chiếu năm 846 (tháng 9 năm Hội Xương thứ 6) (*Tân Đường thư* q.8, 10a).

(⁶³) Lý Trác làm Kinh lược sứ, cứ mỗi đấu muối đổi lấy một con trâu. Người Mán không chịu được, liền kết với Nam Chiếu cướp phủ thành Đô hộ. Lý Trác lại giết tù trưởng của họ là Đỗ Tồn Thành. Họ càng oán giận, dẫn người Nam Chiếu vào xâm lấn miền biên giới (*Tân Đường thư*, *Nam Chiếu truyện*).

(⁶⁴) *Tân Đường thư*, *Vương Bá truyện*, *phụ Vương Thức truyện* (q.167, 8b, 9a). "Người làm Đô hộ trước, trời đang hạn hán, đi làm lũy gỗ (mộc sách), bắt dân hàng năm nộp tiền, đã không làm xong kịp thời lại còn trách phạt gắt gao. Thức lấy một năm tiền phú thuế, mua cây gỗ thược (thược mộc) trồng quanh 12 dặm, bỏ thuế ngoại phụ hàng năm để làm nhẹ cho dân, đào hào, rào lũy sách, bên ngoài trồng tre gai, trộm cướp không vào được".

⁽⁶⁵⁾ Theo *Tư tri thông giám*, Lý Hộ sang làm Đô hộ năm Hàm Thông thứ nhất (860). Khi mới đến, giết tù trưởng Man là Đỗ Thủ Trừng. Đồng đảng của Thủ Trừng xui giục người Nam Chiếu đánh phá phủ thành. Hộ chạy về Vũ Châu.

⁽⁶⁶⁾ *Cương mục* (*Tiền biên* q.5, 1a) theo *Cương mục* của Trung Quốc chép là châu Hứa. Xem thêm *Man thư*.

⁽⁶⁷⁾ Hải Môn trấn: nay ở huyện Bác Bạch, Quảng Đông (Trung Quốc).

⁽⁶⁸⁾ Nữ tường: bức tường nhỏ xây đắp trên thành lớn. Mỗi trượng là 10 thước, dài chừng 3,3m. Theo *Toàn thư*, thành Đại La chu vi 1.982 trượng 5 thước, cao 2 trượng 6 thước, chân rộng 2 trượng 5 thước. Nữ tường cao 5 thước 5 tấc.

⁽⁶⁹⁾ *Toàn thư* chép là làm hơn 40 vạn gian nhà (*Ngoai kỷ* q.5, 15a). *Tân Đường thư*, *Cao Biên truyện* (q.224 hạ) chỉ chép "đắp An Nam thành" chứ không nói rõ kích thước là bao nhiêu (3a, 10b).

⁽⁷⁰⁾ Tức ghênh Bắc Thú ở huyện Bác Bạch (Quảng Đông).

⁽⁷¹⁾ Tăng Cổn trước làm Tiểu hiệu dưới quyền Cao Biên.

⁽⁷²⁾ Chữ "Tăng thương thư" vừa có nghĩa là Thương thư họ Tăng vừa có nghĩa là Thương thư hiền lành như Phật. Theo *Toàn thư*, quân ở phủ ta làm loạn, Tiết độ sứ Tăng Cổn bỏ thành chạy. *Cương mục* ngờ rằng *Toàn thư* chép lầm, theo *An Nam kỷ yếu* chữa lại là Cổn đem uy đức dụ bảo được.

⁽⁷³⁾ Theo *Toàn thư*: "Chu Toàn Trung nhà Đường thấy Tiết độ sứ Giao Châu là Đồng bình chương sự Chu Toàn Dục là người thô lỗ vô tài xin bãi đi". Toàn Dục là anh Toàn Trung. *Cựu Ngũ đại sử* (q.12) truyện Chu Toàn Dục, chỉ nói Chu Toàn Dục làm "Lĩnh Nam tây đạo Tiết độ sứ", song cũng không chỉ định rõ Toàn Dục làm Tiết độ sứ Lĩnh Nam tây đạo vào năm nào. *Cương mục* nói Chu Toàn Dục sang thay Tăng Cổn năm Cảnh Phúc thứ nhất (892).

⁽⁷⁴⁾ *Toàn thư* không chép đến Độc Cô Tốn. Theo *Tân Đường thư*, *Tể tướng biểu*, hạ q.63 (12b, 13a) năm Thiên Phúc thứ 3 (903) Lễ bộ thượng thư Độc Cô Tốn làm Bình bộ thị lang Đồng Trung thư môn

hạ Bình chương sự. Năm đầu hiệu Thiên Hựu (904), Tốn làm Khán hữu tam quân sự, Phán độ chỉ rồi làm môn hạ thị lang kiêm Hộ bộ thượng thư, viễn kiêm Bình bộ thượng thư, rồi làm Kiểm hiệu thượng thư tả bộc xạ, Đồng bình chương sự, Tĩnh Hải quân Tiết độ sứ, Lễ bộ thị lang.

⁽⁷⁵⁾ *Việt sử lược* và *Toàn thư* đều không biết đến Khúc Thừa Dụ. *Tân Ngũ đại sử*, *Nam Hán thế gia* chỉ chép Khúc Hạo và con là Thừa Mỹ. *Tư trị thông giám* (q.165) chép rằng: "Năm Thiên Hựu thứ 3 (906) vua Đường thăng Tĩnh Hải Tiết độ sứ là Khúc Thừa Dụ chức Đồng bình chương sự. Lúc ấy Thừa Dụ nhân loạn, coi giữ đất An Nam".

Khúc Thừa Dụ là một hào trưởng ở Hồng Châu (Hải Dương), nhân nhà Đường loạn tự xưng Tiết độ sứ, rồi sai người đến xin mệnh nhà Đường.

⁽⁷⁶⁾ *Toàn thư* và *Cương mục* chép Thừa Mỹ là con Hạo. Năm 919, Thừa Mỹ sai sứ sang xin tiết viet ở nhà Lương. Nhà Lương cho làm Tiết độ sứ Giao Châu. Chúa Nam Hán là Lưu Cung giận dữ, sai tướng là Lý Khắc Chính đem quân đánh châu Giao, bắt được Thừa Mỹ (923).

⁽⁷⁷⁾ *Tân Ngũ đại sử*, *Nam Hán thế gia* (q.65, 3a) chép là Lương Khắc Trinh và Lý Thủ Dung. Lương Khắc Trinh đánh cả Chiêm Thành cướp nhiều báu vật rồi mới về.

⁽⁷⁸⁾ Dương Đình Nghệ (*Cương mục* chép là Diên Nghệ) nguyên là nha tướng của Khúc Hạo, thường có chí khôi phục đất nước, báo thù cho họ Khúc. Từ 923 đến 931, nuôi 3.000 giả tử (con nuôi) ở trong nhà (*Toàn thư* q.5, 18b). Lý Tiên báo với chúa Nam Hán. Nam Hán sai Thừa chỉ Trần Bảo (*Tân Ngũ đại sử* chép là Trinh Bảo) đem binh sang cứu, chưa đến nơi thành đã bị hạ. Lý Tiên chạy trốn. Trần Bảo đến vây thành. Đình Nghệ đem quân ra đánh giết được Trần Bảo. Đình Nghệ tự xưng Tiết độ sứ.

⁽⁷⁹⁾ Kiêu Công Tiên là nha tướng của Dương Đình Nghệ, *Tân Ngũ đại sử* (q.65, 3a) chép là Hiệu Công Tiên.

NHÀ NGÔ

TIỀN VƯƠNG NGÔ

Húy là Quyền, họ Ngô, là con Thiên Phủ⁽¹⁾. Ngô Quyền thờ Dương Đình Nghệ, làm chức Tướng quân. Năm thứ 3 hiệu Thiên Phúc đời Cao Tổ nhà Hậu Tấn (938), mùa đông, tháng chạp, Quyền đem binh từ Ái Châu ra đánh Công Tiễn. Công Tiễn sai người cầu cứu Nam Hán. Lưu Yểm cho con là Vạn Vương Hoành (Hoằng) Thao⁽²⁾ làm Tĩnh Hải quân Tiết độ sứ, đem binh sang cứu Công Tiễn. Hoành Thao đem thủy quân từ sông Bạch Đằng vào nước ta toan đánh Quyền, nhưng Quyền đã giết được Công Tiễn.

Quyền nghe tin Hoành Thao đến, bèn đóng ngầm những cọc lớn đầu bịt sắt ở cửa biển. Khi nước triều dâng cao, Quyền sai người đem thuyền nhỏ ra khiêu chiến, giả vờ thua chạy. Hoành Thao đuổi theo. Nước triều xuống, cọc nhô ra; Hoành Thao phải chống cự luôn tay, mà nước triều xuống rất nhanh, thuyền bè đều bị vướng vào trong cọc. Quyền đánh hăng, đai phá được Hoành Thao, quân Nam Hán bị chết đuối đến quá nửa, giết được Hoành Thao.

Quyền mới bắt đầu xưng vương⁽³⁾. Năm đầu hiệu Khai Vận đời Tấn Xuất đế (944), vương mất, trị vì được 7 năm.

DƯƠNG BÌNH VƯƠNG

Húy là Chủ Tướng⁽⁴⁾, họ Dương, là gia thần của tiên Ngô vương. Khi Ngô vương mất, Chủ Tướng tự lập làm vương. Con Ngô Vương là Xương Ngập chạy về nhà Phạm Lệnh Công ở Trà Hương⁽⁵⁾. Chủ Tướng lấy em Xương Ngập là Xương Văn làm con mình. Em Xương Văn là Nam Hưng, Càn Hưng đều còn nhỏ. Lâu về sau, Chủ Tướng sai người đem quân đến nhà Lệnh Công tìm bắt Xương Ngập. Lệnh Công sợ, giấu Xương Ngập vào trong động. Năm thứ 3 hiệu Càn Hựu đời An đế nhà Hán (950), Chủ Tướng sai Xương Văn và hai quan sứ Dương, Đỗ⁽⁶⁾ đem binh đánh hai thôn Đường, Nguyễn ở Thái Bình. Đi đến Từ Liêm (Hà Nội), Xương Văn bảo với hai quan sứ rằng: "Đức của tiên vương ta đã thầm vào lòng dân, nay chẳng may từ bỏ quần thần, Chủ Tướng tự làm việc bất nghĩa, tội rất lớn vậy! Nay lại sai ta đi đánh dẹp những ấp vô tội, nếu may mà thắng được thì rất cuộc kẻ kia cũng chẳng phục, biết làm thế nào?". Hai quan sứ nói rằng: "Xin tuân theo mệnh lệnh của vương". Xương Văn bèn quay binh về đánh úp Bình vương, thắng được. Xương Văn thấy Bình vương có ơn với mình, nên giáng làm Chương Dương sứ⁽⁷⁾, ăn lộc ấp đó. Bình vương ở ngôi 7 năm.

HẬU NGÔ VƯƠNG: NAM TẤN VƯƠNG VÀ THIỀN SÁCH VƯƠNG

Nam Tấn vương húy là Xương Văn, con thứ hai Ngô vương Quyền, năm thứ 3 hiệu Càn Hựu (950) nhà Hán, phế Dương Bình vương mà tự lập, xưng là Nam tấn vương.

Đến năm đầu hiệu Quảng Thuận đời Thái tổ nhà Chu (951), Nam Tấn vương sai sứ đi đón anh là Xương Ngập về cùng coi chính sự. Ngập xưng là Thiên Sách vương.

Lúc bấy giờ người động Hoa Lư là Đinh Bộ Lĩnh, dựa vào núi khe hiểm trở, không giữ phận bể tôi. Hai vương toan đi đánh dẹp, Bộ Lĩnh sợ, sai con là Liễn vào triều cống. Khi Liễn đến nơi, hai vương trách phạt về tội không theo phụ, bắt Liễn, và đi đánh Bộ Lĩnh. Hơn một tháng trời không thắng, hai vương bèn treo Liễn lên trên ngọn giáo, bảo với Bộ Lĩnh rằng: "Nếu không hàng sê giết Liễn". Bộ Lĩnh giận dữ nói rằng: "Bậc đại trượng phu lẽ nào lại vì con trẻ mà bỏ việc lớn!", vội sai hơn mười tay cung bắn Liễn. Hai vương kinh dị, bèn đem quân về.

Bấy giờ, Thiên Sách thiện tiện ra uy tác phúc, Nam Tấn vương không được dự việc triều chính.

Năm đầu hiệu Hiển Đức (954), Thiên Sách vương mất, Nam Tấn vương sai người đi sứ Hán. Lưu Xương cho vương làm Tĩnh Hải Tiết độ sứ.

Năm thứ 3 hiệu Càn Đức đời Thái tổ nhà Tống (965), vương đem quân đi đánh hai thôn Đường, Nguyễn ở Thái Bình. Vương đứng trên thuyền xem đánh nhau bị trúng tên của phục binh chết⁽⁸⁾.

Lúc bấy giờ mười hai sứ quân đều nổi lên, mỗi người chiếm giữ lấy châu, quận tự trị⁽⁹⁾.

Thiên Sách vương ở ngôi 3 năm, Nam Tấn vương ở ngôi 13 năm. Hiển Đức là niên hiệu đời Chu Thế Tông.

Trở lên là từ Tiền Ngô vương đến Hậu Ngô vương, cả thảy 3 chúa, bắt đầu năm Mậu Tuất (938), cuối cùng là năm Ất Sửu (965), cộng là 28 năm thì nhà Ngô mất.

THẬP NHỊ SỨ QUÂN⁽¹⁰⁾

Kiều Tam Ché tên là Công Hân, giữ Phong Châu⁽¹¹⁾.

Nguyễn Thái Bình tên là Khoan, lại có tên là Ký, giữ
Nguyễn Gia⁽¹²⁾.

Trần Công Lãm tên là Nhật Khánh, giữ Đường Lâm⁽¹³⁾.

Đỗ Cảnh Công tên là Cảnh Thạc, giữ Đỗ Động⁽¹⁴⁾.

Nguyễn Du Dịch tên là Xương Thức, giữ Vương Kiều⁽¹⁵⁾.

Nguyễn Lý Lang Công tên là Khuê, giữ Siêu Loại⁽¹⁶⁾.

Nguyễn Lệnh Công tên là Thủ Tiệp, giữ Tiên Du⁽¹⁷⁾.

Lữ Tả Công tên là Khoáng, giữ Tế Giang⁽¹⁸⁾.

Nguyễn Hữu Công tên là Siêu, giữ Phủ Liệt⁽¹⁹⁾.

Kiều Lệnh Công tên là Thuận, giữ Hồi Hồ⁽²⁰⁾.

Phạm Phòng Ất tên là Bạch Hồ, giữ Đằng Châu⁽²¹⁾.

Trần Minh Công tên là Lãm, giữ Giang Bố Khẩu⁽²²⁾.

Trở lên trên là mười hai sứ quân, bắt đầu từ năm Ất
Sửu (965) cuối cùng là năm Đinh Mão (967), cả thảy 3
năm thì Đinh Tiên vương thâu gồm được.

Chú thích:

⁽¹⁾ *Toàn thư* và *Cương mục* chép cha Ngô Quyền là Ngô Mân,
Thứ sứ châu Phong, đời đời là nhà quý tộc, người Đường Lâm (thị
xã Sơn Tây).

⁽²⁾ *Tân Ngũ đại sứ* chép là Hồng Thao, *Toàn thư* chép là Hoằng Thao, *Việt sử lược* chép là Hoành Thao. Các con của Lưu Yểm đều có tên đệm là Hồng: Hồng Độ, Hồng Hi, Hồng Xương, Hồng Bật... Hồng Thao được phong là Giao Vương trước là Vạn Vương (*Tân Ngũ đại sứ* q.65, 3a).

⁽³⁾ Ngô Quyền định đô ở Cổ Loa lập họ Dương (con gái Đinh Nghệ) làm hoàng hậu, đặt trăm quan, định triều nghi, triều phục, phẩm phục các hàng quan.

⁽⁴⁾ *Toàn thư* và *Cương mục* chép là Dương Tam Kha, em vợ Ngô Quyền, con gái Dương Đinh Nghệ; theo Ngô Thị Sĩ, người Dương Xá (Đông Sơn, Thanh Hóa).

⁽⁵⁾ Tại Nam Sách giang. Nay là huyện Kim Thành (Hải Dương) (Theo *Cương mục* q.5).

⁽⁶⁾ Tức Dương Cát Lợi và Đỗ Cảnh Thạc (*Toàn thư* q.5, 21b).

⁽⁷⁾ Theo *Toàn thư*: thuộc bến đò Chương Dương (Thường Tín - Hà Tây).

⁽⁸⁾ *Toàn thư* chép: Lúc này Đinh Liễn về Hoa Lư (q.5, 24b).

⁽⁹⁾ Sau đây xin dịch lời bàn rất xác đáng của các tác giả *Cương mục* về truyện mười hai sứ quân: "Sử cũ (tức *Toàn thư*) chép "Ngô sứ quân gồm 2 năm", để nói sau Nam Tấn vương vì sứ quân Ngô Xí là con Xương Ngập. Nay xét sau khi Nam Tấn vương mất, Xương Xí ra giữ Bình Kiều, thế lực rất nhỏ yếu, không khác gì các bộ sứ quân khác, cho nên cũng liệt vào với nhau. Lại xét, sứ cũ (*Toàn thư*) chép Nam Tấn Vương mất, mười hai sứ quân đua nhau nổi lên, bắt đầu là Ngô Xương Xí, sau cùng là Trần Minh Công, ở dưới lại chép Đinh Bộ Lĩnh xưng là Vạn Thắng vương, rồi kể ngược về lúc Bộ Lĩnh qua dựa vào Trần Minh Công, Minh Công chết rồi mới thay quyền thống lĩnh quân chúng. Xét ra năm đầu của Xương Văn đã chép Đinh Bộ Lĩnh giữ Hoa Lư, hai vương đánh không được. Vậy Minh Công khởi binh phải là trước khi Xương Văn lấy lại được nước. Cứ điều đó mà suy ra, mười hai sứ quân, mỗi người cát cứ huyện ấp, phải là kẻ trước người sau chứ không phải đến khi Nam Tấn vương mất bèn đồng thời nổi dậy. Nhưng sứ cũ vì chép mất

năm tháng, nên mới thuật gồm cả mười hai sứ quân lại một chỗ. Nay không có minh văn chứng rõ, hãy ghi lại để chờ xét" (*Tiền biên* q.5, 28a, 29a).

Theo *Đại Việt sử ký* (q.7, 13a) thì "năm Bính Dần (966), Nam Tấn vương mất, Tham mưu là Ngô Sứ Bình (có chỗ chép là Ngô Ứng Bình), Thủ sứ Phong Châu Kiều Tri Hựu, Thủ sứ Vũ Ninh châu Dương Huy, và nha tướng Đỗ Cảnh Thạc tranh nhau làm vua, trong nước loạn to, chỗ nào cũng có, đều chiếm cứ huyện ấp, định thôn tính nhau".

⁽¹⁰⁾ *Toàn thư* chép Ngô sứ quân là chính. Được 2 năm. Phụ các sứ quân khác. Danh sách mười hai sứ quân theo *Toàn thư* (q.5, 25b) có một số tên người chép khác với *Việt sử lược*:

⁽¹¹⁾ Kiều Tam Chế giữ Phong Châu. Tức là Kiều Công Hân, Tam Chế là tên hiệu. Nay ở xã Phù Lập, huyện Bạch Hạc (Vĩnh Tường) có dấu thành cũ của sứ quân Công Hân.

⁽¹²⁾ Nguyễn Khoan xưng là Nguyễn Thái Bình giữ Nguyễn Gia Loan. Nguyễn Gia Loan thuộc miền Tam Đái, xưa thuộc Phong Châu, là tên một trái núi, còn gọi là núi Độc Nhĩ hay Biện Sơn ở xã Vĩnh Mỗ, huyện Yên Lạc (Vĩnh Yên).

⁽¹³⁾ Ngô Nhật Khánh giữ Đường Lâm. Đường Lâm nay là xã Cam Lâm, thị xã Sơn Tây, quê hương Ngô Quyền và Phùng Hưng, nay còn đền thờ. Theo *Đại Việt sử ký* có chỗ chép Nhật Khánh giữ Giao Thủy (Nam Định). Theo *Cương mục*, Nhật Khánh là dòng họ Ngô Quyền.

⁽¹⁴⁾ Đỗ Cảnh Thạc giữ Đỗ Động giang. Theo *Cương mục*, sông Đỗ Động phát nguyên từ xã Đàm Viên (Thanh Oai) chảy qua Sinh Quả, Úc Lý, chảy khuất khúc đến xã Thượng Cung (Thượng Phúc) thì hợp với sông Nhuệ. Sông ấy nay đã cạn. Theo *Đại Việt sử ký* (q.7, 13a) nay ở làng Bảo Đà (nay là Bình Đà) (Thanh Oai, Hà Tây) còn vết cũ thành của sứ quân.

⁽¹⁵⁾ Ngô Xương Xí giữ Bình Kiều (?) là con Xương Ngập, mẹ người Nam Sách.

⁽¹⁶⁾ Lý Lãng Công giữ Hồi Nô. Theo *Cương mục*, thuộc huyện

Cẩm Khê, Sơn Tây. Xã Trương Xá thuộc huyện đó có vết cũ thành sứ quân Kiểu Công.

(¹⁷) Nguyễn Thủ Tiệp giữ Tiên Du (Tử Sơn, Bắc Ninh).

(¹⁸) Lữ Tá Đường giữ Tế Giang (nay là Văn Giang, Hưng Yên).

Theo *Cương mục*, Tá Công là tên hiệu của Lữ Đường.

(¹⁹) Nguyễn Hữu Công tên là Siêu giữ Phù Liệt.

(²⁰) Kiểu Lệnh Công giữ Hồi Hồ. Theo *Cương mục*, thuộc huyện Cẩm Khê, Sơn Tây. Xã Trương xá thuộc huyện đó có vết cũ thành sứ quân Kiểu Công.

(²¹) Phạm Phòng Át giữ Đằng Châu (miền Kim Động, Hưng Yên). Nay ở xã Đằng Châu huyện Kim Động còn có đền thờ Phạm sứ quân).

(²²) Trần Minh Công giữ Bố Hải (Kỳ Bố, Vũ Tiên (Kiến Xương), Thái Bình ngày xưa là cửa biển).

*

* * *

NHÀ ĐỊNH⁽¹⁾

TIÊN VƯƠNG

Húy là Bộ Linh, họ Đinh, người động Hoa Lư⁽²⁾, mồ côi cha từ bé⁽³⁾, cùng với mẹ, năm người ở cạnh đền sơn thần. Ngoài cửa có đám sen núi, trên lá có dấu sò ốc thành chữ "thiên tử".

Khi vương còn bé, cùng bọn trẻ con chăn trâu ở thung lũng (sơn dã), được chúng tôn lên đứng đầu đám trẻ con, lấy lẽ vua tôi mà thờ. Vương cùng bầy trẻ vui chơi, bầy trẻ đều

khoanh tay làm chiếc ngai để kiệu vương, lại lấy hoa lau làm cờ đi tiên đạo, có hai bên tả hữu đưa rước, giống như nghi vệ thiên tử. Những ngày nhàn rỗi, dám trẻ con đều đi hái củi nạp cho vương, chiêu về đưa cho mẹ⁽⁴⁾. Mẹ thấy thế, vui mừng giết lợn để khao thưởng bọn chúng. Các phụ lão ở trong hương bảo với nhau rằng: "Thằng bé này khí độ khác thường, tất có thể cứu đời yên dân. Lũ ta nếu không theo sớm, ngày khác tất hối là đã muộn!", bèn cho con em đến theo vương, đóng ở trong sách Tế Áo⁽⁵⁾. Chú của vương giữ sách⁽⁶⁾ không theo, vương đem quân đến đánh, không thắng, chạy đến vùng Đàm Gia⁽⁷⁾. Cầu gãy, vương bị hăm ở trong bùn lầy, chú toan đâm chết, nhưng thấy hai con rồng vàng che chở ở trên, bèn lui về và theo hàng vương⁽⁸⁾.

Bấy giờ trong nước vô chủ, vương nghe tin Trần Minh Công là người hiền mà không có người kế tự, bèn cho con⁽⁹⁾ sang nương nhờ. Minh Công trông thấy, quý trọng lắm, nuôi làm con mình, phó thác cho tất cả quân lính, sai đi đánh mười hai sứ quân, đều bình được⁽¹⁰⁾.

Năm Mậu Thìn (968), Minh Công mất. Lại dân ở kinh phủ phần nhiều theo vương. Năm đầu hiệu Khai Bảo đời Thái Tổ nhà Triệu Tống (968), vương xưng làm hoàng đế ở động Hoa Lu⁽¹¹⁾, xây dựng cung điện, chế triều nghi, đặt trăm quan, lập nền xã tắc. Quần thần dâng tôn hiệu là Đại Thắng minh hoàng đế. Vua đặt vạc lớn ở sân triều, nuôi hổ ở trong cùi, hạ lệnh rằng: "Kẻ nào phạm pháp sẽ bị nấu vạc dầu, bị hổ ăn thịt". Bọn tù tội đều sợ phục, không dám trái mệnh.

Năm Kỷ Tị, năm thứ 2 (969).

Tháng 5 nhuận, vua phong con trai cả là Liên làm Nam Việt Vương.

Năm Canh Ngọ, năm thứ 3 (970).

Cải nguyên là năm đầu hiệu Thái Bình⁽¹²⁾.

Nhà Tống phong vua là An Nam quận vương⁽¹³⁾.

Lập 5 bà hoàng hậu⁽¹⁴⁾.

(Có niên hiệu bắt đầu từ bấy giờ)⁽¹⁵⁾.

Năm Tân Mùi, hiệu Thái Bình (971) năm thứ 2.

Đặt thứ bậc các tăng đạo văn võ. Lấy Lưu Mỗ làm Thái sư Đô hộ phủ, Nguyễn Bặc làm Định quốc công, Lê Hoàn làm Thập đạo tướng quân⁽¹⁶⁾.

Tống nghe tin vương xưng tôn hiệu, sai người đưa thư cho vương, đại lược nói rằng: "Trung Quốc đối với man di, cũng như người ta có tứ chi, nếu như lòng bụng chưa yên, thì chân tay lẽ nào trị được? Xứ Giao Châu nhỏ bé, ở xa tại cuối trời, cuối Đường lăm việc, chưa kịp xử phân. Nay, thánh triều chở che muôn nước, nghiệp thái bình đã được thành công. Đợi người đến châu, cho vui lòng trãm. Người không theo phục, làm ta bận lòng. Khiến ta phải dùng kế chặt chân, tiện đốt, làm cỏ nước người, hối mà sao kịp!"⁽¹⁷⁾.

Năm Nhâm Thân, hiệu Thái Bình năm thứ 3 (972).

Vua phong con là Toàn làm Vệ vương, lập con út là Hạng Lang làm Thái tử⁽¹⁸⁾. Sai Nguyễn Tử Du đi sứ Tống kết hiếu.

Năm Giáp Tuất, hiệu Thái Bình năm thứ 5 (974).

Vua được lời sấm nói rằng:

Đỗ Thích thí Đinh Đinh,

Lê gia xuất thành minh,

Cạnh đầu đa hoạnh tử,

Đạo lộ tuyệt nhân hành.

Dịch là:

*Đỗ Thích giết hai Đinh,
Nhà Lê sinh thánh minh.
Ganh đua bao kẻ chết,
Đường đi người vắng tanh.*

Năm Bính Tí, hiệu Thái Bình năm thứ 7 (976).

Năm Kỷ Mão, hiệu Thái Bình năm thứ 10 (979).

Mùa xuân, Việt Vương Liễn sai người giết Thái tử Hạng Lang.

Mùa đông, tháng 11, vua ăn yến ban đêm, bị tên phúc hầu hoành Đỗ Thích giết cùng với Việt Vương Liễn. Vốn trước Thích làm lại ở Đồng Quan, ban đêm nằm ở trên cầu, thấy sao rơi vào mồm. Thích cho là điềm tốt, bèn sinh lòng phản nghịch. Khi vua đã bị giết hại, Đỗ Thích ngâm vào trong cung, trốn ở dưới máng nước. Quá ba ngày, khát quá, Thích thò tay hứng nước mưa để uống, bị cung nữ trông thấy, báo với Định Quốc công Nguyễn Bặc bắt giết đi⁽¹⁹⁾. Bặc cùng tướng quân Lê Hoàn phò Vệ vương Toàn lên ngôi hoàng đế. Toàn lên ngôi hoàng đế, truy tôn vua là Tiên vương, tôn mẹ làm Thái hậu⁽²⁰⁾.

Vua ở ngôi 11 năm, thọ 55 tuổi, cải nguyên một lần.

VỆ VƯƠNG

Húy là Toàn, con thứ Tiên Vương. Tiên Vương bị Đỗ Thích giết. Nguyễn Bặc, Lê Hoàn cùng phò vua lên ngôi hoàng đế.

Năm thứ 2 (980), mùa thu, tháng 7, người Tống đánh nước ta. Quân sĩ thấy Toàn còn bé nhỏ, cùng tôn Lê Hoàn làm hoàng đế, giáng Toàn làm Vệ Vương.

Trở lên, là nhà Đinh, từ Tiên Vương đến Vệ Vương có hai chúa, bắt đầu là năm Mậu Thìn (968), cuối cùng là năm Canh Thìn (980), cả thảy 13 năm thì mất.

Chú thích:

⁽¹⁾ Bắt đầu từ nhà Đinh, *Toàn thư* mới chép vào phần *Bản kỷ*. Từ nhà Đinh trở về trước, *Toàn thư* để vào phần *Ngoại kỷ*. Cũng từ nhà Đinh, sách *Cương mục* mới để vào phần *Chính biên*, từ Đinh trở về trước là phần *Tiền biên*.

⁽²⁾ Động Hoa Lư thuộc Đại Hoàng, tức là miền Gia Viễn, Ninh Bình.

⁽³⁾ Theo *Toàn thư* (q.1, 1a), Đinh Bộ Lĩnh là con Thứ sử Hoan Châu Đinh Công Trú. Đinh Công Trú trước là nha tướng của Dương Diên Nghệ, quyền nhiếp Thứ sử Hoan Châu, sau theo Ngô Quyền, vẫn làm chức cũ. Khi Công Trú mất, Bộ Lĩnh còn nhỏ, mẹ là Đàm thị đem tớ vào ở cạnh đền sơn thần trong động.

⁽⁴⁾ Theo *Toàn thư*, những ngày nhàn rỗi, *đem bộ chúng đi đánh trẻ con thôn khác*, đi đến đâu trẻ con đều sợ phục, đem cùi dóm hái lượm được trong ngày nộp cho Bộ Lĩnh.

⁽⁵⁾ *Toàn thư* chép là sách Đào Áo không rõ nay ở đâu.

⁽⁶⁾ Theo *Toàn thư*, chú Bộ Lĩnh giữ sách Bông. *Đại Việt sử ký* và *Cương mục* nói chú Bộ Lĩnh tên là Dự.

⁽⁷⁾ Theo *Toàn thư*, Bộ Lĩnh chạy đến cầu Nương Loan thuộc Đàm Gia, là xã Điềm Xá huyện Gia Viễn (*Cương mục* q.1, 2b).

⁽⁸⁾ Theo *Toàn thư*, chú sợ lui về. Bộ Lĩnh lại thu nhặt dư chúng tớ đánh, chú bèn hàng.

⁽⁹⁾ Nguyên văn: "dĩ kỳ tử vāng ý yên", nhưng xem đoạn sau ta thấy rõ là Bộ Lĩnh theo về với Trần Minh Công. Cho nên phải chép là dữ kỳ tử (cùng với con) như *Toàn thư* thì mới đúng.

⁽¹⁰⁾ Theo *Toàn thư*, Phạm Phòng Át hàng, triều Đinh cho làm Thân vệ tướng quân. Sau Minh Công chết. Hơn 500 con em Ngô

tiên chúa ở Đỗ Động đem quân tới đánh, mới vào đến Ô Man bị người hương đô là Ngô phó sứ đánh bại phải về. Bộ Lĩnh nghe tin ấy, đem binh đánh sông và động đó. Các bộ lạc không đâu không hàng phục. Từ đó, lại dân ở kinh phủ đều theo về Bộ Lĩnh (*Toàn thư* q.5, 26a).

⁽¹¹⁾ Theo *Toàn thư*, vua định chọn đất Đàm thôn để xây cung điện, sau thấy địa thế nhỏ hẹp, không cứ hiểm được nên đóng đô ở Hoa Lư. Đến năm Mậu Thìn (968) lại chép: "Vua lên ngôi hoàng đế, đặt quốc hiệu là Đại Cồ Việt *dời kinh áp đến động Hoa Lư*" (q.1, 2b). Có lẽ *Việt sử lược* đã chép đúng. Bộ Lĩnh theo Minh Công đánh dẹp xong mươi hai sứ quân từ năm 967, đến năm 968 Minh Công mất, Bộ Lĩnh mới bỏ Bố Hải khẩu *trở lại* Hoa Lư là đất bản bộ của mình mà định đô ở đó. Truyền thuyết của ta cũng cho là Minh Công chết sau khi Đinh Bộ Lĩnh đánh thắng mươi hai sứ quân. Vua Đinh sau gả công chúa Minh Châu cho em Trần Lãm là Trần Thắng, phong Thắng làm Phò mã đô úy.

⁽¹²⁾, ⁽¹⁵⁾ Trước đó nước ta vẫn dùng niên hiệu các triều vua Trung Quốc. Sách *Toàn thư* chép là "Kiến nguyên" (chứ không phải "Cải nguyên") và chua: (*Sử*) cũ nói rằng "niên hiệu của nước Việt ta bắt đầu từ bây giờ. Song Lý Nam Đế đã kiến nguyên Thiên Đức".

"Sử cũ" ở đây hẳn là *Đại Việt sử ký* của Lê Văn Hưu. Điều này chứng tỏ thêm rằng *Việt sử lược* chép theo *Đại Việt sử ký*.

⁽¹³⁾ Bấy giờ nhà Tống sai đại tướng Phan My đánh Nam Hán. Vua Đinh liền sai sứ sang kết hiếu với Tống.

⁽¹⁴⁾ Theo *Toàn Thư*, 5 hoàng hậu là: Đan Gia, Trinh Minh, Hiển Quốc, Cồ Quốc, Ca Ông.

⁽¹⁶⁾ Đinh Tiên Hoàng phong thứ bậc cho các sư ni: Tăng thống Ngô Chân Lưu được ban hiệu Khuông Việt đại sư, Trương Ma Ni được làm Tăng lục, đạo sĩ Đặng Huyền Quang làm Sùng chân uy nghi.

Toàn thư chép Lưu Cơ làm Đô hộ phủ sĩ sứ: Đô hộ phủ là miền Giao Châu *dời Đường đồng bằng* (Bắc Bộ). Lúc này ta vẫn giữ sự phân chia các khu vực hành chính như *dời Đường* (Phong Châu,

Ái Châu, Hoan Châu, Trường Châu...) (xem H. Maspéro, BEFEO, XVI 1916).

⁽¹⁷⁾ *Toàn thư* chép chi tiết tờ thư này vào năm 980, khi Hầu Nhân Bảo tiến binh đánh nước ta. Tờ thư này do vua Tống sai Lư Đa Tốn viết.

Thế là Ngô Sĩ Liên nhận rằng *Đại Việt sử ký* mà ông có trong tay đã chép lầm tờ thư này vào năm thứ 2 hiệu Thái Bình, nhưng lại cho rằng có lẽ người sau sao chép sách đó đã chép nhầm. Ở đây ta thấy *Việt sử lược* cũng lược chép lầm tờ thư này vào năm Thái Bình thứ 2, y như sách *Đại Việt sử ký*. Điều đó chứng tỏ thêm rằng *Việt sử lược* là tóm tắt sách của Lê Văn Hưu.

⁽¹⁸⁾ *Toàn thư* chép năm sau (Giáp Tuất, 974), Hoàng thứ tử Toàn mới đẻ và chép việc phong này vào năm Mậu Dần (978).

⁽¹⁹⁾ Theo *Toàn thư*, Nguyễn Bặc bắt được Đỗ Thích, "băm xương xắt thịt, chia cho người trong nước ăn. Không ai không tranh nhau ăn" (q.1, 6a).

⁽²⁰⁾ Tức là Dương Thái hậu.

*

* * *

NHÀ LÊ

ĐẠI HÀNH VƯƠNG

Húy là Hoàn, họ Lê, người Trường Châu⁽¹⁾, cha là Mịch, mẹ họ Đặng, khi xưa, có mang nầm mộng thấy trong bụng sinh hoa sen bỗng chốc kết thành hạt, hái lấy chia cho mọi người ăn, khi tỉnh dậy không hiểu duyên cớ ra sao.

Ngày 15 tháng 7, năm đầu hiệu Thiên Phúc (niên hiệu Cao Tổ nhà Hậu Tấn - TQV) (936), sinh ra vua, bà mẹ thấy sắc tay vua khác thường, nói với người ta rằng: "Thằng bé này lớn lên sợ ta không kịp hưởng lộc của nó!". Vài năm sau, cha mẹ vua đều mất, trong bản chau có ông Quan sát họ Lê thấy vua, lấy làm lạ, bèn nuôi làm con mình. Gặp ngày đông giá rét, vua úp cối nằm. Quan sát trông thấy có rồng vàng che phủ ở trên, do đó lại càng lấy làm lạ. Lớn lên vua thờ Nam Việt vương Liễn. Tiên vương khen là dũng cảm, có mưu trí, thăng dần đến chức Thập đạo tướng quân Điện tiên chỉ huy sứ.

Năm thứ 10 hiệu Thái Bình (979), Tiên Vương bị giết hại. Vệ Vương còn nhỏ tuổi, vua bèn quyền nhiếp chính sự trong nước, xưng là phó vương. Nguyễn Bặc, Đinh Điền thấy vua sẽ bất lợi cho ấu chúa bèn cùng khởi binh đánh vua⁽²⁾. Vua đem quân đánh chém được Điền ở trước trận, bắt được Bặc đem về kinh giết đi.

Năm thứ 2 đời Vệ Vương (980), viên quan Thái thường bác sĩ nhà Tống là Hầu Nhân Bảo⁽³⁾ xin binh đánh nước ta, nhà Tống cho Nhân Bảo làm Giao Châu lộ Chuyển vận sứ, đem các đạo quân tới đánh ta. Bấy giờ Lạng Châu nghe tin quân Tống đến, làm tờ trạng tâu lên. Thái hậu nghe người Nam Sách là Phạm Cự Bị⁽⁴⁾ làm đại tướng quân đem binh ra chống cự.

Ngày xuất quân, Cự Bị vào thang trong cung, nói với vua⁽⁵⁾ rằng: "Nay, chúa thượng nhỏ yếu không biết được sự khó nhọc của lũ ta, nếu có chút công lao thì ai là người biết đến? Chi bằng trước hãy tôn quan Thập đạo làm thiên tử, sau đó hãy xuất quân".

Quân sĩ nghe nói thế đều hô: "Vạn tuế". Thái hậu thấy

lòng người theo phục, sai người lấy áo long cổn khoác lên mình vua, xin lên ngôi. Năm Canh Thìn (980), vua lên ngôi, phong cha làm Trường Hưng vương, bà mẹ họ Đặng làm Thái hậu⁽⁶⁾.

Năm Tân Tỵ, hiệu Thiên Phúc năm đầu (981)⁽⁷⁾.

Mùa xuân, tháng 3, quân của Hầu Nhân Bảo đến Lăng Sơn⁽⁸⁾, Trần Khâm Tộ đến Tây Kết⁽⁹⁾, Lưu Trùng đến sông Bạch Đằng.

Vua tự làm tướng đi chống Tống, sai người cắm cọc ngăn sông. Quân Tống lui giữ Ninh Giang. Vua sai trá hàng để dụ Nhân Bảo. Quân Tống bị thua, ta bắt chém được Nhân Bảo. Bọn Khâm Tộ nghe tin quân thua, bèn rút lui.

Quần thần dâng tôn hiệu là Minh Càn Ứng vận thần vũ thăng bình chí nhân quảng hiếu hoàng đế.

Năm Nhâm Ngọ, hiệu Thiên Phúc năm thứ 2 (982).

Lập 5 bà hoàng hậu. Vua sai bọn Từ Mục đi sứ Chiêm Thành, bị bắt giữ. Vua giận dữ, tự làm tướng đi dẹp Chiêm Thành chém được vua nó là Phê Mi Thuế⁽¹⁰⁾ ở trước trận, bắt tù vô kể, bắt được vài trăm ca kỹ trong cung, lấy những vật quý, vàng bạc, của báu kể có hàng vạn, diệt thành trì, hủy tông miếu của Chiêm Thành. Năm đó vua về kinh.

Đói lớn.

Năm Quý Mùi, hiệu Thiên Phúc năm thứ 3 (983).

Xưa vua đi đánh Chiêm Thành, qua núi Đồng Cố⁽¹¹⁾, đến Bà Hòa⁽¹²⁾, thấy đường biển hiểm trở khó đi lại, sai người đào cù. Do đó thuyền bè đi lại dễ dàng.

Năm Giáp Thân, hiệu Thiên Phúc thứ 4 (984).

Xây điện Bạch Hảo thiên tuế ở núi Hỏa Vân⁽¹³⁾, cột bọc

vàng bạc. Phía Đông xây điện Phong Lưu, phía Tây điện Vinh Hoa, bên trái xây điện Bồng Lai, bên phải xây điện Cực Lạc, rồi dựng lầu Hỏa Vân (Đại Vân), lại xây điện Trường Xuân, bên cạnh đó xây điện Long Lộc lợp bằng ngói bạc.

Năm Ất Dậu, hiệu Thiên Phúc năm thứ 5 (985).

Mùa thu, tháng 7, ngày Đinh Tị là ngày sinh của vua. Vua sai người đóng thuyền, ở giữa sông dùng tre làm núi giả ở trên thuyền gọi là Nam Sơn. Rồi vua bày lễ đua thuyền.

Năm Bính Tuất, hiệu Thiên Phúc năm thứ 6 (986).

Tống phong vua làm Tĩnh Hải quân Tiết độ sứ.

Năm Đinh Hợi, hiệu Thiên Phúc năm thứ 7 (987).

Vua bắt đầu cày ruộng tịch điền ở Đội Sơn⁽¹⁴⁾ được một lọ vàng bạc, cày ở núi Bà Hôi⁽¹⁵⁾ được một lọ nữa, vua đặt tên đất đó là ruộng Kim Ngân.

Năm Mậu Tí, hiệu Thiên Phúc năm thứ 8 (988).

Năm Kỷ Sửu, hiệu Thiên Phúc năm thứ 9 (989)⁽¹⁶⁾.

Quản giáp Dương Tiến Lộc đem hai châu Hoan, Ái xin phụ Chiêm Thành. Vua thân chinh bắt được Tiến Lộc, lấy lại được hai châu. Vua phong cho con thứ ba là Nam Phong vương⁽¹⁷⁾.

Năm Canh Dần, hiệu Hưng Thống năm đầu (990).

Mùa xuân, tháng giêng, cải nguyên là Hưng Thống. Nhà Tống sai chức Tả chính ngôn là Tống Cao tới phong cho vua.

Năm Tân Mão, hiệu Hưng Thống năm thứ 2 (991).

Vua phong cho con người em⁽¹⁸⁾ làm Ngự Man vương, giữ Phong Châu.

Năm Nhâm Thìn, hiệu Hưng Thống năm thứ 3 (992).

Mùa xuân, vua ngự lâu Càn Nguyên xem (hội) đèn.

Năm Giáp Ngọ, hiệu Hưng Thống năm thứ 5 (994).

Vua phong cho con thứ mười một làm Hành Quân vương, giữ châu Cát Lâm ở bờ sông phía Bắc⁽¹⁹⁾...

Năm Ất Mùi, hiệu Ứng Thiên năm đầu (995).

Tháng giêng, cải nguyên. Sai Đỗ Hanh đi sứ Tống. Vua phong cho con nuôi làm Phù Đái vương, giữ Phù Đái⁽²⁰⁾.

Năm Bính Thân, hiệu Ứng Thiên năm thứ 2 (996).

Vua thân chinh đánh ba động Ma Hoàng (?), Đại Phát (?), Chu Ba, hạ được.

Năm Đinh Dậu, hiệu Ứng Thiên năm thứ 3 (997).

Mùa thu, tháng 7, vua đánh giặc Đỗ Động giang (Thanh Oai, Hà Tây) bắt được nó.

Lụt.

Năm Mậu Tuất, hiệu Ứng Thiên năm thứ 4 (998).

Năm Kỷ Hợi, hiệu Ứng Thiên năm thứ 5 (999).

Vua thân đi dẹp 19 châu ở Hà Đông⁽²¹⁾, đều bình được.

Năm Canh Tí, hiệu Ứng Thiên năm thứ 6 (1000).

Vua dẹp giặc Trịnh Hàng ở Phong Châu, bắt được nó. Sai Lưu Thiệu sang Tống.

Năm Tân Sửu, hiệu Ứng Thiên năm thứ 7 (1001).

Vua đi đánh giặc Cử Long⁽²²⁾. Giặc trông thấy vua, giương nỏ ngắm toan bắn thì tên bị rơi, lại giương lên thì dây nỏ đứt, giặc sợ hãi, rút lui. Vua ngự lâu thuyền đi vào Cửng Giang⁽²³⁾ đuổi theo giặc. Giặc bày trận ở hai bờ sông cùng vua cự chiến. Quân của vua bị hãm ở sông. Vệ Vương Toàn bị trúng tên chết. Vua kêu Trời ba tiếng, giặc tự thua.

Năm Nhâm Dần, hiệu Ứng Thiên năm thứ 8 (1002).

Làm vài nghìn mū đầu mâu bằng bạc, ban cấp cho
quân nhân.

Năm Quý Mão, hiệu Ứng Thiên năm thứ 9 (1003).

Vua ngự đến Hoan Châu, sai đào cảng Đa Cái⁽²⁴⁾ thẳng
đến Ám Châu.

Năm Giáp Thìn, hiệu Ứng Thiên năm thứ 10 (1004).

Vua kéo vó bắt được con rắn to, bỗng nhiên nó ngược
dòng đi mất.

Sai Hành Quân vương⁽²⁵⁾ sang Tống.

Năm Ất Tị, hiệu Ứng Thiên năm thứ 11 (1005).

Vua mất ở điện Trường Xuân, gọi là Đại Hành vương⁽²⁶⁾,
nhân lấy làm miếu hiệu, ở ngôi 27 năm, thọ 65 tuổi, cải
nguyên ba lần, an táng ở Đức lăng tại Trường Châu.

TRUNG TÔNG

Húy là Long Việt, con thứ ba Đại Hành. Mẹ là con gái
cô hầu khách (hầu di nữ).

Lên 9 tuổi, vua được phong làm Nam Phong vương.
Khi Đại Hành mới mất, vua cùng Đông Thành vương
(Long Tích), Trung Quốc vương (Long Kính), Khai Minh
vương (Long Đĩnh) tranh lập. Trải 9 tháng⁽²⁷⁾ trong nước
vô chủ, Đông Thành vương thua chạy vào Chiêm Thành,
bị giết chết.

Năm đầu (1006), tháng giêng, vua lên ngôi, được 3
ngày, bị Khai Minh vương giết, hiệu là Trung Tông, thọ
25 tuổi⁽²⁸⁾.

NGỌA TRIỀU VƯƠNG

Húy là Long Đĩnh⁽²⁹⁾, con thứ năm Đại Hành, em cùng mẹ với Trung Tông. Năm thứ 3 hiệu Hưng Thống (992) được phong làm Khai Minh vương. Đĩnh cướp ngôi của Trung Tông mà tự lập⁽³⁰⁾.

Năm Bính Ngọ, năm đầu (1006).

Vua lên ngôi, tôn hiệu là Khai Thiên ứng vận, thánh văn, thần vũ, tắc thiên sùng đạo đại thắng minh quang hiếu hoàng đế.

Vua tính thích giết, người ta bị làm tội, vua sai quấn rơm vào người rồi thiêu chết, lại sai tên hề Liễu Thủ Tâm dùng dao cùn để mổ người cho lâu chết, như thế độ vài ngày, người bị tội kêu la thảm thiết, Thủ Tâm nói khôi hài: "Mày không quen chịu chết". Vua cười lớn, lấy làm vui.

Phàm những tù binh đi đánh bắt được, đều áp tải ra bờ sông, khi nước triều lui, vua sai đóng chuồng ở dưới nước, xua tù vào đó, khi nước triều lên họ đều ngớp ngáp ngạt thở mà chết.

Vua lại bắt người trèo lên cây cao, ở dưới chặt cây cho đổ xuống.

Vua đi chơi Chi Ninh giang (?), sông đó nhiều thuồng luồng (giao), vua bèn buộc người ở cạnh thuyền chèo đi chèo lại giữa dòng sông khiến thuồng luồng hại người đó.

Phàm lợn, trâu sấp đưa nhà bếp làm thịt, vua trước hãy sai người dắt đến, tự tay đâm chết, rồi mới giao cho nhà bếp.

Vua lại róc mía trên đầu sư Quách Mão⁽³¹⁾, giả vờ lỡ tay làm đầu sư Quách Mão bị thương, chảy máu, vua cười lớn.

Hoặc đêm khuya, vua sai giết mèo bán cho các vương ăn. Ăn xong, vua giơ đầu mèo cho xem, các vương đều nôn mửa cả.

Mỗi khi coi chầu, vua sai tên hề nói liến thoắng để làm rối việc tâu của các quan chấp chính.

Vua lại sai bắt thằn lằn làm gỏi cho người ta tranh nhau ăn.

Các vương làm phản, vua đi dẹp, đều bình được⁽³²⁾.

Vua đánh Ngụ Man vương, thắng được; đổi Phong Châu làm phủ Thái Bình⁽³³⁾.

Tôn mẹ làm Hưng Quốc quảng thánh Thái hậu.

Năm Đinh Mùi, năm thứ 2 (1007).

Định quan chế văn võ, nhất thiết theo như bên Tống.

Năm Mậu Thân, năm thứ 3 (1008).

Tháng giêng, cải nguyên là năm đầu hiệu Cảnh Thụy. Vua thân chinh hai châu Đỗ Lăng, Vị Long⁽³⁴⁾, bắt tù bọn Man và bắt được vài trăm con ngựa. Vua sai người dùng trượng đánh bọn Man. Khi đau quá người Man kêu to lên, lõ phạm phải tên húy Đại Hành, vua cười lớn, lại sai đánh nữa, người Man lại kêu, phạm húy nhiều lần, vua băng lòng lấm.

Vua lại đi dẹp Ái Châu, bắt tù người chầu đó, sai làm vựa nhốt vào trong đó để vui cười.

Năm Kỷ Dậu, hiệu Cảnh Thụy năm thứ hai (1009).

Mùa thu, tháng 7, ngày Tân Hợi, vua mất ở tẩm điện, hiệu là Ngọa Triều vương. Vua mắc bệnh trĩ (lòi rom),

phải nằm mà coi chầu⁽³⁵⁾. Năm 22 tuổi, vua lên ngôi, ở ngôi 4 năm, thọ 25 tuổi, cải nguyên một lần.

Trở lên là triều Lê, từ Đại Hành đến Ngọa Triệu gồm 3 chúa, bắt đầu là năm Canh Thìn (980) cuối cùng là năm Kỷ Dậu (1009), cả thảy 30 năm thì mất.

Chú thích:

⁽¹⁾ Theo *Toàn thư*, Lê Hoàn người Ái Châu, Ngô Thì Sĩ (*Đại Việt sử ký*, *Bản kỷ* q.1, 19b) thì nói rằng Lê Hoàn người làng Bảo Thái huyện Thanh Liêm (Hà Nam).

⁽²⁾ Theo *Toàn thư*, Lê Hoàn đánh Nguyễn Bặc, Đinh Diên ở Tây Đô (Ái Châu). Cùng nổi lên với Nguyễn Bặc, Đinh Diên còn có Phạm Hạp người Nam Sách. Phạm Hạp chạy lên hương Cát Lợi thuộc Bắc Giang rồi bị Lê Hoàn bắt sống.

⁽³⁾ Là viên quan coi Ung Châu (Nam Ninh).

⁽⁴⁾ *Toàn thư* chép là Phạm Cự Lạng, *Cương mục* chua là em Phạm Hạp.

⁽⁵⁾ Nói với quân lính mới đúng. *Toàn thư* chép: "Cự Lạng cùng các tướng quân, đều mặc nhung phục, vào thẳng trong phủ nói với quân chúng...".

^{(6), (7)} Theo *An Nam chí lược*, Lê Hoàn lên ngôi, cả họ Đinh bị cầm cố (q.11).

Toàn thư chua: Xét các bản niên kỷ các đời đều chép năm này năm Thiên Phúc nguyên niên. Nay xin sửa lại. Vì vậy *Toàn thư* để năm Tân Tị là năm Thiên Phúc thứ 2. Điều đó lại chứng tỏ *Việt sử lược* chép theo Lê Văn Hưu.

⁽⁸⁾ Lãng Sơn thuộc tỉnh Quảng Ninh (Trước đây phiên là Ngân Sơn. ĐKT).

⁽⁹⁾ Huyện Khải Chân tỉnh Hưng Yên, đến đời Minh vẫn để huyện

Đông Kết. Lê đổi là Đông An. Nay ở đó còn có làng Đông Kết. Vậy có lẽ Tây Kết là ở hữu ngạn sông Hồng, đối diện với Đông Kết (cũng như Đông Phù Liệt và Tây Phù Liệt).

⁽¹⁰⁾ Tức là Parameçvaravarman (xem G. Maspéro, *Le royaume de Champa*). Chính Parameçvaravarman đã cùng Ngô Nhật Khanh định tấn công Hoa Lư khi Bộ Linh chết. Song bị bão đắm thuyền, Ngô Nhật Khanh chết, Parameçvaravarman chạy thoát.

⁽¹¹⁾ Núi Đồng Cổ thuộc xã Đan Nê huyện Yên Định, Thanh Hóa.

⁽¹²⁾ Sông Bà Hòa nay là sông ở xã Đồng Hòa, huyện Tĩnh Gia, Thanh Hóa.

⁽¹³⁾ *Toàn thư* chép là núi Đại Vân. Nay là núi Trường An (Ninh Bình).

⁽¹⁴⁾ Thuộc huyện Duy Tiên, tỉnh Hà Nam.

⁽¹⁵⁾ *Toàn thư* chép là núi Bàn Hải. Không rõ nay ở đâu.

⁽¹⁶⁾ *Toàn thư* đề năm Kỷ Sửu đã là năm Hưng Thống nguyên niên.

⁽¹⁷⁾, ⁽¹⁸⁾, ⁽¹⁹⁾, ⁽²⁰⁾ Nam Phong vương là Long Việt. Lê Đại Hành chia đất cho các con cai trị như sau:

a) Khai Minh vương Long Đĩnh (con thứ năm) coi Đằng Châu (Kim Động, Hưng Yên);

b) Ngự Man vương Long Đinh (con thứ tư, *Việt sử lược* chép là "Đệ chi tử" chắc là "Đệ tứ tử" chép nhầm) coi Phong Châu (Sơn Tây, Phú Thọ);

c) Ngự Bắc vương Long Cân (con thứ sáu) coi Phù Lan (Văn Lâm, Mỹ Hào, Hưng Yên);

d) Định Phiên vương Long Túng (con thứ bảy) coi Ngũ Huyện giang (Thanh Hóa);

đ) Tư Doanh thành phóng vương Long Tương (con thứ tám) coi Đỗ Động (Thanh Oai, Hà Tây);

e) Trung Quốc vương Long Kính coi Mạt Liên (Tiên Lữ, Hưng Yên);

g) Nam Quốc vương Long Mang (con thứ mười) coi Vũ Long (Thanh Hóa);

h) Hành Quân vương Long Đê (con thứ mười một) coi Cố Lâm (Quế Dương, Từ Sơn, Bắc Ninh);

i) Phù Đái vương (?) coi Phù Đái (Vĩnh Bảo, Hải Dương).

(²¹) Hà Động tức là động Hà Nam, miền Thạch Thành, Thanh Hóa.

(²²) Cử Long miền Cẩm Thủy, Thanh Hóa. Theo Ngô Thì Sĩ, miền Cẩm Thủy còn có tổng Cự Lữ là dấu vết tên Cử Long.

(²³) Xem chú thích ở sau. Có lẽ là sông Chính Đại nối với Thanh Hóa.

(²⁴) Đa Cái là tên xã, nay là Hương Cái (Hưng Nguyên, Nghệ An).

Theo *Nghệ An chí*, cảng Hương Cái ở phía Tây nam Hưng Nguyên.

(²⁵) Tức Long Đê, *Toàn thư* chép là Minh Đê.

(²⁶) Theo Lê Văn Hưu, vua hay hoàng hậu mới mất, chưa an táng thì gọi là Đại hành hoàng đế, Đại hành hoàng hậu. Khi an táng đã xong, quần thần mới xét đức hạnh của vua lúc sinh thời để lấy tên thụy, không gọi là Đại hành nữa. Lê Hoàn phải lấy Đại hành làm tên thụy, theo Lê Văn Hưu, vì con là Ngọa Triều là đứa con không tốt, triều đình lại không có nho thần giúp rập, để bàn phép đặt tên thụy (*Toàn thư* q.1, 25).

(²⁷) 8 tháng, theo *Toàn thư*.

(²⁸) 23 tuổi, theo *Toàn thư*.

(²⁹) Sách viết là chữ (Đình). Song tên các con của Lê Hoàn đều có bộ Kim ở bên. Tên Khai Minh vương phải là Long Đĩnh.

(³⁰) Theo Ngô Sĩ Liên, dã sử nói rằng khi Đại Hành mất, Trung Tông thấy Đĩnh là em cùng mẹ, không nỡ giết bèn tha cho; sau Long Đĩnh sai kẻ trộm ban đêm trèo tường vào trong cung giết Trung Tông.

(³¹) *Toàn thư* chép là sư Quách Ngang.

(³²) Ngụ Bắc vương và Trung Quốc vương giữ trại Phù Lân làm phản. Vua thân chinh đánh dẹp vây trại mấy tháng. Ngụ Bắc vương thấy lương hết, biết thế đã cùng, bèn bắt Trung Quốc vương dâng hàng.

⁽³³⁾ Theo *Toàn thư*: "Vua đi đánh Ngụ Man vương ở Phong Châu, hàng được, quân về đến Đằng Châu, đổi châu đó làm phủ Thái Bình". Vì Đằng Châu xưa là thái ấp của Long Đĩnh, nay nâng lên hàng phủ. Vậy Việt sử lược vì chép tóm tắt nên đã lầm.

⁽³⁴⁾ Vị Long: miền Chiêm Hóa (Tuyên Quang).

⁽³⁵⁾ Theo *Toàn thư*, dã sử cho rằng vua hoang dâm tửu sắc, nên mắc bệnh trĩ.

HẾT QUYỀN I

VIỆT SỬ LUẬC

QUYẾN II

NHÀ NGUYỄN (NHÀ LÝ)

THÁI TỔ

Húy là Uẩn⁽¹⁾, họ Nguyễn (Lý), người Cổ Pháp, Bắc Giang. Mẹ là Phạm Thị, ngày 17 tháng 2 năm thứ 5 hiệu Thái Bình (974) sinh ra vua⁽²⁾. Vua khi còn bé đã thông minh, khí độ rộng rãi. Du học ở chùa Lục Tổ⁽³⁾ sư Vạn Hạnh trông thấy vua, lấy làm lạ, nói rằng: "Đây là một người phi thường! Sau này lớn mạnh lên, tất có thể cứu đời, yên dân, làm chúa thiên hạ!" Lớn lên, vua là người khảng khái, có chí lớn, không chăm chú đến việc làm ăn (sản nghiệp), ham thích kinh sử.

Trong khoảng niên hiệu Úng Thiên (995-1005), thờ Trung Tông. Khi Trung Tông bị Ngọa Triều giết, quần thần đều trốn chạy, duy một mình vua ôm thầy Trung Tông mà khóc. Ngọa Triều khen là trung, cho làm Tả Thân vệ Điện tiền chỉ huy sứ.

Trong hương vua ở⁽⁴⁾, có cây gạo bị sét đánh, để dấu vết thành chữ như sau:

Thụ căn diểu diểu⁽⁵⁾,
Mộc biểu thanh thanh,
Hòa đao mộc lạc,
Thập bát tử thành,
Chấn cung hiện nhật⁽⁶⁾,
Đoài cung ẩn tinh,
Lục thất niên gian,
Thiên hạ thái bình.

Dịch là:

Rễ cây thăm thăm,
Vỏ cây xanh xanh,
Cây hòa đao rụng,
Mười tám hạt thành.
Phương đông hiện nhật,
Non doi ẩn tinh,
Khoảng sáu bảy năm,
Thiên hạ thái bình.

Sư Vạn Hạnh bèn nói với vua rằng: "Gần đây, tôi thấy lời sấm lạ, biết rằng nhà Lê tất phải mất mà nhà Nguyễn (Lý) tất phải lên. Họ Nguyễn không ai nhân từ, khoan dung như ông, lại được lòng dân. Tôi đã hơn 70 tuổi, chỉ ân hận không kịp thấy đời thịnh trị mà thôi".

Vua sợ lời nói ấy bị tiết lộ, bảo Vạn Hạnh đến ẩn náu ở Ba Sơn⁽⁷⁾.

Năm thứ 2 hiệu Cảnh Thụy (1009), Ngọa Triều mất, tự chúa còn nhỏ tuổi.

Vua lúc ấy 36 tuổi, đem 500 quân Tùy Long vào làm

Túc vệ. Lúc bấy giờ ở trong nội có chức chi hâu Đào Cam Mộc đoán biết vua có ý lên ngôi, bèn dùng lời lẽ xa xôi nói khích vua rằng: "Chúa thượng (chỉ Ngọa Triều - TQV) tối tăm ngoan ngạnh, làm nhiều việc bất nghĩa; trời chán đúc ấy, nên không được sống lâu. Con nối ngôi còn nhỏ tuổi, không kham nổi đa nạn, nhiều việc phiền nhiễu, bách thần không nơi dựa, hạ dân nhao nhao, muôn tìm người chúa. Thân vệ (chỉ Công Uẩn - TQV) sao chẳng nhân lúc này, theo dấu Thang Võ ngày xưa, noi gương Dương Lê mới rồi, trên thuận lòng, dưới thỏa dân mong, mà còn cứ khu khu giữ cái tiểu tiết hay sao?"

Vua tuy nghe nói thế thì đẹp lòng, nhưng ngờ là có mưu gian, bèn giả vờ mắng rằng: "Ông sao lại dám nói lời như thế, ta tất phải bắt ông nộp quan làm tội". Cam Mộc thong thả nói rằng: "Thần thấy thiên thời, nhân sự như vậy, nên mới dám tâu lên, nay toan bắt nộp quan làm tội thì thần cũng đành chịu chết". Vua nói: "Ta sao lại nhẫn tâm đi cáo giác ông, nhưng sợ rằng nói lộ ra thì bị giết cả". Cam Mộc lại nói với vua rằng: "Người trong nước đều nói Nguyễn (Lý) phải thay Lê, lời sấm đã xuất hiện, không thể che giấu đi được! Chuyển họa thành phúc là lúc này đây, Thân vệ sao lại còn nghi ngờ gì nữa?" Vua nói: "Ta xem chí ông cùng với Vạn Hạnh không khác gì nhau; nếu thực như lời nói ấy, thì phải làm thế nào?" Cam Mộc nói: "Nay trăm họ mỏi mệt, dân không chịu nổi mệnh lệnh. Nếu Thân vệ lấy ân đức mà vỗ về, tất trăm họ sẽ vui vẻ mà theo, cũng như nước chảy chỗ trũng, ai mà ngăn được!".

Cam Mộc biết việc đã gấp, sợ sinh biến, bèn nói với khanh sĩ trong triều, ngay ngày hôm ấy hội họp ở triều đường bàn rằng: "Nay ức triệu người có lòng khác, trên

dưới lìa đức, người ta sợ sự hèn ngược của tiên vương, không muốn theo về tự quản, mà đều có chí suy tôn Thân vệ. Lẽ sao chẳng nhân lúc này, lập Thân vệ làm thiên tử, nhỡ ra có biến, thì có giữ được đâu không?". Do đó mọi người đều phò vua lên chính điện, lập làm thiên tử. Bách quan đều hô vạn tuế.

Năm Dậu (1009), mùa đông, tháng 11, vua lên ngôi, đại xá thiên hạ, đốt hết hình cụ. Quần thần dâng tôn hiệu là: Phụng thiên, chi lý, ứng vận, tự tại, thánh minh, long hiện, duệ văn, anh vũ, sùng nhân, quảng hiếu, thiên hạ thái bình, khâm minh quang trạch, chiêu dương vạn bang⁽⁸⁾, hiển ứng, phù cảm uy trấn phiền man duệ mưu thần công⁽⁹⁾, thánh trị, tắc thiên đạo chính hoàng đế. Vua truy tôn cha là Hiển Khánh vương⁽¹⁰⁾, mẹ là Minh Đức Thái hậu, lập hoàng hậu sáu người⁽¹¹⁾, lập con trai là Mã làm Thái tử, những con trai khác đều được tước hầu, mười ba người con gái vua đều là công chúa; đem con gái cả là công chúa An Quốc gả cho Đào Cam Mộc được phong là Nghĩa Tín hầu. Anh ruột vua là Mỗ làm Vũ Uy vương, em là Dực Thánh vương⁽¹²⁾, Trần Cảo làm Tướng công, Ngô Đinh làm Khu mật sứ, Quy Thạc Phụ⁽¹³⁾ làm Thái bảo, Đặng Văn Hiếu làm Thái phó, Bùi Xa Lôi⁽¹⁴⁾ làm Tả Kim ngô, Đảm Thản làm Tả Vũ vệ, Đỗ Gián⁽¹⁵⁾ làm Hữu Vũ vệ.

Xưa con chó ở chùa Ứng Thiên⁽¹⁶⁾, hương Cổ Pháp để một con chó trắng, trên lưng có lông đen thành chữ "thiên tử". Đến nay thấy vua đẻ năm Giáp Tuất (974) (Tuất là tinh con chó - TQV).

Năm Canh Tuất, năm thứ 2 (1010).

Tháng giêng, cải nguyên là Thuận Thiên năm đầu.

Xưa vua thấy thành Hoa Lư chật hẹp bèn dời đô ra thành Đại La⁽¹⁷⁾. Lúc dời đô, đỗ thuyền ở dưới thành, có rồng vàng hiện ra ở thuyền ngự, nhân đó gọi là Thăng Long, đổi Hoa Lư làm phủ Trường An, Bắc Giang gọi là Thiên Đức giang, Cổ Pháp gọi là phủ Thiên Đức.

Trong kinh Thăng Long xây điện Triều Nguyên⁽¹⁸⁾, bên trái dựng điện Tập Hiền, bên phải dựng điện Giảng Vũ, bên trái mở cửa Phi Long⁽¹⁹⁾, bên phải mở cửa Đan Phượng⁽²⁰⁾, chính bắc mở Cao Điện⁽²¹⁾. Thêm gọi là Long Trì, trong hai bên Long Trì có hành lang chạy chung quanh. Phía sau điện Càn Nguyên, dựng hai điện Long An, Long Thụy⁽²²⁾, bên trái xây điện Nhật Quang, bên phải xây điện Nguyệt Minh, đằng sau có cung Thúy Hoa⁽²³⁾. Bốn phía thành mở bốn cửa: Phía Đông gọi là Tường Phù, phía Tây gọi là Quảng Phúc, phía Nam gọi là Đại Hưng, phía Bắc gọi là Diệu Đức. Ở trong thành lại xây chùa Hưng Thiên, lầu Ngũ Phượng tinh, ở phía Nam thành xây chùa Thăng Nghiêm⁽²⁴⁾.

Năm Tân Hợi, hiệu Thuận Thiên năm thứ 2 (1011).

Vua thân đi dẹp giặc Cử Long⁽²⁵⁾ ở Ái Châu, bình được.

Năm đó, ở trong thành lại xây cung Thái Thanh, chùa Vạn Tuế, nhà chứa kinh Trấn Phúc, ngoài thành xây chùa Tứ Thiên Vương, chùa Y Cẩm, chùa Long Cụ Thánh Thọ⁽²⁶⁾, lại xây điện Hàm Quang ở bến Lò Đông⁽²⁷⁾.

Nước Chiêm Thành tiến sư tử.

Năm Nhâm Tí, hiệu Thuận Thiên năm thứ 3 (1012).

Xây cung Long Đức ở ngoài thành cho Thái tử ở để biết hết việc dân⁽²⁸⁾.

Tháng chạp, thần nhân để dấu vết lại ở trên phiến đá ở ngọn núi mạn đông nam⁽²⁹⁾, dài rộng 3 thước, sâu 1 thước.

Nước Chân Lạp tới cống.

Vua đi đánh Diễn Châu⁽³⁰⁾.

Năm Quý Sửu, hiệu Thuận Thiên năm thứ 4 (1013).

Vua ngự ở điện Hàm Quang xem đua thuyền (boi trai).

Mùa đông, tháng 10, vua đi đánh rợ Man ở châu Vị Long, thắng được⁽³¹⁾.

Năm Giáp Dần, hiệu Thuận Thiên năm thứ 5 (1014).

Vua sai Đức Thánh vương đi đánh tướng Man là Đỗ Trường Huệ ở bến Kim Hoa, thắng được, chém hàng vạn đầu giặc, bắt tù quân sĩ, ngựa... không thể kể được⁽³²⁾.

Châu Ly dâng con kỳ lân⁽³³⁾.

Đổi phủ Ứng Thiên làm Nam Kinh⁽³⁴⁾.

Chân Lạp tới cống.

Năm Bính Thìn, hiệu Thuận Thiên năm thứ 7 (1016).

Được mùa. Ba mươi bó lúa trị giá 70 văn. Xá tô 3 năm cho cả nước.

Xây hai chùa Thiên Quang, Thiên Đức và đắp tượng bốn thiên đế.

Động đất.

Tế vọng các danh sơn⁽³⁵⁾.

Vua độ hơn 1.000 người ở kinh sư làm tăng đạo.

Năm Đinh Tỵ, hiệu Thuận Thiên năm thứ 8 (1017).

Điện Càn Nguyên bị động đất.

Tống Chân Tông phong cho vua làm Nam Bình vương.

Năm Mậu Ngọ, hiệu Thuận Thiên năm thứ 9 (1018).

Vua sai Nguyễn Thanh Đạo sang Tống xin được kinh Tam Tạng⁽³⁶⁾.

Năm Canh Thân, hiệu Thuận Thiên năm thứ 11 (1020).

Vua sai con đi đánh Chiêm Thành, thắng được⁽³⁷⁾.

Xưa điện Càn Nguyên bị động đất, vua phải coi triều ở Đông điện, nay Đông điện lại bị động đất, vua phải coi triều ở Tây điện.

Năm Tân Dậu, hiệu Thuận Thiên năm thứ 12 (1021).

Mùa xuân, tháng 2, ngày Mậu Tí, lấy ngày sinh của vua làm tiết Thiên Thành. Xây Vạn Tuế Nam Sơn⁽³⁸⁾ ở ngoài cửa Quảng Phúc, làm nhiều hình chim bay, thú chạy, bày la liệt ở trên.

Năm Nhâm Tuất, hiệu Thuận Thiên năm thứ 13 (1022).

Vua sai Đức Thánh vương đi dẹp Đại Quang lịch⁽³⁹⁾.

Năm Quý Hợi, hiệu Thuận Thiên năm thứ 14 (1023).

Đổi trán Triều Dương làm châu Vĩnh An⁽⁴⁰⁾.

Năm Giáp Tí, hiệu Thuận Thiên năm thứ 15 (1024).

Vua sai Thái tử đánh châu Phong Luân⁽⁴¹⁾. Khai Quốc vương đánh châu Đô Kim⁽⁴²⁾.

Xây thành Thăng Long.

Năm Ất Sửu, hiệu Thuận Thiên năm thứ 16 (1025).

Sư Vạn Hạnh hóa.

Chân Lạp tới cống.

Vua xuống chiếu lập phiên trại ở địa giới phía Nam Hoan Châu⁽⁴³⁾.

Năm Bính Dần, hiệu Thuận Thiên năm thứ 17 (1026).

Vua sai Thái tử đi dẹp Diễn Châu.

Vua sai sứ sang Tống.

Năm Đinh Mão, hiệu Thuận Thiên năm thứ 18 (1027).

Vua sai Thái tử đi dẹp châu Thất Nguyên⁽⁴⁴⁾, Đông Chinh vương dẹp châu Văn⁽⁴⁵⁾.

Năm Mậu Thìn, hiệu Thuận Thiên năm thứ 19 (1028).

Mùa xuân tháng 2, vua mệt. Tháng 3, ngày Mậu Tuất,

vua mất ở điện Long An. Thọ 56 tuổi. Miếu hiệu là Thái Tổ, an táng tại Thọ Lăng ở phủ Thiên Đức. Vua ở ngôi 20 năm, cải nguyên một lần.

THÁI TÔNG

Húy là Đức Chính, tên là Phật Mã⁽⁴⁶⁾, con cả Thái Tổ. Mẹ họ Lê.

Thái Tổ lên ngôi phong cho làm Khai Thiên đại vương, lại lập làm Thái tử. Hiệu Thuận Thiên năm thứ 11 (1020), phung mệnh vua đi đánh các giặc Man, có công.

Thái Tổ mất, quần thần vâng di chiếu đến cung Long Đức xin (Phật Mã) lên ngôi.

Lúc bấy giờ, bọn Dực Thánh vương Vũ Đức Vương⁽⁴⁷⁾ đều phục binh ở ngoài cửa Quảng Phúc định đánh vua. Vua từ cửa Tường Phù vào đến điện Càn Nguyên. Quân tam phủ đánh rất gấp. Vua sai Nguyễn (Lý) Nhân Nghĩa ra đánh, quân tam phủ bị bại. Vũ Đức vương bị Lê Phụng Hiểu giết.

Ngày hôm đó, vua lên ngôi ở trước linh cữu, đại xá thiên hạ, cải nguyên, lấy năm thứ 19 hiệu Thuận Thiên (1028) làm năm đầu hiệu Thiên Thành.

Quần thần dâng tôn hiệu là: Khai thiên thống vận tôn đạo, quý đức thánh văn quảng vũ sùng nhân thương thiện, chính lý, dân an thần phù, long hiện, thể nguyên ngự cực úc tuế công cao ứng chân, bảo lịch thông nguyên⁽⁴⁸⁾, chí áo, hưng long, đại định, thông minh, từ hiếu hoàng đế.

Xưa vua sinh ra ở phủ Trường An. Trong phủ rất nhiều trâu bò nhà dân tự đồi sừng. Có người thầy đoán

bảo rằng: "Năm Sửu sinh một người làm thiên tử", nói đoạn không thấy đâu nữa. Đến nay, thấy vua đẻ năm Sửu.

Khai Quốc vương chiếm cứ phủ Trường An làm phản⁽⁴⁹⁾. Vua thân đi đánh. Khai Quốc vương hàng, vua xuống chiếu tha tội.

Tháng 5, thần nhân xuất hiện, để dấu vết ở chùa Vạn Tuế. Lấy Lương Nhậm Văn làm Thái sư, Ngô Thượng Đinh⁽⁵⁰⁾ làm Thái phó, Đào Sứ Trung làm Thái bảo, Nguyễn (Lý) Đạo Kỷ làm Khu mật, Nguyễn (Lý) Triệt làm tả Tham tri chính sự⁽⁵¹⁾, Liêu Gia Chân⁽⁵²⁾ làm Trung thư thị lang, Kiểu Bồng làm Hữu tham tri chính sự, Hà Viễn làm Gián nghị đại phu, Quy Văn Lôi⁽⁵³⁾ làm Tả phúc tâm, Nguyễn (Lý) Nhân Nghĩa làm Hữu phúc tâm.

Đặt mười vệ Điện tiền trúc quần⁽⁵⁴⁾, thứ nhất là Quảng Thánh, thứ hai là Quảng Vũ, thứ ba là Ngự Long, thứ tư là Phủng Nhật, thứ năm là Chừng Hải, mỗi vệ đều chia làm tám, hữu.

Tháng 6, lấy ngày sinh vua làm tiết Thiên Thánh. Xây Vạn Tuế sơn ở Long Trì, có năm ngọn, ngọn ở giữa dựng bức tranh trường thọ tiên, hai bên tả hữu đều có hạc trắng⁽⁵⁵⁾; trên núi làm những hình tiên bay, chim, thú; lưng chừng núi lại có thần long vây quấn, cắm cờ, treo vàng ngọc, sai bọn phuòng tuồng (linh nhi) ở trên núi thổi sáo, ca múa làm vui.

Năm Kỷ Tị, hiệu Thiên Thành năm thứ 2 (1029).

Cho châu mục Lạng Châu Thân Thiệu Thái⁽⁵⁶⁾ lấy công chúa Bình Dương.

Giáp Đân Nãi⁽⁵⁷⁾ ở Ái Châu làm phản. Vua thân đi dẹp, bắt được bọn đó.

Thần nhân xuất hiện để dấu vết ở chùa Thiên Thăng⁽⁵⁸⁾.

Rồng hiện ở nền điện Càn Nguyên. Vua nói: "Điện đó đã đổ, chỉ còn cái nền, nay rồng lại hiện ở đó, chắc là đất long thăng!" Bên cho mở rộng thêm quy mô sửa chữa lại điện đó, đổi tên là điện Thiên An. Bên trái điện Thiên An xây điện Tuyên Đức, bên phải xây điện Diên Phúc, phía trước gọi là Long Trì, phía Đông xây điện Văn Minh, phía Tây xây điện Quang Vũ. Đồi nhau ở hai bên tả hữu Long Trì là Chung Lâu (lâu chuông) để lên nghe việc oan khuất. Đàng trước đặt điện Phụng Thiên, ở trên xây lâu Chính Dương làm nơi xem giờ; đàng sau xây điện Trường Xuân, ở trên xây Long Các⁽⁵⁹⁾. Bên ngoài đắp thành, gọi là Long Thành.

Mùa thu, tháng 8, Hoan Châu dâng hai con kỳ lân.

Mùa đông, tháng 10, ở phía trước chùa Vạn Tuế mưa ra gạo thành đống.

Năm Canh Ngọ, hiệu Thiên Thành năm thứ 3 (1030).

Xây điện Thiên Khánh⁽⁶⁰⁾. Ở phía sau dựng lâu Phượng Hoàng.

Mùa đông, tháng 10, vua ngự ở Ô Lộ xem gặt lúa⁽⁶¹⁾.

Sai Đại liêu ban Lê Ác Thuyên đi sứ Tống.

Được mùa.

Năm Tân Mùi, hiệu Thiên Thành năm thứ 4 (1031).

Hoan Châu làm phản, vua đi dẹp được.

Dựng chùa, quán ở 150 nơi⁽⁶²⁾.

Năm Nhâm Thân, hiệu Thiên Thành năm thứ 5 (1032).

Cây ưu đàm (cây sung) ở chùa Thích Già nở hoa⁽⁶³⁾.

Tháng 4, vua ngự ra Đỗ Động giang⁽⁶⁴⁾ cày ruộng tịch diennie. Ruộng đó⁽⁶⁵⁾ hiến cây lúa 9 bông. Vua xuống chiếu đổi ruộng đó gọi là Ứng Thiên.

Năm Quý Dậu, hiệu Thiên Thành năm thứ 6 (1033).

Mùa xuân, chúa Định Nguyên làm phản. Vua đi dẹp được⁽⁶⁶⁾.

Tháng 9, chúa Trệ Nguyên⁽⁶⁷⁾ làm phản. Vua đi dẹp được.

Năm Giáp Tuất, hiệu Thiên Thành năm thứ 7 (1034).

Tháng 4, cải nguyên là Thông Thụy năm đầu. Vua xuống chiếu cho quần thần tâu việc ở trước mặt vua, xưng vua là triều đình (朝廷).

Mùa thu, tháng 9, vua ngự ra chùa Trùng Tiên⁽⁶⁸⁾ ở núi Tiên Du. Vua xuống chiếu xây điện Trùng Hưng⁽⁶⁹⁾.

Vị sư ở chùa Pháp Vân tại Cổ Châu tâu lên vua rằng: ở trong chùa phát ra mấy đạo tia sáng, theo tia sáng mà đào thì thấy một hòm bằng đá, trong hòm đá có hòm bằng bạc, trong hòm bạc có hòm bằng vàng, trong hòm vàng có bình pha lê, trong bình có xá lị (xương Phật).

Năm Ất Hợi, hiệu Thông Thụy năm thứ 2 (1035).

Phía trước điện Thiên Khánh sinh cỏ Chi.

Vua phong cho con là Nhật Trung làm Thừa Càn vương⁽⁷⁰⁾.

Dựng chợ Tây⁽⁷¹⁾ và Trường Lang. Xây cầu Thái Hòa ở sông Tô Lịch.

Ái Châu làm phản, vương đích thân đi chinh phạt, thắng được⁽⁷²⁾.

Vua thiết yến quần thần ở hành cung Ái Châu, ngâm trổ tướng Định Thắng là Nguyễn Khánh nói: "Tên đó sẽ làm phản". Tả hữu hỏi duyên cớ làm sao. Vua nói: "Người đó trông khác thường, cử động thất lễ, trông thấy ta thì có sắc thẹn, nên ta biết vậy". Năm đó quả nhiên Nguyễn Khánh làm phản⁽⁷³⁾.

Năm Bính Tí, hiệu Thông Thụy năm thứ 3 (1036).

Mùa xuân, tháng 3, cho châú mục Phong Châú Lê
Thuận Tông lấy công chúa Khánh Thành⁽⁷⁴⁾.

Tháng 4, dựng hành cung Hoan Châú⁽⁷⁵⁾.

Các châú Đô Kim, Thường Tân, Bình Nguyên⁽⁷⁶⁾ làm phản.

Năm Đinh Sửu, hiệu Thông Thụy năm thứ 4 (1037).

Lấy Khai Hoàng vương làm chức nguyên soái đi đánh
các châú Đô Kim... thắng được.

Trong vườn dâu ở Ô Lộ có tượng Phật cổ nhô lên.

Bày lê đua thuyền.

Lụt.

Năm Mậu Dần, hiệu Thông Thụy năm thứ 5 (1038).

Vua ngự ra Bố Hải khẩu⁽⁷⁷⁾ cày ruộng tịch điền.

Mùa thu, tháng 8, vua ngự ở điện Hàm Quang xem
đua thuyền.

Tháng 9, thân nhân xuất hiện, để dấu vết ở chùa
Thiên Thăng.

Tống Nhân Tông phong vua làm Nam Bình vương.

Con vua Chiêm Thành là bọn Địa Bà Thích tới châú⁽⁷⁸⁾.

Năm Kỷ Mão, hiệu Thông Thụy năm thứ 6 (1039).

Mùa xuân, tháng giêng, thủ lĩnh châú Quảng Nguyên là
Nùng Tồn Phúc làm phản⁽⁷⁹⁾ xưng là Chiêu Thánh hoàng đế,
phong con cả là Trí Thông làm Nam Nha vương, đổi châú đó
gọi là nước Trường Kỳ⁽⁸⁰⁾. Vua thân đi đánh dẹp. Quân qua
bến Lanh Phù⁽⁸¹⁾, cá trăng nhảy vào thuyền vua. Vua đến
châú Quảng Nguyên, Tồn Phúc đốt⁽⁸²⁾ bộ lạc của nó mà chạy
trốn. Vua thả binh đuổi theo, bắt được Tồn Phúc. Con nó là
Trí Cao chạy thoát được. Bắt Tồn Phúc đem về kinh chém đi.

Mùa hạ, tháng 5, châú Quảng Nguyên dâng một khối
vàng sống nặng 112 lạng.

Tháng 6, cài nguyên là Càn Phù Hữu Đạo năm đầu.

Mùa đông, tháng chạp, nước Chân Lạp tới cống.

Sai sứ sang Tống.

Năm Canh Thìn, hiệu Càn Phù Hữu Đạo năm thứ 2 (1040).

Mùa xuân, tháng giêng, ngày mồng một có nhật thực.

Năm Tân Tị, hiệu Càn Phù Hữu Đạo năm thứ 3 (1041).

Mùa hạ, tháng 5, định thứ bậc (giai phẩm) các cung nữ⁽⁸³⁾.

Tháng 6, bọn Điện Tiên Chỉ huy sứ Đinh Lộc, Phùng Luật mưu làm phản. Việc phát giác ra, bị tội chết.

Mùa đông, tháng 11, lấy Minh Uy hầu⁽⁸⁴⁾ coi châu Nghệ An.

Nùng Trí Cao cùng mẹ là A Nùng từ động Lôi Hỏa trở lại chiếm cứ châu Thảng Do, đổi châu đó gọi là nước Đại Lịch. Vua sai người đi đánh, bắt sống được Trí Cao. Vua thương tình Tôn Phúc đã bị chết, nên tha tội và cho Trí Cao các châu Quảng Nguyên, Lôi Hỏa, Bình, Bà, Tư Lãng⁽⁸⁵⁾.

Năm Nhâm Ngọ, hiệu Càn Phù Hữu Đạo năm thứ 4 (1042).

Mùa xuân, tháng 3, vua ngự ra cửa biển Già Lãm⁽⁸⁶⁾ cày ruộng tịch diên.

Động đất.

Giao Châu⁽⁸⁷⁾ làm phản.

Mùa đông, tháng 11, cài nguyên là Minh Đạo năm đầu.

Vua xuống chiếu cho Trung thư sảnh san định sách luật⁽⁸⁸⁾.

Tháng 11, vua xuống chiếu cho các lộ, mỗi lộ đều đặt trạm gác (đình hậu) để tiện coi xét bốn phương.

Phàm những người già yếu và những người có công lớn
trở lên phạm tội thì được chuộc tiền⁽⁸⁹⁾.

Đúc tiền Minh Đạo.

Lương Mậu Tài đi sứ Tống.

Năm Quý Mùi, hiệu Minh Đạo năm thứ 2 (1043).

Mùa hạ, tháng 4, Ái Châu làm phản.

Tháng 5, lấy Khai Hoàng vương làm Đô thống đại
nguyên soái đi dẹp Ái Châu, Phụng Càn vương làm Đô
thống nguyên soái đi dẹp Văn Châu. Văn Châu bình.

Mùa hạ tháng 4, vua ngự đến chùa Tùng Sơn ở châu
Vũ Ninh⁽⁹⁰⁾, thấy trong tòa điện nát có cây cột đá đổ
nghiêng, vua có ý định sửa chữa lại điện đó, cột đá bỗng
nhiên dựng thẳng lại. Nhân đó vua sai nho thần làm bài
phú để ghi lại việc lạ ấy.

Mùa thu, tháng 9, vua sai Ngụy Trung đến châu
Quảng Nguyên ban cho Trí Cao ấn Quận vương⁽⁹¹⁾, và cho
Trí Cao làm Thái bảo.

Vua xuống chiếu sai làm vài trăm chiếc thuyền, đều
làm theo hình rồng, phượng, cá, rắn, hổ, chim anh vũ
(chim vẹt).

Mùa đông, tháng 10, chiếc khiên ngự ở điện Trường
Xuân tự chuyển động.

Năm Giáp Thân, hiệu Minh Đạo năm thứ 3 (1044).

Tháng 2, chiếc khiên ngự lại chuyển động.

Ngày Quý Mão, vua thân đi đánh Chiêm Thành. Lấy
Khai Hoàng vương làm chức Lưu thủ.

Ngày Giáp Thân⁽⁹²⁾, xuất phát từ kinh sư.

Ngày Ất Tị, đến cửa biển Đại Ác. Lúc bấy giờ sóng gió
em lặng, đại quân vượt qua được thuận lợi⁽⁹³⁾. Từ Đại An

đến Cô Sơn⁽⁹⁴⁾ có mây tía che mặt trời. Đến vụng Truy⁽⁹⁵⁾, có đám mây che thuyền vua, theo thuyền vua mà đi, đứng. Đến cửa biển Tư Minh⁽⁹⁶⁾ có cá trăng nhảy vào trong thuyền.

Vua nghe tin vua Chiêm Thành đã bày tượng trận (trận voi) ở Ngũ Hồ giang⁽⁹⁷⁾ đợi quan quân, bèn xuống chiếu cho quân sĩ bỏ thuyền lên bộ. Vua phân chia quân sĩ, giương cờ, gióng trống định tiến đánh giặc. Quân giặc thấy binh uy rất thịnh, bèn tan vỡ trước. Vua đuổi theo, chém được 3 đầu⁽⁹⁸⁾. Quách Gia Ý⁽⁹⁹⁾ chém được vua Chiêm là Nhân Đầu⁽¹⁰⁰⁾ dâng vua. Bắt được 30 thớt voi, bắt sống được hơn 5.000 người, những người bị loạn binh giết rất nhiều. Vua lấy làm thương xót, xuống chiếu rằng kẻ nào giết người Chiêm Thành thì bị chém.

Mùa thu, tháng 7, đại quân vào thành Phật Thệ (Vijaya), bắt tù bọn cung nữ, thê thiếp của Vua Chiêm⁽¹⁰¹⁾.

Tháng 8, vua mang quân về. Đến phủ Trường An, rồng vàng hiện ở thuyền vua.

Tháng 9, vua từ Chiêm Thành về đến nơi (kinh sư).

Mùa đông, tháng 10, cải nguyên là Thiên Cảm Thánh Vũ năm đầu.

Được mùa.

Tháng chạp đạt trạm Hoài Viễn (Hoài Viễn dịch) ở Gia Lâm⁽¹⁰²⁾ để cho các khách sứ bốn phương tới ngụ.

Thái bảo Nùng Trí Cao tới châu.

Năm Ất Dậu, hiệu Thiên Cảm Thánh Vũ năm thứ 2 (1045).

Mùa xuân, tháng 3, dựng bia Đại Nội.

Mùa hạ, tháng 5, làm xe Thái Bình trang sức bằng vàng⁽¹⁰³⁾.

Năm Bính Tuất, hiệu Thiên Cảm Thánh Vũ năm thứ 3 (1046).

Mùa hạ, tháng 5, xây cung Ngân Hán ở vườn hậu uyển cho cung nhân Chiêm Thành ở⁽¹⁰⁴⁾.

Năm Đinh Hợi, hiệu Thiên Cảm Thánh Vũ năm thứ 4 (1047).

Đặt trấn Vọng Quốc và bảy trạm Quy Đức, Bảo Khang⁽¹⁰⁵⁾, Tuyên Hóa, Thanh Bình, Vĩnh Thông, Cảm Hóa, An Dân, mỗi nơi đều dựng mốc tiêu đê⁽¹⁰⁶⁾ để làm nơi trú ngụ cho man di.

Chiêm Thành tới cống. Vua xuống chiếu đày sứ giả của nó lên châu Chân Đăng⁽¹⁰⁷⁾, lấy cớ vua nó là Ung Ni vô lễ.

Năm Mậu Tí, hiệu Thiên Cảm Thánh Vũ năm thứ 5 (1048).

Nùng Trí Cao giữ động Vật Ác⁽¹⁰⁸⁾ làm phản. Vua sai Vũ Uy hầu và Thái úy Quách Thịnh Ích⁽¹⁰⁹⁾ đi đánh dẹp. Ngay hôm giao chiến, trời đất tối tăm, bỗng chốc tiếng sấm nổ rung chuyển ở trong động. Từ trường động đó mình mẩy chân tay tan nát, cả động kinh hãi bèn hàng⁽¹¹⁰⁾.

Tháng 3, lập Xã Đàm (nên xã tắc) ở ngoài cửa Trường Quảng để làm nơi bốn mùa cúng tế, cầu được mùa.

Mùa thu, tháng 9, mở ba vườn Quỳnh Lâm, Thắng Cảnh, Xuân Quang.

Mùa đông, tháng chạp, vua xuống chiếu định phép chơi trâu về mùa xuân.

Phạm Khứ Liêu mưu làm phản, việc phát giác, bị róc thịt ở chợ Đông Tây.

Năm Kỷ Sửu, hiệu Thiên Cảm Thánh Vũ năm thứ 6 (1049).

Mùa xuân, tháng ba, cải nguyên là Sùng Hưng Đại Bảo năm đâu.

Mùa thu, tháng 8, đào ngòi ngụ ở phía ngoài Phượng Thành; lại đào ao Kim Minh Vạn Tuế. Khi mới đào, trong ao có tiếng kêu xoang xoảng, đào lên, được một khối vàng nặng 50 lạng, cho nên đặt tên đó. Lại đắp núi đá có ba ngọn ở trên ao, xây cầu Vũ Phượng.

Năm Canh Dần, hiệu Sùng Hưng Đại Bảo năm thứ 2 (1050).

Đặt các động Quyết Hạn, Đại Phát, Văn Tương ở địa giới châu Tây Bình trên đất Tống⁽¹¹¹⁾.

Nùng Trí Cao giữ động Vật Dương⁽¹¹²⁾ ở châu An Đức đất Tống, lấy động đó làm nước Nam Thiên, cải nguyên là Cảnh Thụy.

Giáp Long Trì ở Ngũ Huyện giang thuộc Ái Châu⁽¹¹³⁾ làm phản.

Năm Tân Mão, hiệu Sùng Hưng Đại Bảo năm thứ 3 (1051).

Đào ao Thụy Thanh, ao Ứng Minh ở vườn Thắng Cảnh.

Đặt nội ngoại Tùy Long quân⁽¹¹⁴⁾.

Sai Tả kiêu vệ tướng quân Trần Nâm đem người Ngũ Huyện đào cảng Cá Lâm⁽¹¹⁵⁾.

Năm Nhâm Thìn, hiệu Sùng Hưng Đại Bảo năm thứ 4 (1052).

Trí Cao xin phụ vào Tống. Tống không dung nạp⁽¹¹⁶⁾, Trí Cao cướp đất Tống.

Tháng 5, Trí Cao đánh phá trại Hoành Sơn⁽¹¹⁷⁾ của Tống, lấy được Ung Châu, lấy châu đó làm nước Đại Nam, lụ xung là Nhàn Huệ hoang ue.

Năm Quý Tị, hiệu Sùng Hưng đại bảo năm thứ 5 (1053).

Tống đánh Trí Cao, sai Lương Châu sang ta xin bình. Vua xuống chiếu cho Điện tiền chỉ huy sứ Vũ Nhĩ làm Chiêu thảo sứ tiếp viện cho Tống. Tháng đó, Địch Thanh nhà Tống đánh bại Trí Cao ở Quy Nhân.

Trí Cao chạy sang nước Đại Đan⁽¹¹⁸⁾.

Tháng 3, đúc chuông đặt ở Long Trì, khiến dân chúng ai bị oan ức không được thấu xét thì được phép đánh chuông để được nghe bày tỏ⁽¹¹⁹⁾.

Thạch Giám của Tống vào đạo Đặc Ma đánh mẹ Trí Cao là A Nùng, A Nùng đã hơn 60 tuổi. Người Đại Đan (Đại Lý) bỏ đầu Trí Cao vào hòm dâng cho Tống. Chém A Nùng ở Đô Thị. Do đó các Nùng đều bị diệt⁽¹²⁰⁾.

Năm Giáp Ngọ, hiệu Sùng Hưng Đại Bảo năm thứ 6 (1054).

Tháng 9, ngày Mậu Dần, vua mệt.

Mùa đông, tháng 10, ngày Tân Mão, vua mất ở điện Trường Xuân, thọ 54 tuổi, ở ngôi 26 năm (ở dưới này đáng lẽ phải có 4 chữ: "Cải nguyên 6 lần")⁽¹²¹⁾, an táng ở Thọ Lăng, phủ Thiên Đức.

THÁNH TÔNG

Húy là Nhật Tôn, con thứ ba vua Thái Tông, mẹ người họ Mai⁽¹²²⁾. Thái Tông⁽¹²³⁾ mộng thấy mặt trăng vào bụng, nhân đó có mang, ngày 25 tháng 2 năm thứ 14 hiệu Thuận Thiên (1023) sinh ra vua ở cung Long Đức. Năm đầu hiệu Thiên Thành (1028) được lập làm Thái tử. Khi lớn lên, vua thông kinh truyện⁽¹²⁴⁾, sành âm luật, nhất là sở trường võ

lược. Thái Tông mất, vua vâng di chiếu, lên ngôi ở trước linh cữu.

Tháng 10, cải nguyên, lấy năm thứ 6 hiệu Sùng Hưng Đại Bảo làm năm đầu hiệu Long Thụy Thái Bình⁽¹²⁵⁾.

Vua tôn mẹ là Mai thị làm Thái hậu Linh Cảm. Quần thần dâng tôn hiệu là: Pháp thiên Ứng vận, sùng nhân, chí đức, anh văn, duệ vũ, khánh cảm, long tường, hiếu đạo, thánh thân hoàng đế.

Vua xuống chiếu đốt bỏ các hình cự.

Cho các cung nữ ở cung Thúy Họa ra ngoài.

Vua ban tước cho các quan văn võ ở Đông cung, mỗi người có phân biệt: lấy Bùi Gia Hựu⁽¹²⁶⁾ làm Văn minh điện thái học sĩ Phạm Di làm Tả uy vệ, Trần Cải làm Hữu uy vệ, Lưu Khánh làm Tả thanh đạo, Vương Hành làm Hữu thanh đạo. Đổi tên đô: Khuông thánh của Thần vệ làm Củng Thánh, đô Quảng Đức làm Trung Vũ, đô Quảng Vũ làm Chiêu Vũ, và đặt thêm Tả hữu Long đực đô, mỗi đô 100 người.

Ngày Bính Ngọ, an táng vua Thái Tông. Lập tẩm bà hoàng hậu. Lấy Nguyễn (Lý) Đạo Thành làm Thái sư, Quách Kinh Nhật làm Thái úy.

Xây điện Vĩnh Thọ.

Năm Ất Mùi, hiệu Long Thụy Thái Bình năm thứ 2 (1055).

Sửa sang các điện ở đại nội.

Ngày Quý Sửu, lấy ngày sinh của vua làm tiết Càn Hưng⁽¹²⁷⁾.

Chiêm Thành tới cống.

Mùa thu, tháng 8, vua ngự điện Thủy Tinh xem đua thuyền.

Mùa đông, tháng 10: đại hàn. Vua nói với tả hữu rằng: "Ta ở trong thâm cung, sưởi lò than thú, mặc áo hồ cầu (áo da cáo) mà khí lạnh còn như thế này, huống hồ những kẻ bị giam trong ngục, xiềng xích khổ sở, ngay gian chưa định, bụng không cơm no, thân không áo ấm, một khi gặp cơn gió lạnh thổi vào, há chẳng bị chết, mà nguyên là vô tội ư? Ta rất lấy làm thương xót". Vua sai hữu ti đem chăn chiếu trong kho vua ban cho tù nhân, và mỗi ngày cho ăn hai bữa cơm. Vua ban cho trong nước một nửa số tiền thuế năm đó.

Xây chùa Đông Lâm và chùa Tĩnh Lự ở núi Đông Cửu.

Tống Nhân Tông phong cho vua làm Quận vương.

Sai sứ sang Tống.

Năm Bính Thân, hiệu Long Thụy Thái Bình năm thứ 3 (1056).

Bày hội La Hán ở điện Thiên An.

Mùa thu, tháng 8, Chân Lạp tới cống⁽¹²⁸⁾.

Xây chùa Sùng Khánh Báo Thiên; phát 12.000 cân đồng trong kho vua để đúc chuông đặt ở chùa đó, vua thân làm bài minh văn (văn để khắc vào chuông).

Mùa đông, tháng 10⁽¹²⁹⁾, ngày Kỷ Dậu, vua xuống chiếu khuyến nông.

Đổi chức Đại thủ lĩnh làm Thứ sử.

Năm Đinh Dậu, hiệu Long Thụy Thái Bình năm thứ 4 (1057).

Mùa xuân, tháng 3, xây bảo tháp Đại Thắng Tư Thiên ở chùa Sùng Khánh Báo Thiên, cao vài chục trượng, làm thành 30 tầng⁽¹³⁰⁾.

Mùa hạ, tháng 4, vua sai Viên ngoại lang Mai Nguyên Thành đem hai con kỳ lân đưa sang Tống.

Ngày Giáp⁽¹³¹⁾ Ngọ, rồng vàng từ vườn Quỳnh Lâm hiện ra ở phía trước điện Trường Xuân.

Đạo An Châu làm phản.

Mùa đông, tháng 10, vua ngự đến cửa biển Đại Bàng. Rồng vàng hiện ra ở thuyền Kim Phượng, do đó đổi tên là thuyền Tường Long.

Tháng chạp, xây hai chùa Thiên Phúc, Thiên Thọ. Lấy vàng đúc tượng Phạn vương Đế Thích để bày ở đó.

Chiêm Thành tối cổng.

Năm Mậu Tuất, hiệu Long Thụy Thái Bình năm thứ 5 (1058).

Xây điện Hô Thiên bát giác ở ao Kim Minh.

Tháng 3, mở cửa Tường Phù⁽¹³²⁾, xây lầu ở trên đó.

Mùa hạ, tháng 5, rồng vàng từ cung Long Đức hiện ra ở điện Vĩnh Thọ.

Tháng 6, xây điện Linh Quang, bên trái dựng điện Kiến Lê, bên phải dựng điện Sùng Nghi. Phía trước điện dựng lầu chuông, một cột, sáu cạnh hình hoa sen (độc trụ lục giác liên hoa chung lầu).

Mùa thu, tháng 9, vua ngự ra cửa biển Ba Lộ, nhân đó ngự ra chỗ xây tháp ở Đồ Xảo⁽¹³³⁾.

Năm Kỷ Hợi, hiệu Long Thụy Thái Bình năm thứ 6 (1059).

Mùa xuân, tháng 3, vua đi săn ở vùng sông Nam Bình thuộc Lạng Châu⁽¹³⁴⁾, nhân đó ngự đến nhà Phò mã Thân Cảnh Nguyên⁽¹³⁵⁾.

Xây chùa Sùng Nghiêm Báo Đức ở câu Vũ Ninh.

Mùa hạ, tháng 6, rồng vàng hiện ở điện Vĩnh Thọ.

Ngày Quý Mùi, cải nguyệt, lấy nam thủ ô hiệu

Long Thụy Thái Bình làm năm đầu hiệu Chương Thánh Gia Khánh.

Mùa thu, tháng 8, ngày Đinh Sửu, vua ngự ở điện Thủy Tinh xem ban cho quần thần đội mũ phốc đi hia⁽¹³⁶⁾. Tục này bắt đầu từ đó. Ngày Bính Tuất, rồng vàng hiện ở điện Trường Xuân. Vua ban cho tháp ở Đồ Sơn tên hiệu là tháp Tường Long.

Chọn các hạng người ở kinh sư, con trai gọi là hoàng nam.

Xây cửa Diên Hưng Thổ Hằng.

Chiêm Thành tới cống.

Năm Canh Tí, hiệu Chương Thánh Gia Khánh năm thứ 2 (1060).

Cấm bọn lính Ngự thuyền hỏa, Củng thánh hỏa, Tùy long hỏa⁽¹³⁷⁾ và bọn nhà bếp không được ra vào thềm ngự, không được nói chuyện với bọn Tiếu chi hậu và đưa tin tức, trao đồ vật, đi lại với nhau. Kẻ nào trái lệnh bị tội chết, gặp khi xá tội cũng không được tha.

Tháng 2, ngày Nhâm Thân, vua ngự ra châu Tây Nguyên bắt voi, bắt được ba con voi trắng.

Mùa hạ, tháng 6, châu mục Lạng Châu là Thân Thiệu Thái đem binh vào huyện Như Ngao thuộc châu Tây Bình nhà Tống để bắt bọn người bản châú chạy trốn, bắt viên Chỉ huy sứ Dương Lữ Tài⁽¹³⁸⁾, và trai, gái, trâu, ngựa nhiều vô kể. Nhà Tống sai Lại bộ Thị lang là Dư Tĩnh đến Ung Châu bàn việc đó. Vua sai bọn Bùi Gia Hựu⁽¹³⁹⁾ đến Ung Châu hội nghị. Tĩnh hồi lộ Gia Hựu rất nhiều và đưa thư xin lại Lữ Tài, vua không bằng lòng trả.

Mùa thu, tháng 8, vua ngự ra cửa biển Giao Hải. Rồng vàng hiện⁽¹⁴⁰⁾ ở thuyền Diên Xuân, nhân đó đổi tên cửa biển Giao Hải là cửa biển Thiên Phù.

Vua thân phiên dịch nhạc khúc và Tiết cổ âm⁽¹⁴¹⁾ của Chiêm Thành, sai nhạc công ca hát.

Mùa đông, tháng 10, xây hành cung ở Giao Đàm⁽¹⁴²⁾ để xem đánh cá.

Chiêm Thành tới cống.

Châu Vị Long (Chiêm Hóa) dâng con voi trắng.

Năm Tân Sửu, hiệu Chương Thánh Gia Khánh năm thứ 3 (1061).

Châu La Thuận⁽¹⁴³⁾ dâng con voi trắng.

Động Sa Đãng⁽¹⁴⁴⁾ làm phản. Vua thân đi đánh, thắng được.

Ngũ Huyện giang ở Ái Châu làm phản.

Vua đi cầu tự ở Ba Sơn⁽¹⁴⁵⁾, rồng vàng hiện ra ở trong đền lẽ.

Năm Nhâm Dần, hiệu Chương Thánh Gia Khánh năm thứ 4 (1062).

Quận Gia Lâm dâng con rùa sáu mắt, ba chân.

Mùa thu, tháng 9, sai người đi khai mỏ vàng ở động Vũ Kiện⁽¹⁴⁶⁾, khai mỏ bạc ở huyện Hạ Liên⁽¹⁴⁷⁾.

Năm Quý Mão, hiệu Chương Thánh Gia Khánh năm thứ 5 (1063).

Mùa hạ, tháng 6, xây cung Động Tiên ở phía Đông đại nội.

Có người dâng con rùa trắng.

Vua sai xây chùa ở Ba Sơn (Tiêu Sơn) để làm nơi cầu tự⁽¹⁴⁸⁾. Có người bắt được ngọc châu đem dâng vua.

Mùa đông, tháng chạp, xây cửa Ngân Hà.

Ngày triều hạ, viên chỉ huy sứ xuống lên "Thánh cung vạn phúc", quân sĩ đồng thanh xuống theo.

Chiêm Thành tới công.

Năm Giáp Thìn, hiệu Chương Thánh Gia Khánh năm thứ 6 (1064).

Mùa xuân, tháng 2, mặt trời lồng bóng (trùng quang).

Mùa hạ, tháng 5, xây hành cung ở cửa biển Bố Hải (Kỳ Bố, Vũ Tiên, Thái Bình).

Mùa đông, tháng 10, động Ma Sa⁽¹⁴⁹⁾ làm phản. Vua đi dẹp thắng được. Rồng vàng hiện ở thuyền Thanh Lan.

Tống Anh Tông thêm cho vua chức Đồng bình chương sự.

Năm Ất Tị, hiệu Chương Thánh Gia Khánh năm thứ 7 (1065).

Mùa xuân, tháng 2, vua xem đánh cá ở đầm Phù Long⁽¹⁵⁰⁾. Ngày Bính Ngọ, vua ngự ra hành cung Bố Hải cày ruộng tịch điền.

Mùa hạ, tháng 6, vua ngự điện Thiên Khánh xét kiện. Lúc đó, con gái vua là công chúa Đặng Tiên đứng hầu ở cạnh. Vua nhìn công chúa, bảo với ngực lại rằng: "Ta yêu con ta cũng như những bậc cha mẹ trong thiên hạ yêu con cái họ⁽¹⁵¹⁾. Trăm họ không biết gì nên tự phạm vào luật pháp, ta rất xót thương! Nên rằng từ nay, các tội bất kỳ nặng nhẹ nhất thiết đều khoan giảm".

Mùa thu, tháng 7, chầu Mang Quán⁽¹⁵²⁾ làm phản, vua đi dẹp, quy hàng được chúng.

Tháng 8, mở vườn Thuượng Lâm.

Ngày Bính Thìn, rồng vàng từ điện Đại Minh hiện ra ở điện Hội Nguyên, lại hiện ra ở hành cung Bố Hải.

Ngày Quý Mùi, vua ngự ra hành cung Cửu Lan⁽¹⁵³⁾, gọi cung đó là Cảnh Hưng, còn hành cung Giao Đàm (Dâm Đàm) gọi là cung Ngoạn Xuân.

Mùa đông, tháng chạp, rồng vàng hiện ở điện Diệu Linh, lại hiện ở gác Du Thiêm nơi nguyên phi Ý Lan ở.

Chiêm Thành tới cống một con tê trắng.

Năm Bính Ngọ, hiệu Chương Thánh Gia Khánh năm thứ 8 (1066).

Mùa xuân, tháng 2, cải nguyên là Long Chương Thiên Tự năm đầu.

Tháng 3, rồng vàng hiện ở trong cung Thái tử⁽¹⁵⁴⁾.

Ngày Giáp Thân, viên Đô tào là Đào Trì dâng con sẻ trắng.

Tháng 9, tha thuế cao.

Ngày Giáp Tí, vua sai Lang tướng là Quách Mẫn xây tháp ở núi Tiên Du.

Mùa đông, tháng 11, vua ngự ra hành cung Khải Thụy⁽¹⁵⁵⁾ xem gặt.

Con trai công chúa Bình Dương là Thân Đạo Nguyên lấy công chúa Thiên Thành.

Năm Dinh Mùi, hiệu Long Chương Thiên Tự năm thứ 2 (1067).

Lấy Viên ngoại lang Ngụy Trọng Hòa, Đặng Thế Tư làm Đô hộ sĩ sư; 10 người Thư gia làm Án ngục lại (quan xét án). Vua ban cho Trọng Hòa, Thế Tư tiền bỗng mỗi tháng mỗi người là 50 quan, lúa mỗi người được 200 bó⁽¹⁵⁶⁾ và các thứ muối, cá; ban cho Thư gia mỗi người được tiền 20 quan, lúa 100 bó để dứt lòng ăn hối lộ của chúng⁽¹⁵⁷⁾.

Mùa hạ, tháng 6, ngày Tân Hợi, rồng vàng hiện ở hành cung Vị Nhân⁽¹⁵⁸⁾.

Ngày Tân Mão, vua ngự đến Vị Nhân (Lị Nhân) xem gặt và xem đua thuyền.

Năm Mậu Thân⁽¹⁵⁹⁾, hiệu Thiên Huống Bảo Tượng năm đầu (1068).

Mùa xuân, tháng giêng, chầu Chân Đăng (Lâm Thao, Phú Thọ) dâng hai con voi trắng, chầu Kỷ Lang⁽¹⁶⁰⁾ dâng một con voi trắng.

Rồng vàng hiện ở điện Diệu Linh.

Tháng 2, huyện Đô Lạp⁽¹⁶¹⁾ dâng voi trắng và sê trắng.

Rồng vàng hiện ở hành cung Khải Thụy.

Mùa hạ, tháng 5, rồng vàng lại hiện ở điện Hội Tiên.

Sửa sang chiến hạm.

Mùa thu, tháng 8, thuyền rồng vô cớ rời bến đi ba thước.

Tháng 9, rồng vàng hiện ở hai thuyền Vĩnh Xuân, Thanh Lan.

Tống Thần Tông phong cho vua làm Nam Bình vương, thêm chức Khai Thủ nghị đồng tam ti.

Vua sai sứ sang Tống.

Năm Kỷ Dậu, hiệu Thần Vũ năm đầu (1069)⁽¹⁶²⁾.

Mùa xuân, tháng 2, ngày Mậu Tuất (24-2-1069), vua hạ chiếu thân chinh Chiêm Thành⁽¹⁶³⁾.

Ngày Đinh Mùi (5-3), thề ở Long Trì.

Ngày Canh Dần⁽¹⁶⁴⁾ (8-3), vua xuất quân.

Ngày Đinh Tị (15-3), đến chầu Nghệ An. Rồng vàng hiện ở thuyền Kim Phượng.

Ngày Canh Thân (18-3), đến cửa biển Nam Giới⁽¹⁶⁵⁾.

Rồng vàng lại hiện ra ở thuyền Kim Phượng.

Ngày Ất Sửu (23-3), vua sai bọn Đại liêu ban Hoàng Kiên đánh cửa biển Nhật Lệ⁽¹⁶⁶⁾, thắng được.

Ngày Kỷ Tị (27-3) qua Đại Trường sa⁽¹⁶⁷⁾.

Ngày Canh Ngọ (28-3), đến cửa biển Tư Dung (Tư Hiền nam Thuận Hóa).

Tháng 3, ngày Quý Dậu (31-3), ban đêm, rồng hiện ở thuyền Cảnh Thắng.

Ngày Bính Ngọ⁽¹⁶⁸⁾ (3-4), đến cửa biển Thi lì bì nại (Cri Bonei)⁽¹⁶⁹⁾. Có hai con chim cùng bay theo thuyền vua như có dáng dẫn đường. Đại quân tiến lên đến bờ sông Tu Mao⁽¹⁷⁰⁾, thấy tướng Chiêm là bọn Bố bì đà la bày trận ở bờ sông. Quan quân xô đánh, chém được Bố bì đà la; quân Chiêm Thành chết nhiều không kể xiết. Chúa Chiêm là Đệ Cử⁽¹⁷¹⁾ (Rudravarman III) nghe tin quân bại, bèn đem vợ con đang đêm chạy trốn. Đến đó vua dẫn quân đi đến thành Phật Thệ (Vijaya), tới bến Đồng La⁽¹⁷²⁾, người Phật Thệ ra hàng.

Mùa hạ, tháng 4, nguyên soái Nguyễn (Lý) Thường Kiệt bắt được Đệ Cử ở biên giới Chân Lạp⁽¹⁷³⁾.

Mùa hạ, tháng 5, vua đai yến quần thần tại điện vua Chiêm Thành. Vua lại thân hành múa khiên (mộc) và đánh cầu ở thềm điện.

Vua sai kiểm tất cả các nhà trong và ngoài thành Phật Thệ, cả thảy hơn 2.560 khu, đều sai đốt hết.

Tháng đó, vua đem quân về. Ngày Quý Tị (19-6) đến cửa biển Tư Minh (Tư Dung). Đến đó rồng vàng hiện ở thuyền vua.

Tháng 6, ngày Kỷ Tỵ⁽¹⁷⁴⁾ (25-6), quân vượt biển, rồng vàng hiện ở thuyền Kim Phượng.

Ngày Mậu Thân (4-7), qua các núi Lỗi Lỗi lớn và bé ở cửa biển Bố Chính⁽¹⁷⁵⁾. Thuyền rồng đụng phải đá bị vỡ.

Ngày Tân Dậu (17-7), vua từ Chiêm Thành về đến bến Triều Đông (sông Nhị). Vua hạ chiếu sai Hữu ti sắp binh lính nghiêm trang, bày nghi vệ long trọng. Vua ngự xe

báu, quân thần đều cưỡi ngựa, dẫn vua Chiêm Thành là Đệ Cử đội mũ băng xương gai, mặc áo vải thô trắng lấy lụa thắt lưng, sai năm tên lính Vũ đô dắt đi và trói bọn đảng thuộc dắt theo sau.

Mùa thu, tháng 7, vua tâu việc thắng trận ở Thái Miếu⁽¹⁷⁶⁾. Ngày Bính Thìn, rồng vàng hiện ở xe báu.

Mùa đông, tháng 11, ngày Đinh Sửu, có quầng đở⁽¹⁷⁷⁾ ở sát mặt trời.

Chân Lạp tới cống.

Năm Canh Tuất, hiệu Thần Vũ năm thứ 2 (1070).

Mùa hạ, tháng 3, xây điện Tứ Thần.

Tháng 5, rồng vàng hiện ở điện Long Quang, cung Trường Xuân.

Mùa thu, tháng 7, ngày Ất Mão, rồng vàng hiện ở cung Vị Nhân (Lị Nhân).

Tháng 9, xây chùa Nhị Thiên vương ở Đông Nam.

Năm Tân Hợi, hiệu Thần Vũ năm thứ 3 (1071).

Mùa xuân, tháng giêng, vua ngự viết chữ Phật dài 1 trượng 6 thước.

Từ xuân đến hạ không mưa.

Định số tiền chuộc tội đánh trượng.

Mùa đông, tháng chạp, vua mệt, xuống chiếu cho hữu ti là: kẻ nào vào nhầm nhà các quan chức đô ở hai bên tả hữu, bị phạt 80 trượng⁽¹⁷⁸⁾.

Năm Nhâm Tí, hiệu Thần Vũ năm thứ 4 (1072).

Mùa xuân, tháng giêng, ngày Canh Dần, vua bị bệnh nặng, mất ở điện Hội Tiên, thọ 50 tuổi, miếu hiệu là Thánh Tông, ở ngôi 19 năm, cải nguyên năm lần, an táng ở Thọ Lăng, phủ Thiên Đức.

NHÂN TÔNG

Húy là Càn Đức, con cả vua Thánh Tông, mẹ là Ỷ Lan nguyên phi, họ Lê, tháng giêng năm đầu hiệu Long Chương Thiên Tự (1066) sinh ra vua ở cung Đông Tiên. Liên ngày đó, được lập Thái tử. Vua là người trán rộng, mặt rồng, tay dài quá gối, nhất là giỏi về âm luật; những ca khúc mà nhạc công tập đều do vua thân chế tác.

Mùa xuân, tháng giêng, năm thứ 4 hiệu Thần Vũ (1072), vua lên ngôi ở trước linh cữu, tôn mẹ là Ỷ Lan nguyên phi làm Thái phi. Quần thần dâng tôn hiệu là: Hiển thiên, thể đạo, thánh văn thần vũ, sùng nhân, ý nghĩa, thuần thánh, minh hiếu hoàng đế; lấy Thượng Dương Thái hậu cùng nghe bàn chính sự.

Mùa hạ, tháng 4, ngày mồng 8, làm lễ tắm Phật. Vua ngự điện Thiên An coi triều. Ngày đó lấy Đại liêu Nguyễn (Lý) Thường Kiệt làm Kiểm Thiệu thái úy, Nguyễn (Lý) Nhật Thành làm Bình bộ thị lang⁽¹⁷⁹⁾, các quan ở dưới mỗi người đều có phân biệt.

Tha tù ở Đô hộ phủ.

Châu mục Lạng Châu Dương Cảnh Thông dâng con hươu trắng. Quần thần dâng biểu chúc mừng. Cho Dương Cảnh Thông làm Thái bảo.

Chân Lạp tới cống.

Mùa thu, tháng 7, rồng vàng hiện ở điện Vĩnh Thọ.

An táng vua Thánh Tông.

Quần thần dâng biểu mừng tiết Trung nguyên (tiết xá tội vong nhân ngày rằm tháng 7 - TQV).

Vua ngự ra hành cung Giao Đàm (Dâm Đàm).

Tha thuế vải sợi trắng của Chiêm Thành.

Rước tượng Phật ở chùa Pháp Vân về kinh sư cầu tịnh.

Vua đi lễ ở núi Tản Viên.

Cáp sứ⁽¹⁸⁰⁾ Ngụy Trưng vì tuổi già về trí sĩ. Vua xuống chiếu ban cho ghế, trượng.

Vua xuống chiếu chọn các sư có thơ đệm dâng và các người biết văn tự trong tăng quan cho thuộc vào ngạch thư gia, để bổ vào các chức khuyết ấy.

Dời phường Phùng Nhật đến chợ phía Nam.

Vua ngự điện Thiên An, quân thần dâng biểu mừng.

Xây cửa Trường Quảng, cửa Thái Bình, cửa Thượng Thủy hà, đền Nghênh Thu, trạm Quy Nhân, cả thảy năm nơi.

Lấy ngày sinh của vua làm tiết Thọ thiên.

Lập hai bà hoàng hậu.

Năm Quý Sửu, năm thứ 2 (1073).

Tháng giêng, cải nguyên là năm đầu hiệu Thái Ninh⁽¹⁸¹⁾.

Tôn Thái phi làm Thái hậu (Linh Nhân).

Thái hậu Linh Nhân có tính ghen ghét, thấy mình là đích mẫu⁽¹⁸²⁾ mà không được dự triều chính, nhân nói với vua rằng: "Mẹ già khó nhọc để có ngày nay, đến khi phú quý thì người khác lại đến giành mất, thế thì sẽ để mẹ già ở chỗ nào đây?" Vua tuy còn bé, nhưng biết mình không phải là con Thái hậu Thượng Dương, bèn giam Thái hậu Thượng Dương và 72 thị nữ ở cung Thượng Dương, bức khiến chết theo vua Thánh Tông.

Nước Chiêm Thành tới cống.

Mùa thu, tháng 7, rồng vàng hiện ở gác Du Thiêm.

Tháng 8, Phong Châu dâng hươu trắng.

Tống Thần Tông phong cho vua làm Quận vương.

Năm Giáp Dần, hiệu Thái Ninh năm thứ 2 (1074).

Nhà Giang Duệ, Hỏa đâm đô Củng Thánh bị cháy, cháy lan tới cửa Đại Hưng.

Mùa hạ, tháng 4, sửa chữa cửa Đại Hưng. Rồng vàng hiện.

Chim sẻ trăng tới châu ở cấm đình⁽¹⁸³⁾.

Mùa thu, tháng 9, rồng vàng hiện.

Vương An Thạch nhà Tống nắm chính quyền. Có người dâng thư nói rằng: Nước ta đã bị Chiêm Thành phá, dư chúng không còn đầy một vạn người, có thể tính ngày mà lấy được. Do đó Tống cho Thẩm Khởi, Lưu Di coi Quế Châu. Khởi, Di bèn chiêu tập thổ định ở Khê Động làm bảo giáp, ở bờ biển thì làm nhiều thuyền bè, dạy thủy trận và cấm các châu huyện không được buôn bán cùng với người biên giới nước ta.

Vua biết như vậy nên đem trước các đạo binh gần 10 vạn người chia làm hai đạo, sai Nguyễn (Lý) Thường Kiệt đem thủy quân ra Vĩnh An (Hải Ninh) đánh Khâm, Liêm; Tông Đản đem quân bộ ra Vĩnh Bình (Tư Ninh, Bằng Tường) đánh Ung Châu⁽¹⁸⁴⁾ (Nam Ninh). Quân ta đi đến đâu cũng không có ai dám đương đầu. Thường Kiệt đánh lấy được hai châu Khâm, Liêm⁽¹⁸⁵⁾, lại cùng với Tông Đản họp binh vây Ung⁽¹⁸⁶⁾. Quan giám ở Quảng Tây nhà Tống là Trương Thủ Tiết đem binh tới cứu. Đến Côn Lôn quan⁽¹⁸⁷⁾, Thường Kiệt đón đánh, lại phá được, chém đầu Thủ Tiết.

Quan coi châu (Ung) là Tô Giام giữ thành cố thủ. Ta làm phi thê (thang mây) để trèo lên thành; kẻ kia đem dùng hỏa cự (đuốc lửa)⁽¹⁸⁸⁾, phi thê không thể đem đến gần; ta lại dùng tên thuốc độc bắn, người ngựa ở trên thành chết chồng chất lên nhau. Kẻ kia dùng cung thần tí⁽¹⁸⁹⁾

bắn, tượng quân của ta có nhiều người chết. Thành cao và kiên cố, ta đánh hơn 40 ngày không hạ được. Ta bắt được người Tống, họ dạy ta cách dùng bao đất áp vào thành mà trèo lên. Thường Kiệt nghe theo. Thành bèn bị hâm⁽¹⁹⁰⁾. Tô Giام chạy về châu thư trước cho giết bọn gia thuộc 36 người, sau đốt lửa tự thiêu mình. Quân sĩ tìm Giam không thấy bèn giết hết lại dân hơn 5 vạn người⁽¹⁹¹⁾.

Trong việc này, ta giết và bắt người châu Ung, Khâm, Liêm độ chừng 10 vạn.

Năm Ất Mão, hiệu Thái Ninh năm thứ 3 (1075).

Mùa xuân, tháng giêng, làm lê tâu thăng trận (ở Thái Miếu).

Chiêm Thành tối cổng.

Năm Bính Thìn, hiệu Thái Ninh năm thứ 4 (1076).

Mùa xuân, tháng 3, vua đi xem đập ngăn nước. rồng vàng hiện ở thuyền vua.

Rùa xanh mang hà đồ⁽¹⁹²⁾ hiện lên.

Mùa thu, tháng 7, Tống lấy Quảng Tây Tuyên phủ sứ Quách Quỳ, Triệu Cao⁽¹⁹³⁾ làm Chiêu thảo sứ, thống lĩnh 9 tướng quân tới đánh nước ta. Vua sai Nguyễn (Lý) Thường Kiệt đem thủy quân chống cự⁽¹⁹⁴⁾. Hai hầu Chiêu Văn, Hoành Chân đều bị chết đuối⁽¹⁹⁵⁾. Hai quân giữ nhau ở sông Như Nguyệt (sông Cầu) hơn một tháng. Thường Kiệt biết rằng quân Tống sức lực đã khốn, ban đêm sang sông đánh úp, đại phá được. Quân Tống 10 phần chết đến 5, 6, bèn lui giữ châu Quảng Nguyên.

Mùa đông tháng 10, cải nguyên là năm đầu hiệu Anh Vũ Chiêu Thắng.

Tháng chạp, lấy Nội cấp sự Lê Văn Thịnh làm Bình bộ thị lang.

Năm Đinh Tị, hiệu Anh Vũ Chiêu Thắng năm thứ 2 (1077).

Mùa hạ, tháng 5, bày hội Nhân Vương⁽¹⁹⁶⁾ ở điện Thiên An.

Mùa thu, tháng 9, đắp đê ở sông Như Nguyệt dài 67.380 bước (bộ 步).

Mùa đông, tháng 10, vua ngự ra Phù Nhân (chắc là Lị Nhân) xem gặt. Lại ngự ra cửa biển Long Thủy. Rồng vàng hiện ở thuyền vua.

Chiêm Thành tới cống.

Năm Mậu Ngọ, hiệu Anh Vũ Chiêu Thắng năm thứ 3 (1078).

Tháng giêng nhuận, sửa thành Đại La.

Tháng 2, mồng một, vua hạ chiếu bãi bỏ lễ yến mùa thu.

Sai Viên ngoại lang Đào Tông Nguyên đem năm con tuần tượng đưa sang Tống xin lại các châu Quảng Nguyên, Tô Mậu⁽¹⁹⁷⁾. Người Tống đòi lại những dân binh bị bắt ở ba châu⁽¹⁹⁸⁾.

Nước lụt vào trong thành.

Năm Kỷ Mùi, hiệu Anh Vũ Chiêu Thắng năm thứ 4 (1079).

Lạng Châu dâng voi trắng.

Mưa đá.

Tháng 5, được mùa.

Công chúa Thiên Thành dâng con rùa sáu mắt, ba chân.

Mùa đông tháng 10, rồng vàng từ vườn Thường Xuân hiện ở cung đó.

Năm Canh Thân, hiệu Anh Vũ Chiêu Thắng năm thứ 5 (1080).

Mùa xuân, tháng 3, vua ngự ra Cửng Giang⁽¹⁹⁹⁾ xem đánh cá.

Mùa hạ tháng 4, ngày Kỷ Hợi, con thần quy mang hà đồ hiện.

Tháng 5, người Đường (?) là Lâm Quỳnh dâng cỏ chi tía (tử chi).

Mùa thu, tháng 8, cam lộ rơi.

Vua ngự điện Linh Quang xem đua thuyền.

Tháng 8 nhuận, bày lễ yến mùa thu.

Vua ngự ra Phù Nhân (Lị Nhân?) xem gặt.

Năm Tân Dậu, hiệu Anh Vũ Chiêu Thắng năm thứ 6 (1081).

Mùa đông, tháng 11, mặt trời lồng bóng.

Chiêm Thành tới cống.

Vua trả nhân định ba châu cho Tống. Tống cũng đem các châu Quảng Nguyên trả lại cho ta⁽²⁰⁰⁾.

Vua sai Viên ngoại lang Lương Dụng Luật sang Tống xin kinh Tam tạng.

Năm Nhâm Tuất, hiệu Anh Vũ Chiêu Thắng năm thứ 7 (1082).

Mùa xuân, tháng 2, gả công chúa Khâm Thánh cho châu mục châu Vị Long (Chiêm Hóa) là Hà Di Khánh.

Mùa đông, tháng chạp, Chi hậu hoành Nguyễn Ba Tư mưu phản, bị tội chết.

Chiêm Thành tới cống.

Năm Quý Hợi, hiệu Anh Vũ Chiêu Thắng năm thứ 8 (1083).

Mùa xuân, tháng 2, vua ngự điện Thiên Khánh duyệt định các hoàng nam ở kinh thành, chia làm ba bậc.

Tháng 3, chọn các mỹ nữ làm cung nữ Vạn Diên.

Mùa hạ, tháng 5, rồng vàng bay từ điện Tử Thần hiện ra ở điện Hội Tiên⁽²⁰¹⁾.

Tháng 5, xây cung Động Nhân.

Tháng 6, xe ngự bị cháy.

Mùa thu, tháng 9, động Ma Sa làm phản (Mai Đà, Hòa Bình).

Mùa đông, tháng 10, vua thân đánh dẹp, thắng được động đó.

Vua xem đua thuyền.

Chiêm Thành tới cống.

Năm Giáp Tí, hiệu Anh Vũ Chiêu Thắng năm thứ 9 (1084).

Mùa hạ, tháng 6, vua sai Binh bộ lang trung Lê Văn Thịnh đến trại Vĩnh Bình bàn việc cương giới. Tống cho Văn Thịnh làm chức Long đồ các đai chế.

Mùa đông, tháng 11, vua hạ chiếu cho trong nước xây nhà ngói.

Chiêm Thành tới cống.

Năm Ất Sửu, hiệu Anh Vũ Chiêu Thắng năm thứ 10 (1085).

Mùa xuân, tháng 2, ngày Đinh Hợi, cải nguyên là năm đầu hiệu Quảng Hựu.

Mùa thu, tháng 8, lấy Lê Văn Thịnh làm Thái sư.

Chiêm Thành tới cống.

Năm Bính Dần, hiệu Quảng Hựu năm thứ 2 (1086).

Mùa xuân, tháng giêng, Nguyễn Viễn dâng con rùa sáu mắt, ngực có hà đồ Lạc Thư (đồ thư)⁽²⁰²⁾.

Tháng 2, Chân Lạp tới cống, có hai người Bà la môn (Brahmanes).

Mùa đông, tháng 11, xây chùa ở núi Đại Lãm⁽²⁰³⁾.

Đua thuyền.

Chiêm Thành tới cống.

Năm Đinh Mão, hiệu Quảng Hựu năm thứ 3 (1087).

Mùa hạ, tháng 5, xây Bí Thư các.

Mùa đông, tháng 10, vua ngự ra Lâm Sơn. Ban đêm, vua dãi yến quần thần ở trên núi. Vua làm hai bài thơ "Lâm Sơn dạ yến" (tiệc yến ban đêm ở Lâm Sơn) viết ở đó để lưu lại.

Tống Triết Tông phong vua làm Đồng Bình
chương sự.

Chiêm Thành tới cống.

Năm Mậu Thìn, hiệu Quảng Hựu năm thứ 4 (1088).

Mùa thu, tháng 9, ngày Mậu Thân, đặt mười người
Đại thư gia⁽²⁰⁴⁾.

Mùa đông, tháng 10, xây tháp ở Lâm Sơn.

Tháng chạp, cung Cảnh Linh làm xong.

Chân Lạp tới cống.

Năm Kỷ Tỵ, hiệu Quảng Hựu năm thứ 5 (1089).

Đắp đường Lãnh Dâm⁽²⁰⁵⁾.

Quân Tống vào châu Thạch Tê⁽²⁰⁶⁾.

Chiêm Thành tới cống.

Năm Canh Ngọ, hiệu Quảng Hựu năm thứ 6 (1090).

Mùa xuân, tháng 2, cung Hợp Hoan làm xong.

Tống Triết Tông phong vua làm Nam Bình vương. Vua
sai sứ sang Tống.

Năm Tân Mùi, hiệu Quảng Hựu năm thứ 7 (1091).

Mùa xuân, tháng 2, vua ngự lên Lạng Châu xem bắt voi.

Kiến quan Lê Toàn Nghĩa dâng con rùa năm sắc. Lê
Văn Thịnh dâng một con voi trắng.

Chiêm Thành tối cống.

Đua thuyền.

Năm Nhâm Thân, hiệu Quảng Hưu năm thứ 8 (1092).

Mùa hạ, tháng 5, xây hành cung Khải Thụy.

Được mùa.

Tháng chạp, cải nguyên là năm đầu hiệu Hội Phong.

Năm Quý Dậu, hiệu Hội Phong năm thứ 2 (1093).

Mùa đông, tháng 10, ngày mồng một, có nhật thực.

Cây ưu đàm (cây sung) nở hoa.

Năm Giáp Tuất, hiệu Hội Phong năm thứ 3 (1094).

Mùa thu, tháng 9, chùa Lãm Sơn làm xong. Vua ban tên chùa là Cảnh Long Đồng Khánh. Vua thân đề biển bằng chữ triện.

Chiêm Thành tối cống.

Vua sai Viên ngoại lang Nguyễn Lợi Dụng sang Tống.

Năm Ất Hợi, hiệu Hội Phong năm thứ 4 (1095).

Mùa hạ, tháng 5, vua hạ chiếu cho con các hầu tước vào châu⁽²⁰⁷⁾.

Tháng 6, hoàng hậu Thánh Cực mất⁽²⁰⁸⁾.

Chân Lạp, Chiêm Thành tối cống.

Năm Bính Tí, hiệu Hội Phong năm thứ 5 (1096).

Mùa đông, tháng 11, vua xem đánh cá ở Giao Đàm (Dâm Đàm). Lúc bấy giờ, vua ngự chiếc thuyền nhỏ, thị vệ rất ít. Thái sư Lê Văn Thịnh từ lâu đã chất chứa mưu gian, nhân đó dùng ảo thuật làm thành khói mù lớn. Ở giữa hồ, đang ban ngày, trời tối sầm lại. Bỗng chốc vua nghe thấy tiếng mái cheo lại gần, vua nghĩ chắc có biến bèn lấy giáo phóng ra. Khói mù theo giáo mà tan đi. Thấy thuyền của Văn Thịnh đã sát tới, có sẵn đồ hung khí⁽²⁰⁹⁾,

vua sai người bắt⁽²¹⁰⁾. Vua xuống chiếu đày Văn Thịnh đi Lương Giang đầu. Xưa nhà Văn Thịnh có một đầy tớ (gia nô), người Đại Lý, giỏi về ảo thuật. Văn Thịnh học phép của nó, đến lúc này bèn phản.

Năm Đinh Sửu, hiệu Hội Phong năm thứ 6 (1097).

Mùa thu, tháng 8, sao hiện giữa ban ngày.

Tha các tù nhân ở Đô hộ phủ.

Mùa đông, tháng 11, cấm dân bách tính không được xây nhà ngói, làm thuyền lớn⁽²¹¹⁾.

Chiêm Thành tới cống.

Đua thuyền.

Năm Mậu Dần, hiệu Hội Phong năm thứ 7 (1098).

Mùa thu, tháng 8, động đất.

Sao chổi xuất hiện.

Lập núi Ngao Sơn trên đất. Bày lễ đua thuyền.

Tháng 9, xây điện Xùng Uyên ở ao Phượng Liên, bên trái đặt điện Huy Dương, đình Át Vận, phía trước xây lầu Trường Minh, phía sau bắc cầu Ngoạn Hoa⁽²¹²⁾.

Vua sai Viên ngoại lang Nguyễn Văn Tín sang Tống xin kinh Tam tạng⁽²¹³⁾.

Chiêm Thành tới cống.

Năm Kỷ Mão, hiệu Hội Phong năm thứ 8 (1099).

Đô Phủng Nhật dâng rùa sáu mắt.

Mùa thu, tháng 9, xây chùa ở núi An Lão⁽²¹⁴⁾.

Mùa đông, tháng 10, cấm phụ nữ ở kinh thành không được bắt chuốc lối ăn mặc trong cung⁽²¹⁵⁾.

Chiêm Thành tới cống.

Năm Canh Thìn, hiệu Hội Phong năm thứ 9 (1100).

Mùa hạ, tháng 4, xây chùa Vĩnh Phúc ở núi Tiên Du.

Mùa thu, tháng 7, lấy Kiều Văn Tư làm Thượng Lâm
quốc sĩ sứ.

Tháng chạp, có nạn dịch lớn.

Năm Tân Tị, hiệu Long Phù Nguyên Hóa⁽²¹⁶⁾ năm
đầu (1101).

Mùa xuân, tháng giêng, cải nguyên.

Tháng 2, vua xem đánh cá ở Cửng Giang, rồi ngự đến
Úng Phong⁽²¹⁷⁾ xem cày ruộng.

Mùa hạ, tháng 6, vua ngự ra Phù Nhân (Lị Nhân?)
xem gieo hạt.

Mùa thu, tháng 7, ban áo mặc mùa thu (thu y) cho
trăm quan. Bày lễ yến.

Xây quán Khai Nguyên.

Tháng 9, vua xem đánh cá ở Cửng Giang. Rồng vàng
hiện ở thuyền Tường Long.

Mùa đông, tháng 11, mây lành (khánh vân) xuất hiện.
Vua ngự đi Tượng Sách (?) xem bắt voi. Rồng vàng hiện.

Tháng chạp, đổi Hoan Châu làm phủ Nghệ An⁽²¹⁸⁾.

Xây chùa Diên Hựu (chùa Một Cột).

Năm Nhâm Ngọ, hiệu Long Phù Nguyên Hóa năm thứ
2 (1102).

Mùa xuân, tháng 2, vua ngự đến hành cung Úng
Phong⁽²¹⁹⁾ xem cày ruộng.

Mùa đông, tháng chạp ngày lập xuân, có mây lành xuống.

Xây ba quán Khai Nguyên, Thái Dương, Bắc Đế.

Làm xe Thụy Vân.

Lụt.

Chiêm Thành tới cống.

Sai Viên ngoại lang Đỗ Anh Hậu đi sứ sang Tống.

Năm Quý Mùi, hiệu Long Phù Nguyên Hóa năm thứ 3 (1103).

Mùa xuân tháng giêng, vua xuống chiếu cho trong ngoài kinh thành đều đắp đê ngăn nước.

Tháng 2, Thái hậu đem tiền trong kho chuộc lại bọn con gái nhà nghèo bị gán nợ, gả cho bọn đàn ông góa vợ.

Mùa thu, tháng 8, đặt đô Long Tường.

Mùa đông, tháng 10, hươu đen tới.

Đua thuyền.

Năm Giáp Thân, hiệu Long Phù Nguyên Hóa năm thứ 4 (1104).

Mùa xuân, tháng 3, vua duyệt binh Hưng Nam dũng tiệp tả hữu làm đô Ngọc giai, binh Ngự long làm đô Hưng thánh quảng vũ, những người đại tộc (họ lớn) trong bách tính làm binh Vũ Thắng, đổi Diên nhi làm binh Thiết Lâm.

Mùa thu, tháng 9, ngày mồng một, Diên Thành hầu lấy hốt đánh Trung Nghĩa hầu ở điện Thiên An.

Chiêm Thành tới cống.

Đua thuyền.

Năm Ất Dậu, hiệu Long Phù Nguyên Hóa năm thứ 5 (1105).

Mùa xuân, tháng giêng, cây sương bồ nở hoa.

Tháng 2, tế thần Cao Môi⁽²²⁰⁾.

Mùa hạ, Thái úy Nguyễn (Lý) Thường Kiệt mất.

Mùa thu, tháng 9, xây hai tháp bằng sứ trắng ở chùa Diên Hựu (chùa Một Cột). Xây ba tháp bằng đá ở Lãm Sơn (Quế Dương, Bắc Ninh)⁽²²¹⁾.

Mùa đông, tháng 10, ở châu Đông Lương (?) có vàng trôi lên.

Tháng 11, ngày mồng môt, nhật thực, mặt trời bị che quá nửa.

Chiêm Thành tới cống.

Có dịch lớn.

Năm Bính Tuất, hiệu Long Phù Nguyên Hóa năm thứ 6 (1106).

Mùa xuân, tháng 3, vua ngự ra Đồ Sơn.

Mùa hạ, tháng 5, sao chổi xuất hiện.

Mùa thu, tháng 7, xây thành Ngân La.

Tháng 11, vua sắp có việc lôi thôi với nhà Tống, sai đóng thuyền Vĩnh Long hai đáy và đóng chiến hạm⁽²²²⁾.

Viên Ngoại lang Ngụy Văn Tường đi sứ Tống.

Chiêm Thành tới cống.

Công chúa Thiên Thành dâng hai voi trắng.

Năm Đinh Hợi, hiệu Long Phù Nguyên Hóa năm thứ 7 (1007).

Mùa hạ, tháng 6, vua ngự ra Chương Sơn⁽²²³⁾. Rồng vàng hiện.

Mùa đông, tháng 11, động đất.

Tháng chạp, xây Đô hộ phủ.

Năm Mậu Tí, hiệu Long Phù Nguyên Hóa năm thứ 8 (1108).

Mùa xuân, tháng giêng, xây tháp ở Chương Sơn.

Đắp đê ở cảng Cơ Xá⁽²²⁴⁾.

Hoàng hậu Chiêu Thành mất.

Chiêm Thành tới cống.

Năm Kỷ Sửu, hiệu Long Phù Nguyên Hóa năm thứ 9 (1109).

Mùa hạ, tháng 4, vua xét án nghịch đảng Tô Hậu, Kỷ Sùng. Hậu, Sùng đều phải lèn ngựa gỗ (mà chết)⁽²²⁵⁾.

Mùa đông, tháng chạp, xây đài Động Linh.

Năm Canh Dần, hiệu Hội Tường Đại Khánh năm đầu (1110).

Mùa xuân, tháng giêng, mở hội đèn Quảng Chiếu ở cửa Đại Hưng.

Tháng 3, người đàn bà họ Hoàng dâng con chim phượng con, lông cánh đủ năm sắc, chín bào⁽²²⁶⁾.

Tháng đó, Tham Chính từ Văn Thông dâng con hổ trăng.

Ngựa trăng mọc cưa. Cau một gốc sinh mười hai cây.

Có người dâng chim sẻ trăng.

Mùa thu, tháng 8, nước Chiêm Thành dâng con voi lạ, đứng đâu có ánh sáng thần xuất hiện ở đó.

Sai Viên ngoại lang Đào Ngạn đi sứ Tống.

Năm Tân Mão, hiệu Hội Tường Đại Khánh năm thứ 2 (1111).

Mùa hạ, tháng 4, phủ Thanh Hóa dâng một gốc cau sinh chín cây.

Có người dâng con rùa trăng.

Chim sẻ trăng đến cẩm đình.

Mặt trời có hai quầng.

Được mùa.

Lưu thủ Trương Diên Phúc dâng chim sẻ trăng.

Mùa đông, tháng 11, mặt trời có hai quầng.

Chiêm Thành tới cống.

Năm Nhâm Thìn, hiệu Hội Tường Đại Khánh năm thứ 3 (1112).

Mùa xuân, tháng giêng, cam lộ rơi.

Tháng 2, người Thanh Hóa nói rằng ở ven biển có đứa bé lạ, tuổi mới lên ba, ai nói gì cũng hiểu, tự xưng chính là

con vua, hiệu là Giác Hoàng (nghĩa là Phật). Phàm vua làm việc gì, nó đều biết trước cả. Vua sai trung sứ đến hỏi nó, thấy những điều nó nói đều đúng, bèn đón về ở tại chùa Báo Thiên⁽²²⁷⁾. Vua thấy nó linh dị, lại càng yêu lắm. Bấy giờ vua không có người kế tự, toan lập nó làm Thái tử, quần thần cho là không nên, vua bèn thôi. Vua mới sai bày trai đàn ở trong cấm đình, muốn sai Giác Hoàng đầu thai làm con mình. Có vị sư tên là Từ Lộ, (hiệu là) Đạo Hạnh ở núi Phật Tích nghe tin đó, không bằng lòng, bảo với chị là Từ thị đi dự hội, ngầm đưa vài hạt chàu đã làm phép nói rằng: "Khi tới cuộc hội sẽ đem giắt vào mái nhà đừng để cho ai thấy biết". Từ thị làm như lời sư dặn. Giác Hoàng bỗng nhiên mắc bệnh sốt, nói với người ta rằng thấy khắp nơi trong nước đều chảng lưới sắt, không có đường để vào thác sinh ở trong cung. Vua sai tìm kiếm khắp nơi, bắt được mấy hạt chàu của Từ thị giấu, bèn bắt Lộ trói ở hành lang Hưng Thánh, toan bắt tội chết. Sùng Hiền hầu (em vua - TQV) vào chầu, Lộ kêu than rằng: "Xin Hiền hầu cứu bần tăng, nếu bần tăng may mắn thoát chết thì xin vào làm con Hầu để báo đền ơn đức". Hầu nhận lời. Vào chầu vua, Hầu tìm mọi cách cứu Lộ, nói rằng: "Giác Hoàng nếu thực có sức thần mà bị Lộ làm phép yểm được, thì Lộ rõ ràng là giỏi hơn Giác Hoàng. Thần cho rằng, chi bằng cho ngay Từ Lộ thác sinh". Vua bèn tha tội Lộ.

Giác Hoàng bị bệnh nguy ngập, dối dăng rằng: "Sau khi ta chết, hãy dựng tháp (phù đồ) ở núi Tiên Du mà chôn ta"⁽²²⁸⁾.

Mùa hạ, tháng 4, có người dâng cỏ chi, hoa ưu đàm (sung) và quả trăng.

Mùa thu, tháng 9, rồng vàng hiện ở điện Vĩnh Quang.

Mùa đông, tháng 10, rồng đen hiện ở trong cung.

Năm Quý Tị, hiệu Hội Tường Đại Khánh năm thứ 4 (1113).

Mùa thu, tháng 8, rồng vàng hiện ở điện Đại Minh.

Có người dâng hươu trắng.

Năm Giáp Ngọ, hiệu Hội Tường Đại Khánh năm thứ 5 (1114).

Mùa xuân, tháng giêng, mây lành rơi xuống.

Tháng 3, rồng vàng hiện ở tháp núi Chương Sơn, quấn ba khúc ba vòng.

Có người dâng chim sẻ trắng, rùa sáu mắt.

Mùa đông, tháng 10, lấy Nội thường thị Lê Bá Ngọc làm Đại lý tự (quan coi việc hình).

Xây chùa Thắng Nghiêm, đặt Thiện Pháp đường ở bốn phía, xây lầu Thiên Phật, để 1.000 tượng Phật.

Đua thuyền.

Viên ngoại lang Đào Tín Hậu đem 10 voi sang Tống.

Năm Ất Mùi, Hội Tường Đại Khánh năm thứ 6 (1115), tháng 2, có người dâng hoa cà kết ba quả.

Tháng 3, chùa Sùng Phúc ở hương Siêu Loại (là quê của Thái hậu Linh Nhân - tức Ý Lan - TQV) làm xong.

Mùa hạ, tháng 6, mặt trời có 2 quầng.

Mùa thu, tháng 7, có người dâng rùa vàng.

Năm Bính Thân, hiệu Hội Tường Đại Khánh năm thứ 7 (1116).

Mùa xuân, tháng giêng, mở (hội) đèn Quảng Chiếu ở ngoài cửa Đại Hưng, làm sư bằng gỗ đánh chuông.

Mùa hạ, tháng 4, có người dâng cây cau.

Tháng 6, sư Đạo Hạnh hóa (Thần Tông sinh)⁽²²⁹⁾.

Mùa đông, tháng 11, có người dâng con rùa ba chân, sáu mắt.

Chiêm thành tới cống.

Đua thuyền.

Năm Đinh Dậu, hiệu Hội Tường Đại Khánh năm thứ 8 (1117).

Mùa xuân, tháng giêng có người dâng hươu trắng, hươu đen.

Tháng 3, vua ngự chơi Chương Sơn. Rồng vàng hiện.

Mùa hạ, tháng 4, có người dâng rùa ba chân sáu mắt, ngực có hai chữ (thiện đế) (善帝).

Châu Tư Nông⁽²³⁰⁾ dâng con ngựa đỗ mọc cưa.

Rồng vàng hiện ở bảo đài cầu đảo Động Linh.

Mùa thu, tháng 7, Thái hậu Ý Lan mất, tên thụy là Phù Thánh Linh Nhân Thái hậu.

Tháng 8, an táng Thái hậu Linh Nhân (băng hỏa táng, có ba người chết theo Thái hậu). Đêm đó rồng hiện.

Mùa đông, tháng 11, lập con Sùng Hiền hầu là Dương Hoán làm Thái tử.

Năm Mậu Tuất, hiệu Hội Tường Đại Khánh năm thứ 9 (1118).

Mùa xuân, tháng 2, Chân Lạp, Chiêm Thành tới cống.

Mùa đông, tháng 11, cam lộ rơi.

Cấm bọn gia nô không được thích hình rồng ở trên người⁽²³¹⁾.

Viên ngoại lang Nguyễn Bá Khánh đem voi, tê sang Tống.

Năm Kỷ Hợi, hiệu Hội Tường Đại Khánh năm thứ 10 (1119).

Mùa đông, tháng 10, họp người trong nước thề ở Long Trì.

Vua đánh động Ma Sa, phá được⁽²³²⁾.

Tống Huy Tông gia phong cho vua là Thú Tư không.

Năm Canh Tí, hiệu Thiên Phù Duệ Vũ năm đầu (1120).

Mùa xuân, tháng giêng, cải nguyên.

Mùa hạ, tháng 6, có người dâng chim sẻ trắng.

Mùa thu, tháng 9, rồng vàng hiện.

Mùa đông, tháng 10, dựng đài Chúng Tiên.

Chiêm Thành, Chân Lạp tới cống.

Đua thuyền.

Năm Tân Sửu, hiệu Thiên Phù Duệ Vũ năm thứ 2 (1121).

Mùa hạ, tháng 5, lụt đến cửa Đại Hưng (cửa Nam).

Mùa thu, tháng 7, xây chùa Quảng Giáo ở núi Tiên Du.

Đua thuyền.

Năm Nhâm Dần, hiệu Thiên Phù Duệ Vũ năm thứ 3 (1122).

Mùa xuân, tháng 2, bảo tháp Sùng Thiện Diên Linh ở Đội Sơn (huyện Duy Tiên, Hà Nam) làm xong.

Mùa thu, tháng 8, vua xem đua thuyền.

Chế tạo dải mũ bạc để sung vào đồ nghi vệ (lõ bộ).

Viên ngoại lang Đinh Khánh An đi sứ Tống.

Năm Quý Mão, hiệu Thiên Phù Duệ Vũ năm thứ 4 (1123).

Mùa xuân, tháng giêng, tiết Thánh đản. Làm mới vũ đình Thôi Luân⁽²³³⁾.

Mùa thu, tháng 8, bày lễ yến tiệc mùa thu.

Mùa đông, tháng 10, vua ngự ra hành cung Ứng Phong. Xây Phi kiều qua sông Bà Thích⁽²³⁴⁾. Xây đài Thông Tiêu⁽²³⁵⁾.

Chân Lạp tới cống.

Được mùa.

Năm Giáp Thìn, hiệu Thiên Phù Duệ Vũ năm thứ 5 (1124).

Mùa đông, tháng 10, xây đài Uất La.

Đại hạn. Cầu đảo, bèn mưa.

Năm Ất Tị, hiệu Thiên Phù Duệ Vũ năm thứ 6 (1125).

Mùa hạ, tháng 4, công chúa Thụy Thánh dâng rùa sáu
mắt, ngực có bốn chữ "quốc thổ an ninh".

Tháng 6, vua ngự ra Ứng Phong, rồng vàng hiện ở
hành cung⁽²³⁶⁾.

Mùa đông, tháng 11, rồng vàng hiện ở cung Động Linh.

Lấy Nội thường thị Mâu Đô Du làm trung tướng⁽²³⁷⁾.

Năm Bính Ngọ, hiệu Thiên Phù Duệ Vũ năm thứ 7 (1126).

Mùa xuân, tháng giêng, cấm không được chặt cây về
mùa xuân.

Tháng 2, vua ngự điện Thiên An xem các vương hầu
đá cầu ở Long Trì.

Mùa hạ, tháng 5, rồng vàng hiện ở điện Vĩnh Quang.

Mùa thu, tháng 8, thần long hiện, ở giữa có tám chữ
"Đạo định vương các Diên Ninh công chúa".

Mùa đông, tháng 11, sai lệnh thư gia là bọn Nghiêm
Thường Từ Diên đi sứ Tống. Đến Quế Châu, Kinh lược ti
châu ấy bảo với Thường, Diên rằng: "Năm nay, các xứ
Kinh Đông, Hồ Nam đều điều động binh mã đi đánh nước
Đại Kim, chưa biết rõ ngày nào về. Lúc này ngựa trạm
cách trở, đâu đâu cũng ít, xin các sứ giả đem lề vật về".

Năm đó, bọn nguyên soái Đại Kim bắt được hai vua

Huy Tông, Khâm Tông nhà Tống đem về Bắc. Nước Tống loạn to.

Năm Đinh Mùi, hiệu Thiên Phù Khánh Thọ năm đầu (1127).

Mùa đông, tháng chạp, vua mất ở điện Vĩnh Quang, thọ 62 tuổi, ở ngôi 56 năm, miếu hiệu là Nhân Tông, cải nguyên tẩm lòn, an táng ở phủ Thiên Đức.

Chú thích:

⁽¹⁾ *Toàn thư* (Bản kỷ q.2, 1a) và *Cương mục* (Chính biên q.2, 4a) đều chép là Công Uẩn).

⁽²⁾ Theo *Toàn thư* và *Cương mục*, bà mẹ họ Phạm, đi chơi chùa Tiêu Sơn, cùng thần nhân giao hợp mà sinh ra vua. Đến năm lên 3, mẹ bế đến nhà Lý Khánh Văn, Khánh Văn nuôi làm con. Nhân đây lấy theo họ Lý.

Nhưng theo sách *Mông khê bút đàm* của Thẩm Hoạt đời Tống thì Lý Công Uẩn gốc là người Mân (Phúc Kiến). Tiến sĩ Từ Bá Tường người Quảng Tây nhà Tống trong thư gửi cho Công Uẩn cũng nói: "Tiên thế đại vương vốn người đất Mân. Tôi nghe nói công khanh ở Giao Chỉ cũng nhiều người đất Mân". Khi lên ngôi, Công Uẩn lại phong cha làm Hiển Khánh vương, chứng tỏ Công Uẩn biết cha là ai và có đủ họ hàng. Vậy thuyết nói Công Uẩn gốc người Mân có thể đúng, và để giấu gốc tích Trung Quốc của mình, Lý Công Uẩn đã bịa ra thuyết là con thần nhân, đồng thời cũng để tăng lòng tin cậy của dân. Tống lấy đất Mân năm 971, có thể gia quyến Công Uẩn chạy sang nước ta sau năm đó; cũng như tổ tiên Hồ Quý Ly và Trần Lãm (1 trong 12 sứ quân) đều là gốc người Bắc, tránh loạn sang nước ta vào cuối đời Ngũ đại.

⁽³⁾ Chùa Lục Tổ: theo *Đại Nam nhất thống chí* là của Trường Liêu, nơi trụ trì của sư Vạn Hạnh. Khi sư Vạn Hạnh mất, vua thân

đến điêu tang, lập đàn siêu độ, cấp cho dân đinh để thờ. Theo *Cương mục* tức là chùa Tiêu Sơn ở xã Tiêu Sơn, huyện Yên Phong, tỉnh Bắc Ninh, nhưng theo *Thiền uyển tập anh*, truyện thiền sư Thường Chiếu thì chùa Lục Tổ ở hương Dịch Bảng, phủ Thiên Đức. Đời Đường, trưởng lão La Quý An chân nhân đúc tượng sáu tổ bằng vàng để thờ ở đó (truyện La Quý An). Dịch Bảng sau đổi là Đinh Bảng. Nay là làng Đinh Bảng, Từ Sơn, Bắc Ninh. Sư Vạn Hạnh trụ trì ở chùa Lục Tổ, hương Dịch Bảng (truyện Vạn Hạnh).

⁽⁴⁾ *Toàn thư*, *Cương mục* gọi là hương Diên Uẩn, thuộc châu Cổ Pháp (huyện Đông Ngạn, Từ Sơn, Thuận Thành, Bắc Ninh). Hương to hơn làng ngày sau. Theo *Thiền uyển tập anh*, hương ấy vẫn tên là Diện Uẩn. Đời Đường niên hiệu Trinh Nguyên (785-805), có thiền sư Định Không làm chùa Quỳnh Lâm, khi đào móng tường, được một bình hương và mười cái khánh. Sư sai người đem rửa, một cái rơi xuống nước, đi đến đất thì dừng lại. Sư tán rằng: "Thập khẩu (十 + 口) là chữ cổ (古); thuỷ khứ (水 去) là chữ pháp (法); thổ (土) là bản thổ của ta". Sư bèn đổi tên hương là Cổ Pháp (古法). Truyện thiền sư Định Không.

⁽⁵⁾ Chữ "công" này in nhầm, đó chỉ là "dấu nháy" có nghĩa là "như trên". TQV.

⁽⁶⁾ *Toàn thư* và *Cương mục* chép thêm hai câu nữa trên câu này là:

Đông A nhập địa 東 阿 入 地

Dị mộc tái sinh 異 木 再 生

nghĩa là:

Đông A vào đất

Cây khác mọc lên

và chép sư Vạn Hạnh giải thích rằng "Đông A" là họ Trần (chữ Trần 陳, một nửa là chữ "đông" 東, một nửa là chữ "a" 阿). "Nhập địa" là giặc Bắc phương vào lấn cướp, "Dị mộc tái sinh" là họ Lê lại nổi lên.

Đây chắc là đến đời Lê, người ta thêm hai câu vào trong nguyên văn (như *Việt sử lược* chép), cho hợp với điềm Trần lên, giặc Mông

Cổ (hay giặc Minh) vào cướp; rồi Lê Lợi khởi nghiệp. Như thế bài thơ thành 10 câu, chứ không phải 8 câu (bát cú) như nguyên văn.

(7) Tức là Tiêu Sơn, nơi Vạn Hạnh trụ trì. Chính *Toàn thư* chép Công Uẩn giấu Vạn Hạnh ở Tiêu Sơn. Theo *Thiền uyển tập anh*, truyện thiền sư Định Hương nói sư trụ trì ở chùa Cẩm Ứng, núi Ba Sơn, phủ Thiên Đức; truyện thiền sư Viên Chiếu nói thiền sư Định Hương ở núi Ba Tiêu. *Toàn thư* còn chép Ngọa Triệu ăn quả khế, thấy có hạt mận (Lý nghĩa là mận), nghĩ đến lời sấm, ngầm tìm người dòng dõi họ Lý giết đi, thế mà Công Uẩn ở ngay bên mình lại không biết.

(8) *Toàn thư* chép là "chương minh vạn bang".

(9) *Toàn thư* chép là "thần trợ". Theo Ngô Sĩ Liên, *Kinh thư* gọi vua Nghiêu là Phóng huân, vua Thuấn là Trùng hoa. Các đời về sau, quần thần khi đăng tôn hiệu lên vua chỉ đến hơn 10 chữ là nhiều. Thế mà đương thời, quần thần đăng tôn hiệu đến 50 chữ. Đó là vì không kê cứu cổ học mà chỉ vụ xu nịnh vua. Thái tổ nhận mà không từ, là muốn khoe khoang, cho đời sau không ai hơn mình. Thế là có sai vậy" (*Toàn thư* q.1, 34a).

(10) Lê Văn Hưu nói rằng: "Nhà Chu Hưng vương, truy phong thì gọi là Đại vương, Vương quý. Nhà Tống xưng đế, truy phong thì gọi là Hi tổ, Dực tổ. Đó là cái nghĩa cha vì con mà được quý. Lý Thái tổ ta đã xưng đế mà truy phong cha là Hiển Khánh vương, đương thời Lễ quan không chữa lại, thế gọi là tự ti vậy" (dẫn ở *Toàn thư*).

(11) Xem thế ta thấy rằng ở đời Lý, Nho giáo chưa thâm nhập thực mạnh mẽ vào ý thức hệ của giai cấp phong kiến thống trị như thời sau.

Theo *Toàn thư* và *Cương mục*, riêng người vợ cả (đích phu nhân) gọi là Lập Giáo hoàng hậu, những đồ ăn mặc và xe đi khác với các bà hậu kia.

(12) *Toàn thư* chép thêm: phong chủ làm Vũ Đạo vương, con Vũ Uy vương là Trưng Hiển làm Thái úy, con Dực Thánh vương là Phó làm Tổng quản.

(13) *Toàn thư* chép là Đào Thạc Phụ.

⁽¹⁴⁾ *Toàn thư* chép là Phí Xạ Lỗi.

⁽¹⁵⁾ *Toàn thư* chép là Đỗ Giản.

⁽¹⁶⁾ *Toàn thư* chép là chùa Ứng Thiên Tâm.

⁽¹⁷⁾ *Toàn thư* và *Cương mục* chép vào mùa thu, tháng 7.

⁽¹⁸⁾ Chắc là điện Càn Nguyên, chép lầm. *Toàn thư* chép là Càn Nguyên điện, nơi vua coi chầu. Đoạn sau *Việt sử lược* cũng chép là Càn Nguyên.

⁽¹⁹⁾ Thông với cung Nghênh Xuân (*Toàn thư*).

⁽²⁰⁾ Thông với cửa Uy Viễn (*Toàn thư*).

⁽²¹⁾ *Toàn thư* chép là điện Cao Minh.

⁽²²⁾ Làm nơi nghỉ ngơi (*Toàn thư*).

⁽²³⁾ Theo *Toàn thư*: "Đằng sau xây hai cung Thúy Hoa, Long Thụy cho cung nữ ô".

⁽²⁴⁾ Theo *Toàn thư*, chùa Thắng Nghiêm "ở ngoài thành, về phía Nam".

⁽²⁵⁾ Tức người Mường ở miền Cẩm Thủy, Thanh Hóa. "Vua đem 6 quân đi đánh, đốt bộ lạc của chúng, bắt tên đầu sỏ của chúng rồi về. Giặc bèn bị diệt" (*Toàn thư*).

⁽²⁶⁾ *Toàn thư* chép là chùa Tứ Đại Thiên Vương, chùa Cẩm Y Long hưng thánh họ.

⁽²⁷⁾ Bên đông của sông Lô (tức sông Nhị Hà). *Cương mục* chép là bến sông Phú Lương và chùa tức là sông Nhị Hà ở Hà Nội.

⁽²⁸⁾ Theo *Toàn thư*, hoàng Thái tử Phật Mã được phong làm Khai Thiên vương, ở cung Long Đức.

⁽²⁹⁾ *Toàn thư* chua: không rõ ngọn núi nào.

⁽³⁰⁾ "Vua thân chinh đánh Diễn Châu, lúc về đến cửa Biện (Biện Sơn, Thanh Hóa), gặp trời đất tối tăm, gió, sấm chớp ầm ầm. Vua đốt hương khấn trời rằng: "Tôi là người đức mỏng, thẹn ở trên dân, run run sợ hãi như sắp rơi xuống vực sâu, không dám cậy ở binh uy, di chinh phạt càn. Chỉ vì người Diễn Châu không theo giáo hóa, làm điều hồn bạo, tàn bạo dân đen, tội ác đầy rẫy, đến nay không thể không đánh dẹp. Đến như trong lúc giao binh, hoặc làm chết uổng người trung hiếu, hoặc làm lõi hại người hiền lương, khiến cho

hoàng thiên nổi giận, nêu rõ tội ra. Tôi dù gặp hoạn nạn cũng không dám ân hận gì, nhưng còn sáu quân, tội còn có thể tha thứ được, xin lòng trời soi xét cho". Khấn xong, sấm gió yên ngay" (*Toàn thư* q.2, 5b).

Chắc trong chuyến chinh phạt này, Công Uẩn tàn sát nhân dân rất nhiều, nên khi gặp sóng gió ở cửa Biển, sợ hãi quá mà có lời khấn như vậy.

(³¹) Sách *Toàn thư* chép năm trước (1012), người Man vượt qua cột đồng, đến bến Kim Hoa cùng châu Vị Long buôn bán. Vua sai người đến bắt được người Man và hơn một vạn con ngựa. Đến nay, châu Vị Long làm phản, phụ vào bọn Man. Vua thân đánh dẹp. Thủ lĩnh Hà Trắc Tuấn sợ, đem đồ đảng chạy trốn vào núi rừng.

Châu Vị Long đời thuộc Minh đổi là Đại Man. Nay là đất Chiêm Hóa, Tuyên Quang (theo *Cương mục*).

(³²) *Toàn thư* chép tướng Man là Dương Trường Huệ, Đoàn Kính Chí đem 20 vạn (?) người vào cướp, đóng ở bến Kim Hoa, sắp xếp quân dinh gọi là trại Ngũ Hoa. Châu mục châu Bình Lâm là Hoàng Anh Vinh làm tờ trạng tâu lên. Vua mới sai Dực Thánh vương đi đánh dẹp. Theo *An Nam chí nguyên*, đây là Man Hạc Giá. Theo *Minh sử*, Năm Chiếu cũng có tên nữa là Hạc Giá (Vân Nam). Theo *Quế hải ngũ hành chí* và *Vân đài loại ngũ*, miền Vân Nam có nhiều ngựa tốt, mua bán trao đổi sang cả các miền lân cận.

Bến Kim Hoa: ở huyện Kim Anh, tỉnh Phúc Yên (theo Hoàng Xuân Hãn), nay thuộc Hà Nội.

Châu Bình Lâm: miền huyện Quảng Uyên tỉnh Cao Bằng (theo *Cương mục*).

(³³) *Toàn thư* chép là "mùa hạ, tháng 4, châu Hoan dâng kỳ lân". Chắc sách *Việt sử lược* in nhầm chữ (Hoan) ra chữ (Li).

(³⁴) Phủ Ứng Thiên, thuộc Minh gọi là Ứng Bình, Lê lại gọi Ứng Thiên, Nguyễn là phủ Ứng Hòa, nay thuộc tỉnh Hà Tây.

(³⁵) Theo *Việt điện u linh tập* và *Toàn thư*: Vua nhân di xem xét núi sông, đến bến Cổ Sở, thấy núi sông lạ đẹp, rót rượu xuống nước khấn rằng: "Trẫm thấy nơi đây núi lạ, sông đẹp, chắc là nơi đất

thiêng có người tuấn kiệt. Xin hưởng chén rượu này". Đêm đó vua nầm mộng thấy Lý Phục Man hiện ra xưng là tướng của Lý Nam Đế, kề công lao... Vua sai đúc tượng, lập đền thờ ở đó (làng Mẽ Sở, huyện Đan Phượng, tỉnh Hà Tây).

(³⁶) *Toàn thư* chép là Nguyễn Đạo Thanh và Phạm Hạp đi sứ Tống.

(³⁷) *Toàn thư* chép là Khai Thiên vương (Phật Mā) và Đào Thạc Phụ đem quân đánh Chiêm Thành ở trại Bố Chính, thắng đến núi Long Tị, chém được tướng nó là Bố Lệnh ở trước trận, quân Chiêm chết quá nửa.

(³⁸) Theo *Toàn thư*: Dùng tre kết thành ngọn núi Vạn Thọ nam sơn... lại sai người bắt chước tiếng chim muông làm vui. Tháng 2 năm sau (1022) vua thấy tiết Thiên Thành dựng núi, khó nhọc cho dân nên bãi đi, chỉ bày lề yến mà thôi.

(³⁹) Nguyên bản chép 作大光歷 (Tác đại quang lịch). Chữ trong các từ điển *Khang Hy*, *Từ nguyên*, *Từ hải*... đều không có. *Toàn thư* và *Cương mục* chép: 伐大元歷 (Phạt Đại Nguyên Lịch).

Toàn thư chép rằng "Dực thánh vương vào sâu trại Nhu Hồng trên đất Tống, đốt các kho dựn ở đây rồi về" và chúa trại Nhu Hồng giáp Triều Dương của ta. Đại Nguyên Lịch là một giống Man ở khoảng đó. Sau này Trí Cao làm phản giữ châu Thủ Đô, gọi là nước Đại Lịch, nghi rằng là đất đó".

Trại Nhu Hồng thuộc Khâm Châu, giáp giới miền Quảng Yên nước ta. Đại Nguyên Lịch có thể là một giống người Nùng thuộc Khâm Châu.

(⁴⁰) Triều Dương trấn: đồi Đường thuộc Lục Châu, Định Lê gọi là trấn Triều Dương, nhà Lý đổi làm châu Vĩnh An, Trần là lộ Hải Đông, Lê thuộc An Bang. Nay là đất Hải Ninh, Quảng Yên.

(⁴¹) *Toàn thư* và *Cương mục* chép là Phong Châu.

(⁴²) Châu Đô Kim: nay thuộc huyện Hàm Yên tỉnh Tuyên Quang.

(⁴³) *Toàn thư* chép thêm: Lấy Quản giáp Lý Thái Giai làm chủ trại.

(⁴⁴) Châu Thất Nguyên: nay là đất Thất Khê tỉnh Lạng Sơn.

(⁴⁵) Châu Văn: nhà Lê gọi là châu Văn Uyên. Nay là huyện Văn Uyên tỉnh Lạng Sơn (miền phố Bình Gia).

⁽⁴⁶⁾ *Toàn thư* chép: Húy là Phật Mã, có tên là Đức Chính.

⁽⁴⁷⁾ *Toàn thư* chép thêm Đông Chinh vương phục binh ở trong Long Thành.

⁽⁴⁸⁾ *Toàn thư* chép là "thông huyền".

⁽⁴⁹⁾ Theo *Toàn thư*, trước đây Khai Quốc vương Bồ ở phủ Trường An, cậy núi sông hiểm trở, tụ họp bọn vong mạng đi cướp bóc dân, mà Thái tổ không biết. Nghe tin Thái tổ mất, Vũ Đức vương bị giết, Bồ bèn làm phản.

⁽⁵⁰⁾ *Toàn thư* chép là Đinh Ngô Thượng, cha Đinh hoàng hậu làm Khuông Quốc thương tướng, đoạn sau lại chép Ngô Thượng Đinh làm Thái phó. Không rõ là một người hay hai người?

⁽⁵¹⁾ *Toàn thư* chép Lý Triệt làm Thiếu sư, Lý Mật làm Tả tham tri chính sự.

⁽⁵²⁾ *Toàn thư* chép là Liêu Gia Trinh.

⁽⁵³⁾ *Toàn thư* chép là Đào Văn Lôi.

⁽⁵⁴⁾ *Toàn thư* chép là "Điện tiền cấm quân".

⁽⁵⁵⁾ *Toàn thư* lại chép là: ở đỉnh ngọn giữa dựng núi Trường Thọ, ở đỉnh bốn ngọn tả hữu dựng núi Bạch Hạc.

⁽⁵⁶⁾ Lạng Châu nay thuộc vùng Bắc Giang và phần Nam Lạng Sơn. Lạng Châu có động Giáp ở phía Nam ải Chi Lăng, rất to, chúa động họ Giáp, sau đổi ra họ Thân, ba đời làm phò mã.

⁽⁵⁷⁾ Giáp Đãn Nãi làm phản, ngày mồng 1 tháng 4 vua thân đi đánh dẹp, hạ được giáp đó, sai quan trung sứ đốc thúc người Đãn Nãi đào cảng (*Toàn thư*), tức là sông Đãn Nãi (*Cương mục*). Ta biết rằng Lê Hoàn (982) đã đào cảng từ núi Đồng Cổ thuộc xã Đan Nê, đến sông Ba Hòa. Nay dân giáp Đãn Nãi lại đào cảng Đãn Nãi. Đãn Nãi có lẽ là Đan Nê, dân Đãn Nãi khơi lại cảng vốn có từ thời Lê Hoàn.

⁽⁵⁸⁾ *Toàn thư* chép là chùa Thắng Nghiêm.

⁽⁵⁹⁾ *Toàn thư* chép là Long Đồ các làm nơi nghỉ ngơi.

⁽⁶⁰⁾ *Toàn thư* chép xây điện Thiên Khánh ở phía trước điện Trường Xuân, làm nơi thính chính, hình bát giác, trước sau có cầu Phượng Hoàng.

⁽⁶¹⁾ *Toàn thư* chép là: Nhân đổi ruộng Ô Lộ là Vĩnh Hưng. Không rõ Ô Lộ nay ở đâu? *Cương mục* cho là "huyện Đông An tỉnh Hưng Yên có tổng Vĩnh Hưng, có lẽ là đây chăng?".

⁽⁶²⁾ *Toàn thư* chép xây tự quán ở các hương ấp 950 nơi.

⁽⁶³⁾ Cây sung không mẩy khi nở hoa. Khi nào hoa sung nở là "điểm" lạ, tốt!

⁽⁶⁴⁾ *Toàn thư* chép vua ngự ra hương Tín ở Đỗ Động giang. Sông Đỗ Động phát nguyên từ xã Đàm Viên huyện Thanh Oai qua Sinh Quả, chảy đến xã Thượng Cung huyện Thượng Phúc (Thanh Trì) thì hợp với sông Nhuệ (theo *Cương mục*). Sông đó nay đã cạn.

⁽⁶⁵⁾ *Toàn thư* chép là "nhà nông".

⁽⁶⁶⁾ *Toàn thư* chép: Vua giao cho Thái tử coi việc nước, thân chinh đi dẹp châu Định Nguyên. Tháng 8 xuất quân, đến châu Chân Đăng (nay là Lâm Thao, tỉnh Phú Thọ). Đào thị dâng con gái, vua nạp làm phi. Ngày 17 lấy được châu Định Nguyên. Vậy châu Định Nguyên là ở phía trên Lâm Thao. Hoàng Xuân Hãn đoán là miền Yên Bai.

⁽⁶⁷⁾ Không rõ nay ở đâu. *Toàn thư* chép vua xuất quân tháng 10, tháng chạp thì ban sư.

⁽⁶⁸⁾ *Toàn thư* chép là chùa Trùng Quang.

⁽⁶⁹⁾ *Toàn thư* chép là nhà chứa kinh Trùng Hưng.

⁽⁷⁰⁾ *Toàn thư* chép là Phụng Càn vương. *Viết sử lược* đoạn sau (tờ 7b) cũng chép là Phụng Càn vương.

⁽⁷¹⁾ *Toàn thư* chép là chợ Tây Nhai.

⁽⁷²⁾ Theo *Toàn thư*, vua trị tội các mục trưởng, sai sứ phủ dụ nhân dân.

⁽⁷³⁾ Theo *Toàn thư*, Thái tử Nhật Trung, đang quyền lưu thủ, kinh sư, sai chạy đường trạm tâu vua rằng nhà sư họ Hồ, Nguyễn Khánh, em nuôi là Đô thống Đàm Toái, em vua là bọn Thắng Càn, Thái Phúc mưu phản, Nguyễn Khánh bị đóng cùi đưa về kinh giết đi.

⁽⁷⁴⁾ *Toàn thư* chép là công chúa Kim Thành.

⁽⁷⁵⁾ *Toàn thư* chép thêm: Nhân đổi châu đó gọi là Nghệ An.

⁽⁷⁶⁾ *Đô Kim*: huyện Hàm Yên, Tuyên Quang. *Thường Tân*: không rõ. *Bình Nguyên*: nhà Lê đổi là Vị Xuyên. Nay là châu Vị Xuyên tỉnh Hà Giang.

Toàn thư chép là đạo Lâm Tây (vùng Hưng Hóa, Thanh Hóa), cùng các châu đó làm phản, xâm nhập các châu Tư Lăng... của nhà Tống, cướp trâu ngựa, đốt nhà cửa rồi về. Nhưng theo *Tống sử* thì cả các châu giáp đất Tống như Lạng, Môn, Tô Mậu, Quảng Nguyên, động Đại Phát, huyện Đan Ba cũng đều nổi lên đánh Tống (*Tống sử* q.488), quấy các châu Tư Lăng, Tây Bình, Thạch Tây thuộc Ung Châu. Cầm đầu là họ Thân ở động Giáp, do vua Lý xui đánh Tống. Vì Tống trách nên giả vờ đi dẹp.

⁽⁷⁷⁾ Nay thuộc xã Kỳ Bố huyện Vũ Tiên (Thái Bình) trước đó còn là cửa biển. Vua sai hữu ti quét đất lập đàn, thân tế Thần nông; sau đó cầm cày toan làm lẽ tự cày ruộng. Tả hữu can rằng: "Đó là việc của bọn nông phu, bệ hạ làm việc ấy làm gì". Vua nói rằng: "Trẫm không tự cày thì lấy đâu có xôi tế, lại lấy gì nêu gương cho thiên hạ". Vua đẩy cày ba lần rồi ngừng (*Toàn thư* q.2, 25b).

⁽⁷⁸⁾ *Toàn thư* chép vào tháng 4 năm sau (1039), 5 người con vua Chiêm Thành là Địa Bà Thích, Lạc Thuấn, Sạ Đâu, La Kế, A Sát Thích tới xin phụ. *Toàn thư* chép đúng hơn, vì chính năm 1039 dẹp được Nùng, Chiêm Thành tới phụ, hai châu Lộng Thạch, Định Biên tâu rằng các châu đó có mỏ bạc, động Vũ Kiến thuộc châu Quảng Nguyên dâng vàng, nên quân thần mới thêm tên hiệu là "Kim dung, ngân sinh, Nùng bình, Phiên phúc".

⁽⁷⁹⁾ Nùng là một dân tộc đông và mạnh ở rải rác từ miền tả giang hữu giang tỉnh Quảng Tây đến miền Quảng Nguyên, Cao Bằng. Nùng Tồn Phúc là thủ lĩnh châu Thảng Do (miền Trung Thảng, Cao Bằng), giết em là Tồn Lộc, thủ lĩnh châu Vạn Nhai (Vũ Nhai, Thái Nguyên) và em vợ là Dương Đạo, thủ lĩnh châu Vũ Lặc (Cao Bằng) mà xưng đế (*Toàn thư*). Thủ lĩnh châu Tây Nông (Tư Nông, Thái Nguyên) đem việc đó tâu vua.

⁽⁸⁰⁾ *Toàn thư* chép là nước Trường Sinh.

⁽⁸¹⁾ *Toàn thư* chép là bến Lãnh Kinh.

⁽⁸²⁾ Việt sử lược chép là: "phần kỳ bộ lạc". Toàn thư chép "suất kỳ bộ lạc, huề kỳ thê tử" (thống suất bộ lạc, dắt vợ con).

⁽⁸³⁾ Toàn thư chép: hoàng hậu, phi tần 13 người, ngự nữ 18 người, nhạc kỵ hơn 100 người.

⁽⁸⁴⁾ Toàn thư và Cương mục chép là Uy Minh hầu Nhật Quang.

⁽⁸⁵⁾ Toàn thư chép là Tư Lang (恩郎) tức huyện Thượng Lang (Trùng Khánh) và Hạ Lang tỉnh Cao Bằng. Lôi Hỏa ở phía Tây bắc Cao Bằng ngày nay, có sách chép là Hỏa Động ở trên đường quan lộ nối huyện Trùng Khánh (Cao Bằng) với châu Quy Thuận (Trung Quốc).

⁽⁸⁶⁾ Toàn thư chép là cửa biển Kha Lām (可覽) không rõ nay ở đâu. Toàn thư chép tháng 9 năm trước (1041) "vua ngự Khu Lai bắt voi, lại ngự ra Kha Lām". Kha Lām có lẽ là miền Quảng Yên. Vua Lý hay ngự ra châu Vĩnh An (Hải Ninh) bắt voi.

⁽⁸⁷⁾ Là châu Văn chép nhầm chữ "Văn" ra chữ "Giao". Toàn thư chép là châu Văn (Phố Bình Gia, Lạng Sơn).

⁽⁸⁸⁾ Theo Toàn thư, bấy giờ việc kiện tụng bê bội, quan lại giữ pháp luật cứ câu nệ vào luật văn, vụ xử khắc nghiệt, thậm chí nhiều người bị oan uổng quá đáng, vua bèn sai san định luật lệnh, tham bác châm chước những điều thích dụng đương thời, sắp xếp thành môn loại, biên chép từng điều khoản làm thành cuốn Hình thư. Theo Phan Huy Chú, cuốn Hình thư gồm ba quyển, nay thất truyền.

⁽⁸⁹⁾ Những người già từ 70 đến 80, trẻ con từ 10 đến 15 tuổi, hoặc những người đau yếu, những người có công lớn - trừ khi phạm tội thật ác - đều được lấy tiền thuộc tội (Toàn thư).

⁽⁹⁰⁾ Châu Vũ Ninh, đời Lê trở thành một huyện. Nay là huyện Vũ Giàng, tỉnh Bắc Ninh.

⁽⁹¹⁾ Toàn thư chép là "Đô ấn".

⁽⁹²⁾ Toàn thư chép là ngày Giáp Thìn. Sau đó là ngày Ất Tị. Việt sử lược chép nhầm.

⁽⁹³⁾ Toàn thư chép thêm: Nhân đổi Đại Ác là Đại An. Nay là xã Quần Liêu, huyện Hải Hậu (trước thuộc huyện Đại An) Nam Định.

⁽⁹⁴⁾ *Toàn thư* chép là Ma Cô sơn, có tên khác là núi Lê Đế ở ngoài biển thuộc huyện Kỳ Anh, Hà Tĩnh.

⁽⁹⁵⁾ *Toàn thư* chép là vung Hà Nao, không rõ ở đâu.

⁽⁹⁶⁾ *Toàn thư* chép là cửa Tư Khách. Tư Khách hay Tư Dung nay là cửa Tư Hiền, hẹp và sâu, rất can hệ trong sự hàng hải ngày xưa. Vào khỏi cửa, có một vũng lớn, nay gọi là phá Hà Trung, thông với sông Hương và phá Tam Giang. Bấy giờ chưa có cửa Thuận An.

⁽⁹⁷⁾ *Toàn thư* chép là sông Ngũ Hồ. Quân Chiêm bày trận ở bờ Nam. Không rõ sông đó nay ở đâu.

⁽⁹⁸⁾ *Toàn thư* và *Cương mục* đều chép: "Đuổi theo chém được 3 vạn thủ cấp".

⁽⁹⁹⁾ *Toàn thư* chép là Khuếch Gia Di. *Cương mục* chép là Quách Gia Di.

⁽¹⁰⁰⁾ *Toàn thư* và *Cương mục* đều chép là Sạ Đầu.

⁽¹⁰¹⁾ *Toàn thư* chép vua bắt bọn thê thiếp của Sạ Đầu và các cung nữ giỏi ca múa điệu Tây thiên khúc. Về đến hành điện Lý Nhân (Lý Nhân, Hà Nam) vua sai vời Mị È, phi của Sạ Đầu sang hầu thuyền ngự. Mị È rất phẫn uất, ngầm lấy chăn quấn thân, gieo mình xuống sông chết. Nay ở Lý Nhân còn có đền thờ Mị È.

⁽¹⁰²⁾ *Việt sử lược* có chỗ (q.2, 12a) gọi là quận Gia Lâm. Đời thuộc Minh, châu Gia Lâm là gồm cả miền Bắc Ninh thuộc nam ngạn sông Đuống. Theo *Dư địa chí*, trạm Hoài Viễn ở xã Cự Linh huyện Gia Lâm.

⁽¹⁰³⁾ Theo *Toàn thư*, xe Thái Bình, dùng vàng trang sức Bồng la nga (yên voi của Chiêm Thành) dùng voi kéo xe. Ngô Thì Sĩ thì cho rằng: "La Nga là cái bành có mui đặt trên mình voi, chứ không phải yên voi" (*Đại Việt sử ký*).

⁽¹⁰⁴⁾ Còn các tù nhân Chiêm Thành, cho nhận bộ thuộc và cho đến ở từ trấn Vĩnh Khang (Tương Dương, Nghệ An) cho đến Đăng Châu (Hưng Hóa), đặt các hương ấp phỏng theo tên cũ của Chiêm Thành (*Toàn thư* q.2, 35b).

⁽¹⁰⁵⁾ *Toàn thư* (q.2, 36b) chép là Bảo Ninh.

⁽¹⁰⁶⁾ *Việt sử lược* chép là 碑候, bì hậu: vô nghĩa. *Toàn thư* và

Cương mục chép: 碑 噥, bi hậu: đồng đất đắp bên đường có cắm mốc. Theo *Cương mục*, bảy trạm đều ở Thái Nguyên. Tuyên Hóa: nay là Định Châu. Vĩnh Thông: nay là Châu Bạch Thông. Cảm Hóa: nay là huyện Cảm Hóa. Còn các trạm khác thì không khảo được.

⁽¹⁰⁷⁾ Châu Chân Đăng: nay là Lâm Thao (Phú Thọ).

⁽¹⁰⁸⁾ Vật Ác: ở phía Tây bắc Cao Bằng, giữa Hỏa Động (nay gọi là Hỏa Động) và An Đức (châu Phi Thuận, Trung Quốc).

⁽¹⁰⁹⁾ *Toàn thư* và *Cương mục* chép là Quách Thịnh Dật.

⁽¹¹⁰⁾ *Toàn thư* chép: "Trí Cao hàng". Điều này không đúng vì sau này ta sẽ thấy Trí Cao xưng quốc hiệu, đổi niên hiệu... Ngô Thì Sĩ chép là "đánh không được" (*Đại Việt sử ký*). Thực ra thì Trí Cao thua chạy sang đất Tống (xem chú thích phần sau).

⁽¹¹¹⁾ Châu Tây Bình: giáp Lạng Châu của nước ta, gồm tinh ly Lạng Sơn và huyện Lộc Bình, phía Đông Lạng Sơn còn có làng Bình Tây, chắc là do Tây Bình đổi ra.

⁽¹¹²⁾ *Toàn thư* vì trên đã chép Trí Cao đã hàng rồi nên không hiểu rõ việc này, chỉ chép là "người động Vật Dương làm phản, đánh dẹp được".

Đất Vật Dương, sau Tống đổi làm châu Quy Hóa, nay ở phía Bắc tổng Thông Nông (Cao Bằng) ở vào địa phận châu Quy Thuận và Trấn An, kề phía Bắc các địa phận Sóc Giang và Bảo Lạc trên địa đồ Đông Dương.

⁽¹¹³⁾ *Cương mục* cho Ngũ Huyện giang là sông Cà Lồ và H. Maspére (*La géographie politique de l'empire d'Annam sous les Lý, les Trần et les Hồ*, BEFEO XVI) cho Ngũ Huyện giang tức là sông Cầu ngày nay. Ở đây, *Việt sử lược* chép rõ Ngũ Huyện giang thuộc Ái Châu (Thanh Hóa).

⁽¹¹⁴⁾ *Toàn thư* chép là "tùy xa long quân": long quân theo hầu xe. *Toàn thư* chép thêm: "Sai Tả kiêu vệ tướng quân Trần Nâm thống lính quân đó". *Cương mục* lại chép việc này vào năm 1045.

⁽¹¹⁵⁾ *Toàn thư* và *Cương mục* chép là Lãm cảng và chua "ở huyện Tống Sơn (nay là Hà Trung - TQV) Thanh Hóa".

⁽¹¹⁶⁾ Tống sợ mất lòng vua Lý nên khước từ việc Trí Cao xin phụ.

⁽¹¹⁷⁾ Trại Hoành Sơn: tức Diễn Châu ngày nay. *Toàn thư* lúc này lại chép: "Trí Cao làm phản...".

⁽¹¹⁸⁾ Là nước Đại Lý mà *Việt sử lược* chép nhầm: Đại Lý là nước của tộc Thái ở miền Vân Nam, Trí Cao chạy vào đó muốn mua ngựa và mộ quân.

⁽¹¹⁹⁾ *Toàn thư* và *Cương mục* chép việc này vào tháng 3 năm trước (Nhâm Thìn, 1052).

⁽¹²⁰⁾ Đây là sự việc hai năm sau (1005). Đạo Đặc ma là phủ Quảng Nam, miền đông Vân Nam.

⁽¹²¹⁾ Có lẽ là lời chua của Tiền Hi Tô, người hiệu đính sách này.

⁽¹²²⁾ *Việt sử lược* chép là 梅氏 *Toàn thư* chép 枚氏

⁽¹²³⁾ Nhầm, phải chép là Mai thị.

⁽¹²⁴⁾ Sách viết nhầm chữ 傳 ra chữ 薄.

⁽¹²⁵⁾ *Toàn thư* chép thêm "đặt quốc hiệu là Đại Việt", từ đời Minh gọi nước ta là Đại Cồ Việt. Nay đổi lại là Đại Việt.

⁽¹²⁶⁾ *Toàn thư* chép là Bùi Hựu.

⁽¹²⁷⁾ *Toàn thư* (q.3, 1a) chép là tiết Thừa Thiên thánh.

⁽¹²⁸⁾ *Toàn thư* chép vào tháng giêng.

⁽¹²⁹⁾ *Toàn thư* chép vào tháng 4.

⁽¹³⁰⁾ 12 tầng, theo *Toàn thư*. Tức là tháp Báo Thiên. Chùa này thường gọi là chùa Báo Thiên, ở chõ Nhà thờ lớn Cơ đốc tại Hà Nội ngày nay.

⁽¹³¹⁾ Sách chép nhầm là Thân Ngọ.

⁽¹³²⁾ *Toàn thư* chép là sửa cửa Tường Phù.

⁽¹³³⁾ Là Đồ Sơn (塗山) chép nhầm, đoạn sau chép đúng là Đồ Sơn. Cửa biển Ba Lộ chắc là cửa Đồ Sơn (cửa Lạch Tray). Tháp Đồ Sơn ở nơi khách sạn lớn tại mỏm núi Đồ Sơn nay.

⁽¹³⁴⁾ Theo *Việt điện u linh tập*, Trương Hống có đền thờ "ở cửa sông Nam Bình" nay là ở làng Phượng Nhãn huyện Yên Dũng (Bắc Giang) ở Bắc ngạn sông Thương. Vậy sông Nam Bình là sông Thương. Lạng Châu là gồm tỉnh Bắc Giang và Nam Lạng Sơn.

⁽¹³⁵⁾ Thân Cảnh Nguyên là con Thân Thiệu Thái và công chúa Bình Dương.

⁽¹³⁶⁾ Theo *Toàn thư*, vua hạ lệnh cho trăm quan phải "đội phốc đầu, đi hia mới được vào chầu; đội phốc đầu, đi hia bắt đầu từ đó".

⁽¹³⁷⁾ Theo binh chế ngày xưa, cứ 10 người được hợp thành một hỏa.

⁽¹³⁸⁾ *Toàn thư* chép là Dương Bảo Tài. Huyện Như Ngao: miền Lộc Bình phía tây Lộc Bình còn có làng Như Ngao.

⁽¹³⁹⁾ *Toàn thư* và *Tống sử* chép là Phí Gia Hựu.

⁽¹⁴⁰⁾ Sách viết nhầm chữ hiện ra chữ nhi.

⁽¹⁴¹⁾ Tiết cổ: dụng cụ hình bàn cờ, ở giữa khoét một lỗ tròn, đặt trống vào đó, khi tấu nhạc thì đánh cho nhịp nhàng.

⁽¹⁴²⁾ *Toàn thư* chép là Dâm Đàm, tức là hồ Tây bây giờ.

⁽¹⁴³⁾ Châu La Thuận: không rõ ở đâu.

⁽¹⁴⁴⁾ Động Sa Đãng: Theo *Thiền uyển tập anh*, truyện thiền sư Ma Ha có nói: "Sư vào Ái Châu, đến trấn Sa Đãng". Vậy Sa Đãng là một miền thiểu số thuộc Thanh Hóa ngày nay, nhưng không biết đích xác là ở chỗ nào.

⁽¹⁴⁵⁾ Tức là Tiêu Sơn, nay thuộc Từ Sơn (Bắc Ninh).

⁽¹⁴⁶⁾ *Toàn thư* (q.2, 27a) chép động Vũ Kiến dâng khối vàng 112 lạng. *Việt sử lược* chép là châu Quảng Nguyên. Vậy động Vũ Kiến (Vũ Kiện) thuộc châu Quảng Nguyên (Cao Bằng).

⁽¹⁴⁷⁾ Huyện Hạ Liên: *Toàn thư* (q.2, 27a) chép huyện Liên có mỏ bạc. Có lẽ huyện Hạ Liên và huyện Liên là một. Huyện ở phía Nam Quảng Nguyên, trên đường Thái Nguyên - Cao Bằng, tức miền Ngân Sơn ngày nay.

⁽¹⁴⁸⁾ Vua đã 40 tuổi chưa có con, đi lễ các chùa khắp nơi để cầu tự. Đến chùa Dâu thuộc làng Siêu Loại (Bắc Ninh) gặp Ý Lan, tuyển làm cung phi, sau sinh ra Càn Đức (Nhân Tông).

⁽¹⁴⁹⁾ Động Ma Sa: miền Đà Bắc tỉnh Hòa Bình (nay là Mai Đà).

⁽¹⁵⁰⁾ Đàm Phù Long: không rõ ở đâu.

⁽¹⁵¹⁾ *Toàn thư* chép khác: "Ta yêu con ta cũng như lòng ta là cha mẹ yêu dân". *Toàn thư* chép việc này vào tháng 4 năm trước (1064), năm 1065 không chép gì cả.

⁽¹⁵²⁾ Từ châu Mường Quán, vùng Sơn La.

⁽¹⁵³⁾ Cửu Lán: không rõ ở đâu.

⁽¹⁵⁴⁾ Thái tử Càn Đức sinh ngày 25 tháng giêng, ngày hôm sau được lập làm Hoàng Thái tử, cải nguyên, đại xá, phong Ỷ Lan phu nhân làm thần phi (quý phi) (*Toàn thư*). Đổi hương Thổ Lỗi thành hương Siêu Loại.

⁽¹⁵⁵⁾ Khải Thụy: theo *Cương mục* (q.4) là tên đất. Nay không rõ ở đâu.

⁽¹⁵⁶⁾ *Toàn thư* chép 100 bó.

⁽¹⁵⁷⁾ Theo *Lịch triều hiến chương* của Phan Huy Chú, dưới triều Lý quan lại không có lương bổng, quan trong triều thỉnh thoảng được vua ban thưởng, ngoại quan được giao cho một làng thu thuế ruộng đất đầm ao. Đến đây, ngục quan mới có bổng thưởng.

⁽¹⁵⁸⁾ Chắc là Ly Nhân miền Lý Nhân, Hà Nam.

⁽¹⁵⁹⁾ *Toàn thư* chép nhầm là Giáp Thân

⁽¹⁶⁰⁾ Kỷ Lang: không rõ ở đâu.

⁽¹⁶¹⁾ Đô Lạp: không rõ ở đâu.

⁽¹⁶²⁾ *Toàn thư* chép nhầm là Ất Dậu năm thứ 2 hiệu Thiên Huống Bảo Tượng. *Cương mục* chữa lại là Kỷ Dậu. Thần Vũ năm đầu như *Việt sử lược*; nhưng không chép rõ cải nguyên lúc nào. *Toàn thư* chép cải nguyên Thần Vũ sau khi thăng Chiêm Thành.

⁽¹⁶³⁾ Theo *Việt điện u linh tập*, Lý Thường Kiệt được chọn làm Đại tướng quân, đi tiên phong.

⁽¹⁶⁴⁾ *Việt sử lược* chép nhầm, phải là ngày Canh Tuất.

⁽¹⁶⁵⁾ Cửa Nam Giới: nay là cửa Sót, phía Nam Hồng Lĩnh, thuộc địa phận huyện Thạch Hà, Hà Tĩnh. Bờ nam cửa có núi, nay còn tên núi Nam Giới.

⁽¹⁶⁶⁾ Cửa Nhật Lệ hay cửa Đông Hải nay ở huyện Quảng Ninh (Quảng Bình).

⁽¹⁶⁷⁾ Theo *Phủ biên tạp lục* của Lê Quý Đôn: từ cửa Nhật Lệ đến cửa Minh Linh (cửa Tùng) có bãi Đại Tràng Sa; từ cửa Việt (Quảng Trị) đến cửa Tư Dung có bãi Tiểu Tràng Sa. Đó là những đồi cát trắng ở dọc bờ biển.

⁽¹⁶⁸⁾ Trên dã có ngày Canh Ngọ, theo trật tự can chi, đây phải là ngày Bính Tí. Chắc sách viết lầm chữ Tí ra chữ Ngọ.

⁽¹⁶⁹⁾ Theo G. Maspéro: *Le royaume de Champa*. Theo Hoàng Xuân Hān (*Lý Thường Kiệt*), đó là cửa Quy Nhơn. Cũng đồng ý như vậy, xem Pelliot, BEFEO IV, 1904.

⁽¹⁷⁰⁾ Theo Hoàng Xuân Hān, có thể là sông Tam Huyện (sông Tân An tỉnh Bình Định).

⁽¹⁷¹⁾ *Toàn thư* chép là Chế Củ.

⁽¹⁷²⁾ Theo Hoàng Xuân Hān, có thể là ở trên sông Thạch Yển.

⁽¹⁷³⁾ Miền Phan Rang, Phan Thiết ngày nay.

⁽¹⁷⁴⁾ Trên đā có ngày Quý Tị, đây phải là ngày Kỷ Hợi mới đúng.

⁽¹⁷⁵⁾ Cửa Bố Chính: cửa biển sông Gianh, bắc Quảng Bình.

⁽¹⁷⁶⁾ Theo *Toàn thư*, Chế Củ xin dâng đất ba châu Địa Lý, Ma Linh và Bố Chính để chuộc tội, vua bàng lòng, tha cho Chế Củ về nước.

Địa Lý: Huyện Lê Thủy, Quảng Ninh (Quảng Bình).

Ma Linh: hay Minh Linh: Minh Linh và Do Linh (Quảng Trị).

Bố Chính: Quảng Trạch, Bố Trạch, Tuyên Hóa (Quảng Bình).

⁽¹⁷⁷⁾ Nguyễn văn là Xích vũ (赤 羽) vô nghĩa. Chắc Việt sử lược chép nhầm. *Toàn thư* chép là Xích ê (quâng đở). Nay chưa theo *Toàn thư*.

⁽¹⁷⁸⁾ Chắc là để phòng việc cướp chính quyền.

⁽¹⁷⁹⁾ Nguyễn Nhật Thành: là Lý Đạo Thành. Họ Lý phải đổi ra họ Nguyễn, chữ Đạo đổi ra chữ Nhật vì kiêng húy Trần Hưng Đạo. Lý Đạo Thành đang làm Thái sư phụ chánh, nay vì sự tranh giành quyền bính giữa Thái hậu Thượng Dương (Lý Đạo Thành ủng hộ) và Thái phi Ý Lan (Lý Thường Kiệt ủng hộ) mà Đạo Thành bị giáng chức làm Tả gián nghị đại phu, ra coi châu Nghệ An năm 1073 (*Toàn thư*).

⁽¹⁸⁰⁾ Cáp Môn sứ: chức quan đời Tống, coi việc lễ nghi khi triều hội.

Toàn thư không chép gì từ tháng tư đến hết năm. Việc rước tượng chùa Pháp Vân, *Toàn thư* chép vào năm sau (Quý Sửu, 1073).

⁽¹⁸¹⁾ *Toàn thư* chép là năm thứ 2 hiệu Thái Ninh, Thái Ninh năm đầu là năm Nhâm Tý.

⁽¹⁸²⁾ *Toàn thư* chép là "sinh mẫu" (mẹ đẻ) thì đúng hơn. Dịch mẫu là bà Thượng Dương.

⁽¹⁸³⁾ *Toàn thư* chép là chim sẻ trăng họp nhau (tập 集) ở cấm đình.

⁽¹⁸⁴⁾ Việc quân Lý đánh Khâm, Liêm, Ung, các thư tịch Trung Quốc (*Tục tư trị thông giám trường biên*, *Lĩnh ngoại đại đáp*, *Thần Tông thực lục...*) và các sách *Toàn thư*, *Cương mục* của ta đều chép vào cuối năm Ất Mão (10-1075). *Việt sử lược* chép vào năm Giáp Dần (1074) là nhầm.

⁽¹⁸⁵⁾ Khâm Châu bị hạ ngày 30-12-1075, Liêm Châu bị hạ ngày 2-1-1076.

⁽¹⁸⁶⁾ Ung Châu bị vây ngày 18-1-1076.

⁽¹⁸⁷⁾ Cách Ung Châu 40km về phía Bắc.

⁽¹⁸⁸⁾ *Tổng sử* chép là hỏa tiễn, tức là một thứ pháo thăng thiên, đốt cháy thang của ta.

⁽¹⁸⁹⁾ *Cung thần tí*: bắn một phát được nhiều tên.

⁽¹⁹⁰⁾ Ung Châu bị hạ ngày 1-3-1076.

⁽¹⁹¹⁾ *Toàn thư* chép là hơn 5 vạn 8 nghìn người. *Tổng sử* chép quân Lý xếp đầu người thành đống, mỗi đống 100 đầu, mà có 580 đống, vậy cũng là 5 vạn 8 nghìn người.

⁽¹⁹²⁾ Hà đồ: khi Phục Hi làm vua, có con long mã hiện ra trên sông Hồng Hà, lưng có hình vẽ, Phục Hi theo các nét vẽ đó đặt ra Bát quái.

⁽¹⁹³⁾ Là Triệu Tiết mà *Việt sử lược* chép nhầm ra chữ (Triệu Cao).

⁽¹⁹⁴⁾ Ngày 21 tháng chạp (18-1-1077), Quách Quỳ tới sông Phú Lương (sông Cầu). Quân Lý bắt đầu phòng thủ. *Toàn thư* chép vào tháng 3, *Việt sử lược* chép vào tháng 7 đều sai.

⁽¹⁹⁵⁾ Theo sách *Đàm phố* của Tôn Thắng đời Tống, Hoằng Chân có nuôi 500 quân đặc biệt, Hoằng Chân đem 400 chiến hạm chở vại vạn quân tiến đánh quân Tống, đổ bộ lên bắc ngạn, bị Tống phản công, phải lui về, bị quân Tống bắn đá như mưa, thuyền đắm. Hai hoàng tử Chiêu Văn và Hoằng Chân bị chết đuối.

⁽¹⁹⁶⁾ Nhân Vương là tiếng tôn xưng của Phật.

⁽¹⁹⁷⁾ Vùng Na Dương, Đinh Lập, An Châu. *Lĩnh ngoại đại đáp* chép là Tô Châu, Mậu Châu.

⁽¹⁹⁸⁾ *Toàn thư* chép là ta đòi lại các dân bị bắt là sai, xem *Tổng sử*

q.488. Đào Tông Nguyên hẹn trả lại 1.000 quan lại bị bắt ở ba châu Khâm, Liêm, Ung.

(¹⁹⁹) Có lẽ là sông Chính Đại (Nga Sơn, Thanh Hóa).

(²⁰⁰) *Tống sử* (q.488) chép vào năm Kỷ Mùi (1079), ta đưa trả 221 người, Tống trả ta Thuận Châu (tức châu Quảng Nguyên, Tống đổi tên sau khi lấy được).

(²⁰¹) *Toàn thư* chép là điện Hội Long.

(²⁰²) Lạc thư: khi ông Vũ trị thủy, trên sông Lạc có con rùa hiện ra, trên lưng có văn, có số từ một đến chín. Ông Vũ nhân đó làm thành cửu trù.

(²⁰³) Tức là chùa Lâm Sơn, ở xã Lâm Sơn, huyện Quế Dương, tỉnh Bắc Ninh.

(²⁰⁴) *Toàn thư* chép là mười Hỏa thư gia. *Lịch triều hiến chương*, "Chức quan chí" chép Chư hỏa thư gia, như: Nội hỏa thư gia, Chi hậu thư gia, Nội thư gia, Lệnh thư gia...

(²⁰⁵) Nguyên văn "Lãnh dâm kính". *Toàn thư* và *Cương mục* chép là "Lãnh Kinh xuyên". Theo Nguyễn Thư Hiên chua *Dư địa chí* của Nguyễn Trãi, Lý đào sông Bình Lỗ từ Lãnh Canh đến. Bình Lỗ thông với Bình Than để tiện đi lại ở Thái Nguyên. Ta thấy *Việt sử lược* và *Toàn thư* chép năm 1039 Thái Tông đi đánh Nùng Tôn Phúc ở Quảng Nguyên, qua bến Lãnh Kinh. *Toàn thư* (q.11, 72 a) và *Cương mục* (q.18, 14b) năm 1449 Lê Nhân Tông sai người vét sông Bình Lỗ, từ Lãnh Canh đến cầu Phù Lỗ thông với Bình Than. Sông chảy qua Phù Lỗ (Vĩnh Phúc) tức là sông Cà Lồ nối với sông Cầu để xuống Bình Than (Bản Than, Quế Dương, Bắc Ninh).

(²⁰⁶) Theo Hoàng Xuân Hãn, có lẽ là Thạch Lân ở Cao Bằng.

(²⁰⁷) *Toàn thư* (q.3, 12b) chép là "các vương vào châu".

(²⁰⁸) *Toàn thư* chép tháng 3, *Việt điện u linh tập* (truyện Mục Thận) chép vào mùa thu.

(²⁰⁹) Sách viết: "quả thạch toán cụ", vô nghĩa, chắc là "quả hữu thoán cụ".

(²¹⁰) Theo *Việt điện u linh tập* thì vua ngự chiếc thuyền chài có Mục Thận người phường Tây Hồ (ở bờ bắc hồ) đứng đầu mũi quăng

lưới. Thuyền ra giữa hồ, thình lình có mây mù đen tối, nhìn chung quanh không thấy rõ. Bỗng nghe thấy tiếng thuyền chèo vùn vụt, lướt qua mù tối thuyền. *Toàn thư* cũng chép rằng: Vua lấy giáo ném ra, mù tan đi. Trong thuyền thấy con hổ đang nhe răng như muốn cắn. Vua sợ lắm. Mục Thận thấy vậy cũng kêu nguy cấp. Săn lưới ở tay, Thận ném vào thuyền kia, bắt được hổ, lại hóa ra Lê Văn Thịnh.

Vua sai lấy dây sắt trói, giam trong cũi. Theo *Toàn thư*, vua thấy Văn Thịnh là một đại thần, có nhiều công lao, không nỡ giết, bèn đày lên một trại ở sông Thao. *Việt điện u linh tập* cũng nói là sông Thao. Riêng *Việt sử lược* chép là sông Lương (sông Chu, Thanh Hóa), có lẽ đúng vì sau này ở làng Phủ Lý (Đông Sơn, Thanh Hóa) có Lê Quát đậu trạng nguyên đời Trần Minh Tông, là dòng dõi Lê Văn Thịnh.

Còn Mục Thận được phong làm Đô úy tướng quân, theo *Toàn thư* Mục Thận còn được ban đất Tây Hồ làm thực ấp (q.3, 13a).

(211), (212), (213), (215) *Toàn thư* không chép.

(214) Núi An Lão, thuộc huyện An Lão tỉnh Kiến An (Hoàng Xuân Hãn). Cũng có thể là núi An Lão ở huyện Bình Lục Hà Nam ngày nay.

(216) *Toàn thư* chép là Long Phù.

(217), (219) Ứng Phong: nhà Trần đổi làm Kiến Hưng, Lê là phủ Nghĩa Hưng. Nay là huyện Nghĩa Hưng tỉnh Nam Định (*Cương mục* q.4, 7b).

(218) Theo *Toàn thư* (q.2, 24b) tháng 4 năm Bính Tí (1036) "đổi Hoan Châu gọi là Nghệ An". Tên Nghệ An có từ bấy giờ, song mới chỉ là một châu. Nay được nhắc lên hàng phủ.

(220) Thần Cao Môi hay Tiên Môi: tế thần để cầu yên.

(221) *Toàn thư* chép "Bạch manh tháp": tháp cột trắng và "Thạch manh tháp": tháp cột đá.

(222) *Toàn thư* không chép.

(223) Bên cạnh An Lão thuộc huyện Bình Lục (Hà Nam).

(224) Cơ Xá, nay thuộc phường Bắc Biên, Long Biên, Hà Nội.

lưới. Thuyền ra giữa hồ, thình lình có mây mù đen tối, nhìn chung quanh không thấy rõ. Bỗng nghe thấy tiếng thuyền chèo vùn vụt, lướt qua mù tối thuyền. *Toàn thư* cũng chép rằng: Vua lấy giáo ném ra, mù tan đi. Trong thuyền thấy con hổ đang nhe răng như muốn cắn. Vua sợ lắm. Mục Thận thấy vậy cũng kêu nguy cấp. Sẵn lưới ở tay, Thận ném vào thuyền kia, bắt được hổ, lại hóa ra Lê Văn Thịnh.

Vua sai lấy dây sắt trói, giam trong cũi. Theo *Toàn thư*, vua thấy Văn Thịnh là một đại thần, có nhiều công lao, không nỡ giết, bèn đày lên một trại ở sông Thao. *Việt điện u linh tập* cũng nói là sông Thao. Riêng *Việt sử lược* chép là sông Lương (sông Chu, Thanh Hóa), có lẽ đúng vì sau này ở làng Phủ Lý (Đông Sơn, Thanh Hóa) có Lê Quát đậu trạng nguyên đời Trần Minh Tông, là dòng dõi Lê Văn Thịnh.

Còn Mục Thận được phong làm Đô úy tướng quân, theo *Toàn thư* Mục Thận còn được ban đất Tây Hồ làm thực ấp (q.3, 13a).

(211), (212), (213), (215) *Toàn thư* không chép.

(214) Núi An Lão, thuộc huyện An Lão tỉnh Kiến An (Hoàng Xuân Hãn). Cũng có thể là núi An Lão ở huyện Bình Lục Hà Nam ngày nay.

(216) *Toàn thư* chép là Long Phù.

(217), (219) Ứng Phong: nhà Trần đổi làm Kiến Hưng, Lê là phủ Nghĩa Hưng. Nay là huyện Nghĩa Hưng tỉnh Nam Định (*Cương mục* q.4, 7b).

(218) Theo *Toàn thư* (q.2, 24b) tháng 4 năm Bính Tí (1036) "đổi Hoan Châu gọi là Nghệ An". Tên Nghệ An có từ bấy giờ, song mới chỉ là một châu. Nay được nhắc lên hàng phủ.

(220) Thần Cao Môi hay Tiên Môi: tế thần để cầu yên.

(221) *Toàn thư* chép "Bạch manh tháp": tháp cột trắng và "Thạch manh tháp": tháp cột đá.

(222) *Toàn thư* không chép.

(223) Bên cạnh An Lão thuộc huyện Bình Lục (Hà Nam).

(224) Cơ Xá, nay thuộc phường Bắc Biên, Long Biên, Hà Nội.

(²²⁵) Nguyên văn "thượng mộc mā". Lên ngựa gỗ hay lên lừa gỗ (thượng mộc lư): thứ hình phạt thảm khốc thời cổ, đem tội nhân đóng đinh lên tấm ván, đem đi bêu chợ rồi mới đem ra pháp trường tùng xẻo.

(²²⁶) Cửu bào: sắc thái lông chim phượng cả thảy có chín chỗ tụ lại, gọi là cửu bào (Từ Nguyên).

(²²⁷) Tức chùa Sùng Khánh báo thiên ở chỗ Nhà thờ lớn Cơ đốc tại Hà Nội ngày nay.

(²²⁸) Sách *Thiền uyển tập anh* (đời Trần), trong truyện Từ Đạo Hạnh cũng chép việc Giác Hoàng tương tự như *Việt sử lược*.

(²²⁹) Sau khi Đạo Hạnh được tha, ông xin đến nhà Sùng Hiên hầu, để đầu thai. Ông nấp trong buồng tắm của vợ Sùng Hiên hầu, bà giận mách chồng. Hầu không nói gì. Sau bà có mang, ngày chuyển dạ, theo lời dặn trước, cho người lên chùa Thiên Phúc (chùa Thầy) báo tin cho sư Đạo Hạnh. Đạo Hạnh bèn tắm rửa, thay quần áo, rồi vào hang núi mà chết. Ấy là ngày sinh ra Thành Tông (Dương Hoán) (*Thiền tuyển tập anh*). Theo *Toàn thư* (q.3, 16b), đó là vào tháng 6. Thầy Đạo Hạnh không hỏng, dân làng giữ để thờ, đến sau bị quân Minh đốt mất.

(²³⁰) Tư Nông, hay Tây Nông, nay thuộc tỉnh Thái Nguyên.

(²³¹) Theo *Toàn thư* "cấm nô bộc các nhà trong ngoài kinh thành không được vẽ mực trên ngực, chân như cấm quân và không được thích hình rồng ở trên người, kẻ nào phạm phải, bị sung công".

(²³²) Theo *Toàn thư*, vua bắt được tù trưởng động đó là Ngụy Bảng và vài trăm người, thu được nhiều vàng bạc, trâu, dê, sai tướng đi các động chiêu dụ bọn trốn tránh trở về làm ăn, đến tháng chạp vua ban sứ vê kinh, dâng Ngụy Bảng ở nhà Thái Miếu, khao thưởng tướng sĩ, ban cấp tiền lụa. Đây là một trận đánh lớn, có chuẩn bị chiến hạm, sửa soạn binh giáp, trước khi đi có họp thề quân nhân ở Long Trì và vua hạ chiếu xuất quân, đem cả sáu quân đi đánh (q.3, 20).

(²³³) "Sai cung nữ múa ở trên để dâng rượu" (*Toàn thư*).

(²³⁴) Theo *Toàn thư*, trong chuyến đi hành cung Ứng Phong

(Nghĩa Hưng, Nam Định), vua sai xây Phi kiều qua sông Bà Thích. Vây sông Bà Thích có lê là con sông Nam Bình nối sông Hồng và sông Đáy, chảy qua huyện Nghĩa Hưng.

⁽²³⁵⁾ *Toàn thư* chép là đài Tử Tiêu.

⁽²³⁶⁾ *Toàn thư* chép vua từ hành cung Úng Phong (Nam Định) đi đến hành cung Lị Nhân (Hà Nam), rồng vàng hiện ở hành cung (Lị Nhân), đến tháng 10 vua mới lại ra Úng Phong coi gặt.

⁽²³⁷⁾ *Toàn thư* chép là Trung thư thừa và chép vào tháng giêng.

HẾT QUYÊN II

VIỆT SỬ LUỢC

QUYỂN III

THẦN TÔNG

Thần Tông húy là Dương Hoán, cháu vua Thánh Tông, con Sùng Hiền hầu, mẹ là Đỗ thị. Năm lên ba tuổi⁽¹⁾, vua Nhân Tông nuôi ở trong cung, lập làm Thái tử. Tháng chạp năm đầu hiệu Thiên Phù Khánh Thọ (1127), vua lên ngôi ở trước linh cữu, mai táng vua Nhân Tông ở điện Hồ Thiên. Ngày Quý Mùi, làm lễ thành phục (chịu tang); ngày Ất Dậu, vua ngự coi triều ở điện Thiên An. Ngày đó, làm lễ trù phục (bỏ tang), nhân đó vua ra Na Ngạn⁽²⁾ xem các cung nữ lên hỏa đàn chết theo vua Nhân Tông.

Năm Mậu Thân, hiệu Đại Thuận⁽³⁾ năm đầu (1128).

Ngày Tân Mão, vua xuống chiếu lấy ngày đó làm ngày quốc tang, cấm người trong nước không được cưỡi ngựa.

Ngày Canh Tí, vua bắt đầu ngự ra nhà giảng học.

Lấy Vũ vệ Lê Bá Ngọc làm Thái úy, Nội nhân hỏa đầu Lưu Ba, Dương Nhĩ⁽⁴⁾ làm chức Thái phó, Trung thừa Mâu Đô Du⁽⁵⁾ làm Gián nghị đại phu.

Ngày Quý Mão, vua sai người đem thư sang Tống báo

tin việc tang vua Nhân Tông và việc vua mới lên ngôi. Lúc bấy giờ vua Tống Cao Tông chạy loạn người Kim đã sang sông (Dương Tử giang), đóng đô ở Lâm An.

Chân Lạp đến cướp ở châu Nghệ An.

Ngày Ất Sửu, triều thần dâng tôn hiệu là Thuận Thiên quảng vận, khâm minh, nhân hiếu hoàng đế.

Ngày Canh Ngọ, vua ngự điện Thiên An, họp người trong nước thề ở sân Long Trì.

Tháng 2, Chân Lạp đến cướp ở Nghệ An, vua sai Thái phó Nguyễn (Lý) Bình Công⁽⁶⁾ đi đánh dẹp, bắt được tướng của nó rồi về.

Năm Kỷ Dậu, hiệu Đại Thuận năm thứ 2 (1129).

Mùa xuân. Tháng giêng, mở hội khánh thành 84.000 bảo tháp ở gác Thiên Phù.

Ngày Giáp Ngọ, vua tôn cha là Sùng Hiền hầu làm Thái thượng vương (Thái thượng hoàng), mẹ là Đỗ thị làm Thái hậu, ở tại cung Động Nhân.

Mùa thu, tháng 7, đèn ở bàn thờ vua Nhân Tông sinh ra hai ngọn.

Rắn thanh trúc quấn ở ngai báu.

Năm Canh Tuất, hiệu Đại (Thiên) Thuận năm thứ 3 (1130).

Mùa hạ, tháng 5, có người dâng vua chim trĩ tráng.

Thái thượng vương mất, đặt tên thụy là Cung vương.

Tháng 6, hạn hán. (Vua) làm lễ cầu đảo liền mưa.

Chiêm Thành tới cống.

Đua thuyền.

Vua sai sứ sang Tống.

Năm Tân Hợi, hiệu Đại Thuận năm thứ 4 (1131).

Mùa xuân, tháng 3, vua xuống chiếu cấm gia nô không được lấy con gái nhà bách tính⁽⁷⁾.

Tống Cao Tông phong cho vua làm Quận vương.

Năm Nhâm Tí, hiệu Đại Thuận thứ 5 (1132).

Mùa xuân, tháng 3, rồng vàng hiện ở cung Lệ Quang.

Mùa thu, tháng 8, Chân Lạp, Chiêm Thành đến cướp châu Nghệ An. Vua xuống chiếu sai Thái úy Dương Anh Nhĩ đi đánh, thắng được.

Nguyễn Thừa Ân⁽⁸⁾ đi sứ sang Tống.

Năm Quý Sửu, hiệu Thiên Chương Bảo Tự năm đầu (1133).

Mùa xuân, tháng giêng, cải nguyên.

Tháng 2, đèn diên mệnh ở điện Đại Minh có hoa đèn, cây phuồn quý múa.

Ngựa mọc cựa.

Mùa hạ, tháng 6, rồng vàng hiện ở điện Vĩnh Quang⁽⁹⁾.

Mùa đông, tháng 10, làm quán Diên Sinh ngũ nhạc.

Năm Giáp Dần, hiệu Thiên Chương Bảo Tự năm thứ 2 (1134).

Mùa xuân, tháng 2, Chân Lạp, Chiêm Thành tới cống.

Từ mùa xuân đến mùa hè không mưa.

Mùa đông, tháng chạp, cây khô ở Cổ Pháp đường sinh hoa.

Năm Ất Mão, hiệu Thiên Chương Bảo Tự năm thứ 3 (1135).

Mùa xuân, tháng giêng, chuông đồng xưa xuất hiện.

Rùa thần xuất hiện, ngực có bốn chữ "Nhất thiên vĩnh thánh".

Năm Bính Thìn, hiệu Thiên Chương Bảo Tự năm thứ 4 (1136).

Mùa xuân, tháng 2, có động đất ở châu Nghệ An, nước sông đỏ như máu.

Tháng 9, vua xuống chiếu cho trong ngoài kinh thành cứ ba nhà họp thành một bảo⁽¹⁰⁾.

Tướng Chân Lạp là Tô Phá Lăng⁽¹¹⁾ đến cướp châu Nghệ An. Vua sai quan thái phó Nguyễn (Lý) Công Bình đi đánh bại được.

Năm Đinh Tị, hiệu Thiên Chương Bảo Tự năm thứ 5 (1137).

Mùa hạ, tháng 5, nội nhân là Ngọ Viêm⁽¹²⁾ dâng một khối vàng nặng 66 lượng.

Mùa thu, tháng 9, vua mệt, mất ở điện Vĩnh Quang, thọ 21 tuổi, ở ngôi 10 năm, miếu hiệu là Thần Tông, cải nguyên hai lần, táng ở phủ Thiên Đức.

ANH TÔNG

Anh Tông húy là Thiên Tộ, con thứ hai vua Thần Tông, mẹ là Cảnh Thánh phu nhân, họ Lê. Vua là người sống mũi cao, mặt rồng, nhân từ, khoan thư, tuổi mới lên 3, lên ngôi ở trước linh cữu. Quần thần dâng tôn hiệu là: Thể thiên, thuận đạo, duệ văn, thần vũ, thuần nhân, hiển nghĩa, huy mưu, thánh trị, ngự dân, dục vật, quần linh, phỉ ưng, đại minh, chi hiếu hoàng đế; cải nguyên, lấy hiệu Thiên Chương Bảo Tự năm thứ 5, mùa thu, tháng 9 làm hiệu Thiệu Minh năm đầu, tôn Cảm Thánh phu nhân làm Thái hậu.

Rồng vàng bay vào trong thành.

Mùa đông, tháng 10, ngày Kỷ Dậu, ban đêm rồng vàng từ cung Thái Thanh bay vào trong cấm nội.

Ngày Ất Mão, họp người trong nước thiề ở sân Long Trì.

Năm Mậu Ngọ, hiệu Thiệu Minh năm thứ 2 (1138).

Mùa hạ, tháng 4, lấy ngày sinh của vua làm tiết
Thọ Minh.

Tống Cao Tông phong cho vua làm Quận Vương.

Lập một bà Hoàng hậu.

Năm Kỷ Mùi, hiệu Thiệu Minh thứ 3 (1139).

Ông Thân Lợi⁽¹³⁾ tự xưng là con vua Nhân Tông, giữ
châu Thượng Nguyên⁽¹⁴⁾ làm phản, tiếm hiệu là Bình
Hoàng đế, có đảng chúng hơn một nghìn người. Tháng 2,
vua xuống chiếu sai Gián nghị đại phu là Lưu Vũ Xung
đi dẹp, bị Lợi đánh bại, Lợi ra giữ châu Tây Nùng⁽¹⁵⁾,
đánh phá phủ Phú Lương⁽¹⁶⁾, muốn tiến về kinh sư. Vua
sai Thái úy Đỗ Anh Vũ đi đánh dẹp, tới Khoáng Dịch⁽¹⁷⁾
gặp quân Lợi, đánh nhau lớn. Quân Lợi thua to, số người
chết không thể đếm được. Lợi chạy đến châu Long
Lệnh⁽¹⁸⁾. Tháng 10, Anh Vũ đánh châu Long Lệnh, phá
được, bắt tù hơn hai nghìn người. Lợi chạy đến Lạng
Châu bị Thái phó Tô Linh Thành⁽¹⁹⁾ bắt sống đưa về kinh
sư chém đầu.

Năm Canh Thân, hiệu Đại Định năm đầu (1140).

Tháng giêng, cải nguyên.

Tháng 2, có người dâng con cóc trắng.

Mùa đông, tháng 12, vua xuống chiếu định rằng các
ruộng cà cấy được đã bán trong vòng 20 năm thì cho
phép chuộc lại, phàm những ruộng đất tranh chấp đã
ngoài 50 năm (có thể 5 hoặc 10 năm) thì không được thưa
kiện nữa, những ruộng đất đã bán có văn khế thì không
được chuộc lại⁽²⁰⁾.

Từ mùa xuân đến mùa hạ không mưa. Vua làm lễ cầu đảo, bèn mưa.

Năm Tân Dậu, hiệu Đại Định năm thứ 2 (1141).

Mùa thu, tháng 8, ngày Bính Dần, rồng vàng hiện ra ban đêm ở cây chanh, sau điện Vĩnh Thọ.

Năm Nhâm Tuất, hiệu Đại Định năm thứ 3 (1142).

Mùa xuân, tháng 2, thủ lĩnh châu Phú Lương⁽²¹⁾ là Dương Tự Minh lấy công chúa Thiều Dung.

Tháng 2, có con ngựa bốn chân đều mọc cựa.

Mùa hạ, tháng 5, Thái úy Đỗ Anh Vũ dâng con rùa trăng, Mâu Đô Du dâng con sẻ trăng. Vua cho Đô Du làm Thái sư⁽²²⁾.

Năm Quý Hợi, hiệu Đại Định năm thứ 4 (1143).

Mùa hạ, tháng 4, có người dâng rùa sáu mắt, ngực có bốn chữ "dī hành pháp công"⁽²³⁾.

Mùa thu, tháng 8, tên yêu nhân nhà Tống là Đàm Hữu Lượng vào châu Tư Lang (miền Trùng Khánh), Hạ Lang, giáp Quảng Uyên, Cao Bằng) tự hiệu là Lữ tiên sinh⁽²⁴⁾, đem quân cướp châu Quảng Nguyên (Quảng Uyên, Cao Bằng)⁽²⁵⁾.

Làm cung Quảng Từ, Thái hậu ở cung đó.

Mùa hạ, có mưa dầm. Lễ cầu đảo đã có hiệu nghiệm.

Rồng vàng hiện ở điện Vĩnh Thọ.

Năm Giáp Tí, hiệu Đại Định năm thứ 5 (1144).

Mùa hạ, tháng 4, sao chổi hiện ra.

Mùa thu, tháng 7, làm kho Thiên Tư, có sáu nồi.

Năm Ất Sửu, hiệu Đại Định năm thứ 6 (1145).

Mùa thu, tháng 8, có con voi phát ra tia sáng. Quần thần dâng biểu chúc mừng.

Tháng 9, có người dâng con quạ trăng.

Thái hậu mất, đặt tên thụy là Chiêu Hiếu.

Thư gia là Nguyễn (Lý) Chiêu dâng con quạ trăng.

Năm Bính Dần, hiệu Đại Định năm thứ 7 (1146).

Mùa xuân, tháng 2, vua ngự ra Bội Nhân (Lị Nhân)⁽²⁶⁾ cày ruộng tịch điền.

Năm Đinh Mão, hiệu Đại Định năm thứ 8 (1147).

Mùa hạ, tháng 4, vua ngự ra sân Long Trì xem bắt voi.

Năm Mậu Thìn, hiệu Đại Định năm thứ 9 (1148).

Mùa xuân, tháng 2, có người dâng con ngựa đỗ mọc cựa.

Mùa thu, tháng 9, Chân Lạp đến cướp châu Nghệ An⁽²⁷⁾.

Vua xét án quan Thái úy Đỗ Anh Vũ, đày Anh Vũ làm Thăng điền hoành. Xưa vua còn nhỏ tuổi, chính sự bắt kì lớn nhỏ đều giao cho Anh Vũ. Anh Vũ lại tư thông với bà Thái hậu⁽²⁸⁾, do đó càng kiêu căng bừa bãi, ở chốn triều đình thì giơ tay thét lớn, sai khiến quan lại chỉ nhéch mép ra hiệu, mọi người đều lấm lét không dám nói. Bọn phò mã Dương Tự Minh cùng Điện tiên chỉ huy sứ là Vũ Đái đem quân sĩ tới ngoài cửa Việt Thành hô to lên rằng: "Anh Vũ ra vào nơi cung cấm, làm nhiều điều ô uế, tiếng lan ra cả bên ngoài. Bọn thần xin trừ đi, chớ để lo về sau". Nhân đó bắt Anh Vũ trói ở hành lang Cụ thánh⁽²⁹⁾. Thái hậu sai người đem cơm rượu cho Anh Vũ, lại ngầm lấy vàng đút lót bọn Đái. Lúc bấy giờ viên Cụ thánh Đô hỏa đầu⁽³⁰⁾ là Nguyễn Dương nói với bọn ấy rằng: "Các ngươi muốn tham của đút ấy thì ta cùng các ngươi tất không thoát khỏi tay Anh Vũ. Chi bằng giết nó đi để ta khỏi lo". Dương cầm giáo toan đâm Anh Vũ. Viên Tả cụ thánh là Đàm⁽³¹⁾ bèn cướp lấy giáo của Dương bắt

ngừng lại mà nói rằng: "Quan điện tiền bảo tôi rằng tội Anh Vũ tuy đáng chết nhưng trước hết phải xin mệnh trên"; Dương giận dữ mắng rằng: "Điện tiền là Vũ Cút⁽³²⁾ chứ không phải Vũ Đái! Sao lại tham của người mà không ngó ngàng tới công nghị?". Nói xong Dương đâm đầu xuống giếng chết. Anh Vũ bị tội; Thái hậu lo buồn thương xót, nghĩ cách để phục chức cho Anh Vũ. Dần dà Anh Vũ được xá tội, lại làm Thái úy, phụ chính như cũ mà lòng tin dùng của vua đối với Anh Vũ lại càng tăng lên. Do đó Anh Vũ được quyền thiện tiệp ban phúc giáng họa, thường muôn tìm cách báo oán trước, bèn tự mình lấy hơn một trăm người đặt làm đô Phụng Vệ⁽³³⁾. Phàm ai có tội, Anh Vũ liền sai đô bản vệ đi bắt. Anh Vũ ngầm nói với vua rằng: "Trước đây bọn Đái tự tiện đem binh vào cấm đình, tội chúng không gì to bằng, xin trừ đi". Vua nghe lời tâu đó, Anh Vũ bèn sai Phụng Vệ đi bắt bọn Đái giao cho các quan xét xử. Án thành, vua xuống chiếu giáng Tri Minh vương xuống tước hầu⁽³⁴⁾, bọn nội thị Đỗ Ất năm người phải "lên ngựa gỗ" (mà chết), bọn tám người Ngọc gia hỏa đầu bị chém ở Tây thị (chợ Tây), bọn Điện tiền chỉ huy sứ Vũ Đái hai mươi người bị bêu đầu ở chõ Giang Đầu, bọn phò mã Dương Tự Minh ba mươi người bị đày đi nơi nước độc, bọn còn lại đều bị đày làm điền hoành, khao giáp. Quả đúng như lời Nguyễn Dương đã nói.

Năm đó, cấm bọn quan thị canh cửa không được tự tiện vào cung⁽³⁵⁾ các quan ở triều không được đi lại nhà các vương hầu⁽³⁶⁾, những người nào phạm vào địa phận của đô Phụng Vệ bị phạt 80 trượng, ai đi vào trong hành lang bị tội chết⁽³⁷⁾.

Viên Trung thư hỏa là Nguyễn Bá dâng con kì lân đỏ.

Mùa hạ, hạn hán, làm lễ cầu đảo thì mưa.

Năm Kỷ Tị, hiệu Đại Định năm thứ 10 (1149).

Mùa hạ, tháng 5, một gốc cau sinh ra hai mươi tám cây (nhánh).

Mùa thu, tháng 8, vua ngự ra cung Quảng Từ xem đua thuyền.

Năm Canh Ngọ, hiệu Đại Định thứ 11 (1150).

Mùa xuân, tháng 2, có người dâng con rùa sáu mắt, ngực có bốn chữ lối trứu văn⁽³⁸⁾ là "vương dĩ bát vạn".

Mùa hạ, tháng 4, ngày sóc (ngày mồng một), có động đất.

Tháng 5, trời mưa ra cát vàng.

Mùa đông, tháng 10, có kì Điện thí.

Người Chiêm Thành là Ung Minh Đientes⁽³⁹⁾ sang chầu xin vua phong mệnh. Vua sai Nguyễn (Lý) Mông đem 5.000 quân sang Chiêm Thành.

Ung Minh Đientes làm vua Chiêm Thành.

Năm Tân Mùi, hiệu Đại Định năm thứ 12 (1151).

Năm Nhâm Thân, hiệu Đại Định năm thứ 13 (1152).

Mùa xuân, tháng giêng, rợ núi (sơn lão) ở Chàng Long làm phản⁽⁴⁰⁾.

Rợ núi ở Đại Hoàng⁽⁴¹⁾ là Nùng Khả Lai làm phản, vua thân chinh đi đánh.

Tháng 9, xây đàn Hoàn Khâu ở cửa Nam thành⁽⁴²⁾ để làm nơi tế trời.

Chế-bì-la-bút của Chiêm Thành tới cổng⁽⁴³⁾.

Năm Quý Dậu, hiệu Đại Định năm thứ 14 (1153).

Mùa thu, tháng 8. Đua thuyền.

Lụt. Động đất.

Mùa đông, tháng 10, ngôi sao Tuế Tinh phạm vào ngôi sao Thái Bạch.

Tháng 11, Chiêm Lạp tới cống⁽⁴⁴⁾.

Tháng chạp, động đất.

Năm Giáp Tuất, hiệu Đại Định năm thứ 15 (1154).

Mùa xuân, tháng 3, trời mưa ra cát vàng.

Mùa đông, tháng chạp, kho nhà vua bốc cháy.

Giá gạo cao vọt lên⁽⁴⁵⁾.

Làm cung Ngụ Thiên⁽⁴⁶⁾, gác Diên Phú, đình Thủởng Hoa.

Năm Ất Hợi, hiệu Đại Định năm thứ 16 (1155).

Tống Cao Tông phong cho vua làm Nam Bình vương. Lúc bấy giờ vua lại sai viên Ngoại lang⁽⁴⁷⁾ Nguyễn Quốc Dĩ đem đồ lễ vật sang Tống. Tống Cao Tông cho vua áo, đai, yên, ngựa.

Năm Bính Tí, hiệu Đại Định năm thứ 17 (1156).

Mùa thu, Đỗ Anh Vũ dâng vua con công (khổng tước) trăng.

Mùa đông, tháng 10, xây hành cung ở Quốc Oai⁽⁴⁸⁾ và đền thờ Khổng Tử.

Tháng 11, xây hành lang dài từ cửa Thiên thu tới lầu Khách (Khách lâu).

Tống Cao Tông gia phong cho vua chúc Kiếm hiệu Thái sư⁽⁴⁹⁾.

Năm Đinh Sửu, hiệu Đại Định năm thứ 18 (1157).

Mùa hạ, tháng 6, ngày Ất Mùi, mặt trời mặt trăng đánh nhau.

Vua xuống chiếu định một số điều luật lệnh mới: các Điện tiền sứ và các quan chức Đô hỏa đầu không được phục dịch cho các tư gia, ai vi phạm việc đó bị đánh 80 trượng.

Các hạng người (sắc nhân) ai mặc áo đơn xanh bị đánh 80 trượng, dày làm khao giáp. Các nhà quyền thế không được thiện tiện thu nạp các hạng người bách tính.

Các vương hầu ban đêm không được đi lại vào trong thành. Các gia nô của vương hầu không được thích hình con rồng ở trên ngực.

Mùa thu, vua ngự ra hành cung Thanh Hải.

Cá lớn hiện ra ở bến Đông Bộ, hình giống như con trâu.

Năm Mậu Dần, hiệu Đại Định năm thứ 19 (1158).

Mùa hạ, tháng giêng, viên Tả ti Nguyễn Quốc Dĩ đi sứ nhà Tống về tâu rằng: "Thần đến nước Tống thấy ở giữa sân có cái hòm bằng đồng để thu nạp những tờ sớ của bốn phương. Thần xin bệ hạ phỏng theo cách làm đó để thấu rõ được dân tình". Vua lấy làm phải, sai làm hòm để ở trước triều đình, xuống lệnh rằng: "Ai muốn nói việc gì thì làm giấy bỏ vào hòm đó". Khoảng chừng một tháng các thư sớ đã đầy hòm. Có một tờ thư nặc danh bỏ trộm vào hòm nói rằng: "Thái úy Đỗ Anh Vũ định đem binh vào cung làm loạn". Kẻ được thư đó đưa Anh Vũ. Anh Vũ nói rằng: "Ông vì ta tâu vua xin xét việc đó". Đã lâu không tìm ra kẻ viết tờ thư đó, Anh Vũ bèn tâu vua rằng: "Thư ấy tất do người xướng xuất ra việc làm hòm viết". Vua lấy làm phải, sai bắt Quốc Dĩ và em là Nghi giao cho quan xét xử, bày đặt buộc tội cho Quốc Dĩ rồi đày Quốc Dĩ lên trại Quy Hóa⁽⁵⁰⁾. Được ít lâu, vua định triệu⁽⁵¹⁾ Quốc Dĩ về, Anh Vũ sai người đem thuốc độc đưa cho Quốc Dĩ, nói rằng: uống thuốc này thì có thể tránh được chướng khí. Quốc Dĩ biết rằng không thể thoát được, bèn uống thuốc mà chết.

Mùa đông, tháng 10, dựng chùa Chân Giáo.

Vua xuống chiếu lấy vàng ở trong kho, thép tượng Phạn vương, Đế Thích đem đặt ở hai chùa Thiên Phù, Thiên Hựu.

Năm Kỷ Mão, hiệu Đại Định năm thứ 10 (1159).

Vua xuống chiếu cho các chức Nội minh tự và Đại liêu ban xưng hô là Thái phó; Lang tướng, Thượng chế, Sùng ban, Cung phụng, Thị cấm, Điện trực xưng hô là Thái bảo; người không chức quan gọi là Quản giáp; Chi hậu, Hoả đầu xưng hô là Phụng ngự; Tảo hoành gọi là Chủ đô.

Cột ở hai chùa Thiên Phù, Thiên Hựu chảy ra máu.

Năm Canh Thìn, hiệu Đại Định năm thứ 21 (1160).

Dựng đền Hai Bà và đền Xuy Vưu⁽⁵²⁾ ở phường Bố Cái. Chiêm Thành tới cống.

Năm Tân Tị, hiệu Đại Định năm thứ 22 (1161).

Mùa thu, tháng 7, dựng chùa Pháp Vân ở Cổ Châu⁽⁵³⁾.

Thái hậu mất, đặt tên thụy là Linh Chiếu.

Trường Bình Long⁽⁵⁴⁾ làm phản. Vua sai quan Thiếu sư Phi Công Tín đi đánh, phá được.

Năm Nhâm Ngọ, hiệu Đại Định năm thứ 23 (1162).

Vua xuống chiếu định rằng các người từ 60 tuổi trở lên thì gọi là lão liệt (già yếu không làm được gì), từ 17 đến 19 là bậc thứ hai (đệ nhị đẳng), từ 16 tuổi trở xuống gọi là hoàng nam.

Vua xuống chiếu bắt những kẻ tự hoạn bị phạt 80 trượng, thích 23 chũ vào bả vai bên trái, bắt về thứ hạng cũ.

Tháng trọng hạ (tháng 5), động đất.

Mùa thu, xây đài Chung Tiên, tầng trên dùng ngôi bằng vàng, tầng dưới dùng ngôi bằng bạc.

Năm Quý Mùi, hiệu Chính Long Bảo Ứng năm đầu (1163).

Tháng giêng, cải nguyên.

Cấm mọi người không được đeo đồ trân châu giả.

Tháng 5, Tống Hiếu Tông lên ngôi, sai người đem lễ vật và quốc thư tới Khâm Châu. Vua (ta) sai sứ sang đón.

Năm Giáp Thân, hiệu Chính Long Bảo Ứng năm thứ 2 (1164).

Mùa xuân tháng 3, sửa chữa lại điện Thiên An.

Dân man Lộn Lạc ở Mang Quán giang (Mường Quán, Sơn La) làm phản. Vua sai Tô Hiến Thành đi dẹp phá được.

Năm Ất Dậu, hiệu Chính Long Bảo Ứng năm thứ 3 (1165).

Mùa xuân, xây đài đèn Quảng Chiếu Diên Mệnh.

Mùa thu, thi học sinh. Vua xuống chiếu dời Đại La thành ở cửa Triều Đông lùi vào 75 thước, xây bằng gạch đá để tránh nước sông vỗ lở.

Chiêm Thành tới cống.

Năm Bính Tuất, hiệu Chính Long Bảo Ứng năm thứ 4 (1166).

Mùa xuân, tháng 3. Vua ngự ra cung Cảnh Linh xem tắm Đạo. Lễ tắm Đạo là bắt đầu từ đó.

Con rùa sáu mắt, chữ ngọc, vân xanh xuất hiện. Lại có người dâng con rùa đỏ sáu mắt, gáy có vân đỏ, dưới bụng có đủ năm màu sắc, đầu cái đuôi có cựa.

Có người dâng con công vừa trắng vừa đen.

Mùa đông, viên Đại liêu Nguyễn An dâng con rùa sáu mắt, ngực có 7 chữ "thiên tử vạn thế, vạn thế thế".

Có người dâng con quạ trắng.

Năm Đinh Hợi, hiệu Chính Long Bảo Ứng năm thứ 5 (1167).

Sửa chữa lại cửa Đại Hưng.

Công chúa Thiên Cực gả về cho châú mục Lạng Châu là Hoài Trung hầu.

Năm Mậu Tí, hiệu Chính Long Bảo Ứng năm thứ 6 (1168).

Có người dâng hoa ưu đàm (hoa sung).

Năm Kỷ Sửu, hiệu Chính Long Bảo Ứng năm thứ 7 (1169).

Năm Canh Dần, hiệu Chính Long Bảo Ứng năm thứ 8 (1170).

Tháng quý hạ (tháng 6), cung Nghênh Thiêm phát hỏa.

Chiêm Thành tới cống.

Năm Tân Mão, hiệu Chính Long Bảo Ứng năm thứ 9 (1171).

Bỏ lễ tắm Đạo.

Điện Vĩnh Quang tự nhiên chuyển động.

Tháng mạnh hạ (tháng 4), vua hạ chiếu sửa sang miếu Văn Tuyên vương (miếu thờ Khổng Tử) và đền Hậu thổ.

Xây gác Thái Bạch.

Mùa thu, tháng 7, động đất.

Năm Nhâm Thìn, hiệu Chính Long Bảo Ứng năm thứ 10 (1172).

Mùa đông, xây đền thờ Trinh Linh phu nhân ở phía ngoài cầu Tây Dương.

Năm Quý Tị, hiệu Chính Long Bảo Ứng năm thứ 11 (1173).

Sửa chữa lại cầu Thái Hòa.

Tống đưa thư mua voi để đủ đồ nghi vê tế Nam Giao. Vua sai Đại liêu ban là Doãn Tử Xung đem 10 thớt voi sang Tống.

Năm Giáp Ngọ, hiệu Thiên Cẩm Chí Bảo năm đầu (1174).

Tháng giêng (*Toàn thư* chép tháng hai), cải nguyên.

Tống cho gọi nước Việt ta là "An Nam quốc", phong cho vua ta làm quốc vương. Lập quốc hiệu cũng bắt đầu tự bấy giờ⁽⁵⁵⁾.

Giáng Thái tử Long Xưởng xuống làm Bảo Quốc vương, lập Long Cán làm Thái tử. Long Xưởng có tính hiếu sắc; trong cung có những cung nữ được vua yêu dấu, Long Xưởng đều tư thông với họ. Vua lại ghét Long Xưởng vô lễ. Bà nguyên phi là Từ thị được vua yêu, hoàng hậu bèn sai Long Xưởng ngầm dở ngón tư tình để mê hoặc Từ thị, muốn cho bà Từ thị bị vua xa lánh. Từ thị đem hết việc đó tâu vua, vua nhân đó giận dữ, phế Long Xưởng đi⁽⁵⁶⁾. Một hôm vua đi ra coi châu, bà nhũ mẫu ẵm Cao Tông (Long Cán) đi theo vua. Cao Tông khóc mãi không nín. Vua lấy mũ đội cho Cao Tông, bèn nín. Vua lấy làm lạ nói rằng: "Kẻ làm nên nghiệp nhà ta tất là đứa bé này". Tháng 11, lập (Long Cán) làm Thái tử⁽⁵⁷⁾, giáng Xưởng xuống hàng vương.

Năm Ất Mùi, hiệu Thiên Cẩm Chí Bảo năm thứ 2 (1175).

Mùa thu, tháng 7, vua mệt. Hoàng hậu xin lập lại Bảo Quốc vương (làm Thái tử để nối ngôi). Vua nói rằng: "Làm con mà không kính trọng cha mẹ, thì làm vua yêu dân được hay sao?" Ngày Giáp Thìn, bệnh ngày càng nặng, vua nói với Thái tử rằng: "Nước ta non sông gấm vóc, nhân tài tuấn kiệt, đất thiêng, châu ngọc bảo bối không cái gì không có, nước khác không thể nào ví được. Con hãy nên

giữ nước cẩn thận". Ngày Ất Tị, vua mất ở điện Thụy Quang, thọ 41 tuổi, miếu hiệu là Anh Tông, ở ngôi 39 năm, cải nguyên ba lần, an táng ở phủ Thiên Đức.

CAO TÔNG

Cao Tông, húy là Long Cán, con thứ sáu vua Anh Tông, mẹ là hoàng hậu Thụy Châu, họ Đỗ. Vua mới 2 tuổi, tháng 7 hiệu Thiên Cảm Chí Bảo năm thứ 2 (1175) lên ngôi ở trước linh cữu, tôn mẹ là hoàng hậu Thụy Châu làm Chiếu Thiên Chí Lý Thái hậu. Quần thần dâng tôn hiệu là: Ứng càn, ngự cực, hoằng văn, hiến vũ, linh thụy, chiến phù, chương đạo, chí nhân, ái dân, lý vật, duệ mưu, thần trí, hóa cảm, chính thuần; phu huệ, thị từ, tuy du, kiến mĩ, công toàn, nghiệp thịnh, long hiện, thần cư, thánh minh, quang hiếu hoàng đế. Vua đương tuổi non nớt, chính sự lớn nhỏ đều giao cho Thái phó Tô Hiến Thành. Thái hậu có ý phế lập, rình lúc Hiến Thành ra ngoài, sai người đem vàng lụa hối lộ cho vợ lẽ⁽⁵⁸⁾ ông ta là Lã thị, bảo nói với Hiến Thành. Hiến Thành nói rằng: "Ta ở ngôi tể tướng, chịu lời cố thác của tiên vương để phò áu chúa. Nay nhận của đút của người mà mưu phế lập, thiên hạ sẽ nói ta ra sao? Ví thử như mọi người đều là người bưng tai bịt mắt không biết gì, thời ta lấy lời nào mà bẩm với tiên vương ở dưới suối vàng được?".

Thái hậu biết rằng mưu của mình không thành, song ý vẫn không đổi, bèn vời Hiến Thành đến bảo rằng: "Ông đối với nước đáng gọi là trung đầy. Song tuổi ông cũng đã về chiều, mà lại thờ vua non tuổi, những việc ông làm thì ai

biết cho? Chi bằng lập trưởng quân, thì người đó sẽ mang ơn ông, mà cho ông giàu sang lâu dài, há có phải hay không?" Hiến Thành nói rằng: "Bất nghĩa mà được giàu sang, đó không phải là điều người trung thần nghĩa sĩ vui làm. Huống hồ di chúc của tiên vương, lời nói còn vang vẳng bên tai thì đối với công nghị sẽ ra làm sao? Thần không dám phụng chiếu", rồi đi nhanh ra. Thái hậu bèn sai người vời gấp Bảo Quốc vương. Bảo Quốc vương nửa mừng nửa sợ liền lấy thuyền nhỏ đi theo sông Tô Lịch mà vào. Hiến Thành bèn vời các quan chức tả hữu dụ bảo rằng: "Tiên vương thấy ta và các ngươi hết sức phò vua, không ở hai lòng nên mới phó thác ấu chúa cho chúng ta. Nay Bảo Quốc vương nghe lời Thái hậu muốn phế chúa thượng mà tự lập, các ngươi phải hết lòng gắng sức, nghe ta truyền bảo, ai nghe mệnh ta, ta thưởng cho suốt đời, kẻ nào trái mệnh ta, sẽ bị giết ở chợ. Các ngươi nên gắng sức". Các quan chức ai nấy đều nghe mệnh. Lát sau, Bảo Quốc vương đến cửa Ngân Hà. Thái hậu vời càng gấp. Bảo Quốc vương toan vào, các quan chức đều ngăn lại, nói rằng: "Chúng tôi chưa được nghe chiếu chỉ nên không dám phụng mệnh. Nếu vương cứ cố mà vào thì kẻ phạm đến vương không phải là chúng tôi mà là quân lính đấy". Bảo Quốc vương nghe nói thế, sợ hãi mà lui.

Tháng quý thu (tháng 9), lấy em Thái hậu là Đỗ An Thuận⁽⁵⁹⁾ làm quan Nội hiến quốc hầu, lấy Hiến Thành làm Thái úy.

Ánh sáng thần xuất hiện ra ở núi Thái Lãm.

Tháng mạnh đông (tháng 10), họp người trong nước thề ở sân Long Trì.

Năm Bính Thân, hiệu Trinh Phù năm đầu (1176).

Tống Hiếu Tông ban cho vua ấn "An Nam quốc vương".

Thái úy Tô Hiến Thành dâng con sê trăng. Điện tiền chỉ huy sứ Hoàng Viêm dâng con hươu trăng.

Năm Đinh Dậu, hiệu Trinh Phù năm thứ 2 (1177).

Người Chiêm Thành vào (cướp) ở phía đông châu Nghê An.

Có người dâng con rùa sáu mắt, gáy có văn son.

Thủ lĩnh châu Thuượng Nguyên là Dương Ý làm phản.

Năm Mậu Tuất, hiệu Trinh Phù năm thứ 3 (1178).

Tháng trọng hạ (tháng 5), lấy ngày sinh vua làm tiết Càn hưng.

Năm Kỷ Hợi, hiệu Trinh Phù năm thứ 4 (1179).

Tháng mạnh xuân (tháng giêng), động đất.

Tháng trọng hạ (tháng 5), mở rộng thêm và sửa chữa chùa Chân Giáo. Vua xuống chiếu lấy chùa đó làm nơi hành hương ngày kỵ vua Anh Tông.

Tháng 6, ngày Giáp Thìn, hai mặt trời cùng xuất hiện.

Ngày Kỷ Dậu, Thái úy Tô Hiến Thành mất. Vua bối chầu bảy ngày, ăn chay ba ngày. Trước đây, khi Hiến Thành ở trên giường bệnh, chỉ có quan Tham tri chính sự Vũ Tán Đường ngày đêm hầu hạ ở bên cạnh, quan Gián nghị đại phu Trần Trung Tá vì nhiều công việc bận, không có thì giờ rỗi rãi tới thăm Hiến Thành được. Khi bệnh tình Hiến Thành đã nguy kịch, bà Thái hậu tới thăm hỏi Hiến Thành rằng: "Nếu có mệnh hệ nào thì ai thay ông được?" Hiến Thành đáp rằng: "Người mà thường ngày thần biết, chỉ có Trung Tá mà thôi". Thái hậu nói rằng: "Tán Đường ngày ngày hầu hạ thuốc thang cho ông, sao ông không nói

tới là làm sao?" Hiến Thành đáp lại rằng: "Thái hậu hỏi ai có thể thay thân nên thân mới nói đến Trung Tá, nếu như người hỏi người hầu hạ phụng dưỡng, thì phi Tân Đường còn ai nữa?" Thái hậu tuy khen Hiến Thành là trung, nhưng rồi cũng không nghe lời ông, lấy Đỗ An Thuận coi việc triều chính.

Cấm người ta không được đem cá, muối, đồ sắt lên đầu nguồn đổi chác.

Vua cùng Thái hậu xem con em tăng quan thi đọc kinh Bát Nhã, lại ngự ra điện Phượng Minh xem bọn hoàng nam thi chép ra các thơ của cổ nhân và làm toán (vận toán).

Tháng mạnh đông (tháng 10), (vua và Thái hậu) lại ngự ra điện Sùng Chương xem con em tam giáo thi về các môn chép ra thơ cổ, làm thơ phú, kinh nghĩa, làm toán.

Ngày Mậu Tuất, có người dâng con rùa ba chân, sáu mắt.

Năm Canh Tí, hiệu Trinh Phù năm thứ 5 (1180).

Vua xuống chiếu cho tam giáo sửa văn bia Đại Nội. Định thể lệ vào chầu của các vương hầu.

Mùa hạ, lấy viên Lệnh thư gia Nguyễn Ngọ làm Phó hành khiển.

Tháng mạnh thu (tháng 7), lụt. Hai điện Vĩnh Quang và Hội Tiên bị động đất.

Mùa đông, cho thủ lĩnh châu Vị Long (Chiêm Hóa) là Hà Công Phụ lấy công chúa Hoa Dương.

Năm Tân Sửu, hiệu Trinh Phù năm thứ 6 (1181).

Mùa hạ, tháng 4, sao Huỳnh Hoặc phạm vào sao Nam Đầu.

Dói lớn. Dân chết đến quá nửa.

Năm Nhâm Dần, hiệu Trinh Phù năm thứ 7 (1182).

Mùa xuân, tháng 3, lấy Ngọc giai Viên ngoại lang Tiêu Nhữ Dực làm chức Bình bạc ty.

Mùa hạ, Đỗ An Thuận dâng con quạ trăng.

Lấy viên Trung thư hỏa là Chu Toại Lương làm chức Trung thư sảnh Lệnh thư gia, lấy Đỗ An Thuận làm Thái sư phụ chính. Lúc bấy giờ mọi người đều sợ uy An Thuận, phàm có người có việc kiện tụng mà Ty lại bắt không được, An Thuận sai Cân Xa nhi đi bắt thì người ấy đến ngay. Lúc bấy giờ có phuòng tuồng diễn trò bị Hình bộ Thượng thư sai Ty lại đi bắt một kẻ bỏ ngục mà nó không đến, nói rằng: "Sao mày không xưng là Cân xa nhi của quan Thái sư? Nếu nói như thế thì bắt được!".

Mùa đông, tháng chạp, ngày Nhâm Dần, vua ngự ra nhà giảng học.

Cấm không được giết trâu, không được lấy chỉ vàng may quần áo.

Năm Quý Mão, hiệu Trinh Phù năm thứ 8 (1183).

Mùa xuân, sâu kết tổ ở trên cây tại chùa Nhị Lâm, sắc như vàng bạc.

Năm Giáp Thìn, hiệu Trinh Phù năm thứ 9 (1184).

Mùa đông, các sách Tư Mông, sách Trịnh, sách Ô Mê làm phản. Vua sai Thái phó Vương Nhân Từ đi đánh dẹp⁽⁶⁰⁾. Nhân Từ lấy người trong châú là Phạm Phẩm đóng ở ải Ông Trọng, Trương Nhạn, Phạm Đỗ đóng ở Hương Bá, Đoàn Tùng đóng ở Khả Lão. Nhân Từ đánh thắng vào hai sách Đãng Bá, Vạn Mẽ, hạ được. Đến trại La Biều bị bọn Lão đánh úp, quan quân thua to. Nhân Từ chạy đến núi An Cối, bị hổ ở trong bùn lầy, bị rợ Lão đâm chết. Rợ núi nói với nhau rằng: "Hôm nay có một con đàn bà bị ta đâm chết". Bọn quân trốn biết Nhân Từ đã chết, tìm trong

vùng sơn trạch liền thấy thây Nhân Từ. Nhân Từ là hoạn quan, cho nên giống đàn bà⁽⁶¹⁾.

Mưa ra nước đen.

Có người dâng một gốc lúa cǎ bông dài 7 thước 5 tấc.

Năm Ất Tị, hiệu Trinh Phù năm thứ 10 (1185).

Mùa xuân, Kiến Ninh vương Long Ích đem hơn một vạn hai nghìn quân đi đánh bọn sơn lão ở sách Linh⁽⁶²⁾ để báo thù việc La Biều. Quân đến Đỗ Gia thôn, Long Ích sai người đến chiêu dụ, bọn thủ quân là Dinh Vũ, quan lang⁽⁶³⁾ là Đinh Sáng đều hàng. Long Ích bắt tất cả bọn đó. Bọn Vũ kêu la thương xót, tòng nhân là Nguyễn Đa Cẩm thấy bọn Vũ đã bị bắt tù, tất phải sợ hãi bèn vừa mắng chửi vừa đái vào mồm chúng nó. Bọn Lão tính hung hăn nên cắn ngọc hành của Đa Cẩm. Đa Cẩm lấy tay đánh, Vũ buột miệng nhả ra, Đa Cẩm cũng ngã xuống đất gần chết. Do đó, Long Ích sai quan chức làm con cá gỗ khóa miệng bọn Vũ lại, đánh chết bọn đó và đem phơi thây.

Tháng quý hạ (tháng 6), gió lớn nổi lên, ở cửa Nhị Tư, đất bị nứt ra.

Năm Bính Ngọ, hiệu Trinh Phù năm thứ 11 (1186).

Mùa hạ, tháng 4, bắt được con voi trắng, vua ban cho tên là voi Thiên Tư. Bèn cải nguyên là Thiên Tư Gia Thụy năm đầu.

Phò mã lang Bảo Trinh hầu là Đỗ Trực dâng con hươu đen.

Năm Đinh Mùi, hiệu Thiên Tư Gia Thụy năm thứ 2 (1187).

Tháng trọng hạ (tháng 5), động đất ở nhà Thái miếu.

Mùa thu, có một nhà sư người xứ Tây Vực tới (nước

ta). Vua hỏi sư biết làm phép gì. Sư trả lời: "Biết giáng hổ". Vua sai tên Chỉ hâu phụng ngự Lê Năng Trường đem sư về nhà công quán ở, sai người bắt hổ để thử phép thuật của sư. Hơn một tuần sau, sư nói với Năng Trường rằng hổ ấy có thể phục được. Năng Trường tâu vua. Vua sai dựng chuồng ở gác Vĩnh Bình, rồi sai nhà sư vào trong chuồng. Sư vừa đi ren rén bước một vừa đọc chú, bước về phía hổ, lấy gậy đánh vào đầu nó. Hổ chồm lại vô lấy gậy. Sư nhàn đó tâu với vua rằng: "Có người ác đã giải măt phép chú của thần, xin lại lập đàn cầu Phật, sau đó sẽ thi hành phép thuật". Vua y lời. Sư lại lập đàn cầu đảo lâu. Vua muôn thử phép thuật đến cùng. Một hôm, vua sai sư lại vào chuồng hổ, hổ bèn nhảy chồm lên cao thét. Sư sợ hãi lùi lại, không biết làm thế nào, bèn tựa chuồng mà chết.

Tháng trọng đông, sao Huỳnh Hoặc xuất hiện⁽⁶⁴⁾ (điềm xấu).

Năm Mậu Thân, hiệu Thiên Tư Gia Thụy năm thứ 3 (1188).

Mùa xuân, tháng 2, ngày Đinh Mão, mồng một, nhật thực.

Có người dâng con quạ trắng.

Mùa hạ, xây cung Thánh Nghì.

Tháng quý hạ (tháng 7), động đất.

Gió dữ lớn.

Thái sư Đỗ An Thuận mất. Lấy Thái phó Ngô Lý Tín làm phụ chính.

Mùa thu, giáp Cổ Hoành⁽⁶⁵⁾ làm phản.

Năm Kỷ Dậu, hiệu Thiên Tư Gia Thụy năm thứ 4 (1189).

Mùa xuân, tháng 2, ngày mồng một, nhật thực.

Mùa hạ, mặt trời, mặt trăng sắc đỏ như máu.

Động đất.

Vua sai Thái phó Ngô Lý Tín đỗ quan lang trung Lê Năng Trường xét việc kiện Thiếu sư Mạc Hiển Tích. Bọn Năng Trường sợ Hiển Tích không dám truy cứu. Người trong nước nói giêu rǎng:

Ngô phụ quốc thị Lan,
Lê đỗ quan thị Kích,
Án nhất tụng Mạc Tích,
Đản cục tích nhi dĩ.

Dịch là:

*Ngô phụ quốc là Lan,
Lê đỗ quan là Kích,
Xét việc kiện Mạc Tích,
Chỉ sợ hãi mà thôi!*

Lúc bấy giờ vua tuổi còn non nớt, Hiển Tích tư thông với Thái hậu, cho nên người đương thời sợ Hiển Tích. Lan, Kích là tên hai thằng điên.

Các vị sứ người Đại Lý là Huệ Minh, Giới Nhật tới chầu.

Năm Canh Tuất, hiệu Thiên Tư Gia Thụy năm thứ 5 (1190).

Mùa xuân, tháng 2: Thái hậu mất, đặt tên thụy là Linh Đạo.

Tháng 3 động đất. Vua xuống chiếu đày Mạc Hiển Tích đi trại Quy Hóa.

Thái phó Ngô Lý Tín chết. Lấy Thái phó Đàm Dĩ Mông làm Phụ chính.

Năm Tân Hợi, hiệu Thiên Tư Gia Thụy năm thứ 6 (1191).

Nước Chân Lạp tới cống.

Lấy Đô quan lang trung Lê Năng Trường làm chức Tả
phụ, Đặng Tú Phụ làm Tham tri chính sự.

Mùa đông, tháng chạp, sao Huỳnh hoặc phạm vào sao
Thái bạch.

Năm Nhâm Tí, hiệu Thiên Tư Gia Thụy năm thứ 7 (1192).

Mùa xuân, tháng giêng, giáp Cổ Hoành ở Thanh Hóa
làm phản.

Xưa người trong giáp thấy vết chân trâu trèo lên cây
muỗm, bèn theo vết chân tìm xem, thấy con trâu trắng ở
trên cây, trâu lại theo đường khác mà xuống, lội xuống
sông, bỗng chốc không thấy nữa. Có người trong chầu đoán
rằng: "Trâu là vật ở dưới đất mà lại ở trên cây, tức là điềm
kẻ dưới lên ở trên". Bèn xuất quân làm phản. Mùa hè năm
ấy, vua xuống chiếu sai Đàm Dī Mông đem phủ binh
Thanh Hóa đi đánh giáp Cổ Hoành. Dī Mông sai chặt
nhiều cây chuối bỏ xuống sông để cản thuyền giặc. Quân
giặc lúng túng không thành thế trận. Dī Mông đánh gấp,
phá được quân giặc, bắt được bọn cầm đầu là Lê Văn⁽⁶⁶⁾,
đóng cùi đưa về kinh sư. Vua xuống chiếu bắt bọn Văn
"lên ngựa gỗ" mà chết.

Mùa đông, tháng chạp. Cung Nghênh Thiêm bị cháy.
Khơi sông Tô Lịch.

Xây thạch đường (đê bằng đá).

Tên Hồ Đồ ở Diễn Châu làm phản, Dī Mông đi đánh
dẹp, bắt được nó.

Năm Quý Sửu, hiệu Thiên Tư Gia Thụy năm thứ 8 (1193).

*Năm Giáp Dần, hiệu Thiên Tư Gia Thụy năm thứ
9 (1194).*

Mùa xuân, thủ lĩnh châu Chân Đăng (Lâm Thao) là Hà Lê làm phản. Vua sai Đàm Dī Mông đi đánh dẹp, bắt được nó.

Tháng trọng hạ (tháng 5), đầu rồng bằng vàng ở điện Vĩnh Thọ phát ra tia sáng.

Mùa thu, tháng 7, lấy vàng bạc thép tượng Phạn vương, Đế Thích đặt tại hai chùa (Thiên Phù, Thiên Hựu).

Bày tiệc yến đua thuyền ở hậu cung.

Mùa đông, vua ngự xem bắt cá ở đất Hối ngày đó có mưa đá, những viên đá to bằng đầu ngựa, người chết rất nhiều.

Chiêm Thành, Chân Lạp tới cống.

Năm Ất Mão, hiệu Thiên Tư Gia Thụy năm thứ 10 (1195).

Mùa xuân, tháng 2, vua ngự ra cửa Đại Hưng mở hội đèn Quảng Chiếu. Ngày Kỷ Tị, vua ngự điện Thiên An bày tiệc yến thưởng xuân.

Động đất.

Tháng 5 lại có động đất.

Chân Lạp tới cống.

Có nạn dịch lớn.

Năm Bính Thìn, hiệu Thiên Tư Gia Thụy năm thứ 11 (1196).

Tháng mạnh thu (tháng 7), ngày Mậu Dần, gác Minh Li bị động đất.

Tháng mạnh đông (tháng 10), thi con em tam giáo về các môn chép ra thơ của cổ nhân, làm toán, thơ phú, kinh nghĩa. Cho đỗ cập đệ, xuất thân, để phân biệt.

Năm Đinh Tỵ, hiệu Thiên Tư Gia Thụy năm thứ 12 (1197).

Mùa xuân, tháng 3, vua ngự ra cửa biển Long Thủy.
Xây cung Nghênh Thiềm và hành cung hơn một trăm nơi.

Mùa thu, vua xuống chiếu cho con em các quan (quốc tử) vào học.

Tiến tước cho Đàm Dī Mông là Liệt hầu.

Năm Mậu Ngọ, hiệu Thiên Tư Gia Thụy năm thứ 13 (1198).

Đàm Dī Mông nói với vua rằng: "Đương nay, số tăng đồ và số dịch phu ngang nhau. Chúng tự kết bè lũ, lập càn người chủ, tụ họp ở từng bọn, làm nhiều điều ô uế. Hoặc ở nơi giới trướng, tính xá mà công nhiên rượu thịt, hoặc ở chốn tăng phòng tĩnh viện mà riêng tư gian dâm. Ngày ẩn tối ra như đàn cáo chuột. Chúng làm bại tục thương giáo, dần dần thành thói quen, nếu không cấm đi, để lâu tất ngày càng thêm tệ". Vua y lời tâu của Dī Mông. Dī Mông triệu tập tăng đồ trong xứ lại ở nơi kho thóc, độ vài chục người có danh tiếng làm tăng, số còn lại đánh dấu vào tay bắt hoàn tục.

Vua ngự ra Cẩm Đàm (có lẽ là Dâm Đàm) xem bắt cá.

Mùa thu, hành lang bên trái Vũ Thắng bị động đất.

Vua ngự ở điện Thiên Khánh xét xử việc án Thượng Lâm viện.

Tháng mạnh đông (tháng 10), Phụ quốc Thái phó Đàm Dī Mông xử việc án Đô hộ phủ ở ngoài Họa Quan.

Lạng Châu sản xuất ra thiếc trắng, đồng lục, cây đại thanh (*Isatis oblongata*).

Năm Kỷ Mùi, hiệu Thiên Tư Gia Thụy năm thứ 14 (1199).

Mùa xuân, tháng 2, vua ngự đến phủ Thanh Hóa xem bắt voi.

Mùa hạ, động đất.

Mùa thu, thi học sinh.

Hậu cung bị cháy.

Dĩ Mông dâng con quạ tráng, con sẻ tráng.

Năm Canh Thân, hiệu Thiên Tư Gia Thụy năm thứ 15 (1200).

Tháng trọng xuân (tháng 2), vua ngự ra trại Ngọc Sơn⁽⁶⁷⁾ xem bắt voi.

Tháng quý hạ (tháng 6), động đất.

Mùa thu, bày tiệc yến đua thuyền.

Năm Tân Dậu, hiệu Thiên Tư Gia Thụy năm thứ 16 (1201).

Năm Nhâm Tuất, hiệu Thiên Tư Bảo Hựu năm đâu (1202).

Mùa xuân, tháng giêng, cải nguyên. Quần thần xin vua gia phong tôn hiệu.

Mùa hạ, tháng 6, động đất.

Mùa đông, tháng 10. Vua ngự ra hành cung Hải Thanh. Đêm nào vua cũng sai nhạc công gẩy đàn Bà lỗ, hát, khúc hát theo điệu Chiêm Thành, tiếng nghe ai oán thảm thiết, tả hữu nghe hát đều rơi nước mắt. Tăng phó Nguyễn Thường nói với vua rằng: "Tôi thấy bài tựa *Kinh Thi* có nói: Âm nhạc của nước loạn⁽⁶⁸⁾ nghe như oán, như giận, vì chính sự nước ấy là sai trái. Âm nhạc của nước bị mất nghe như thương như nhớ, vì nhân dân nước ấy bị khổn cùng. Nay chúa thượng rong chơi vô độ, chính sự, giáo hóa sai trái lìa tan. Dân đen buồn khổ đến thế là cùng. Mà ngày nay nghe âm nhạc ai oán, đó chẳng phải là điểm nước loạn, nước mất hay sao? Tôi biết rằng xa giá

chuyến này trở về tất không lại ngự ra cung ấy nữa". Sau trong nước đại loạn, quả như lời sư nói.

Năm Quý Hợi, hiệu Thiên Tư Bảo Hựu năm thứ 2 (1203).

Tháng giêng. Xây cung mới tại phía tây tẩm điện, ở giữa đặt điện Thiên Thụy, bên trái dựng điện Dương Minh, bên phải dựng điện Thiêm Quang, phía trước xây điện Chính Nghi, ở trên xây điện Kính Thiên, thèm gọi là Lê Giao, ở giữa mở cửa Vĩnh Nghiêm, bên phải mở cửa Việt Thành, thèm gọi là Ngân Hồng, phía sau mở điện Thắng Thọ, ở trên xây gác Nguyệt Bảo, chung quanh dựng hành lang, thèm gọi là Kim Tinh. Bên phải gác Nguyệt Bảo đặt tòa Lượng Thạch, phía tây gác xây Đức Đường (nhà tắm), phía sau xây gác Phú Quốc, thèm gọi là Phương Tiêu, phía sau dựng cửa Thấu Viên, ao Dưỡng Ngư (nuôi cá), trên ao xây đình Ngoạn Ỷ. Ba mặt đình có trồng hoa thơm cỏ lạ, nước ao thông với sông, cách chậm trễ, trang sức khéo léo, công trình thô mộc đẹp đẽ, xưa chưa từng có vậy. Lúc trước khi gác Kính Thiên mới làm xong, có con chim thước đến làm tổ ở trên đó mà đẻ ra chim con. Quản thần nhân việc đó can vua rằng: "Xưa ^X _{Nguy} Minh đế mới xây gác Lăng Tiêu, có chim thước đến làm ^X _{tổ}, Cao Đường Long nói rằng: *Kinh Thi* có nói: "Chim thước làm tổ, chim cưu đến ở"⁽⁶⁹⁾. Nay cung thất mới làm xong mà chim thước đã đến làm tổ, thần ngu hèn cho rằng có họ khác đến ở đó. Thần xin bệ hạ xa trông lời nói của Cao Đường Long, trước cốt sửa mình, tu đức, sau hãy khởi công xây dựng mới là phải". Vua nín lặng hồi lâu rồi hỏi hoạn quan là Phạm Bình Di. Phạm Bình Di nói rằng: "Gác mới làm mà chim thước đến làm tổ, đẻ con, đó là điềm trời ban cho bệ hạ được dòng dõi trăm đời". Vua

được đẹp lòng, sai sửa sang điện gác mau chóng, trăm họ vì thế càng khốn khổ.

Mùa thu, tháng 7, quan coi châu Nghệ An là Điện tiên Chỉ huy sứ Đỗ Thanh và bọn châumục Phạm Diên dâng thư về triều nói rằng: Chúa Chiêm Thành là Bố Trì bị chủ là Bố Do⁽⁷⁰⁾ đuổi, đem hơn 200 chiếc thuyền "bị lan" chở vợ con đến ngụ ở cửa biển Cơ La⁽⁷¹⁾ muối cầu cứu ta".

Tháng 8, vua sai bọn Phụ quốc Thái phó Đàm Dĩ Mông, Khu mật sứ Đỗ An đi bàn bạc công việc. Dĩ Mông đến Cơ La, Đỗ An nói rằng: "Bố Trì có 200 chiếc thuyền, cái dã tâm của lang sói không thể tin cả được. Ngạn ngữ có câu rằng "Một lõi kiến có thể làm vỡ đê, một tấc khói có thể làm cháy nhà". Nay quân của Bố Trì há chỉ là lõi kiến, tấc khói hay sao! Xin ông hãy suy nghĩ kĩ". Dĩ Mông lấy lời đó nói với Thanh, Diên, bảo phải phòng bị. Thanh, Diên nói rằng: "Kẻ kia vì gặp nạn mà đến cầu cứu ta, ta nên có lòng thành thương xót chứ nay lại tỏ ý nghi ngờ, chẳng là không nên sao?" Dĩ Mông giận dữ bèn dẫn quân về. Thanh, Diên nói với nhau rằng: "Lũ ta đã trái ý Phụ quốc, tất có hậu hoạn, chi bằng hãy đi đánh Bố Trì để làm kế tự toàn". Mưu đó tiết lộ ra, bị Bố Trì biết. Bố Trì sợ hãi bèn bảo với quân lính rằng: "Lũ ta gấp nạn mà phải đến cầu cứu đại quốc, nó đã không có tình nghĩa thương xót láng giềng, lại toan bắt tù ta, thật đau đớn biết chừng nào!" Nhân rình lúc sơ hở để dụ Thanh, Diên; Thanh, Diên sai người Nghệ An buộc thuyền vào thuyền "bị lan" của Chiêm Thành để coi giữ. Ban đêm người Chiêm Thành đem những bó đuốc tre có để gậy nhọn giấu ở trong thuyền. Một đêm, quân canh gác sơ hãi trở dậy, không biết làm thế nào, đều nhảy xuống nước, bị Chiêm

Thành giết và bị chết đuối đến hơn hai trăm người. Quân của Thanh, Diên tan vỡ, còn Bố Trì thống suất bộ chung trốn về nước nó.

Tháng 9, người Đại Hoàng là Phí Lang làm phản. Vốn trước người Đại Hoàng xây cửa Đại Thành, nghe thấy ấp Lâm, ấp Đà mỗ đã làm phản bèn đem nhau trốn về mà làm phản⁽⁷²⁾.

Thượng tướng quân Nguyễn Bảo Lương, Lại bộ thượng thư Từ Anh Nhĩ tâu với vua đàm hặc: "Dĩ Mông là một nước hại dân, thật là quá lăm". Vua xuống chiếu giáng Dĩ Mông làm Đại liêu ban. Xưa Bảo Lương xây gác Thánh Nhật chậm không đúng hạn, Dĩ Mông giận sai lấy roi đánh Bảo Lương. Bảo Lương giả vờ đau lăm không thể trở dậy được, Dĩ Mông quát mắng bắt trở dậy. Bảo Lương nói: "Đau thế này làm sao dậy được", trong lòng chất chứa oán giận⁽⁷³⁾.

Ngày Ất Mùi, vua lấy Chỉ hâu phụng ngự là Trần Hình⁽⁷⁴⁾ làm Nguyên soái đem quân đi đánh dẹp Đại Hoàng, cũng sai Lại bộ Thượng thư Từ Anh Nhĩ đem phủ bình Thanh Hóa tới dẹp.

Ngày Giáp Dần, Anh Nhĩ đến cửa sông Lộ Bái⁽⁷⁵⁾, Trần Hình gặp Phí Lang, hai bên giao chiến, Anh Nhĩ đến cứu viện đều bại và bị Phí Lang giết chết.

Năm Giáp Tí, hiệu Thiên Tư Bảo Hựu năm thứ 3 (1204).

Vua sai Phục quốc Thái bảo Đỗ Kính Tu⁽⁷⁶⁾ đi dẹp Đại Hoàng. Kính Tu nhát sợ không dám tiến vào sâu, bèn đóng đồn ở vùng Việt chia quân tiến đánh các ngả, còn Kính Tu chỉ lảng vảng ở giữa Chương Sơn, An Lão⁽⁷⁷⁾ mà thôi, lại dâng thư nói rằng nay đang giữa mùa hè nắng nôi, nóng nực, quân mỏi lương hết. Vua bèn vời về triều.

Tháng 5, vua sai quan Nội hầu là Đỗ Anh Doãn đi dẹp Đại Hoàng, cũng không thắng, phải lui về.

Rồng vàng hiện ở gác Thánh Nhật. Tháng 8, lại hiện ra ở điện Thánh Thọ, bay vòng quanh cửa Ngự Tẩm, để lại vết móng rồng ở chỗ ngự tọa tại điện Thiên Thụy đến hơn một trăm nơi, lại hiện ra ở hậu cung ba lần, đem cung nữ là Lê nương đặt lên nóc điện.

Tháng 10, vua sai Dī Mōng đem binh lính các đạo đắp lũy đường Bà Câu trở về phía bắc, dọc theo cửa Lộ Giang đến trại Văn Lôi, để phòng ngự người Đại Hoàng.

Bão.

Năm Ất Sửu, hiệu Thiên Tư Bảo Hựu năm thứ 5 (1205).

Trước đây, Dī Mōng đắp lũy xong, làm vài chục chiếc lâu thuyền, sai những tay bắn cung giỏi ở Phú Lương⁽⁷⁸⁾ ở trên thuyền ấy, lấy dây dài buộc ở đằng sau thuyền, rồi hạ lệnh rằng: "Giặc tới thì chèo thuyền qua sông mà bắn, nếu bất lợi thì kéo thuyền về". Rồi Dī Mōng bị triệu về kinh, người Đại Hoàng đem đảng chúng ra đóng ở bên bờ bắc. Quân lính làm như lời Dī Mōng đã dặn. Người Đại Hoàng đứng trên bờ hò reo. Lính kéo thuyền thấy thế giặc rất thịnh, ai nấy đều sợ hãi bỏ dây mà chạy. Thuyền đạt vào bờ bên phía giặc, những tay bắn cung giỏi đều bị giết hết. Quan quân tan vỡ. Bọn Phí Lang cậy rằng đã thắng, bèn thống suất bọn Quan Sản thuộc man lão Chí Thổ đi đánh chiếm được một dải hương thôn, đốt hành cung ở Ứng Phong⁽⁷⁹⁾ và các kho thóc, nhà cửa của các bộ lạc cháy gần hết. Sau đến Nghiễn động bọn Phí Lang bị người động đó đón đánh, phá được.

Mùa thu, tháng 8, vua sai chức Thị vệ đô hỏa đầu là Nguyễn Vị tới chiêu dụ người Đại Hoàng. Vị đến nơi, Phí Lang cùng hơn 170 hào trưởng của nó ra hàng.

Tháng 9, ngày Nhâm Thìn, cải nguyên là Trị Bình Long Ứng năm đầu (1205). Tháng đó, núi Lãm Sơn (Quế Dương, Bắc Ninh) bị lở.

Rồng vàng hiện ở điện Thắng Thọ.

Điện Thiên Thụy làm xong, vua ban yến cho quần thần ba ngày để mừng điện đã hoàn thành. Vua rất ham của cải lợi lộc, lấy việc bán quan buôn ngục làm chính sự. Hai người nào mà tranh nhau ruộng đất, sản vật, hễ một người đem dâng nạp rồi thì vua chẳng hỏi tình lí phải trái thế nào đều tịch thu sung công cả; vì thế mà kho đun của nhà nước của cải chất như núi, còn bách tính thì kêu ca, oán thán. Giặc cướp nổi lên như ong.

Năm Bính Dần, hiệu Trị Bình Long Ứng năm thứ 2 (1206).

Mùa xuân, tháng giêng, vua ngự gác Kính Thiên xem ném phi đoàn⁽⁸⁰⁾.

Tháng 2, ngày Nhâm Tí, mồng một, có nhật thực.

Tháng 3, cung Phụng Thiên bị cháy.

Mùa hạ, tháng 5, xây chùa Thánh Huân.

Mùa đông, tháng 10, sửa chữa chùa Chân Giáo.

Năm đó, trong nước đã loạn lạc, mà vua thích đi rong chơi. Đường sá bị ngang trở, không đi đâu được, vua bèn sai làm hành cung Ứng Phong, Hải Thanh ở chỗ đầm Ứng Minh, hàng ngày đem bọn cận thần, cung nữ đi chơi bời làm vui. Lại lấy thuyền to làm thuyền ngự, lấy các thuyền bé chia làm hai đội, sai bọn cung nữ, phuơng tuồng chèo thuyền, vua dẫn bọn tả hữu bắt chước nghi vệ như khi vua ngự đi chơi đâu vậy. Lại lấy sáp ong bọc những tấm lụa và các thứ hải vật thả xuống ao rồi sai người lội xuống mò lên giả làm đồ vật dưới Long Cung

đem dâng. Quần thần thấy vua rong chơi vô độ đều sợ hãi không dám nói. Có tên phuơng tuồng là Vũ Cao nói dối Thượng phẩm phụng ngự là Trịnh Ninh rằng: "Có hôm Cao qua chơi trên bờ ao, thấy một người lạ cầm tay dắt đi vòng bờ ao, đến dưới gốc cây muỗm, bỗng người đó dẫn Cao đi xuống nước. Cao sợ chết đuối không dám tiến. Một lát nước ao bỗng tự rẽ ra. Cao đi xuống, đến một nơi, thấy cung điện nguy nga, thị vệ nghiêm chỉnh. Cao hỏi đó là chỗ ai ở, người đó bảo rằng: "Đó là chỗ ta ở để cai quản ao này". Người đó bèn sai dọn mâm cỗ, cùng Cao uống rượu. Rượu rồi, Cao tạ ơn xin về. Người đó đưa tặng cau, tiễn ra đến gốc cây muỗm, bỗng không thấy người đó đâu nữa, mà cau cầm ở trong tay đã hóa ra đá, Cao mới biết trong ao có thần". Ninh lấy làm kinh dị, bèn tâu với vua. Vua tuy nghe nói thế nhưng không sợ hãi gì cả, sai lấy sắt đẽ yểm thần.

Đến những tháng đông, nước ao khô cạn. Vua bảo tả hữu rằng: "Ai có thể làm cho nước sông dâng đầy ao được thì ta sẽ hậu thưởng". Có tên nịnh thần là Trần Túc trả lời: "Thần có thể làm được". Vua bằng lòng, sai làm phép thuật của y nhưng không ứng nghiệm.

Một hôm, vua ngự chơi ở ao đó, nghe thấy ở ngoài thành có kẻ bị ăn cướp hô hoán lên, thế mà vua vẫn ham mê chơi bời, giả vờ như không nghe thấy.

Vua tính sợ sấm, mỗi khi sấm động thì sợ hãi. Có tên cận thần là Nguyễn Dư nói rằng có phép giáng sấm. Gặp khi có tiếng sấm nổ, vua sai Dư giáng sấm. Dư ngẩng mặt lên trời đọc chú. Tiếng sấm càng lớn. Vua vặn hỏi việc đó, Dư nói rằng: "Thần răn nó đã lâu, nào ngờ nó còn cường bạo như thế đó!"

Năm Đinh Mão, hiệu Tri Bình Long Ứng năm thứ 3 (1207).

Người Đại Hoàng là Phí Lang lại làm phản, đánh ấp Tạp Tự.

Tháng 3, giặc ở châu Quốc Oai là Đoàn Khả Liệt, Vương Mân làm phản⁽⁸¹⁾.

Mùa hạ, tháng 4, Đàm Dĩ Mông lại làm Phụ chính.

Mùa thu, tháng 8, Đoàn Thượng, Đoàn Chủ làm phản⁽⁸²⁾.

Vua sai đem nhiều binh lính đi đánh chúng: Đàm Dĩ Mông đem đạo Đại Thông, Bảo Trinh hầu đem đạo Nam Sách, Thượng Phẩm phụng ngự Phạm Bỉnh Di đem đạo Khả Liễu, Chi hậu hỏa đầu Trần Hình đem đạo Phù Đái định gắp nhau cùng đánh Thượng⁽⁸⁴⁾. Thượng ngầm sai người đến đút lót cho Thượng phẩm phụng ngự Phạm Du, xin đem đảng chúng theo Du. Du vì Thượng mà cố xin với vua. Vua sai người đi triệu bọn Dĩ Mông bảo đem quân về, Thượng bèn thoát được. Từ đó Dĩ Mông, Bỉnh Di có hiềm khích với Du.

Năm đó, vua thấy giặc cướp nổi lên như ong, bèn hối lại lỗi xưa, nhân đó hạ chiếu rằng: "Trẫm còn bé mà phải gánh vác việc lớn, ở tận nơi cứu trùng, không biết cảnh khó khăn của dân chúng, nghe lời bọn tiểu nhân mà gây nên oán với kẻ dưới. Dân đã oán thán thì trẫm còn dựa vào ai? Nay trẫm sẽ sửa lỗi, cùng dân đổi mới. Ai có ruộng đất sản nghiệp bị sung công sẽ được hoàn lại".

Năm Mậu Thân, hiệu Tri Bình Long Ứng năm thứ 4 (1208)⁽⁸³⁾.

Đói to. Những người bị chết đói nằm chồng chất lên nhau.

Mùa đông, tháng 10, lụt.

Tháng chạp, người Lộc Châu nhà Tống là Vi Trí Cương đánh phá Lạng Châu.

Vua lấy Phạm Du coi việc quân ở châu Nghệ An. Du bẩm với vua rằng: "Nay thiên hạ rối loạn, bọn gian tặc nổi dậy khắp nơi, hoặc có kẻ ghen ghét với thần mà làm loạn, thì đâu thần còn không giữ nổi, huống chi là ân đức của bệ hạ! Xin bệ hạ để tâm một chút, cho phép thần được tuyển bọn trai tráng để tự đề phòng, ngõ hầu khỏi lo tai vạ". Vua bàng lòng. Do đó Du bèn chiêu tập bọn vong mệnh, tụ tập bọn giặc cướp gọi là hậu nhân (người đi do thám tình hình) ngang nhiên cướp bóc, không sợ hãi gì cả. Giặc cướp vì thế mà nổi dậy như ong. Người Quốc Oai cũng đem đồ đàng đến đóng đồn ở Tây Kết⁽⁸⁵⁾, người trại Văn Lôi cũng đóng đồn ở sông Đà Mục⁽⁸⁶⁾. Từ đó, đường đất bị cắt đứt, thuyền bè không đi lại được. Vua sai Thượng phẩm phụng ngự Phạm Bỉnh Di đem người Đằng Châu⁽⁸⁷⁾ ra phòng ngự bọn chúng. Du lại về hương Cổ Miệt⁽⁸⁸⁾ cùng người Hồng là bọn Thượng, Chủ họp nhau đánh Đằng Châu. Người Đằng Châu xin Bỉnh Di đánh Du, không được phải trở về.

Năm Kỷ Tị, hiệu Tri Bình Long Ứng năm thứ 5 (1209).

Mùa xuân, tháng giêng, Bỉnh Di lại đem người Đằng, người Khoái đi đánh Du. Bỉnh Di bị thua luôn, giận dữ chém những kẻ bỏ chạy để tuyên bố mệnh lệnh. Ngày khác lại ra đánh, thắng được. Du chạy ra đất Hồng. Bỉnh Di tịch biên gia sản của Du rồi đốt hết. Du và Bỉnh Di càng thêm oán ghét nhau.

Người Động Trư là Nguyễn Phá Lan đem bộ hạ ban đêm ra ăn trộm tài vật của phủ quan Đội Xá⁽⁸⁹⁾.

Vi Trí Cương bên Tống lại sang đánh Lạng Châu.

Giờ Tuất (19g-21g) ban đêm, mặt trời xuất hiện.

Tháng 3, mặt trời bỗng nhiên tối đi, một lát lại xuất hiện.

Ngày Đinh Mùi, Bính Di lại đánh bọn người Hồng là Thượng, Chủ ở Vệ kiêu (cầu Vệ). Người Hồng tan vỡ. Chủ bị Hăm ở trong bùn, bị Hà Văn Lôi đâm chết.

Vua sai Chi hậu phụng ngự Trần Hình triệu Du về kinh sư⁽⁹⁰⁾.

Mùa thu, tháng 7, Bính Di đến kinh sư, toan vào triều phụng mệnh, có người ngăn lại nói rằng: "Vua đã nghe lời Du trước, giận ông chưa nguôi đâu". Bính Di nói rằng: "Ta thờ vua hết lòng mà lại bị người ta nói dèm sao? Huống chi có mệnh vua, ta trốn đâu được?" Bèn vào. Vua sai bắt Bính Di và con là Phụ, giam ở Thủy Viện, toan làm tội. Tướng của Bính Di là bọn Quách Bốc nghe thấy việc đó liền đem binh lính hò reo xông vào triều. Đến cửa Đại Thành thì bị người coi cửa chống lại, bọn Bốc phat ngang cánh cửa xông vào. Vua thấy việc gấp, vội vòi ngay Bính Di vào bệ đá mát ở thềm Kim Tinh. Một chốc Du cùng em là bọn Kính đều từ dinh cung đi ra, lấy giáo ở cung cấm giết Bính Di và con là Phụ. Bọn Bốc nghe tin Bính Di đã chết, bèn sai quân sĩ đột nhập xứ bệ đá mát, lấy xe cân xa của vua ngự rước thây của Bính Di, lấy chiếu ngự bọc thây của Phụ, theo cửa Việt Thành mà ra bến Triều Đông⁽⁹¹⁾, rồi lại vào cung Vạn Diên rước vương tử Thân và vương tử Sảm về Hải Ấp. Ngày Bính Dần, đức Nguyên tổ ta (tức Trần Lý) thống suất thủy quân đến kinh thành rước vương tử Sảm và mẹ là bà nguyên phi Đàm thị và hai người em gái cùng mẹ, đưa về ở nhà Đàm thị tại Hải Ấp. Đoạn rước vương tử Thâm lên ngôi ở tại nhà đó⁽⁹²⁾. Lúc bấy giờ, gia thần của Sảm là Lưu Thiệu nói với đức Nguyên tổ và người Giao Hào là Phạm Ngu rằng: "Thâm tuy lớn nhưng là con thứ, Sảm tuy bé

nhưng là con cả (đích tử), xin hai ông lo liệu". Đức Nguyên tổ bèn cùng Ngu rước Sảm về Mang Nhân lên ngôi, xưng là Thắng Vương, giáng Thầm làm vương. Ít lâu sau Sảm lại về Hải Ấp, ở nhà công quán thôn Lưu Gia, lấy con gái thứ hai (trọng nữ) của đức Nguyên tổ ta làm nguyên phi, lấy Đàm Dī Mông làm Thái úy, Nguyễn Chính Lại làm Tham tri chính sự, Nguyên tổ (Trần Lý) làm Minh sự, Ngu làm Thượng phẩm phụng ngự, Tô Trung Tự⁽⁹³⁾ là Điện tiền chỉ huy sứ, ngoài ra mỗi người đều có phân biệt⁽⁹⁴⁾.

Vua sai Du đi Hồng Lộ huấn luyện quân lính định đánh người Thuận Lưu⁽⁹⁵⁾. Gặp khi người Hồng Lộ⁽⁹⁶⁾ lại đón, đúng hẹn nhưng còn cùng công chúa Thiên Cực⁽⁹⁷⁾ tư thông, không biết là đã quá hẹn nên lỡ hẹn với người Hồng Lộ. Du bèn lên thuyền, theo đường sông mà đi, đến bến Cổ Châu, lên bộ đi tới xã A Cảo ở Ma Lăng bị người Bắc Giang là Nguyễn Nậu, Nguyễn Nãi bắt đưa về cho vương tử Sảm giết đi.

Mùa thu, tháng tám, Thuận Lưu, Khoái⁽⁹⁸⁾ vì việc Bỉnh Di chết, mà đem thủy quân đến đánh kinh sư. Tiền quân đỗ ở Đông Bộ (có lẽ là Đông Bộ đâu) theo cửa nách bên trái vào thẳng cấm thành cướp lấy các bảo vật. Đại quân đỗ cở bến Thiên Hà toan theo cửa Thiên Thu mà vào, đến quán Vũ Sư bị liệt hầu Cao Kha nấp ở Chẩm Vi bắn; một tên lính trúng vào vú, Kha vỗ tay reo cười, sĩ tốt chạy tháo lui về thuyền. Người giữ thuyền ngờ là có quan quân đến đánh, đều chèo thuyền ra xa bờ, gặp gió bắc thổi mạnh, thuyền bè bị trôi dạt đi cả. Hai quân nghe thấy thuyền bè đã bị mất đều tan chạy. Người kinh thành đuổi giết chết được hơn 300 người⁽⁹⁹⁾.

Năm Canh Ngọ, hiệu Tri Bình Long Ứng năm thứ 6 (1210).

Mùa xuân, tháng giêng, ở chùa Thắng Nghiêm đất bị nứt xe ra.

Tô Trung Tự thấy nhận riêng tước phong của vương tử Sảm thì sợ tội đến mình, bèn đem binh đánh người Khoái⁽¹⁰⁰⁾, nhân đó đến Hải Ấp bắt bọn vương tử Sảm về kinh sư. Ngày Đinh Mùi, vua sai Thượng phẩm phụng ngự Đỗ Quang đến nhà Trung Tự rước vương tử Sảm. Những người vương tử Sảm cho làm quan đều bỏ trốn⁽¹⁰⁰⁾. Dĩ Mông trốn đến hương An Lãng, nhân cùng bọn thuộc hạ mưu bắt những người được vương tử Sảm phong tước để chuộc tội. Do đó, Dĩ Mông truyền hịch mộ binh các đạo chia làm năm đội để đi đánh bắt bọn đó. Dĩ Mông đem người ở Gia Mưu và người phủ Thanh Hóa đánh hương Tức Mặc⁽¹⁰¹⁾, bị hại, nên các đạo binh nghe thấy thế đều lui về.

Mùa thu, tháng 7, Dĩ Mông đem 28 người nhận tước phong của vương tử dâng vua. Đỗ Anh Doãn⁽¹⁰²⁾ đường đường kể tội Dĩ Mông rằng: "Mày là đại thần của nước, đã đem lòng vô quân, nhận tước phong của giặc, nay lại cùng ngồi với ta! Ta tuy bất tài nhưng còn mặt mũi nào mà nhìn mày nữa". Dĩ Mông thẹn sợ mà lui.

Sao chổi xuất hiện.

Mùa đông, tháng 10, vua mệt⁽¹⁰³⁾, ngày Nhâm Ngọ, vua nằm trên giường bệnh, bỗng thấy hai người mặc áo xanh, cầm trượng đứng cạnh. Vua hỏi người cầm trượng là ai. Tả hữu tâu rằng không thấy ai cả. Đến đó vua mất ở điện Thắng Thọ⁽¹⁰⁴⁾, thọ 37 tuổi, miếu hiệu là Cao Tông, ở ngôi 36 năm, táng ở Thọ Lãng phủ Thiên Đức, cải nguyên bốn lần.

HUỆ TÔNG

Húy là Hạo Sâm, là con thứ ba vua Cao Tông, mẹ là bà nguyễn phi Đàm thị, tháng 10 năm thứ 6 hiệu Trị Bình Long Úng năm thứ 6 (1210) lên ngôi ở trước linh cữu, quần thần dâng tôn hiệu là: Tự thiên, thống ngự, khâm nhân, hoằng hiếu hoàng đế. Vua tôn mẹ là Đàm thị làm Thái hậu, cùng dự việc triều chính. Tháng 11, táng Cao Tông ở điện Sùng Dương. Vua cùng Thái hậu và quần thần đều bỏ tang.

Ngày Kỷ Dậu, viên minh tự Thuận Lưu là Trần Tự Khánh đem quân đến bến Tế Giang⁽¹⁰⁵⁾, xin cậu là Tô Trung Tự cho cùng dự tang lễ vua Cao Tông. Trung Tự có ý nghi ngờ, Tự Khánh bèn đem quân về.

Tháng đó, vua sai người đi đón con gái thứ nhà Trần (tức Trần thị, con gái Trần Lý). Tự Khánh không chịu cho đón⁽¹⁰⁷⁾.

Lấy Thái phó Đỗ Kính Tu làm Thái úy.

Tháng chạp, bọn Chi hậu phụng ngự Đỗ Quảng bắt Kính Tu đưa cho Trung Tự đem dìm ở bến Đại Thông, lấy cớ rằng Kính Tu mưu giết Trung Tự.

Ngày Đinh Tị, Trung Tự nghe tin Quan nội hầu Đỗ Thế Quy cùng Chi hậu phụng ngự Đỗ Quảng, tiểu thị vệ nhân hỏa đầu Phí Lệ mưu sự phế lập, bèn đem quân đến am Hưng Thánh, gặp Quảng, Lệ, toan đánh, nhưng thấy Quảng, Lệ có quân đông bèn giả vờ bàn mưu với họ rằng: "Chúa thượng mới có tang, dân tình chưa định, mỗi người sao chẳng bỏ binh giáp mà vào triều sảnh, cùng mưu hiệp lực để phò vương thất, chẳng là hay sao?". Quảng, Lệ lấy làm phải, bèn ưng theo, gặp lúc đó đã tối nên hẹn đến

sáng mai. Đêm đó, Trung Tự tăng thêm quân sĩ nhiều hơn hôm qua, muốn vây Quảng, Lệ. Ngày mai, Quảng, Lệ y hẹn đến họp trước ở Bí thư các chò Trung Tự đến Tú Đạt định, trước hết sai tì tướng là Đào Phán đem binh từ cửa nách bên phải vào đóng ở Sa trì, Long Trì, sai Nguyễn Tự, Nguyễn Đà La đóng ở cửa Thiên Thu. Lúc bấy giờ Lệ đang ăn cơm, thấy liệt hầu Cao Kha, bảo ngồi ăn, Kha nói: "Việc gấp rồi, ăn làm gì". Lệ hỏi duyên cớ. Kha bảo: "Quân lính của Trung Tự đông gấp bội ngày hôm qua, muốn tính ông đấy!" Lệ bèn quăng đũa đứng dậy, cầm giáo đến Long Môn rình, thấy quân Đào Phán hò reo mà vào. Lệ tiến lên đánh giết được một người rồi lui giữ phía trong cửa. Lại nghe thấy ở cửa Thiên Thu có quân đóng. Lệ bèn theo cửa Việt (có lẽ là cửa Việt Thành) ra cửa Diên Cụ, bị quân Phán đuổi theo. Lệ lấy giáo đánh, lại giết được một người; quân Phán chững lại, Lệ ra đến cửa Thiên Thu bèn thoát được. Phán đem quân đánh Thế Quy. Thế Quy trốn vào dưới linh cữu Cao Tông. Tìm không thấy Thế Quy, Trung Tự bắt viên quan thị canh gác quan tài tên là Thủ hỏi Thế Quy trốn ở đâu. Thủ còn sợ Thế Quy, nên giả vờ đưa tay lên trán mà chỉ chỗ Thế Quy; Trung Tự theo chỗ Thủ chỉ mà vào bèn bắt được Thế Quy, Trung Tự sai đem chém ở chợ Đông, trước tiên chặt hai ống chân, rồi phanh ngực, chặt tay. Thế Quy thân sắc vẫn như thường, đến sau bị mổ bụng mới chết. Ngày hôm đó, Trung Tự bắt Tiểu thị vệ nhân là Đàm Nhập giết ở ngoài cửa Trường Quảng vì Nhập về phe vương tử Thầm; Đỗ Quảng cũng giết kí ban là Vũ Lợi ở ngoài cửa⁽¹⁰⁸⁾.

Ngày Kỷ Mùi, vua lấy Trung Tự làm Chiêu thảo đại sứ, Đàm Dĩ Mông làm Thái úy.

Ngày Tân Mùi, vua xuống chiếu chém Đỗ Anh Doãn, Doãn Đình, Nguyễn Nguyên, Nguyễn Nhân ở Phong Pha.

Cho Dĩ Mông lên tước vương.

Năm Tân Mùi, hiệu Kiến Gia năm đầu (1211).

Mùa xuân, tháng giêng, vua lại sai đón con gái thứ nhà Trần. Tự Khanh không chịu cho đón.

Ngày Ất Sửu, chọn quan văn làm chức Đô hộ phủ sỹ sứ.

Ngày Quý Dậu, vua lại sai đi đón con gái thứ nhà Trần⁽¹⁰⁹⁾. Tự Khanh sai Nội điện trực là Phùng Tá Chu cùng tướng là Phan Lân, Nguyễn Ngạnh đưa con gái thứ hai nhà Trần về kinh sư, gặp Trung Tự và Quảng đánh nhau ở cửa Triều Đông, bèn đỗ thuyền ở bến Đại Thông.

Ngày Kỷ Mão, Trung Tự mượn binh ở Lân, Ngạnh. Quân của Quảng tan vỡ. Tháng nhuận năm đó bắt được bọn Quảng.

Ngày Canh Dần lập con gái thứ hai nhà Trần làm nguyên phi⁽¹¹⁰⁾.

Ngày Tân Sửu, vua cùng Thái hậu ngự ở cửa Cảnh Diên nghe xử án Đỗ Quảng. Bọn Quảng bảy người đều bị chém.

Tháng 3, vua lấy Chiêu thảo đại sứ, quan nội hầu Tô Trung Tự làm Thái úy.

Mùa hạ, tháng 4, an táng vua Cao Tông.

Thiên tướng⁽¹¹¹⁾ của Nguyễn Tự là Nguyễn Thủ nói với Trung Tự rằng: "Tự định giết con rể ông là Nguyễn Ma La⁽¹¹²⁾ rồi làm phản đấy". Trung Tự giận, đoạt hết binh quyền của Tự. Tự sợ, chạy lên Quốc Oai.

Tháng 6, Trung Tự đang đêm sang phủ đệ Gia Lâm cùng công chúa Thiên Cực tư thông, bị chồng công chúa là Quan nội hầu Vương Thượng giết. Lúc bấy giờ Tự nghe

tin Trung Tự đã chết, bèn về kinh sư, ban đêm đem đồ đảng ăn trộm báu vật của vua. Vua giận dữ, xuống chiếu bắt Tự ngay lập tức. Tự trốn đến sơn lão ở Khô Sách⁽¹¹³⁾. Được vài tháng, lương ăn, áo mặc thiểu thốn, Tự định theo về với Tự Khánh. Đến ấp Than, phụ lão ở trong ấp đứng chật đường xin Tự ở lại, nói rằng: "Đất này khốn khổ vì sơn lão đã lâu vậy! Nếu tôn ông có thể lưu lại đây ít lâu thì một dải ấp này được sống vẹn toàn cả, dân sê nhờ ơn ông lắm". Tự bèn quyết ý ở lại đây, họp tất cả người trong ấp lại, mổ trâu, uống máu ăn thè, dụ bảo lợi hại, mọi người đều vâng theo. Tự thấy đã lấy được lòng dân, bèn đem binh đánh phá sơn lão, chém đầu bọn chúng mà về; lại làm mẩy chục người rơm, mỗi người cầm một cây đuốc, ban đêm đem đặt ở các sách⁽¹¹⁴⁾ của bọn sơn lão, sai người coi giữ, dặn rằng: "Các ngươi thấy nhà cửa sơn lão bốc cháy thì lập tức đốt các đuốc rồi hò reo ầm lên". Đến nửa đêm, Tự sai Nguyễn Cục đốt nhà của sơn lão. Người canh giữ các người rơm thấy lửa cháy cũng đốt đuốc và hò reo. Sơn lão kinh sợ, hoảng hốt, toan cự chiến, nghi rằng đảng trước đảng sau đều có binh lính đông nên không dám ra, đều hướng về phía trước sách mà bắn. Lại sợ Tự đem binh đến, bèn hàng. Từ đó, một dải quận huyện đều thuộc về Tự.

Nguyễn Ma La thấy Trung Tự đã chết, đến nói với đức Thái Tổ ta⁽¹¹⁵⁾ xin tiến binh đi võ yên các ấp Khoái. Ma La cùng vợ là Tô thị lên thuyền định đến Thuận Lưu⁽¹¹⁶⁾, giữa đường gặp tướng của Trung Tự là Nguyễn Trinh, bị Trinh giết chết, cướp lấy Tô thị mà về. Tô thị sai người báo với đức Thái Tổ. Thái Tổ giận Trinh là kẻ phi nghĩa bèn mưu tính Trinh đi. Tự Khánh táng Trung Tự ở hương Hoạch.

Thái Tổ đến Hải Ấp, sai người triệu Trinh. Trinh không đến, bèn sai Tô thị dụ nó rồi giết đi.

Người Hồng đánh ải Hoàng Điểm. Tự Khanh sai Lại Linh đem binh cùng tướng Khoái là Nguyễn Đường ra chống cự. Đường bị người giữ ải bắt đưa về Hồng. Tự Khanh giận dữ, phá đê cho nước sông chảy tràn vào các ấp rồi vây.

Người Khoái thất vong, quy phụ về Hồng. (Đoàn) Thượng và Ma Lôi bèn nói gièm Tự Khanh với vua rằng: "Tự Khanh sắp đem binh về kinh sư toan mưu việc cài lập". Vua giận dữ, mùa thu, tháng 7, hạ chiếu cho binh lính các đạo đi dẹp Tự Khanh, giáng nguyễn phi Trần thị làm ngự nữ⁽¹¹⁷⁾.

Người Hồng là Đoàn Thượng, Đoàn Ma Lôi đem binh về kinh. Vua xuống chiếu cho Thượng lên tước hầu.

Thái phó Hộ Dực bị bãi. Vua xuống chiếu cho Đàm Dĩ Mông lại được dự triều chính.

Tự Khanh đem binh đánh Đinh Cảm là người của Ma Lôi, đánh bại được nó rồi về.

Mùa đông, tháng 10, Tự Khanh lại đánh áp đó, trước tiên đánh Đội Sơn (Duy Tiên, Hà Nam), giết và bắt được rất nhiều người. Cảm chạy vào sơn lão.

Người Hồng đánh bọn Phạm Vũ ở Nam Sách, hàng được chúng, sai tướng là Đoàn Trì Lỗi giữ ở đó. Trì Lỗi không thể chiêu tập được binh chủng, bị Vũ đánh, giết Trì Lỗi ở ấp Nhuế. Người Hồng lại đem binh qua sông đánh Nam Sách⁽¹¹⁸⁾. Người Nam Sách trốn vào núi Kỳ Đặc⁽¹¹⁹⁾. Vũ thắt cổ chết. Người Nam Sách sai người cầu cứu Tự Khanh. Tự Khanh sai tướng là Đinh Khôi đem binh đánh Hồng, người Hồng thua chạy, lại đi kinh lược Lạng Châu đến núi Tam Trì, được hết đất đó.

Tháng 12, Tự Khánh đại phát binh lính đến bến Tế Giang.

Thái hậu nghe tin quân lính đến ngờ rằng có ý định phế lập. Tự Khánh bèn cắt tóc, thề trời, lại sai công chúa Thiên Trinh tâu rằng mình không có ý gì khác cả. Thái hậu cũng không tin. Đến đêm Thái hậu sai bắt Nhân Quốc vương và hai con trai thứ sáu, thứ bảy của ông đem dìm ở giếng nhà ngự đường để dứt cái mầm cài lập, rồi lại sai vớt các thây để ở ngoài cửa cung Lâm Quang. Thị thần đều sợ Thái hậu, không dám nhìn, duy có tiểu quan là Trịnh Đạo khóc rất ai oán, rằng: "Tiên quân đi đâu mà khiến cho ba con như thế ư". Khi Cao Tông mới mất, trẻ con có câu hát rằng:

Cao Tông táng vị tất
Tam thi tích vi nhất⁽¹²⁰⁾

Nghĩa là:

*Tang Cao Tông chưa đoạn
Ba thây đã chất lên.*

Năm Nhâm Thân, hiệu Kiến Gia năm thứ 2 (1212).

Mùa xuân, tháng giêng, vua và Thái hậu ngự ra bãi Lãnh Kinh⁽¹²¹⁾, bách quan tề tựu ở bãi đó rước xa giá về cung.

Viên quan Minh tự ở Thuận Lưu là Trần Tự Khánh cùng Nguyên Tự, họp nhau ở bến Triều Đông, thề làm bạn sống chết có nhau, tận trung báo quốc, cùng bình họa loạn, bèn chia hai bờ sông lớn, mỗi người thống suất một bên, từ Thượng Khối đến Na Ngạn, các hương ấp theo đường sông Bắc Giang và đường bộ thì thuộc về Tự Khánh; từ Kinh Ngạn đến Ô Diên thuộc về Tự, hẹn đến tháng 3, họp nhau đánh người Hồng⁽¹²²⁾.

Ngày Canh Tuất, vua cho Tự Khanh lên tước hầu, tên hiệu là Chương Thành⁽¹²³⁾. Lấy em Thái hậu là Đàm Kinh Bang được dự triều chính.

Tự Khanh về bến Tế Giang (Văn Giang, Hưng Yên).

Đinh Khôi đánh Lạng Châu, hàng được, cướp lấy tài vật của nhà công chúa Thiên Cực mà đi.

Tháng 2, Tự đánh người Cát Lợi⁽¹²⁴⁾ là Ngô Thủởng Vu và Vũ Cao, bị trúng tên bèn về ở ngõ Tây Dương⁽¹²⁵⁾. Hơn một tuần sau, nhỡ giao hợp với đàn bà, khí độc lại phát ra nên chết.

Vua sai người đi vỗ về binh chủng của Tự, bị phó tướng của Tự là Nguyễn Cuộc giết đi. Vua giận lắm, tự làm tướng đi dẹp Cục ở ngoài thành Tây Dương⁽¹²⁶⁾. Đến ngõ Phổ quan quân đại bại, để mất thanh bảo kiếm vua thường đeo. Vua quay ngựa về, đến ngõ Giao Tác thì thoát được.

Vua và Thái hậu ngự ra nhà Đại liêu ban Đỗ Thủởng ở Đông Ngạn⁽¹²⁷⁾ định đi Lạng Châu. Tự Khanh nghe tin đó bèn dẫn quân đến kinh sư, sai tướng là bọn Lại Linh, Phan Lan đem binh đến nhà Thủởng đón xa giá về cung. Vua sợ hãi, nghĩ ngại, đêm đó đi Lạng Châu. Bọn Linh, Lan nắm lấy cương ngựa, khấu đầu xin ở lại, vua bèn thôi. Ngày hôm sau, Chương Thành hầu Trần Tự Khanh đến bến Đông Ngạn đón vua, vua quay về, đỗ giá ở bến Từ Điệu. Tự Khanh sai người quét dọn cung Thánh Nghị, xa giá vào ở cung đó. Vua và Thái hậu tới trước bàn thờ Phật, thề rằng: "Trẫm là người đức bạc, thiện nối cơ đồ quý báu, đến nỗi gặp loạn lì, gần sụp đổ mất cơ nghiệp của người xưa, để cho cung giá phải nhiều lần dời đổi. Nay trẫm muốn thoái lui nhường ngôi trời cho người hiền đức". Nói

đoạn vua cầm dao định cắt tóc (để đi tu). Tự Khanh và quần thần đều khóc lóc, vua mới thôi.

Ngày Canh Ngọ, xa giá về cung.

Chương Thành hầu Tự Khanh đến Hạc Kiều. Ngày hôm đó, vua truyền cho văn võ bá quan đều phải nghe mệnh lệnh của Chương Thành hầu.

Mùa hạ, tháng tư, Tự Khanh đánh người Hồng ở ấp Trì.

Mùa đông, tháng chạp, bọn Đàm Kinh Bang đem tội trạng của Nội minh tự Doãn Tín Dực nói với Tự Khanh. Tự Khanh giận dữ, phát binh đến Long Thành sai Điện tiền Chỉ huy sứ Nguyễn Ngạnh đem các quan chức vào cả trong cấm thành, hé lén lên rằng: "Tín Dực a dua thượng ý, làm rối loạn kỉ cương trong nước, ra vào chốn thâm cung, không rõ rành danh phận. Thần xin trừ bỏ nó đi, chớ để làm ô bẩn". Tín Dực sợ lắm, bèn trốn ở trên Hương Các. Ngạnh đột nhập vào bắt, giao cho Tự Khanh, trói bằng dây thép năm vòng đưa đến nhà công quán ở Mỹ Lộc⁽¹²⁸⁾.

Năm Quý Dậu, hiệu Kiến Gia năm thứ 3 (1213)⁽¹²⁹⁾.

Mùa xuân, tháng giêng, Thái hậu ngầm sai tên Tiểu thị vệ hỏa đầu Vương Thường với bọn tướng ở đạo Phù Lạc là Phan Thế, ở đạo Bắc Giang là Ngô Nãi hẹn đến ngày Giáp Dần tháng ấy cùng phát binh đánh Tự Khanh. Ngày Giáp Dần, bọn Thường, Thế tiến đánh quân Tự Khanh ở ngoài cửa Đại Hưng, định nhân đó sẽ vào hậu cung bắt mẹ Tự Khanh là Tô thị. Phạm thị biết mưu đó bèn ngầm đem Tô thị đi qua thành, lén thuyền chạy trốn. Lúc bấy giờ quân lính không đề phòng, thấy Nãi đến đều tan chạy. Tự Khanh ở bến Đại Thông, không hay biết việc đó.

Ngày Tân Dậu, Tự Khánh dẫn quân vào trong cấm thành, đốt cầu Ngoạn Thiêm, đem quân trở về bến Đại Thông.

Tự Khánh sai người đi Bắc Giang triệu viên tướng Nguyễn Nộn. Nộn đến, bị trói bằng dây thép năm vòng⁽¹³⁰⁾.

Ngày Nhâm Tuất, vua sai vương tước Thái úy ở dinh Thượng Khối⁽¹³¹⁾ là Dĩ Mông và Hồng hầu Đoàn Thượng đều tới hội. Vua sai Thượng và Dĩ Mông đi đánh Tự Khánh.

Tháng 2, vua đích thân dẫn quân đánh Tự Khánh ở Mẽ Sở⁽¹³²⁾.

Tự Khánh đánh châu Quốc Oai, hàng được.

Tháng 3, vua cùng Thái hậu về cung Thánh Nghi.

Ngày Ất Sửu, Tự Khánh thả Tín Dực về kinh sư, nhân đó đút lót rất hậu cho Tín Dực, nói rằng: "Ông về chuyen này cố khéo nói giúp ta với hai cung (Vua và Thái hậu) để hai cung biết rõ nghĩa vua tôi thủy chung của ta, chớ nên nghe lời bọn tiểu nhân, cho ta được toàn tính mạng". Tín Dực đến kinh, vua hỏi han về Tự Khánh. Tín Dực nói rằng Tự Khánh có lòng thoán nghịch. Vua và Thái hậu lại càng ghét Tự Khánh.

Ngày Canh Ngọ, vua, Thái hậu trở về đại nội.

Mùa hạ, tháng 4, vua sai Dĩ Mông đi Tỉnh Châu, lấy các quân Tam Đái giang để đánh Tự Khánh.

Tháng 5, ngày Đinh Mão, cửa Việt Thành bị động đất.

Tháng 6, điện Chính Nghi bị động đất.

Mùa thu, tháng 7, lấy Tín Dực lại làm Thái phó, tiền tước hầu.

Người Nam Sách là bọn Phạm Di đánh Đinh Khôi phải bỏ chạy.

Tháng 9, Tự Khánh cởi trói cho Nguyễn Nộn. Nộn là người vẻ mặt khôi ngô, kì lạ, độ lượng, tuy sống trong cùm trói mà thần sắc vẫn giữ được tự nhiên, thấy dũng sĩ nhảy múa, cũng mang cả dây thép trói mà nhảy, giỏi hơn dũng sĩ. Tự Khánh trông thấy, lấy làm lạ, bèn lại cho làm tướng, gả con gái củadì mình cho Nộn và cho hai ấp Thần Khê, Cả Lũ⁽¹³³⁾.

Tướng của Tự Khánh là Đinh Khôi làm phản. Tự Khánh bắt giết đi.

Năm Giáp Tuất, hiệu Kiến Gia năm thứ 4 (1214)⁽¹³⁴⁾.

Tháng giêng, Chương Thành hầu Tự Khánh họp binh các đạo thề ở đền Đỗ thái úy ở Đông Phù Liệt⁽¹³⁵⁾, định đánh kinh sư. Tự Khánh chia ra hai đường thủy bộ: Phan Lân, Nguyễn Nộn đem quân ở Quốc Oai, theo đạo Bình Lạc mà đánh bằng đường bộ; Tự Khánh tự lĩnh thủy quân đến Đà Mạc giang (sông Hồng miền Hưng Yên); đức Thái Tổ ta (Trần Thừa) và Tự Khánh đánh bên hữu ngạn sông Lô (sông Hồng). Trần Thủ Đạt (Trần Thủ Độ), Trần Hiến Sâm, Nguyễn Ngạnh đánh bên tả ngạn sông Lô (sông Hồng); Vương Lê, Nguyễn Cải đánh cầu Nối (Phù Lương) ở bến Triều Đông (bến sông Hồng thuộc Hà Nội).

Vua tự làm tướng dẹp Tự Khánh, gặp sương mù đen tối, người chở đò không thấy rõ đường đất. Đến Mẽ Sở gặp quân của Lê, Cải. Chưa giao chiến, Lê, Cải hò reo tiến binh, quan quân tự tan vỡ, quân sĩ đều bỏ thuyền lên bộ mà chạy. Lê, Cải bắt được thuyền rồng.

Đức Thái Tổ ta định tiến công hữu ngạn sông Lô (sông Hồng), đến bến An Diên gặp Đàm Dĩ Mông và An Nhân vương đem các quân ở đạo Bắc Giang tới, liền đem hết quân tinh nhuệ ra đón đánh. Hai quân (của Dĩ Mông và

An Nhân vương) đều bại. Bọn Thủ Độ, Hiến Sâm thừa thắng tiến đến bến Từ Điện, lại thắng được địch. Bọn Lân bèn đến chợ Dừa (Da thị), gặp tướng Hồng là bọn Đoàn Cấm, Vũ Hốt liền đánh, bọn này đều thua chạy, qua cầu Nổi ở bến Triều Đông mà về⁽¹³⁶⁾.

Lúc bấy giờ vua ở đình Trà, nghe tin các quân đều thất bại, rất sợ hãi, sai xe giá vào trong cấm thành rước Thái hậu cùng lên thuyền định đi Lạng Châu. Khi đi qua Đại Thát (tức Thái Thát) ở Thiên Đức (Tử Sơn), Dĩ Mông khóc lóc thảm thiết, ngăn lại nói rằng: "Đường đi Lạng Châu xa xôi, đất nhiều chướng khí, không phải là nơi yên ổn. Nay bệ hạ tị nạn mà đến nơi ấy, khác nào tránh nóng mà lại chạy vào lửa, có ích lợi gì? Xin bệ hạ lưu lại đây ít lâu, sai bọn thần thống suất người Hồng, lại cùng kẻ kia giao chiến, để mưu toan về sau. Vạn nhất có bất lợi, sau đó hãy ngự đi cũng chưa muộn!" Vua nghe lời.

Dĩ Mông với người Hồng không đến, nên chạy đến Hồng. Vua lo lấm, ngày Kỷ Mão ngự đi Lạng Châu. Xe giá đến nhà Nguyễn Thuận ở hương Nhuế Duệ⁽¹³⁷⁾, nghỉ một lát. Đêm đó vua lại ngự đến nhà Trịnh Nông ở hương Đa Cẩm. Nông dâng món ăn, ăn xong vua lại đi, ngủ ở nhà Đào Niên ở động Chu Ma. Tự Khánh ở Hạc Kiều, sai bảo các tướng súy, vỗ về binh lính mới tập hợp ở các đạo. Lại Linh giữ Nghĩa Trụ. Phan Lân giữ Siêu Loại (Thuận Thành, Bắc Ninh), Thủ Độ giữ Lãng Ái⁽¹³⁸⁾, Phạm Ngũ giữ Bần Ái⁽¹³⁹⁾, Nguyễn Nộn giữ Bắc Giang (Bắc Ninh và nam phần Bắc Giang ngày nay).

Lúc bấy giờ Thủ Độ gấp binh của người Hồng là Đoàn Thượng, Đoàn Văn Lôi, Đoàn Khả Nhu, liên đánh chúng, người Hồng thua chạy.

Vua nghe tin Nộn giữ Bắc Giang, bèn sai tướng An Thiết là bọn Thân Trường, Thân Cải⁽¹⁴¹⁾ cự chiến ở cánh đồng Nhuế Duệ⁽¹⁴²⁾, đều bị Nộn giết chết cả.

Vua bèn cùng Thái hậu chạy đến đất Mục, ngụ ở nhà quan Nội hầu Vương Thượng (châu mục Lạng Châu).

Được vài ngày, Tự Khánh bèn cắt tóc, sai người đem dâng vua và nói rõ ý của mình rằng: "Thần thấy bọn tiểu nhân ở cạnh bệ hạ, lấn át người trung lương, bưng tai bịt mắt bệ hạ; dân tình uất ức, không thấu được lên trên. Cho nên, nhân lòng giận dữ của người trong nước, thần khởi binh dẹp lũ đó, cắt trừ gốc họa, để yên lòng dân mà thôi. Đến như phận vua tôi, thần mảy may không dám phạm đến một chút nào. Ngờ đâu, phải gánh lấy tội chuyên quyền đánh dẹp, để khiến cho xe giá phải long đong, tự xét tội của thần, thật đáng vạn lần chết. Xin bệ hạ nguôi cơn giận dữ, quay xe giá về kinh sư để thỏa lòng người mong muốn". Vua không ưng lời.

Tự Khánh lại sai Đàm Kinh Bang đem trăm quan, chuẩn bị xe giá rước vua về kinh. Vua toan nghe lời. Quản thần đều vui mừng. Tín Dực nói với Thái hậu rằng: "Kẻ kia có lòng dạ khác đã lâu, toan bày kế để bắt tù đấy thôi! Sao bảo là đón rước được? Xin bệ hạ nên suy đi nghĩ lại". Thái hậu lấy làm phải. Ngày hôm sau, vua sai xe giá trở về, vào tâu với Thái hậu. Thái hậu nói rằng: "Vua lấy quốc gia làm trọng, không thể không về được. Còn mẹ già thì đi đâu?" Vua biết rằng Thái hậu không có ý trở về, bèn cùng Thái hậu ngự đi Cổ Lộng⁽¹⁴²⁾. Bọn Kinh Bang đều đứng chật đường,vin lấy đầu ngựa, khóc lóc nói rằng: "Kinh sư là nơi dân mong ngóng bỏ đây không về thì định đi đâu?", lại nói rằng: "Thần thấy tấm lòng của Tự Khánh trung

trực không có ý gì khác, bệ hạ còn nghi ngờ gì nữa?" Vua vẻ thất vọng xuống xe nói với quần thần rằng: "Quốc gia chẳng may lúc này gặp nhiều biến cố. Nay Thái hậu lặn lội nơi xa xôi nguy hiểm, trẫm lẽ nào dám bỏ nghĩa sớm hôm thăm hỏi", nói rồi giục xe mà đi. Lúc bấy giờ bọn hộ vệ nhiều người bỏ đi, duy có bọn Nội thị phán thủ Trần Hân 30 người cùng đi. Vua và Thái hậu lên thuyền ngự đến núi Tam Trī (thuộc Lạng Châu) ở tại nhà Hoàng Ngũ. Lâu rồi thấy thủy thổ không hợp, bèn lui đến bến Thang. Đêm đó dỗ xe ở thôn Tượng Nô⁽¹⁴³⁾.

Tháng 2, ngày Tân Mùi, xe giá vào Phượng Sơn⁽¹⁴⁴⁾, được hơn một tuần (hơn 10 ngày) lại trở về Nam Sách (Hải Dương).

Ngày Mậu Thân, Chương Thành hầu Tự Khánh triệu tập các vương và bách quan bàn việc cải lập, bèn sai người đón con vua Anh Tông là Huệ Văn Vương đến Hạc Kiều lập làm vua. Ngày hôm đó bắt bọn Đàm Kinh Bang họ nhà Thái hậu đều trói bằng dây thép đem giam ở Mỹ Lộc (Nam Định).

Ngày Quý Hợi, họp người trong nước thề ở sân Long Trì.

Tháng 3, Huệ Văn Vương lên ngôi ở điện Đại An, cải nguyên là Càn Ninh, hiệu là Nguyên Vương. Ngày hôm đó có mưa to sấm lớn.

Người Hồng là Đoàn Nhuyễn đánh vào núi Đông Cứu⁽¹⁴⁵⁾ ở Bắc Giang. Người Đông Cứu không đề phòng, thấy Nhuyễn đến, đại quân đông đủ, bèn tan vỡ. Nhuyễn vốn hung hăn, được thắng lại càng kiêu, bèn đốt nhà cửa, giết bắt gà chó gần hết. Sau đó, Nhuyễn cởi giáp lên chùa trên núi, đánh chuông làm vui. Lúc bấy giờ người canh giữ các chùa đều kéo chuông. Nguyễn Nộn nghe

tiếng chuông đem binh đón đánh, giết được bọn Nhuyễn. Nộn thừa thắng đuổi theo bọn chúng đến Pháp Kiều, bị người Hồng là Đoàn Nghi mai phục ở dưới cầu, lấy giáo đâm Nộn, qua cả giáp sắt, bị thương ở lưng. Nộn bèn dẫn binh lui. Xưa Nộn thấy Đông Cứu giáp giới với Hồng, sợ người Hồng đánh úp, lại cứu không kịp, bảo trước bọn lính canh rằng: "Nếu thấy người Hồng đến thời ai nấy đều đánh chuông cáo cấp cho Nộn nghe thấy mà lại cứu". Đến bây giờ, Nhuyễn làm lỡ đánh chuông chùa, vì thế mà bị đánh thua.

Mùa hạ, tháng 4, tướng quân Cam Giá là Phan Cụ⁽¹⁴⁶⁾ làm phản. Tự Khánh bắt về giam ở Mỹ Lộc. Tướng quân Cam Giá là Đỗ Bị làm phản. Tự Khánh sai Phan Lân đi bắt, bị thua, lại sai Lại Linh tới cứu, cũng bị thua. Đức Thái Tổ (Trần Thừa) thấy hai quân bị thua bèn tự làm tướng đi đánh, không thắng phải lui về.

Nguyễn Nộn ở Bắc Giang làm phản. Tự Khánh nhân thế cho vợ nó về. Tự Khánh giết Nghĩa Tín vương ở Dao Đàm (có lẽ là Dâm Đàm, tức Hồ Tây), lấy cớ vương cùng Nộn có thông mưu.

Ngày hôm đó, Tự Khánh phát binh cướp lấy vàng bạc hóa vật của kho vua, rồi đón Nguyên vương xuống hành cung Ly Nhân (Hà Nam) sai Lại Linh đốt các cung thất ở kinh đô đến 19 nơi.

Tự Khánh đến bến Đại Thông, đắp lũy ở Nghĩa Trú⁽¹⁴⁷⁾.

Tướng của Tự Khánh là Phan Lân định cử binh hướng ứng với Nộn. Mưu mô bị tiết lộ, Tự Khánh đem chém ở châu Đại Thông.

Tháng 6, Tự Khánh tiến đánh Nộn ở cung Thánh Nghi, đốt cung đó.

Ngày Bính Ngọ, vua cùng Thái hậu từ Nam Sách trở về ngự ở Thái Thất. Ngày hôm đó, cho tướng quân đạo Bắc Giang là Nguyễn Nộn tước hầu.

Ngày Đinh Mùi, đến Đại Nội. Thái hậu mật chiếu cho Tướng quân Phù Lạc là Phan Thế dụ Ô Kim hầu là Nguyễn Bát giết đi, (Thế) đánh Bát bị thương ở má, nhờ có quân sĩ lại cứu nên thoát được.

Mùa thu, tháng 7, ngày Mậu Thìn, vua xuống chiếu đắp lũy từ cửa thành Vạn Xuân đến chợ Cái để phòng ngự Tự Khánh.

Tháng 8, Bắc Giang hầu Nguyễn Nộn đánh Ô Kim hầu Bát ở cầu Tây Dương⁽¹⁴⁸⁾.

Ngày Kỷ Dậu, Tự Khánh sai Đàm Bật dâng vua thổ vật.

Tháng 9, Tự Khánh sai Nguyễn Ngạnh đưa Kinh Bang về kinh sư, nói rõ ý mình không có gì khác. Vua nghe tin Ngạnh đến, càng sợ, bèn đi đến nhà Doãn Bá ở ngõ Phiên Cầm; Ngạnh đi, vua mới trở về cung.

Ngày Nhâm Dần, thi con em tăng quan.

Ngày Quý Mùi, viên Tả phụ Nguyễn Chính Lại tự tiện lấy khí giới ở Vũ Khố. Vua xuống chiếu bắt, Chính Lại sợ, chạy đi Bắc Giang.

Ngày Đinh Hợi, Tự Khánh dẫn binh xâm phạm cửa khuyết. Vua cùng Thái hậu đem binh hội họp. Ngày hôm ấy Tự Khánh thả quân sĩ cướp tài vật của vua, đốt cả cung thất và nhà cửa của dân kinh thành gần hết.

Ngày Kỷ Mùi, vua cùng Thái hậu về kinh sư, thấy cung thất bị đốt cháy hết, bèn đi ra cầu Thái Hòa ở cạnh đền Chúc Thánh, sai dựng căn nhà tranh để ở.

Năm Ất Hợi, hiệu Kiến Gia năm thứ 5 (1215)⁽¹⁴⁹⁾.

Mùa xuân, tháng giêng, vua xuống chiếu nói rằng: "Trần Tự Khanh nhóm họp hung đảng, cướp nhiều kinh sư, đánh thủy, đánh bộ, làm đau đớn đến tông miếu, xã tắc. Mùa đông năm ngoái, lửa bạo ngược lại càng bốc cháy, nó đốt quân lính, càn rã tham ngược, cướp bóc của cải của ta, đốt phá cung thất của ta, đến như ngõ ngách kinh thành, cũng bị biến thành tro bụi! Trẫm nhân nỗi giận của ức triệu thần dân, nhờ cậy anh linh của nhất tổ lục tông, đem cả sáu quân, thân hành đánh dẹp. Hỡi tướng sĩ! Hãy nghe lời chiếu của trẫm, ai nấy hãy dốc lòng gắng sức, cho xứng với ý trẫm!".

Tự Khanh dẫn quân đến đóng đồn ở Cửu Liên, chia tướng sĩ đến đóng đồn ở Cửu Ông thuộc Cửu Cao⁽¹⁵⁰⁾ để phòng ngự Nguyễn Nộn, lại sai tướng quân Lộ Khoái là Nguyễn Đường, Nguyễn Thủ giữ Địa Dân. Đường, Thủ lại cùng với Nộn thông mưu để đánh Tự Khanh. Tự Khanh lại sai Lại Linh giữ An Diên, Phù Liệt⁽¹⁵¹⁾ tự mình đi đánh Đường, Thủ và Nộn.

Vua sai người đánh An Diên, Phù Liệt, thắng được.

Tháng 2, phong Bắc Giang hầu Nộn tước vương.

Người Nghĩa Trú là Chu Đình đem ấp của nó theo Nộn.

Tháng 3, Tự Khanh đánh hương Khoái, hạ được. Đường cùng con là Thổ ra hàng. Do đó, Tự Khanh sai bọn Đường, Thủ đắp lũy Hoàng, sai An Lị đắp lũy An Giá, Dương Từ đắp lũy Công Chúa. Nộn lại đánh Lị và Đường, Thủ đều thắng được. Tự Khanh nghe tin Đường bị hại, dẫn quân tới cứu, lại sai tướng là Thủ Khanh, Hiến Sâm, Đào Phán đóng đồn ở Lan Kiều đánh tướng của Nộn là Phí Thám, bại được nó.

Tháng 5, Tự Khanh gả em gái là Trần tam nương cho Đường.

Vua nói với quân thần rằng: "Trẫm muốn thoái vị, các khanh thấy thế nào?" Quân thần đều khóc lóc can ngăn. Vua không nghe, bèn cùng Thái hậu dùng dao cạo tóc. Ngày hôm đó, vua từ dinh Thái Hòa ngự đến nhà Đặng Lão ở Trương Canh, hồi giá về nhà Nội kí ban Đỗ An ở ngõ Chỉ Tác tại cầu Tây Dương.

Tự Khánh đánh Đại Hoàng⁽¹⁵²⁾, quân tan vỡ, tướng là Nguyễn Đường bị chết đuối.

Mùa thu, tháng 7, Tự Khánh đốt cung Động Nhân. Vua sai rước thần chủ Linh Nhân Thái hậu (tức Ý Lan) về đền Chúc Thánh.

Mùa đông, tháng 10, vua xét việc án Thượng Lâm viện.

Tháng 11, Tự Khánh gửi trả lại mũ bình thiên.

Tháng chạp, dựng thảo điện ở nhà Đỗ An.

Năm Bính Tí, hiệu Kiến Gia năm thứ 6 (1216).

Mùa xuân, tháng giêng, vua cùng Thái hậu ngự ở thảo điện (điện lợp lá) coi triều, Tự Khánh trả lại kim ỷ (ghế thếp vàng).

Tháng 3, mưa đá. Vua sai người bắt kẻ cướp ở ngõ Cơ Xá⁽¹⁵³⁾, bị tướng Cào⁽¹⁵⁴⁾ là Đỗ Ất đánh. Vua sai triệu Ất đến. Ất không nghe, vua sai Hiển Tín vương Bát dẹp Ất. Ất rút lại vẫn không chịu nghe.

Tháng 5, tướng Cảo là Đỗ Nhuế đánh vua.

Ngày Mậu Ngọ, vua ra trại Ngoài, nhân sai người đến xin quân của Tự Khánh để dẹp Nhuế. Nhuế chạy đến với Nộn.

Ngày Kỷ Tị, đày Liệt hầu Đỗ Nhuế làm Khao giáp.

Ngày Giáp Thìn, vua cùng phu nhân Trần thị ban đêm đi Thuận Lưu theo Tự Khánh. Trời sáng, gặp tướng của

Tự Khánh là Vương Lê đem thuyền lại đón. Lúc bấy giờ Thái hậu và công chúa con vua⁽¹⁵⁵⁾ đều trốn đến Ô Kim⁽¹⁵⁶⁾. Tự Khánh trông thấy vua rất mừng, tướng sĩ đều vui vẻ hò reo. Từ đó, vua cùng Tự Khánh quyết ý đánh bọn Bắc Giang vương Nộn, Hiển Tín vương Bát, người Hồng Đoàn Văn Lôi, Hà Cao ở Quy Hóa.

Ngày Giáp Thân, Thái hậu đến An Xướng. Lúc bấy giờ Nộn, Cao lấy mệnh lệnh của Thái hậu đánh các ấp ở Từ Liêm đều hạ được.

Ngày Canh Tuất, Tự Khánh dựng thảo điện ở Tây Phù Liệt (Thanh Trì, Hà Nội), quy mô phỏng theo đại nội.

Hiển Tín vương Nguyễn Bát hàng.

Vua xuống chiếu cho chức Minh tự Phùng Tá Chu làm Chiêu thảo sứ.

Ngày Giáp Thìn, vua đến Từ Liêm, sai Tự Khánh đánh Nộn.

Vua xuống chiếu đày Nộn làm lính.

Mùa thu, tháng 8, Hiển Tín vương Bát làm phản, đem binh phá ấp Hợp, tướng là Đỗ Tế chạy về Đan Phượng.

Mùa đông, tháng chạp, vua cho đức Thái Tổ ta (Trần Thừa) tước Liệt hầu, Phùng Tá Chu, Lại Linh đều được tước Quan Nội hầu. Lấy Tự Khánh làm Thái úy, khi xuống lễ không phải gọi tên. Con cả đức Thái Tổ (Trần Thừa) là Liễu được tước Quan Nội hầu, con cả Tự Khánh là Hải được tước vương. Lại lấy đức Thái Tổ (Trần Thừa) làm Nội thị phán thủ, mỗi khi có lễ đại yến cho ngồi ở điện Thiên An⁽¹⁵⁸⁾.

Năm Đinh Sửu, hiệu Kiến Gia năm thứ 7 (1217).

Mùa hạ, tháng 4, Thái úy chia chư quân thành sáu

đạo đi dẹp Nộn, Nộn đem binh xuất kì bất ý đánh Phạm Ân. Quân của Ân bị hăm ở cửa đầm Lãnh Kinh, bị Nộn giết hơn năm chục người. Nộn thừa thắng lại đánh ải đạo, gặp nhân Thái úy, giao chiến, quân Nộn tan vỡ.

Vua ngự ở tòa Lương Thạch (đá mát) xét tội Phạm Ân thua trận, truất Ân làm Tiểu thị vệ nhân, đánh 80 trượng.

Tháng trọng hạ (tháng 5), người Hồng là Đoàn Thượng cùng binh chúng ra hàng, vua phong Thượng tước vương.

Thái úy đem binh đánh Chân Na⁽¹⁵⁹⁾ ở Phong Châu, đều hạ được các thành ấp ấy.

Ngày Đinh Mão, các thuộc ấp ở Phong Châu đều ra hàng.

Thái úy lại đem quân đánh Hiển Tín vương Bát, thắng được. Bát chạy lên sách An Lạc⁽¹⁶⁰⁾. Từ đó một dải hương ấp đều bình.

Dựng núi Vạn Tuế có năm ngọn.

Điện Vĩnh Thọ bị cháy.

Tháng mạnh đông (tháng 11), ngày Giáp Dần, ban đêm có động đất.

Vua đem bắt cá ở Đội Sơn (Hà Nam).

Năm Mậu Dần, hiệu Kiến Gia năm thứ 8 (1218).

Tháng trọng xuân (tháng 2), lấy chức Minh tự của sơn lão ở sách Ma Luận là Bạch Lãng làm Liệt hầu.

Tháng mạnh hạ (tháng 5), vua ngự ra châu Cửu Liên xem bắt cá.

Ngày Mậu Dần, vua ngự ra Cựu Kinh⁽¹⁶¹⁾ ăn vải quả.

Vua xuống chiếu rằng các án ngục đã thành, trước hết phải do quan Thẩm hình viện khảo đính, sau mới tâu vua xét.

Ngày Kỷ Mùi, động đất.

Đức Thái Tổ ta (Trần Thừa) lĩnh các đạo binh đi đánh Nộn ở Bắc Giang sai phá lở đê cho nước tràn vào các hương ấp. Lại Linh theo thế nước mà tiến đánh; quân Nộn bị tan vỡ, bắt được vợ con Nộn. Nộn đem hơn một trăm người lui giữ Phù Ninh⁽¹⁶²⁾. Ngày hôm đó, Thái úy đem binh đến trạm Nỏ, ngồi nghỉ, đùa chỉ một cành cây nhỏ, bảo với tả hữu rằng: "Ta sẽ bắn trúng cành đó cho các ngươi xem". Bắn một phát liền trúng, quân sĩ đều sợ phục. Ngồi một lát, trạm đó bị đổ đè lên Thái úy. Binh chúng rất sợ hãi, dỗ gõ ngói để đỡ Thái úy ra, Thái úy không việc gì.

Lấy Quan Nội hầu Lại Linh coi việc chầu Nghệ An. Đức Thái Tổ và Thái úy gả em gái là Trần tam nương cho Hồng hầu Đoàn Văn Lôi. Văn Lôi là người dũng cảm, có mưu lược, được lòng dân nên người Hồng theo rất đông.

Tháng 7, lụt⁽¹⁶³⁾.

Năm Kỷ Mão, hiệu Kiến Gia năm thứ 9 (1219)⁽¹⁶⁴⁾.

Mùa xuân, tháng 2, ngày Bính Thìn, mưa đá.

Tháng Ất Sửu, vua xét việc án ở Đô hộ phủ, giáng Thượng làm viện sĩ sư Nguyễn Tuyên và con là Đặng Phân Thịnh⁽¹⁶⁵⁾ làm Thư gia.

Mùa hạ, tháng 6, lấy Lưu Viêm⁽¹⁶⁶⁾ làm Thượng lâm viện sĩ sư.

Ngày Ất Sửu, vua ngự ra bến Triều Đông ở Cựu kinh xem chư quân đánh Nộn, không thắng.

Phạm Dī mất ở Nam Sách. Xưa, Thái úy sai bọn Vương Lê đem binh đến Nam Sách cùng Dī họp bàn cùng đánh Nộn. Gặp khi Dī bị bệnh nặng, Tự Khánh sai thày thuốc là Thạch Chương sang chữa cho Dī, chưa tới nơi thì Dī mất.

Ngày Ất Tị, Tự Khánh đem lính qua Nam Sách, giữa đường gặp bọn Vương Lê trở về, giận dữ vì bọn này không ở lại, định giết đi. Nhân sai tướng quân Nguyễn Cải, Nguyễn Mộc đem binh đi tắt đến Bình Cảo. Lúc bấy giờ Nộn đã đến chiếm giữ trước ấp này. Cải, Mộc hết sức đánh tranh lại ấp ấy. Quân Nộn tự tan vỡ. Thái úy theo đường bộ đến cầu An Đinh, gặp tướng quân Tự Khiêu nói quân Nộn đã đến động An Đinh. Thái úy sai tiến đánh, không thắng. Thái úy lại đánh Bình Cảo, tướng Nam Sách là Hoàng Cá Tốt, Nguyễn Lợi đều ra hàng. Nam Sách được bình.

Tháng trọng thu (tháng 8), vua ngự ra cửa Trường Quảng xem lễ thu xã (lễ sau tiết lập thu).

Mùa đông, tháng chạp, Nộn bị bệnh⁽¹⁶⁷⁾ nặng. Thái úy đem quân về bến Triều Đông, thì Nộn đã chết. Ngày Canh Ngọ, tướng của Nộn là Phi Thám nộp Thái hậu và công chúa con vua cho Thái úy mà hàng. Đại tướng của Nộn là Nguyễn Doanh trốn vào rừng hiểm Thị hàng, qua năm ngày tự thấy kế đã cùng bèn dâng con danh mã mà hàng. Bắc Giang được bình.

Năm Canh Thìn, hiệu Kiến Gia năm thứ 10 (1220).

Mùa xuân, tháng giêng, lấy Thượng phẩm phụng ngự Trần Báo làm Quan Nội hầu, Trần Hiến Sâm làm Liệt hầu, Nguyễn Tá Thời coi việc Thẩm hình viện.

Tháng quý xuân (tháng 3), mưa đá.

Tháng 3, hậu cung bị động đất.

Mùa hạ, tháng 4, thái úy Tự Khánh cùng đức Thái Tổ phát binh đánh Hà Cao ở trại Quy Hóa, chia làm hai đường: Thái úy và Thái Tổ do đường sông Quy Hóa⁽¹⁶⁸⁾, Lại Linh, Phan Cụ do đường sông Tuyên Quang⁽¹⁶⁹⁾, hai đạo

cùng tiến. Cụ bị hãm ở trong đầm lầy, bị tướng của Cao là Nguyễn Nãi chém. Cao nghe tin quân Thái úy bao vây bốn phía rất gấp, bèn cùng vợ con đều thắt cổ chết. Từ đó những vùng Thượng Nguyên lộ⁽¹⁷⁰⁾, Tam Đái giang⁽¹⁷¹⁾ đều bình. Thái úy thấy Phan Cụ chết vì nước, xin truy phong cho là Minh Tín vương.

Tháng 6, ngày Kỷ Mùi, mồng một, hai mặt trời cùng xuất hiện.

Tháng trọng thu (tháng 8), cung mới đã hoàn thành.

Mùa đông, tháng 11, vua ngự ra bến Phù Liệt xem đua thuyền⁽¹⁷²⁾.

Năm Tân Tị, hiệu Kiến Gia năm thứ 11 (1221).

Tháng quý hạ (tháng 6), Huệ Văn vương mất, tức là Nguyên vương vậy. Vua bãi chầu năm ngày, ăn chay ba ngày.

Mùa thu, tháng 9, ngày Mậu Thân, vua ngự ra nhà Thái úy ở Mỹ Lộc (Nam Định)⁽¹⁷³⁾.

Năm Nhâm Ngọ, hiệu Kiến Gia năm thứ 12 (1222).

Mùa thu, tháng 8, sao chổi xuất hiện ở phương tây nam.

Tháng mạnh đông (tháng 10), vua cùng Thái hậu ngự điện Thiên An xem lễ nạp hôn của con trai Thái úy là Hiển Đạo vương Hải.

Tháng 9, lụt⁽¹⁷⁴⁾.

Năm Quý Mùi, hiệu Kiến Gia năm thứ 13 (1223).

Mùa xuân, tháng giêng, Thái úy sai người bắt Bảo Tín hầu Lại Linh. Lại Linh thắt cổ chết.

Tháng mạnh đông (tháng 10), Thái úy đánh sơn lão ở sách Mông.

Tháng chạp, ngày Kỷ Mão, phụ quốc Thái úy Trần Tự Khanh mất ở nhà tại Phù Liệt. Vua cùng Thái hậu

đến viếng, khóc lóc rất thương xót, đặt tên thụy là Kiến Quốc vương.

Ngày Kỷ Sửu, động đất.

Mùa đông năm này, hổ vào các thôn ấp⁽¹⁷⁵⁾.

Năm Giáp Thân, hiệu Kiến Gia năm thứ 14 (1224).

Mùa xuân, tháng giêng, ngày Đinh Mùi, an táng Kiến Quốc vương ở Mỹ Lộc. Mùa xuân năm ấy, vua lấy đức Thái Tổ (Trần Thừa) làm Phụ quốc Thái úy, Phùng Tá Chu làm Nội thị phán thủ, cho Thượng phẩm hầu Trần Báo lên tước vương, tên hiệu là Hiển Thánh.

Tháng quý thu (tháng 9), từ Thượng Nguyên đầu đến kinh sư, nước sông đỏ như máu.

Mùa đông, tháng chạp, núi Phật Tích⁽¹⁷⁶⁾ ở trại Ngoại nút lở dài 30 trượng.

Năm Ất Dậu, hiệu Kiến Gia năm thứ 15 (1225).

Vua sai Thái Tổ đi dẹp Nghệ An châu, hàng được.

Vua ngự ra cửa Đại Hưng xem đặt lễ tang quy cưu, xuống chiếu cho con gái đẹp ở trong nước tới xem.

Mùa hạ, sao chổi xuất hiện.

Tháng 6, vua nhường ngôi cho công chúa thứ hai là công chúa Chiêu Thánh⁽¹⁷⁷⁾, hiệu là Chiêu vương (Chiêu hoàng), tôn vua là Thái thượng vương (Thái thượng hoàng), cải nguyên là Thiên Chương Hữu Đạo.

Ngày Kỷ Mão, họp người trong nước thề ở sân Long Trì.

Mùa đông, tháng chạp, thượng vương (thượng hoàng) thấy nữ vương (nữ hoàng) còn bé mà lo, vời Phùng Tá Chu đến bàn rằng: "Trẫm vì bất đức, chịu tội với trời, không có người kế tự, phải truyền ngôi cho con gái, lấy một âm mà chế ngự cả một bầy dương, nếu chúng không theo thì tất

phải ăn năn. Cứ như ta thấy, không gì bằng bắt chước Đường Nghiêng ngày xưa, noi theo Nhân tổ mới rồi, chọn người hiền mà trao ngôi cho. Nay ta thấy con trai thứ Thái úy là Mỗ (tức Trần Cảnh), tuổi tuy còn bé, nhưng tướng mạo phi thường, tất có thể cứu đời, yên dân, nên ta muốn lấy làm con, để làm chủ xã tắc, mà lấy Chiêu vương (Chiêu hoàng) gả cho. Lũ khanh hãy vì trẫm mà nói dùm với Thái úy". Đức Thái Tổ (Trần Thừa) còn chưa tin. Tả phụ Nguyễn Chính Lại nói với Thái Tổ rằng: "Họ Nguyễn (Lý) được nước, vua hiền đã có 6, 7 đời, ơn đức của các vua ấy đã thấm sâu vào lòng người ta, bỗng chốc vội lấy họ khác nối ngôi, chắc rằng chỉ định thủ xem ý ta thế nào mà thôi! Nếu ta do đó mà nhận, thiên hạ át bảo Thái úy thật có chí cướp ngôi". Thái Tổ toan theo lời ông ta; Thượng phẩm phụng ngự Trần Thủ Độ nói rằng: "Ông Tả phụ nói không đúng. Nếu như thượng vương (thượng hoàng) có con trai mà lại toan nhường ngôi cho nhị lang (chỉ Trần Cảnh), xét về nghĩa thì không thể vâng chiếu. Nay vì vua không người kế tự, muốn chọn người hiền mà phó thác ngôi cho, đó là thượng vương (thượng hoàng) bắt chước việc nhường ngôi của Nghiêng Thuấn ngày xưa, thì còn gì nữa? Huống chi ngôi trời không thể để khuyết lâu, mà ý thượng vương (thượng hoàng) muốn thoái lui đã quyết, (chọn người họ khác) để nối ngôi, dẫu muốn không phụng thờ người ấy thì có được không? Vả thượng vương (thượng hoàng) lấy nhị lang nối ngôi, đó là (ý trời): Trời đã cho mà không lấy thì ta sẽ phải chịu tội đấy. Xin Thái úy hãy suy nghĩ kĩ".

Mùa đông, tháng chạp, vua sai Nội thị phán thủ Phùng Tá Chu, Nội thành khiển tả ti lang trung Trần Trí Hoành đem văn võ bá quan, sửa soạn thuyền xe đến phủ

Tinh Cương đón đức Thái Tổ ta. Ngày mồng 1 tháng chạp năm ấy, (nhị lang) lên ngôi ở điện Thiên An, tôn Thuận Trinh vương hậu làm Thái hậu, giáng Chiêu vương (Chiêu hoàng) làm Chiêu Thánh vương (hoàng) (hậu cải) nguyên Kiến Trung⁽¹⁷⁸⁾.

Thái thượng vương cùng mẹ là Đàm Thái hậu ra ở chùa Phù Liệt, hiệu là Huệ Quang thiền sư.

Năm thứ 2, hiệu Kiến Trung (1226), tháng 8, ngày Bính Tuất (Huệ Quang thiền sư) mất ở chùa Thiên Giáo, miếu hiệu là Huệ Tông, ở ngôi 15 năm (có lẻ), cải nguyên một lần, niêm hiệu là Kiến Gia, được 15 năm, thọ 33 tuổi, táng ở chùa Bảo Nha phủ An Hoa.

Trở lên là triều Nguyễn (Lý), từ Thái Tổ đến Huệ Tông có tám vua, bắt đầu là năm Canh Tuất (1010), cuối cùng là năm Ất Dậu (1225), cộng 216 năm thì mất.

Chú thích:

⁽¹⁾ *Toàn thư* nói là năm lên hai.

⁽²⁾ Nay là huyện Lục Ngạn, Bắc Giang (theo *Cương mục*). Theo *Thiên uyển tập anh*, truyện Thiền sư Thần Nghi, học trò sư là sư Ân Không gọi là Na Ngạn đại sư, ở huyện Na Ngạn thuộc Lạng Châu. Bấy giờ Lạng Châu gồm cả Lạng Sơn và một phần Bắc Giang.

⁽³⁾ *Toàn thư* chép là Thiên Thuận, *Cương mục* cũng chép theo *Toàn thư*.

⁽⁴⁾ *Toàn thư* chép là "Bệ hầu dật nội nhân hỏa đầu Lưu Ba, Dương Anh Nhĩ".

⁽⁵⁾ *Toàn thư* chép là Mâu Du Đô.

⁽⁶⁾ *Toàn thư* chép: Hơn hai vạn người Chân Lạp vào cướp bến Ba

Đầu châu Nghệ An. Thái phó Lý Công Bình đem các quan chức đô cùng người Nghệ An đánh (q.3, 30a).

(⁷) Theo *Toàn thư* năm Mậu Thân (1128) có chiếu cấm "bọn gia nô, tạo lệ của bách quan không được lấy con gái lương dân" (q.3, 31a).

(⁸) *Toàn thư* chép là Lý Phụng An.

(⁹) *Toàn thư* chép vào năm sau, Giáp Dần (1134), *Toàn thư* bỏ không chép năm Quý Sửu 1133. Vì thế cho nên trong khoảng 1138-1139 cũng cùng một sự việc. *Toàn thư* chép chậm lại một năm đối với *Việt sử lược*. *Tống sử* và bia Đỗ Anh Vũ đều cho ta biết Lý Thành Tông mất năm Đinh Tị (1137) đúng như *Việt sử lược* chép. Vậy *Toàn thư*, vì chép sót một năm nên sự sai ấy kéo truyền cho tới 1140 mà ta phải chừa ra 1139.

(¹⁰) *Toàn thư* chép: "Chiếu cho trong ngoài kinh thành ba nhà họp thành bảo, giám sát các quan chức đô trong triều không được đưa con cho người khác nuôi để nhờ dựa chốn quyền thế. Kẻ nào không có quan ám mà trái lệnh thì thu bắt rồi tâu lên, kẻ nào không giám sát cũng cùng tội".

(¹¹) *Toàn thư* (q.3, 40a) chép là Phá Tô Lăng.

(¹²) *Toàn thư* chép là Hứa Viêm.

(¹³) *Toàn thư* chép là "người thầy bói tên là Thành Lợi tự xưng là con Nhân Tông, đem đảng chúng do lường thủy đến châu Thái Nguyên, ra châu Tây Nông; qua châu Lục Linh vào giữ châu Thượng Nguyên, châu Hạ Nông, chiêu nạp bọn vong mệnh, mộ thổ binh, có đến hơn 800 người cùng mưu làm loạn" (q.4, 1b).

(¹⁴), (¹⁵) Tây Nông hay Tây Nùng: tức là miền huyện Tư Nông (Phú Bình tỉnh Thái Nguyên ngày nay). Châu Hạ Nông nay là miền Thượng Nông, Hạ Nông (châu Bạch Thông, Bắc Cạn). Vậy châu Lục Linh, Thượng Nguyên là ở khoảng giữa đất hai châu đó, tức là miền Đồng Hỉ (Thái Nguyên), phần tây huyện Vũ Nhại (châu Vạn Nhại đời Lý), huyện Bạch Thông (đông), Chợ Đồn, Chợ Rã (Bắc Cạn).

(¹⁶) Nhà Lê đổi thành huyện, nay là huyện Phú Lương, Thái Nguyên.

⁽¹⁷⁾ *Toàn thư* chép là Quảng Dịch, không rõ ở đâu.

⁽¹⁸⁾ *Toàn thư* chép là Lục Lệnh. Chữ lục và chữ long tự dạng gần giống nhau.

⁽¹⁹⁾ *Toàn thư* chép đúng là Tô Hiến Thành.

⁽²⁰⁾ *Toàn thư* chép thêm: "Những ruộng hoang, ruộng thực (ruộng cày cấy được) đã bán đứt, có văn khế thì không được chuộc lại, ai trái phạm bị phạt 80 trượng".

⁽²¹⁾ *Toàn thư* chép là phủ Phú Lương.

⁽²²⁾ Theo *Toàn thư*, Đô Du làm Thái sư, lĩnh vong các việc khê động nơi biên viễn.

⁽²³⁾ Theo *Toàn thư*: "Phụng chức Nguyễn Phụng dâng con rùa sáu mắt, ngực có hai hàng chữ trúu văn. Quần thần biện bạch thành bốn chữ "thổ dĩ công pháp" (Xem chú thích 38).

⁽²⁴⁾ *Toàn thư* chép là Triệu tiên sinh.

⁽²⁵⁾ *Toàn thư* q.4, 5b chép khá kĩ sự kiện này.

⁽²⁶⁾ *Toàn thư* chép là Lị Nhân (Phủ Lý, Hà Nam).

⁽²⁷⁾ Theo *Toàn thư* (q.4, 7a), Chân Lạp vào cướp Nghệ An, đến núi Vụ Thấp (Vụ Ôn) gặp nắng nực ẩm thấp, nhiều người cảm lam chuồng chết, bèn tự tan vỡ.

⁽²⁸⁾ Anh Vũ cho vợ là Tô thị ra vào cung cấm hầu hạ Đỗ Thái hậu, nhân đó tư thông với Lê Thái hậu (*Toàn thư*). Lê Thái hậu là mẹ Lý Anh Tông.

⁽²⁹⁾ *Toàn thư* chép là hành lang Tả Thông Thánh.

⁽³⁰⁾ *Toàn thư* chép là Tả Thông Thánh Đô hỏa đầu.

⁽³¹⁾ *Toàn thư* chép là Tả hưng đô Đàm Dī Mông ôm lấy Dương, cướp lấy giáo...

⁽³²⁾ Nguyên văn viết là Vũ Cát. *Toàn thư* chua: "Cát, Đái, tiếng nôm là cút, đái" (q.4, 7b). Đời Trần đã lưu hành chữ nôm.

⁽³³⁾ Theo *Toàn thư*, Đỗ Anh Vũ còn lo quân, lại, đi bắt bớ người phản nhiều không được như ý, liền đem hơn 100 người mình vốn sai bảo dâng vua, đặt làm Phụng quốc vệ đô.

⁽³⁴⁾ Và Bảo Ninh hầu (cùng theo bọn Vũ Đái) xuống tước Minh tự, Bảo Thắng hầu xuống làm Phụng chức (*Toàn thư*).

⁽³⁵⁾ Theo *Toàn thư*, ai trái phạm, bị tội chết, hoặc không cẩn thận, để người khác vào cung cũng bị tội chết.

⁽³⁶⁾ *Toàn thư* chép thêm: "Ở trong cấm nội không được kết hội 5, 3 người bàn bạc việc phi nghĩa, ai trái phạm bị tội" (q.4, 9b).

⁽³⁷⁾ Theo *Toàn thư*, ai đi phạm vào ngoài địa đầu hành lang để khí giới của Phụng quốc vệ đô bị 80 trượng và tội đồ, đã đi vào trong hành lang thì bị tội chết. Còn bọn Phụng vệ, ở hành lang, có chiếu chỉ mới được cầm khí giới, không có chiếu chỉ thiện tiện cầm khí giới đi quá địa đầu thì bị tội chết.

⁽³⁸⁾ Trứu văn: do viên Sử trứu, quan Thái sử đời Chu Tuyên vương làm ra lối chữ triện lớn, nên gọi là Trứu văn (ĐKT).

⁽³⁹⁾ *Toàn thư* chép là Ung Minh Tá Đìệp. Lý Mông đem 5.000 quân của phủ Thanh Hóa và châu Nghệ An sang Chiêm Thành lập Ung Minh Tá Đìệp làm vua, bị chúa nó là Chế-bì-la-bút chống cự, Ung Minh Tá Đìệp và Lý Mông đều bị chết (q.4, 10b).

⁽⁴⁰⁾ *Toàn thư* chép rằng: "Tháng 2 vua xuống chiếu cho Anh Vũ dẹp sơn lão Chàng Long, hàng được nó". Không rõ Chàng Long ở đâu.

⁽⁴¹⁾ *Toàn thư* chua: Đại Hoàng nay là phủ Trường An (nay là huyện Gia Viễn, Ninh Bình). Tháng 11, ngày Đinh Mùi vua thân chinh, ngày Canh Tuất xuất quân, ngày Giáp Dần thắng được, ngày Bính Thìn ban sứ, ngày Kỷ Mùi về đến kinh.

⁽⁴²⁾ *Toàn thư* chép là ở Nam thành Đại La.

⁽⁴³⁾ *Toàn thư* chép Chế-bì-la-bút dâng con gái của nó, vua thu nạp.

⁽⁴⁴⁾ *Toàn thư* chép Chiêm Thành tới cống. Theo *Tống sử* (q.489) và *Minh sử* (q.324) Chân Lạp còn có tên là Chiêm Lạp.

⁽⁴⁵⁾ Theo *Toàn thư*, mỗi thăng lúa giá 70 tiền (q.4, 12a).

⁽⁴⁶⁾ Ngự Thiên là tên huyện đời Lê vẫn là huyện Ngự Thiên, nay là huyện Hưng Hà, Thái Bình (*Cương mục*).

⁽⁴⁷⁾ *Toàn thư* chép là Nguyễn Quốc.

⁽⁴⁸⁾ Quốc Oai thuộc Hà Tây ngày nay.

⁽⁴⁹⁾ *Toàn thư* không chép các sự việc mà *Việt sử lược* chép trong hai năm 1155 và 1156. Từ năm Đinh Sửu (1157) hai sách lại chép giống nhau.

⁽⁵⁰⁾ *Toàn thư* (q.4, 12b) chép là "Đày Nguyễn Quốc lên trại đầu ở Thanh Hóa" (tức miền thượng du Thanh Hóa).

⁽⁵¹⁾ *Toàn thư* thì chép vua đã triệu Quốc về.

⁽⁵²⁾ Xuy Vưu là tổ của người Tam Miêu, xưa sống ở lưu vực sông Dương Tử. Hoàng đế, tổ của Hán tộc đánh Xuy Vưu ở Trác Lộc.

⁽⁵³⁾ Chùa Pháp Vân (tục gọi là chùa Dâu) nay ở Khương Tự (Thuận Thành, Bắc Ninh).

⁽⁵⁴⁾ Theo *An Nam chí lược*, q.1, tại miền Thanh Nghệ Tĩnh, "các thuộc áp thì nay gọi là "giang", "trường", "giáp", "xã".

⁽⁵⁵⁾ *Toàn thư* (q.4, 14a) chép vào năm Giáp Thân (1164). Nhưng theo *Tống sử* (q.34, q.488) chép vào năm đầu hiệu Thuần Hi đời Tống Hiếu Tông (1174) đúng như *Việt sử lược* chép.

Trước đó, Tống vẫn gọi là Giao Chỉ và phong vua ta làm Giao Chỉ quận vương.

⁽⁵⁶⁾ "Và bắt tù" (theo *Toàn thư*).

⁽⁵⁷⁾ *Toàn thư* chép vào tháng giêng năm sau (1175), tháng 4 Ât Mùi sai Tô Hiến Thành ẵm Thái tử lên cầm quyền chính.

⁽⁵⁸⁾ *Toàn thư* chép là vợ cả (thê).

⁽⁵⁹⁾ *Toàn thư* chép là Đỗ An Di (chữ "Di" và chữ "Thuận" tự dạng gần giống nhau). An Di được làm Thái sư.

⁽⁶⁰⁾ *Toàn thư* chép tóm tắt: "Các sách Tư Mông làm phản, vua tự làm tướng đi đánh" (q.4, 20a).

⁽⁶¹⁾ Nay chưa rõ các địa điểm kể trên là ở đâu. Cầm đầu "sơn lão" là họ Đinh, vậy có lẽ là người Mường miền Hòa Bình, Ninh Bình chẳng?

⁽⁶²⁾ *Toàn thư* chép là Kiến Khang vương Long Ích đi đánh sách Diêm, bình được.

⁽⁶³⁾ Sách in nhầm chữ "lang" ra chữ "tức".

⁽⁶⁴⁾ Huỳnh Hoặc là một tên khác của Hỏa Tinh.

⁽⁶⁵⁾ *Toàn thư* chép Cố Hoằng, nay là huyện Hoằng Hóa (Thanh Hóa).

⁽⁶⁶⁾ Theo *Toàn thư*, Lê Văn là "bản giáp vệ nhân" (lính hầu người giáp đó).

⁽⁶⁷⁾ Trại Ngọc Sơn thuộc châu Vĩnh (Hải Ninh, Móng Cái).

⁽⁶⁸⁾ Bài tựa *Kinh Thi* chính ra viết là "đời loạn".

⁽⁶⁹⁾ Chim thuốc: chim bồ câu. Chim cưu: chim tu hú.

⁽⁷⁰⁾ *Toàn thư* chép là Văn Bố Điền.

⁽⁷¹⁾ Cơ La: sau gọi là Kỳ La. Nay là cửa Nhượng (Cẩm Xuyên, Hà Tĩnh).

⁽⁷²⁾ Theo *Toàn thư* (q.4, 22b), năm Mậu Ngọ (1198), tháng 7: "Ngô Công Tín người hương Cao Xá, Diễn Châu chiêu tụ bọn vô lại cùng với người Đại Hoàng là Đinh Khả, Bùi Đô xưng là con cháu Đinh Tiên Hoàng đồng thời làm loạn. Sau đánh dẹp được". Đến nay người Đại Hoàng lại nổi dậy chống nhà Lý.

⁽⁷³⁾ *Toàn thư* chép hơi khác: "Người Đại Hoàng lại làm phản. Xưa người Đại Hoàng là Phí Lang. Bảo Lương tâu rằng Đàm Dĩ Mông có tội mọt nước hại dân. Dĩ Mông giận dữ, đánh bọn ấy bằng roi. Bọn Lương từ đó chất chứa oán hờn, nhân thiên hạ sầu khổ muốn loạn bèn làm phản" (q.4, 24a).

⁽⁷⁴⁾ *Toàn thư* chép là Trần Linh Hinh.

⁽⁷⁵⁾ *Toàn thư* chép là sông Lộ Bố. Theo *Thiên hạ quận quốc lợi bệnh thư* nói thuộc huyện Ý Yên.

⁽⁷⁶⁾ *Toàn thư* chép họ Đỗ, trước đó (q.4, 19b) chép họ Lý. *Cương mục* chép là họ Lý.

⁽⁷⁷⁾ Đỗ Kính Tu từ kinh đô Thăng Long đi dẹp Đại Hoàng ở miền Ninh Bình. Vậy An Lão nói ở đây có lẽ là núi An Lão thuộc miền huyện Bình Lục tỉnh Hà Nam ngày nay. Vậy Chương Sơn cũng ở gần miền đó.

⁽⁷⁸⁾ Phú Lương: nay là huyện Phú Lương, tỉnh Thái Nguyên.

⁽⁷⁹⁾ Nay là huyện Nghĩa Hưng, tỉnh Nam Định.

⁽⁸⁰⁾ Một vật hình tròn, giống quả cầu.

⁽⁸¹⁾ Theo *Toàn thư* thì tháng 10 năm đó, "rợ Mán ở núi Tân Viên, châu Quốc Oai, làm giặc cướp, cướp bóc hương Thanh Oai, thanh thế rất thịnh, không thể chế ngự được" (q.4, 25a).

⁽⁸²⁾ *Toàn thư* chép việc Đoàn Thượng làm phản vào đời Huệ Tông, năm Nhâm Thân (1212) và nói rằng: "Mùa xuân tháng 2, vua sai em cùng vú nuôi (đồng nhũ) là Đoàn Thượng mập dân Hồng Châu để bắt giặc cướp. Bấy giờ thế nước suy kém, triều đình không

có chính sự hay, đói kém thường xảy ra, nhân dân khốn cùng. Thượng nhân dịp đó, thiện tiện ra uy phúc, người ta không dám nói. Sau tội trạng dần dần rõ rệt, bị quần thần đàn hặc, tống ngục để xét hỏi. Thượng tuốt kiếm khóa thân chạy về Hồng Châu tụ họp đồ đảng, đắp thành, xưng vương, cướp bóc lương dân, triều đình không thể chế ngự được" (q.4, 28b).

Đại Thông: miền Đan Phượng, Hoài Đức (Hà Tây) và miền dọc sông Đáy. Xem H.Maspéro, *La géographie politique de l'empire d'Annam sous les Lý, les Trần et les Hồ* (BEFEO XVI, 1916).

Nam Sách: nay là huyện Nam Sách thuộc Hải Dương.

Khả Liêu: không rõ nay thuộc đâu.

Phù Đái: là tên một hương, nay có xã Phù Đái. Ở miền huyện Vĩnh Lại, Vĩnh Bảo, Hải Dương, nay thuộc thành phố Hải Phòng.

Hồng Châu: đời Lê là hai phủ Thượng Hồng, Hạ Hồng. Nay là hai huyện Bình Giang, Ninh Giang thuộc Hải Dương.

⁽⁸³⁾ Theo *Cương mục* (q.5, 36a), Đoàn Thượng người Thung Độ, huyện Gia Lộc (Hải Dương).

⁽⁸⁴⁾ Theo *Toàn thư* (q.4, 25a). Tháng giêng, năm Mậu Thìn, vua lập hoàng tử Sảm làm hoàng Thái tử, cho ở Đông Cung.

⁽⁸⁵⁾ Tây Kết, hữu ngạn sông Hồng, đối diện với Đông Kết (Khoái Châu, Hưng Yên).

⁽⁸⁶⁾ Sông Đà Mục, theo *Cương mục* (q.6), sông Thiên Mạc tức là hạ lưu sông Phú Lương (sông Hồng), ở châu Mạn Trù, huyện Đông Yên (Khoái Châu) tỉnh Hưng Yên. Theo *Đại Nam nhất thống chí* (Hưng Yên tỉnh cổ tích), "bãi Đà Mạc tức sông Thiên Mạc, là nơi Chủ Đồng Tử gặp Tiên Dung, nay là châu Mạn Trù (Mạn Trò)".

⁽⁸⁷⁾ Đằng Châu: miền huyện Kim Động (Hưng Yên). Sứ quân Phạm Bạch Hổ giữ Đằng Châu, nay ở xã Đằng Châu, huyện Kim Động còn có đền thờ Phạm sứ quân.

⁽⁸⁸⁾ Đây là nói Phạm Du từ Nghệ An trở về hương Cổ Miệt. Hương Cổ Miệt chắc là thuộc tỉnh Hưng Yên, giáp Hồng Châu và Đằng, Khoái Châu (tức miền Ân Thi, Phù Cừ, Tiên Lữ, Hưng Yên) song không rõ chắc ở chỗ nào.

⁽⁸⁹⁾ Đội Xá: Đội Sơn, huyện Duy Tiên, Hà Nam. *Toàn thư* chép vào tháng 7, sau việc giết Binh Di.

⁽⁹⁰⁾ Theo *Cương mục* (q.5, 32a, b), Phạm Du ngầm sai người đến kinh đô đem vàng bạc đút lót cho người trong nội, nói rằng Binh Di tàn ác giết hại người vô tội, lại kể lể tình oan, xin về kinh đợi tội. Vua tin lời nó nói, sai vời về kinh, và triệu cả Binh Di về kinh.

⁽⁹¹⁾ *Toàn thư* (q.4, 25b) chép là ra Đông Bộ Đầu, tức bến Đông Tân sông Nhị Hà bây giờ. Sử chép Phạm Binh Di là một hoạn quan, không hiểu sao lại có con là Phụ.

⁽⁹²⁾ Đoạn này *Toàn thư* (q.4, 25b, 26a) chép khác hẳn: Quách Bốc "trở lại vào cung Vạn Diên, lập hoàng tử Thầm làm vua".

An Nam chí lược (q.12) cũng nói rằng vua chạy lên Quy Hóa giang, nương nhờ nhà Hà Vạn. Anh em họ Trần tụ tập hương binh dẹp loạn rồi đón vua về.

⁽⁹³⁾ Tô Trung Tử, theo *Cương mục*, người thôn Lưu Gia, em vợ Trần Lý. *Toàn thư* và *Cương mục* đều chép là Từ. Còn *Việt sử lược* chép là Tự.

Theo *Cương mục*, Trần Lý người Túc Mặc, phủ Thiên Trường (Nam Định).

⁽⁹⁴⁾ Theo *Toàn thư* thì sau đó, anh em họ Trần họp hương binh đánh được loạn, rước vua về kinh. Xe giá về cung, dẹp yên loạn Quách Bốc, xét tội, có phân biệt (q.4, 26a, b). Còn theo *Việt sử lược* thì vua vẫn ở kinh sư.

⁽⁹⁵⁾ Trần Tự Khanh sau này được phong làm Thuận Lưu bá. Vậy đây có lẽ là chỉ Trần Tự Khanh.

⁽⁹⁶⁾ Người Hồng Lộ: chỉ Đoàn Thượng.

⁽⁹⁷⁾ Công chúa Thiên Cực là vợ châumục Lạng Châu Hoài Trung hầu. *Toàn thư* (q.5) lại chép công chúa Thiên Cực là Trần thị lấy Huệ Tông, bị giáng làm công chúa Thiên Cực, gả cho Thủ Độ và cho Lạng Châu làm thang mộc ấp.

⁽⁹⁸⁾ Có lẽ là chỉ Trần Tự Khanh và Quách Bốc. Hầu như bấy giờ có một sự đồng minh giữa Phạm Du và bọn Đoàn Thượng một bên, giữa Phạm Binh Di, Quách Bốc và anh em họ Trần một bên.

⁽⁹⁹⁾ *Toàn thư* hoàn toàn không chép gì về việc này.

⁽¹⁰⁰⁾ Có lẽ là đánh Quách Bốc.

⁽¹⁰¹⁾ Theo *Toàn thư* (q.4, 26b), "mùa xuân, tháng 3, vua sai Thượng phẩm phụng ngự Đỗ Quảng đem binh đến nhà Tô Trung Từ đón hoàng Thái tử về kinh sư. Con gái (Lý) thì về nhà cha mẹ. Trần Lý bị bọn giặc cướp khác giết. Con thứ là Trần Tự Khanh thay Lý thống lĩnh quân chúng, còn làm Thuận Lưu bá".

⁽¹⁰²⁾ Hương Túc Mặc thuộc phủ Thiên Trường (Xuân Trường, Nam Định) là quê hương của họ Trần.

⁽¹⁰³⁾ *Toàn thư* chép là Đỗ Anh Triệt.

⁽¹⁰⁴⁾ *Toàn thư* chép thêm: "Vua vời Đỗ Kính Tu đến chịu lời cố thắc".

⁽¹⁰⁵⁾ *Toàn thư* chép là điện Thánh Thọ.

⁽¹⁰⁶⁾ Tế Giang: nay là huyện Văn Giang, tỉnh Hưng Yên.

⁽¹⁰⁷⁾ Theo *Toàn thư* (q4, 27b), "vua sai đem thuyền rồng đi đón Trần thị. Anh Trần thị là Trần Tự Khanh nói rằng hiện nay đang loạn lạc, chưa đưa đi ngay được".

⁽¹⁰⁸⁾ *Toàn thư* hoàn toàn không chép đến các việc này.

⁽¹⁰⁹⁾ *Toàn thư* (q.4, 28a) chép "tháng 2, vua sai Phụng ngự Phạm Bổ đi đón Trần thị".

⁽¹¹⁰⁾ Theo *Toàn thư* sau khi Đỗ Quảng bị thua "vua sai Bổ và Trung Tự đón Trần thị vào cung, lập làm nguyên phi, lấy Trung Tự làm Thái úy phụ chính, phong làm Thuận Lưu bá, Trần Tự Khanh làm Chương Thành hầu" (q.4, 28a).

⁽¹¹¹⁾ Là một tướng nhỏ.

⁽¹¹²⁾ Ở trên (tờ 21a) có chép tên là Nguyễn Đà La cùng với Nguyễn Tự. Không rõ Nguyễn Ma La có phải là người này không?

^{(113), (114)} Sách là một đơn vị hành chính ở vùng đồng bào thiểu số, tương đương thôn. Sau này gọi là bản (dưới Mường).

Sơn lão ở miền Quốc Oai (Sơn Tây) chắc là chỉ người Mường.

⁽¹¹⁵⁾ Thái tổ: chỉ Trần Thừa, bố Trần Cảnh, anh ruột Trần Tự Khanh.

⁽¹¹⁶⁾ Theo những sự ghi chép về Thuận Lưu thì Thuận Lưu có lẽ thuộc Hưng Yên ngày nay, gần Văn Giang và Khoái Châu.

⁽¹¹⁷⁾ *Toàn thư* lại chép việc giáng Trần thị làm ngự nữ vào năm Quý Dậu (1213).

⁽¹¹⁸⁾ Hồng Châu (miền Bình Giang, Ninh Giang) cách Nam Sách bởi con sông Thái Bình.

⁽¹¹⁹⁾ Phía bắc huyện Nam Sách qua sông Kinh Thầy có trái núi tên là núi Kiệt Đặc ở xã Kiệt Đặc, còn có tên là núi Phượng Hoàng. Có lẽ núi Kỳ Đặc là núi Kiệt Đặc? Vả người ở phía nam đến đánh Nam Sách, người Nam Sách chạy trốn lên một trái núi ở phía bắc là rất hợp lí.

⁽¹²⁰⁾ Ngoài việc đón Trần thị về làm nguyên phi, những sự việc Việt sử lược chép vào năm Tân Mùi (1211) đều không có trong *Toàn thư*. Về năm Nhâm Thân (1212), *Toàn thư* chỉ chép việc Đoàn Thượng nổi loạn ở Hồng Châu.

⁽¹²¹⁾ Lãnh Kinh: tức miền sông Cá Lồ thuộc Thái Nguyên.

⁽¹²²⁾ Thương Khối: chỉ miền Gia Lâm, Từ Sơn (Hà Nội, Bắc Ninh).

Na Ngạn: theo *Cương mục*, nay là miền Lục Ngạn (Bắc Giang).

Sông Bắc Giang: tức là sông Đuống (Bắc Giang đổi làm Thiên Đức Giang).

Kinh Ngạn: chắc là hai bên bờ sông Hồng thuộc kinh sư (Hà Nội).

Ô Diên: nay là huyện Hoài Đức, Hà Tây.

Theo *An Nam chí lược*, giặc ở châu Quốc Oai là Nguyễn Niên, xưng là Kim Thiên đại vương cùng người Hồng là Đoàn Ma Lôi làm phản. Trần (chỉ Trần Thừa) cùng em là Dư Quốc (chắc là Trần Tự Khanh) đánh không được bèn hòa với Ma Lôi họp sức đánh Niên, bị thua. Sau Niên chết, loạn bén yên (q.12).

⁽¹²³⁾ *Toàn thư* thì chép Tự Khanh được phong làm Chương Thành hầu từ năm Tân Mùi (1211).

^{(124), (125)} Theo *Toàn thư* (Bản kỷ, q.1, 7b), Phạm Hạp (cùng với Đinh Диên, Nguyễn Bắc nổi lên chống Lê Hoàn) bị thua "chạy về hương Cát Lợi ở Bắc Giang" song không rõ đích ở nơi nào.

⁽¹²⁶⁾ Xem chú thích ở tờ 29a. Có lẽ là miền Cầu Giấy, phía tây Hà Nội.

⁽¹²⁷⁾ Tức là huyện Đông Ngạn; nay thuộc Đông Anh (Hà Nội).

⁽¹²⁸⁾ Chắc là huyện Mỹ Lộc, tỉnh Nam Định, đời Minh thuộc phủ Phụng Hóa, đời Hồng Đức thuộc phủ Thiên Trường.

⁽¹²⁹⁾ Về năm Quý Dậu (1213), *Toàn thư* chỉ chép như sau: "Mùa xuân, tháng 2, Trần Tự Khanh đem binh phạm khuyết (*Cương mục* chép là vì Tự Khanh thấy nguyên phi Trần thị bị Thái hậu hành hạ khổ sở), xin đón xe giá. Vua nghi ngờ, xuống chiếu phát các đạo binh đi bắt Tự Khanh, giáng nguyên phi làm ngự nữ".

⁽¹³⁰⁾ Về việc Nguyễn Nộn, *Toàn thư* cũng chép khác hẳn Việt sử lược.

⁽¹³¹⁾ Theo tờ 23b, Tự Khanh chia đất với Nguyễn Tự, từ Thượng Khối đến Na Ngạn (Lục Ngạn) thuộc về Tự Khanh, dọc bờ sông Đuống. Từ Đông Ngạn trở lên Ô Diên (Tử Liêm) thuộc về Tự. Vậy có thể đoán Thượng Khối là ở gần Hà Nội hay Kinh Bắc. Thế mà theo tờ 26a ở sau, thì Dĩ Mông ở Thiên Đức (Tử Sơn). Vậy Thượng Khối là ở gần bờ sông Đuống, thuộc Tử Sơn, song không rõ đích xác ở chỗ nào.

⁽¹³²⁾ Nay là Mễ Sở (huyện Đan Phượng, tỉnh Hà Tây).

⁽¹³³⁾ Theo *Dư địa chí* của Nguyễn Trãi, đời Lê còn có huyện Thần Khê (nay là huyện Hưng Hà, Thái Bình).

⁽¹³⁴⁾ Về năm Giáp Tuất (1214), *Toàn thư* (q.4, 29a) chỉ chép tóm tắt như sau: "Mùa xuân, tháng giêng, Trần Tự Khanh đem quân đến (bến) Triều Đông, tới cửa quân xin tạ tội, lại xin rước xe giá. Vua càng nghi ngại, bèn cùng Thái hậu và ngự nữ đi Trì Sơn ở Lạng Châu. Tự Khanh nghe tin xe vua chạy đi, ngự nữ lại bị Thái hậu làm khổ, lại phát binh xin rước xe giá như trước. Vua chưa tin, lại cùng Thái hậu và ngự nữ đi đến huyện Bình Hợp. Mùa hạ, tháng 5, Tự Khanh đánh Đinh Khả, Bùi Đô ở châu Đại Hoàng, phá được".

⁽¹³⁵⁾ Phù Liệt: ta biết rằng sứ quân Nguyễn Siêu giữ đất Tây Phù Liệt. Ở huyện Thanh Trì, có xã Tây Phù Liệt. Lại có xã Đông Phù Liệt, nằm giữa sông Tô Lịch và sông Hồng. Vậy Phù Liệt là miền Thanh Trì (Hà Nội). Đối diện với Đông Phù Liệt, bên tả ngạn sông

Hồng, thuộc miền huyện Văn Giang (Hưng Yên) cũng có hai xã có tên Phù Liệt. Vậy có thể Phù Liệt lấn sang miền Văn Giang thuộc tả ngạn sông Hồng.

(¹³⁶) Nguyên văn là: "đắc đông bộ phủ lương nhi qui", tôi dựa theo ý ở tờ 25b nói bến Triều Đông có cầu Nối mà dịch ra như trên. Vả có khi *Việt sử lược* chép Triều Đông Bộ, thì *Toàn thư* chép Đông Bộ. Vậy Triều Đông Bộ và Đông Bộ là một.

(¹³⁷) Có lẽ là Nội Duệ thuộc Từ Sơn, Bắc Ninh.

(¹³⁸) Thủ Độ giữ Lạng Ái, lại đánh nhau với người Hồng Châu (Bình Giang, Ninh Giang, Hải Dương), vậy Lạng Ái có lẽ ở miền đông Hưng Yên, giáp Hải Dương.

(¹³⁹) Bần Ái: không rõ ở đâu, có phải là Bần Yên Nhân (Mỹ Hào, Hưng Yên) không?

(¹⁴⁰) Có lẽ là dòng dõi họ Thân ở Động Giáp (Phương Nhơn, Yên Dũng, Bắc Giang).

(¹⁴¹) Ở trên, ta thấy vua từ Thiên Đức (Từ Sơn) đi Lạng Châu (Bắc Giang và Lạng Sơn) qua hương Nhuế Duệ. Ở đây, ta thấy bọn họ Thân kéo quân ở miền Phương Nhơn xuống đánh Nguyễn Nộn (bản doanh ở Phù Đổng) ở cánh đồng Nhuế Duệ. Vậy Nhuế Duệ là thuộc đất Bắc Ninh. Ngày nay trên đường Từ Sơn, Bắc Giang có tổng Nội Duệ và làng Nội Duệ (thuộc Từ Sơn). Có lẽ Nhuế Duệ là Nội Duệ: chữ "nhuế" và chữ "nội" tự dạng gần giống nhau.

(¹⁴²) Cổ Lộng: theo *Toàn thư* (q.3, 27a), "tháng 5 (1039) huyện Liên, châu Lộng Thạch, châu Định Biên tâu là ở đó có mỏ bạc" mà trong hành trình của tướng Tống là Yên Đạt sang đánh ta (1076), khi Yên Đạt đánh chiếm Quảng Nguyên thì quân ta còn đóng quân ở động Hạ Liên và Cổ Lộng. Hoàng Xuân Hãn (*Lý Thường Kiệt II*, 273) đoán rằng huyện Liên cũng là Hạ Liên, Lộng Thạch (hay Thạch Lộng) cũng là Cổ Lộng. Châu Định Biên nay là Định Châu (Thái Nguyên). Hạ Liên là đất Ngân Sơn (Bắc Cạn). Vậy Cổ Lộng là ở miền nam Quảng Uyên, trên đường Cao Bằng - Thái Nguyên ngày nay.

⁽¹⁴³⁾ Vua và Thái hậu lên Lạng Châu, sau lui về bến Thang, thôn Tượng Nô rồi về Phượng Sơn, Nam Sách (Hải Dương). Vậy có lẽ bến Thang và thôn Tượng Nô là ở dọc sông Thương.

⁽¹⁴⁴⁾ Có lẽ là núi Phượng Hoàng ở huyện Chí Linh, bắc Nam Sách. Núi Phượng Hoàng, theo *Đại Nam nhất thống chí* (q.8) xưa thuộc Phượng Sơn, Kinh Bắc. Núi như hình chim phượng múa.

⁽¹⁴⁵⁾ Núi Đông Cứu: nay thuộc huyện Gia Bình, tỉnh Bắc Ninh (nam ngạn sông Đuống), còn có tên là núi Thiên Thai. Trên núi có chùa Thiên Thai, có tháp tục truyền do Cao Biền dựng lên, Đông Cứu giáp Hồng Châu, vậy bao gồm cả hai huyện Gia Bình và Lang Tài (nay hai huyện hợp nhất thành huyện Gia Lương).

⁽¹⁴⁶⁾ Cam Giá tức là Mía. Ở Sơn Tây, huyện Phúc Thọ, có tổng Cam Giá, làng Cam Giá (tục danh làng Mía) có họ Phan là một họ lớn. Nay thuộc thị xã Sơn Tây.

⁽¹⁴⁷⁾ Nghĩa Trú: địa điểm được nhắc đến nhiều lần (tờ 26b, 29a) một mặt gần miền sông Đáy, một mặt gần Bắc Giang. *Thiên uyển tập anh* (truyện sư Bản Tịch) nói hương Nghĩa Trú thuộc quận Bình Lạc. Theo tờ 25b sách này, Bình Lạc ở gần Quốc Oai. Vậy Nghĩa Trú là ở gần miền Đan Phượng, Hoài Đức (Hà Tây) ngày nay, song không rõ đích xác ở chỗ nào.

⁽¹⁴⁸⁾ Có lẽ là Cầu Giấy, phía tây Hà Nội.

⁽¹⁴⁹⁾ *Toàn thư* bỏ không chép năm Ất Hợi (1215). Việc Tự Khánh đánh Đại Hoàng, *Việt sử lược* chép vào tháng 5 Ất Hợi (1215) thì *Toàn thư* đã chép vào tháng 5 Giáp Tuất (1214).

⁽¹⁵⁰⁾ Ta biết rằng Tự Khánh giữ miền Nam Định (quê hương họ Trần), Thái Bình (miền Hải Ấp), Hà Nam (Tự Khánh rước Nguyên vương xuống Lỵ Nhân), Hưng Yên (miền Khoái Châu); còn Nguyễn Nộn giữ miền Bắc Giang (Bắc Ninh). Nay Tự Khánh sai đóng đồn ở Cửu Liên, Cửu Ông (Cửa Cao) để phòng ngự Nộn; vậy Cửu Liên, Cửu Ông phải là miền bắc Hưng Yên, nam Bắc Ninh (Gia Lâm). Nay ở phía bắc huyện Văn Giang, trên đường Hưng Yên, Gia Lâm, phía dưới ga Phú Thị còn có làng Cửu Cao. Điều suy đoán trên rất phù hợp với sách *Thiên uyển tập anh* (đời Trần). Trong truyện

thiền sư Thuân Chân, sách ấy chép: "Sư quê ở hương Cửu Ông, quận Tế Giang". Tế Giang nay là Văn Giang.

(¹⁵¹) Ta đã biết Phù Liệt thuộc Văn Giang (Hưng Yên), Thanh Trì (Hà Nội). Vậy An Diên là ở gần đó. Theo tờ 26a thì An Diên ở hữu ngạn sông Hồng. Hiện nay tại hữu ngạn sông Hồng có ba làng An Diên: một làng thuộc huyện Thường Tín, đối diện với Mạn Trù (Khoái Châu), hai làng thuộc huyện Thanh Trì, một ở trên, một ở dưới Phù Liệt.

(¹⁵²) Ngõ Chỉ Tác: là "ngõ làm giấy", ở cầu Tây Dương, phía tây thành Thăng Long, vậy có lẽ là Cầu Giấy ngày nay. Cũng theo truyện Từ Đạo Hạnh trong *Thiền uyển tập anh*, sư ở Yên Lãng (làng Láng) cầm gậy, ném xuống sông Tô Lịch ở chỗ cầu Vu Quyết, "gậy trôi ngược dòng như rồng lội, đến cầu Tây Dương mới dừng lại". Vậy cầu Tây Dương là ở phía trên làng Láng, phù hợp với địa điểm Cầu Giấy ngày nay. Bấy giờ Tô Lịch còn là con sông lớn, đi thuyền được.

(¹⁵³) Tức là đánh Phí Lang ở Ninh Bình.

(¹⁵⁴) Tức là bãi Cơ Xá, thuộc Hà Nội.

(¹⁵⁵) Theo *Cương mục*, Cảo Xá tức là xã Nhật Tảo (Từ Liêm, Hà Nội).

(¹⁵⁶) Nguyên văn là vương tử công chúa, nhưng Huệ Tông không có con trai, lúc này mới chỉ có công chúa Thuận Thiên nên phải dịch như trên.

(¹⁵⁷) Theo tờ 28a, Nguyễn Bát được phong tước là Ô Kim hầu. Lại nói Nguyễn Nộn đánh Bát ở ngoài cầu Tây Dương, ta đã đoán đó là miền Cầu Giấy. Vậy Ô Kim chắc là miền Hoài Đức. Vả theo tờ 30a, khi Nguyễn Bát lại làm phản đánh ấp Hợp thì tướng là Đỗ Tế chạy về Đan Phượng. Hiện ở xã Tam Hiệp, Phúc Thọ (Hà Tây) có một văn bia đồi Trần "Binh Hợp hương" có lẽ là chỉ đất này (ĐKT).

(¹⁵⁸) Về năm Bính Tý (1216), *Toàn thư* (q.4, 29a, 29b) chép nhiều sự việc không có trong *Việt sử lược*, ngược lại không thấy chép nhiều chi tiết có chép trong *Việt sử lược*.

⁽¹⁵⁹⁾ Bia chùa Nả thời Mạc (thuộc huyện Ba Vì, Hà Tây) ghi thời Trần nơi đây thuộc hương Chân Na. Có thể là Chân Na này (ĐKT).

⁽¹⁶⁰⁾ Nay ở tỉnh Vĩnh Yên có huyện An Lạc; huyện đó có xã Cẩm Viên; theo Đào Duy Anh, đó là Cẩm Khê, nơi Hai Bà Trưng tử trận.

⁽¹⁶¹⁾ Cựu Kinh: vì lúc này vua vẫn ngự ở thảo điện tại Tây Phù Liệt nên gọi Thăng Long là Cựu Kinh. Tờ 31a chép rõ: "Bến Triều Đông ở Cựu Kinh".

⁽¹⁶²⁾ Theo *Cương mục* (q.5, 40a), Phù Ninh là quê của Nguyễn Nộn, thuộc huyện Tiên Du. Theo *Toàn thư*, Nguyễn Nộn là cự sĩ ở Phù Đổng, cũng thuộc Tiên Du. Nay ở bắc Phù Đổng, nam Dĩnh Bảng còn có làng Phù Ninh.

⁽¹⁶³⁾ Về năm Mậu Dần (1218), *Toàn thư* chép khác *Việt sử lược*.

⁽¹⁶⁴⁾ Về năm Kỷ Mão (1219), *Toàn thư* chỉ chép một việc Tự Khánh xin tha cho Nguyễn Nộn và Nộn đi dẹp Quảng Oai.

⁽¹⁶⁵⁾ Không hiểu vì sao sách lại chép con khác họ bố.

⁽¹⁶⁶⁾ Dấu đóng khung chữ "Viêm" là ở bản in trong sách. Có lẽ là Tiên Hi Tộ đoán mà chép vào.

⁽¹⁶⁷⁾ Theo *Toàn thư* và *Cương mục*, Nguyễn Nộn và Đoàn Thượng đều còn sống sau khi Trần Cảnh lên ngôi.

⁽¹⁶⁸⁾ Theo *Cương mục* (q.5, 32, 33), sông Quy Hóa tức là sông Thao (sông Hồng) ở phía bắc huyện Tam Nông, Hưng Hóa (Phú Thọ).

⁽¹⁶⁹⁾ Tức là sông Lô (theo *An Nam chí nguyên*, q.1), trước đời Nguyễn, Tuyên Quang bao gồm cả tỉnh Hà Giang ngày nay.

⁽¹⁷⁰⁾ Thượng Nguyên lộ tức miền Thái Nguyên, Bắc Cạn.

⁽¹⁷¹⁾ Miền Phú Thọ, Vĩnh Phúc.

⁽¹⁷²⁾ Về năm Canh Thìn (1220), *Toàn thư* chỉ chép một việc Nguyễn Nộn giữ hương Phù Đổng làm phản, xưng vương.

⁽¹⁷³⁾ Về năm Tân Tỵ (1221), *Toàn thư* chép: "Mùa xuân, tháng giêng, tìm thầy thuốc khắp trong nước để chữa bệnh cho vua mà không khỏi. Vua ở sâu trong chốn cung thất, giặc cướp hoành hành, nhân dân ở ngoài thành rất lưu li khổ sở".

⁽¹⁷⁴⁾ Về năm Nhâm Ngọ (1222), *Toàn thư* (q.4, 31a) chép: "Mùa xuân, tháng 2, chia trong nước ta làm 24 lộ. Lộ chia cho công chúa

ở, dùng bọn hoành nô, thuộc lệ cùng quân lính bẩn lộ đều chia thành giáp". Cho đến nay chưa rõ tên lộ ở đời Lý là để chỉ một khu vực như thế nào.

(¹⁷⁵) Về năm Quý Mùi, (1223), *Toàn thư* chép như sau:

"Mùa đông, tháng 10: hạn hán, nạn hoàng trùng.

Tháng chạp, thanh thế quân của Nộn ngày càng phẫn chấn.

Trần Tự Khanh chết, truy phong làm Kiến Quốc đại vương. Vua lấy Trần Thừa làm Phụ quốc thái úy, xướng lạy không phải nói tên" (q.4, 31a).

(¹⁷⁶) Miền Bắc nước ta có hai núi tên là núi Phật Tích: một ở Sơn Tây tức là núi Sài Sơn (có chùa Thủ, thờ sư Đạo Hạnh), một ở Tiên Du, Bắc Ninh.

(¹⁷⁷) Công chúa cả là Thuận Thiên đã gả cho Trần Liễu, con cả Thái úy Trần Thừa.

(¹⁷⁸) *Việt sử lược* là do bê tôi của nhà Trần viết ra nên không chép đến những mưu mô của Trần Thủ Độ để cướp ngôi nhà Lý, lập nhà Trần. Về việc nhà Trần hay nhà Lý, *Toàn thư* chép khá chi tiết.

HẾT QUYỂN III

TRỌN BỘ

PHỤ LỤC

TRẦN TRIỀU KỈ NIÊN

THÁI TỔ (Theo <i>Toàn thư</i> và <i>Cương mục</i> , nhà Trần không có Thái Tổ, chỉ có Thái Tông. Trần Cảnh là vua đầu nhà Trần. Trần Thừa, bố Trần Cảnh được truy tôn là Thái Tổ. TQV)	- Kiến Trung năm đầu, cả thảy	7 năm
	- Ất Dậu (1225).	
	- Thiên Ứng Chính Bình năm đầu, Nhâm Thìn (1232).	19 năm
	- Nguyên Phong năm đầu, Tân Hợi (1251).	7 năm
THÁNH TÔNG (<i>Trần Khoán</i>)	- Thiệu Long năm đầu, Mậu Ngọ (1258).	15 năm
	- Bảo Phù năm đầu, Quý Dậu (1273).	6 năm
NHÂN TÔNG (<i>Trần Khâm</i>)	- Thiệu Bảo năm đầu, Kỷ Mão (1279).	6 năm
	- Trùng Hưng năm đầu, Ất Dậu (1285).	8 năm

ANH TÔNG <i>(Trần Thuyên)</i>	- Hưng Long năm đầu, Quý Tị (1294).	21 năm
MINH TÔNG <i>(Trần Anh)</i>	<ul style="list-style-type: none"> - Đại Khanh năm đầu, Giáp Dần (1314). - Khái Thái năm đầu, Giáp Tý (1324). 	10 năm 5 năm
HIẾN TÔNG <i>(Trần Vương)</i>	<ul style="list-style-type: none"> - Khai Hựu năm đầu, Kỷ Tị (1329). 	12 năm
DỤ TÔNG <i>(Trần Cao)</i>	<ul style="list-style-type: none"> - Thiệu Hưng năm đầu, Tân Tỵ (1341). - Đại Tự năm đầu, Mậu Tuất (1358). - Thiên Định năm đầu, Kỷ Dậu (1369). 	17 năm 17 năm 1 năm
THÁI VƯƠNG <i>(tức Nghệ Tông Trần Phủ)</i>	- Thiệu Khanh năm đầu, Canh Tuất (1370).	3 năm
DUỆ TÔNG <i>(Trần Kinh)</i>	- Long Khanh năm đầu, Quý Sửu (1373).	4 năm
VUA NAY <i>(Đế Hiện)</i>	- Xương Phù năm đầu, Đinh Tỵ (1377).	

CÁC SÁCH THAM KHẢO CHÍNH ĐỂ CHÚ GIẢI "VIỆT SỬ LƯỢC"

A. TÀI LIỆU CHỮ VIỆT:

1. Lý Thường Kiệt I và II	Hoàng Xuân Hãn
2. Lịch sử Việt Nam	Đào Duy Anh
3. Việt Nam sử lược	Trần Trọng Kim
4. Tri tân tạp chí	

B. TÀI LIỆU CHỮ HÁN:

1. Đại Việt sử kí toàn thư
(gọi tắt là Toàn thư)	Ngô Sĩ Liên
2. Đại Việt sử kí
(bản khắc đời Tây Sơn)	Ngô Thì Sĩ
3. Khâm định Việt sử thông
giám cương mục (gọi tắt
là Cương mục)	Quốc sử quán triều Nguyễn
4. An Nam chí lược	Lê Tắc (đời Trần)
5. Thiền uyển tạp anh	Đời Trần
(bản dịch của Đoàn Thăng)

C. TÀI LIỆU CHỮ PHÁP:

Bulletin de l'École française d'Extrême Orient (gọi tắt là B'EFEO) Tập san của Đông Phương Bác cổ học viện.

NGUYÊN BẢN CHỮ HÁN

Kí hiệu thư viện Viện Nghiên cứu Hán Nôm: VHv 1521

李為阮與史不合案黎朝安南志畧稱陳氏代立
允李氏宗族及齊氏姓李者皆令更為阮以絕氏
望則此書當為陳氏之臣所作前志又載陳普嘗
作越志黎休嘗修越志俱陳太王辰人太王者陳
日熾之謚則此書或即出普休二人手未可知也
安南自漢迄唐並為州郡五季未為土豪竊據宋
初始自立國此書自唐以前大抵全襲史文自丁
部領以下則出其國人之詞與史所載殊有同異

欽定四庫全書提要

1987

1974

1986

1991

THU VIEN
KHOA HOC
TRUNG HONG

越史畧三卷不著撰人名氏紀安南國事上卷曰
國初沿革為趙佗以下諸王曰歷代守任為西漢
至石晉交州牧守姓名曰吳紀乃五代末吳權及
其子昌岌昌文等事蹟曰十二使君乃昌文沒後
才將杜景碩等爭立事蹟曰丁紀則丁部領以下
諸王曰黎紀則黎桓以下諸王中卷下卷皆曰阮
紀則自李公蘊得國後諸王事蹟紀述特詳惟以

益史臣但承赴告之辭故如堯卒之類往往較差
一年至名號官爵或祇自行國中而不以通於大
朝故亦有所錯互其收拾之處頗可與正史相參
證又史稱陳日尊自帝其國尊公蘊為太祖神武
皇帝國號大越此書原題大越史各蓋舉國號為
名而所列公蘊至是凡八王皆僭帝號不獨陳日
尊一代則尤史所未詳又玉海記交趾天祝寶象
神武彰聖嘉慶諸年號此書皆與相合特所列黎

阮諸王無不改元者而史家並未悉載則必當辰
深自諱之故中國不能盡知耳書末又載陳日熒
以下紀年一篇但錄所僭謚號改元而不具事蹟
其中所稱太上者以史按之當為陳叔明其稱令
上者當為陳煒而史載日熒至煒十二世此書乃
僅得十世未詳其故又考康州府志紀康熙十三
年海濱得鐘題皇越昌符九年乙丑說者疑為宋
辰李乾德以後僭號今此書稱令上昌符元年丁

已當明洪武十二年其九年正值乙丑則為陳焯
僭號無疑是亦足資考證矣安南自宋以後世共
職貢乃敢乘前代失馭之際輒竊號國中至著之
簡策以妄自誇大寔悖謬不足採然吳楚僭王春
秋絕之而作傳者亦不沒其寔故特依偽史例錄
之以著其罪且以補宋元二史外國傳之所未備焉

越史畧卷一

四庫全書宋本

失名

金山錢熙祚錫之校

國初沿革

昔黃帝既建萬國以交趾遠在百粵之表莫能統屬
遂界於西南隅其部落十有五焉曰交趾越裳氏武寧
軍寧嘉寧寧海陸海湯泉新昌平文文郎九真日南
懷羅九德皆禹貢之所不及至周成王辰越裳氏始
獻白雉春秋謂之闢地戴記謂之睢題至周莊王辰

嘉寧部有異人焉能以幻術服諸部落自稱雄王都
於文郎號文郎國以淳質為俗結繩為政傳十八世
皆稱雄王越自殘嘗遣使來諭雄王拒之周末為蜀王
子洋浙遂而代之洋築城於越裳號安陽王竟不與
周通秦末趙佗據鬱林南海象郡以稱王都番禺
國號越自稱武王辰安陽王有神人曰臯魯能造柳
弩一張十放教軍萬人武皇知之乃遣其子始為質
請通好焉後王遇臯魯稍薄臯魯去之王女婿珠

又與始私焉始誘媚珠求看神弩因斂其機馳使報
武皇武皇復興兵攻之單至王又如初弩折眾皆潰
散武皇遂破之王衛生屏入水水為之間圍遂屬趙

趙紀

武帝

諱佗姓趙氏漢真定人秦始皇三十三年已併天下
畧定揚越以住萬為南海尉佗為龍川令至二世辰
囂死以佗代囂秦滅佗并有桂林象郡之地自立為

南越王漢高祖既定天下遣陸賈奉重綬往拜佗爲
南越王漢高后五年王自即皇帝位發兵攻長沙招
撫瓯駱閩越皆屬焉有地東西萬餘里御黃屋左纛
漢文帝立復遣陸賈遺書問之賈至王慚謝請復爲
藩王長供貢職至漢武帝建元之年薨謚曰武帝在
位十八年孫胡立是爲文王

文王

諱胡武帝孫也漢武帝辰嘗遣子嬰齊入侍後王薨

謚曰文王子嬰齊立是為明王

明王

諱嬰齊明王子也初為太子入宿衛於漢在長安娶
樛氏女生子興及文王薨至是即位立樛氏為后興
為太子漢元鼎四年王薨謚曰明王子興立是為哀王

哀王

諱興明王子也初即位尊母樛氏為太后太后未嫁
於明王辰嘗與霸陵人安國少子通及即位漢遣少

李来諭王入朝太后復與少子通遂勸王入朝其相
呂嘉數諫止王王不聽太后恐嘉不從置酒欲誅嘉
嘉知之陰與大臣謀作亂漢武帝聞嘉不聽乃使韓
千秋等將兵二千人以攻嘉嘉乃與其弟及國人攻
弑王及太后盡殺漢使者迎明王長子衛陽侯立之
而謚曰哀王

衛陽王

諱建德哀王廢兄也元鼎五年十一月其相呂嘉出

兵擊韓千秋等盡殺之禹封漢使節置境上元鼎六年漢以路博德為伏波將軍出桂陽下湟水楊僕為樓船將軍出豫章下橫浦以歸義侯二人為戈船下瀨將軍出零陵下瀨水馳義侯因巴蜀罪人發夜郎兵下牂柯江同會番禺以攻嘉嘉及王道入海博德使人遣之擒王及嘉辰戈船下瀨兵未下而越地已平矣遂分其地為九郡南海蒼梧_令梧_化鬱林合浦_令廣

交趾九真_令清化府日南_令大安府珠崖儋耳_令儋

右趙自武帝至衡陽王九五主始丁巳終庚午共七十四年而亡自漢武帝元封元年以後皆北人除授

歷代守任

石戴漢武帝辰人

周章漢昭帝辰人

魏朗子明漢宣帝辰人

蘇定漢光武帝辰人

馬援

後漢光武建武十六年麌泠縣人徵側碓將之女也嫁為朱彌縣人詩索妻性甚雄勇所為不法太守蘇定絕之以法側怒乃與其妹竚起峯州兵攻陷郡縣九真日南皆應之畧定漢南外六十五城自立為王都麌冷十七年漢拜馬援為伏波將軍以擊之十八年援緣海而進隨山刊道千有餘里至浪泊上與側戰側不能支退保禁溪十九年側並因遂走為援所

殺追擊其餘黨至居風降之乃立銅柱為極界分具
地為封漢望海二縣授又築為蘭城其圍如蘭二十
一年秋後還漢

周敞順帝辰為刺史

張喬

順帝永和三年象林蠻區憐反攻殺長吏以喬為刺
史喬至慰諭並皆降散

夏方

桓帝延熹三年九真復反拜方為刺史冬十一月賊
眾二萬餘人皆來降

劉操桓帝辰人

周闕靈帝辰人

朱儁

靈帝光和四年夏四月烏滸蠻為亂州人梁龍等因
之以反有眾數萬人帝命儁擊破之以儁為刺史

賈琮

靈帝中平元年州人屯兵執刺史帝以琮爲刺史琮
至爲撫揖之州境皆安百姓歌曰賈父來晚使我先
反令見清平更不敢反琮仕事三年拜爲議郎

阮進漢中平中爲刺史

士燮

燮字彥威蒼梧廣信人父賜桓帝辰爲日南太守燮
少遊學漢東好左氏春秋爲之註解又通尚書大義
父喪闋舉茂材除巫令遷交州太守謙恭下士漢避

亂者多往依焉獻帝聞其賢賜璽書褒以爲綏南
中郎將領交州太守如故建安末變遣子厥質於吳
又以珠貝犀象及香果之珍美者遺孫權權嘉之封
龍編侯弟三人壹納武並爲郡長吏既學問優博又
達於從政處大亂之世保全一方二十餘年疆場無
事民皆樂業威尊無上出入鳴鐘磬備禮儀若簫鼓
吹闋咽道洛嘗有數十要居輜中當辰貴重威震南
蠻尉佗不足數也魏黃初七年王薨壽九十在位四

十餘年孫權聞王死折合浦以北屬廣州呂岱爲刺史合浦以南爲交州戴良爲刺史以陳辰代王爲太守王子敬等發兵共拒良後呂岱皆以計誅之傳首

武昌

戴良吳人

呂岱吳人

陸先吳人

孫諦吳人

鄧荀

先是吳以孫諱貧暴為民患故使荀督察之荀至擅
調孔雀三十頭送建業民憚遠不去興郡吏吳興殺
諱及荀

吳興

霍弋

馬融

楊稷

劉俊

陶璜

晉武帝泰始三年孫皓遣陶璜等攻楊稷不克遂襲
董元營獲其寶物船載而歸以璜領艸督璜又擊元
殺之稷以其將王素代元璜又陷其艸因以璜爲刺
史後璜見徵爲武昌督辰吳王已降於晉晉詔璜復
其本職封宛陵侯卒璜在艸三十年恩威交著及卒
舉艸號哭如喪父母

吾彥代璜爲刺史

顧林代吾彥爲刺史

陶威璜子

陶淑威弟

陶綏叔子

陶侃

晉元帝大興元年十一月詔加侃廣州刺史都督交

州諸軍事

王諒

晉元帝永昌元年以諒爲刺史使收梁碩碩圍諒於龍編奪諒節諒不與乃斷右臂而取之諒死明帝太寧元年遣將軍高寶攻碩斬之

阮放晉成帝辰爲刺史

阮敷穆帝辰爲刺史

朱輔秦苻堅辰爲刺史

阮遷

杜 琥

晋孝武帝太元五年九真太守阮遜據州叛六年杜
瑗斬遜州境乃平

杜惠度

瑗子也義熙七年永嘉太守盧脩來降奔攻破合浦
徑向州治晉帝以惠度爲刺史惠度平府兵擊破之於
石崎又與脩戰於龍編南津惠度以雉尾炬燒其船
夾岸射之脩兵大潰脩溺水死惠度取其屍斬之亟

首詣建康孝武帝初元元年七月林邑入寇惠度擊破之林邑乞降惠度為政民畏而愛之城門夜開道不拾遺

杜宏文惠度子

王徽代宏文為刺史

檀和之

宋文帝元嘉二十三年命刺史檀和之討林邑南陽人宗慤性好武事嘗言願乘長風破萬里浪及和之

伐林邑毅然請行以擊爲振武將軍林邑王范陽邁
聞軍出上表請還所掠地和之進軍圍林邑將范伏
龍於逼粟城宗慤擊破之五月拔逼粟城斬伏龍乘
勝入象浦陽邁傾國來戰以甲被象前後無際宗慤
又爲獅子形以拒之象果驚走林邑兵大敗陽邁遁
去二十四年和之還北

劉牧宋明帝刺史

劉勃

阮長仁宋明帝辰刺史

沈煥齊高帝辰刺史

阮叔獻

叔獻長仁之從子長仁卒叔獻代領州事以號令未
行求刺史於宋宋以沈煥爲刺史以叔獻爲武平新
昌二郡太守叔獻既得朝命遂發兵守險不納煥
煥停鬱林病卒齊高帝建元元年以叔獻爲刺史叔
獻既受命乃斷絕貢獻永明三年命劉楷爲刺史以

討叔獻叔獻惧間道還朝

劉褚齊高帝辰刺史

房法宗齊明帝辰刺史

伏登之

法宗長史也以法宗多病因之別室而奪其權法宗好
讀書在囚中求書觀之登之曰使君安居猶恐動疾
豈可看書竟弗與齊以登之爲刺史法宗還過嶺

而卒

阮凱齊明帝辰刺史

阮叟梁人凱叛叟斬之代為刺史
侯詔梁武帝辰刺史

楊牒

初州人阮貢反據龍編城自稱南越帝置百官改元
天德國號萬春梁武帝拜牒為交州刺史陳霸先為
司馬以擊貢貢平眾三萬拒之敗於朱鶴又敗於蘇
瀝江口貢奔嘉寧城牒進軍圍之貢奔之新昌獠中

又平眾二萬出屯典澈湖大造船艦充塞湖中是夜
江水暴漲霸先平所部兵隨流先進諸軍鼓譟以從
賁不為備因大潰退保屈獠洞病卒餘黨畏霸先兵
勢乃舉眾就降賁子天寶八九真霸先舉兵討平
之以九真為愛州

陳霸先

以討沅賁之功授兵威將軍交州刺史尋徵還北

劉方

隋文帝仁壽二年，州帥阮佛子據越王城作亂。兄子大權據龍編文帝以方爲行軍總管以討佛子。佛子懼，請降煬帝。大業中，以林邑反。帝改日南爲驩州，以方爲驩州道行軍總管以討林邑。方軍至闇梨江，林邑兵皆騎巨象，四面而至。方乃多掘小坑，草覆其上，既戰，偽犯林邑，遂之象多陷死。因以銳師繼之，林邑大敗，俘馘萬計。方追之，屢戰皆捷。逼馬援銅柱南八日至其國都林邑。王梵志棄城遁，方入城獲廟主十

八皆鑄金爲之方刻石紀功而還道病卒

邱和

唐高祖武德五年授和大總管爵譚國公和復奏置
都督府主

劉延祐

唐高宗調露元年改交趾刺史爲安南都護府以延
祐爲都護蓋俚戶歲半租延祐責令全入眾始悉延
祐誅其渠李嗣僕餘黨遂叛圍府城殺延祐

曲覽

中尊辰爲都護以貪暴失眾心爲司錄并猛所殺

張順肅宗辰爲都護

張伯儀

張順子肅宗至德二載改安南曰鎮南都護府以霸
儀爲都護代宗大歷二年張伯儀更築羅城三年復
爲安南都護府

高正平代宗辰爲都護

趙昌

代正平爲都護德宗貞元七年昌奏置柔遠軍

裴泰

代昌爲都護爲府人王季元所殺以趙均爲都護

趙均

李象古

憲宗辰爲都護爲府人楊清所殺

阮元喜

穆宗長慶二年以元喜為安南都護以城門有逆水
恐外人多出反叛因卜令城辰方築小城相者卜曰
居力不足修大城五十年後必有高人於此定都建
府也至咸通中高駢乃增築羅城

韓約朗州武林人本名重華

文宗太和中廢州都督咸屬安南都護府以約為都護

武渾武宗辰人

裴元祐武宗辰人

阮涿宣宗長為都護經畧使

王式

父起王楷之弟也擢進士第式巧於仕宦遷殿中侍御史大中中為晉州刺史徙安南都護

李鄂

宣宗大中十二年代王式為都護十二月土蠻引南詔兵襲本府陷之鄂奔武州二年鄂集土兵攻群蠻復取府城懿宗責其失守貶儋州司戶咸通中罷安

南都護府置行交州於海門鎮尋復之

王寬代鄂為都護

蔡襲

懿宗咸通中南詔平蠻來寇懿宗以湖南觀察使蔡襲代王寬仍發單滑徐汴荆襄潭邵諸道兵以擊之
蠻遂引去辰嶺節度使蔡京忌襲功成罷戍兵襲以
蠻寇未定兵疲食盡作十必死狀申於中書省辰相
信京言終不省四年春正月南詔復平蠻兵五萬來

攻復陷府城援兵不至襲左石奇徒步力戰身中十
矢欵下船不及溺水而死荆南漢侯元惟德謂其眾
曰吾輩無船入水則死不若還向城與蠻人鬪以一
身易二輩亦為有利遂自東羅門入輩不為備惟德
縱兵擊之殺二千餘人明日蠻將楊思進出戰惟德
死之蠻所殺虜九五十萬人尚兵二萬人懿宗召還
諸道兵罷安南都護府置行交趾於海門鎮以宋戎
為交趾刺史七月復置都護府咸通五年以容管

經畧使張茵勾當安南軍府事茵逗遛不進夏侯薦

高駢以代茵

高駢

駢字千里崇文之孫也世在軍中折節讀書好談論
古人少事朱叔明有二鵠並飛引弓祝之曰我且貴
當中之一發而二鵠俱貫眾大驚魏落鵠侍御以功
遷秦州防禦使辰南詔盡有交州地咸通五年駢以
驍術將軍為安南都護府經畧招討使悉以張茵

沂將兵委之九月駢至南峯州蠻眾五萬方獲秋稍
駢掩擊大破之遂進攻南詔又破之殺其將段首遷
及土蠻兵斬首三萬餘級乃廢都護府置靜海軍
以駢為節度使駢據本州稱王自辟吏為寇殆十年全
是乃安駢修築羅城周圍一千九百八十丈零五丈
高二丈六尺脚廣二丈六尺四面女牆高五尺五寸
敵樓五十五沂門樓五沂甕門六沂水渠三沂踏道
三十四沂又築堤固田二千一百二十五丈八尺高

一丈五尺脚闊三丈又造屋五十餘間高騎以載艸至邕廣海路多潛石覆舟漕運不通遂命長吏林諷等疏鑿夏四月五日起役踰月之間將款開達但中間值巨石綿亘者數丈堅硬如鐵力下刃卷斧施柯折從者相顧殆幾中止五月二十六日當晝黑雲渝興怒風暴作俄而轟雷大發連震數聲倏爾閉霽而巨石已破碎矣但餘雨至處六月二十一日復大震如初而巨石一辰瓦裂事畢因命其處曰天威涇

九年懿宗以駢為石金吾大將軍加檢校尚書右僕
射從天平節度使尋卒

高鄆

駢之從孫懿宗朝駢以鄆嘗為先鋒薦之代領襄州

曾充

僖宗辰代高鄆為節度使以撫字有聲州人呼曾尚

書撫交州記一篇

朱全昱全忠兄代襄為節度使

一

獨孤損

招宗辰爲宰相哀帝授靜海節度使以代全昱艸人
號爲豫尚書

曲顥梁開平元年代損爲節度使
曲全美

顥弟也明宗辰代顥爲節度使後爲南海將梁克
真所執送南漢以況進代之

況進

後唐明宗長興元年南漢主劉龑遣其將梁克真等來伐我州擒節度使曲全美以其將阮進代之

楊廷藝

愛州人唐明宗長興中廷藝發兵攻阮進進逃歸廷藝自稱節度使晉天福二年爲矯公羨所殺

矯公羨

峯州人後晉高祖天福二年春三月羨殺廷藝而代之後爲吳王所殺

右歷代守任自西漢武帝元封元年辛未至石晉高祖天福三年戊戌凡一千四十八年而吳始興或北人除授或本國自稱無慮百餘人見記者八十三人

吳紀

前吳王

諱權姓吳氏先府之子也事楊廷藝爲將軍後晉祖祖天福三年冬十二月權自愛州舉兵攻公羨公羨

使人求救於南漢劉龕以其子萬王宏操爲靜海軍
節度使將兵救公羨宏操舟師自白藤江入欵攻權
而權已殺公羨矣權聞宏操至於海口潛植鐵頭大
杙及漲潮使以小舟挑戰而陽北宏操追之潮退杙露
宏操拒戰不敗而潮落甚急舟盡礙於杙因權奮擊
大破之溺死過半殺宏操權始稱王以晉出帝開運
元年王薨在治九七年

楊平王

譚主將姓楊氏前吳王家臣也吳王薨自立爲王吳王子昌岌奔茶鄉范令公家主將以其弟昌文爲己子昌文弟南興乾興皆幼久之主將使人將兵至令公家索昌岌令公惧匿昌岌於洞中後漢隱帝乾祐三年主將遣昌文及楊杜二使將兵攻太平唐阮二村行至慈康昌文謂二使曰我先王之德洽於民心不幸違棄群臣主將自行不義罪甚大焉今又使我往伐無辜之邑幸而勝之彼終不服爲之奈何二使

曰唯命是聽遂反兵襲平王克之昌文以平王與已有恩乃降於張陽使食其邑平王在位七年

後吳王南晉天策

南晉諱昌文吳王權之第二子也以漢乾祐三年廢楊平王而自立稱南晉至周太祖廣順元年遣使迎其兄昌岌與之更相爲政岌稱天策辰有華閭洞人丁部領負谿山險固不修臣職二王歛討之部領惧遣其子璡入貢璡至二王責其不庭執璡而往征之渝

月不克王乃懸璫竿上謂部領曰不降卽殺之部
領怒曰大丈夫豈以兒子之故累大事耶遽命十餘
弓射璫二王驚異乃班師焉辰天策擅作威福而南
晉不復預政矣顯德元年天策薨南晉王遣使於漢
劉鋹以王爲靜海節度使宋太祖乾德三年王平師
攻太平唐阮二村王舶上觀戰爲伏弩斬中而薨辰
十二使君並起各據州郡自治天策在位三年南
晉十三年顯德周世宗年號

呂前吳王至後吳王九三主始戊戌終乙丑共
二十八年而亡

十二使君

竊三制名公粹據卷叶

阮太平名寬一名記據阮家

陳公寬名日慶據唐林

杜景公名景碩據杜洞

阮遊奕名昌識據王稿

阮郎公名珪據超類

阮令公名守捷據仙遊

呂左公名擴據細江

阮右公名超據扶列

矯令公名順據洞湖

范防過名白虎據藤州

陳明公名覽據江布口

右十二使君始乙丑終丁卯九年而丁先

王始併

丁紀

先王

諱鄙領姓丁氏萃閣洞人少孤與母媼五人居山神祠側門外有山荷叢葉上蝎迹成天子字王爲兒辰與群童牧牛於山野皆推爲眾兒長以君臣禮事之相與嬉戲則共交手爲椅以捧王又取蘆花爲前導以左右引象天子隊仗暇日羣兒相平摘柴以供

從課晚歸其母見之喜為烹豚以饗之鄉中父老皆相戒曰此兇器字非常必能濟世安民我輩若不早附翼異日乃悔其晚平子弟往從之居於濱澳柵其叔獨據柵不從王平畧攻之不勝奔至潭家灣橋壞陷於濠叔欲刺之見二黃龍覆其上叔惧而退乃降辰境內無主王聞陳明公賢而無嗣乃以其子往依焉明公一見為器重之養為己子盡付所部兵使攻十二使君皆平之戊辰明公卒京府吏民多往歸之

王以趙宋太祖開寶元年稱皇帝於華閣洞起
宮殿制朝儀置百官立社稷尊號曰大勝明皇帝置
大鼎於庭養虎於檻下令曰有犯法者受烹噬之罪
人皆憚伏不敢違命

己二年閏五月封長子璉為南越王

庚午三年改元曰太平元年。宋封王為安南郡王

立王后五人自此始有年號

辛未太平二年置文武僧道階品以劉某為都護府大

師阮匐為定國公黎桓為十道將軍宋聞王稱尊號
使遺王書其畧曰中夏之於蠻猶猶人之有四肢也苟心
腹未安四體膚能治乎蕞爾交趾遠在天末唐李多
難未遑區處令聖朝益覆萬國太平之業亦既成矣
俟爾至止康宁帝躬爾母向隅為我小患俾我為絕
藩斷節之計用屠爾國悔其焉追

壬申太平三年封子璿為衡王立季子項郎為太子
命阮子猷如宋修好

戊太平五年王得弑曰杜繹弑丁丁黎家出聖明競
頭多橫死道路絕人行

丙子太平七年

己卯太平十年春越王連使人殺太子頃卽冬十一
月王夜晏爲福侯宏杜繹所弑及越王連等先是
繹爲桐閑吏夜取橋上見流星入口繹以爲休徵遂萌
弑逆之心王旣遇害繹潛入宮中匿於雷下踰三日
渴甚以手盛雨水而食宮女見之告定國阮嗣斬

之典其將軍黎桓奉衛王璿卽皇帝位追尊王爲先
王母爲太后王在位十一年壽五十五改元者一

衛王

諱璿先王次子也先王爲杜繹所弑阮嗣黎桓共奉
衛王卽皇帝位

二年秋七月宋人伐我累以璿幼弱共推黎桓爲帝
降璿爲衛王

石丁先王至衛王共二主始戊辰終庚辰九

十三年而亡

黎紀

大行王

諱桓姓黎氏長州人也父覓母鄧氏初懷娠夢腹生蓮花俄而結貫收之分與人食及寤莫識其故以天福元年七月十五日生王母見其手色異常語人曰此兒長必恐吾不得享其祿矣逾數年而父母俱亡本州有黎觀察者見而異之養為己子王遇冬寒覆

春而叔觀察視之見有黃龍覆其上由是益奇之及
長事南越王連先王嘉其勇智累遷至十道將軍殿
前指揮使太平十年先王遇弑術王尚幼王乃攝行
國政稱為副王阮嗣王佃以王將不利於孺子乃相
平起兵王出師攻之斬佃於陣執嗣送京師殺之術
王二年宋太常博士侯仁寶請兵伐本國宋以仁寶
為交趾路轉運使領諸軍來攻辰諒州聞兵至以狀
聞太后南丹人范巨備為大將軍出師拒之師出之

日臣備直入省中謂王曰令主上幼弱未知我輩勤
勞晚有尺寸之功其誰知之十如先策十道爲天子
然後出師軍士聞之咸呼萬歲太后見人情悅服使
以龍袞加王躬請卽位庚辰之年王卽位封父爲長
興王母鄧氏爲太后

辛巳天福元年春三月侯仁寶軍至浪山陳欽祚至西結
劉澄至白藤江王自將拒之植杙捍江宋兵退保寧
江王令詐降以誘仁寶北軍敗擒斬之欽祚等聞軍

敗引退

上尊號爲明乾應運神武昇平至仁廣

孝皇帝

壬午

天福二年立五王后王遣徐穆等使占城爲所執
王怒自將討之斬其主籠胥稅於陣俘馘不可勝數
獲宮妓數百人遷其重器收金寶貨以萬數減其城
池毀其宗廟是歲還京。大饑

癸未

天福三年初王征占城經銅鼓山至婆和以海路險阻
難於去來使開渠由是舟楫乃通

甲中

天福四年造百寶千歲殿於火雲山其樹裹以金

銀東建風流殿西建榮華殿左建蓬萊殿右建極樂殿

次構火雲樓連起長春殿其側起龍祿殿益以銀瓦

丙酉天福五年秋七月丁巳王之誕辰也使造舟江中以竹

作假山於舟上號南山遂設競渡禮

丙戌天福六年宋授王靜海軍節度使

丁亥天福七年王初耕籍田於隊山得金銀甕一耕於疇

悔山得甕一名其地曰金銀殿

戊子天福八年

己丑天福九年嘗甲楊進祿以雖愛二州附占城王親征
擒之復取二州封第三子爲南封王

庚寅興統元年春正月改元曰興統宋命左正言宋鑄
來封王

辛卯興統二年封弟之子爲饒蠻王居峯州

壬辰興統三年春王御乾元樓觀燈

甲午興統五年封第十子爲行軍王居北岸吉覽州

乙未應天元年正月改元命杜亨使於宋。封義子為

扶帶王居扶帶

丙申應天二年王親征麻黃大發舟渡三洞拔之

丁酉應天三年秋七月王親征杜洞江賊擒之。大水

戊戌應天四年

己亥應天五年王親討何洞之十九州平之

庚子應天六年討峯州賊鄭航擒之命劉紹如宋

辛丑應天七年征苦隆賊見王張弩注矢欲射之矢尋

墜再舉茲漸惧而退王御樓船入窮江追之賊陳於西岸
共王拒戰王兵陷於江衢王璿中流矢死王呼天三聲
賊自敗

壬寅應天八年造銀皂鑿數千餘頂頒賜軍人

癸卯應天九年王幸驩州鑿多益港直至暗州

甲辰應天十年王搜得巨蛇忽然逆流而去。遣行軍

王如宋

乙巳應天十一年王薨於長春殿謂之大行王因為廟號

在位二十七年壽六十五改元者三葬長州德陵

中宗

諱龍鉞大衍第三子也母初侯嬪女九歲封南封王
大衍初薨王與東城王中國王開明王爭立九閱月
國中無主東城王敗奔占城為所殺元年正月王即
位凡三日為開明王所弑號中宗壽二十五

嗣朝王

諱龍廷大衍第五子也中宗母弟與統三年封開明

王纂中宗而立

丙午元年王卽位尊號曰開天應運聖文神武則天崇

道大勝明光孝皇帝王性好殺人有臨刑用茅縕以
火燒之又使優人廖守心持鉗刃而鮮之以遲其死
如此數日其人哀號痛功守心戲曰汝不憃受死王
大笑以為樂九征討所獲虜俘則押赴江岸潮退令
人作水牢驅入其中潮漲則呵呷而亡又使登高木
從下伐之王又幸支寧江江多蛟乃繫人於舟側往

朱中流令斃害之允壯宰將供庖廚先使人牽入于
刺殺之然後付廚人又削其脣於僧統郭卯頭上陽
爲失手傷卯頭流血王大笑或黃夜殺貓賜諸王食
食畢以猫頭示之諸王皆嘔吐每視朝則使優人喋
喋其口以亂執政之奏事又以守宮爲膾以與人相爭而
食諸王叛王討平之伐禦蠻王克之改寧州爲太

平府尊母氏爲興國廣聖太后

丁未二年定文武官制一遵於宋

戊申三年正月改元景瑞元年王親征都良渭龍二州
俘蠻人及馬數百匹使人擊斬因痛甚蠻大呼誤犯
大行譖王大笑再命擊之蠻人復呼僂犯王甚悅又
討愛州俘其人作罔寘其中而笑之

己酉景瑞二年秋七月王征驩唐何石等州。冬十月辛
亥王薨於寢殿號叔朝王王有痔疾故以視朝年二十
二即位在位四年年二十五改元者一

右黎自大行至叔朝共三主始庚辰終己酉凡三十年而亡

越史畧卷二

阮紀

太祖

諱蘊姓阮氏北江古法人也母范氏以太平五年二月十七日生幼而聰睿器宇恢豁遊學於六祖寺僧萬行見而異之曰此非常人也彊壯之後必能濟世安民為天下主及長慷慨有大志不事產業好涉獵經史應天中事中尊及中宗為故朝所弑群臣奔

亡惟王獨抱尸而哭歎朝嘉其忠奸左親術殿前指揮使王所居鄉中有木綿樹爲雷所震其迹成文云樹根杳杳木表青青禾刀木落十八子成震宮現日先宮隱星六七日間天下太平萬行乃謂王曰臣近見讖文之異知黎當亡而阮當興也阮氏無若公之寬慈仁恕頗得眾心臣年七十有餘但以不及見盛治爲恨耳王恐語泄使萬行匿於芭山景瑞二年歎朝薨嗣王幼冲王年三十六將隨龍軍五百人入宿術辰

在冰祇侯陶甘沐揣知王有欲受禪之意遂以間微
激之曰主冥上頑多行不義天厭其德弗克壽終嗣
子幼冲未堪多難庶事煩擾百神靡依下民嗷嗷
欲求其主親衛盍因此辰遠追湯武之迹近鑒楊
黎所行上順天心下從人望而猶守區區之小節耶王
雖內悅其言而疑有奸謀乃陽罵之曰公何爲敢出
是言吾必執以送官甘沐徐曰臣見天辰人事如此
故敢啟之令欲送官誠不辭死王曰吾安忍告公但

恐語泄而併誅耳甘沐復謂王曰國人皆謂院當代
黎圖讖已見不可掩也轉禍為福令其辰矣親衛尚
何疑乎王曰吾觀公志與萬行不異誠如此言計將
安出甘沐曰方令百姓疲弊民不堪命親衛若撫以
恩德彼必翕然從之猶水之就下孰能禦之甘沐知
事急恐变生乃語朝中卿士卽日皆會於朝堂謀曰
令者億兆異心上下離德人怨先王之苛虐不欲歸從
嗣君咸有推戴親衛之志吾輩不因此辰立親衛為

天子倉卒有變得保其首領耶於是共扶王正殿
立爲天子百官皆呼萬歲

元年冬十一月王卽位大赦天下焚綱羅獄具群臣
上尊號曰奉天至理應運自在聖明龍見睿文英武
崇仁廣孝天下太平欽明光宅昭彰萬邦贊應符感
威振蕃蠻睿謀神功聖治則天道政皇帝追尊考曰
顯慶王母明德太后冊王后六立長子鴻為太子餘
皆侯爵王女十三人皆公主以長女安國公主嫁於

陶甘沐封爲義信侯王兄某爲武威王弟爲翊聖王
陳鎬爲相公吳丁爲樞密使歸碩輔爲太保鄧文孝
爲太傅裴車盈爲左金吾譚坦爲左武衛杜閭爲右
武衛。初古法鄉應天寺犬生一白子背上黑毛成天
子字至是王以甲戌生

庚戌二年正月改元順天元年初王以萃闔城湫隘乃
遷都大羅城初遷辰泊舟城下黃龍見於御舶因號
昇龍改萃闔爲長安府托江曰天德 古法曰天德

府昇龍京內起朝元殿左置集賢殿右置講武殿左
起飛龍門右起母鳳門正陽啟高殿傍曰龍墀墀內
翼以迴廊周匝四面乾元殿後置龍安龍瑞二殿左
建日光殿右建月明殿後有翠花宮城之四面啟四
門東曰祥符西曰廣福南曰大興北曰曜德又於城
外起興天寺五鳳星樓離方創勝嚴寺

辛亥順天二年王親征愛州苦隆賊平之是歲又於城
外起太清宮萬歲寺鎮福藏城外建四天王寺衣錦

寺龍具聖壽寺又起含光殿於瀘東坂。占城國進獅子
主
子順天三年建龍德宮於城外以居太子欵其周知民
事。十二月神人留迹於東南峯盤石上長廣三尺深
一尺。真臘國來貢。王征演州

癸
順天四年御含光殿觀貌渡。冬十月王征渭龍州
蠻充之

甲寅
順天五年命翊聖王討蠻將杜長惠於金華步充
之斬首萬計俘獲士馬不可勝數。羅州獻麒麟

改應天府為南京。真犧來貢

丙辰順天七年大燕禾三十結直錢七十文賜境內三年
租起天光天德二寺及塑四天帝像。地震。望諸名
山。度京師人千餘為僧道

丁巳順天八年乾元殿震。宋真宗封王為南平王

戊午順天九年使阮清道如宋求三藏經得之

庚申順天十一年命王子討占城克之。初乾元殿震視
朝於東殿今又震視朝於西殿

辛酉順天十二年春二月戊子以王誕日爲天成節築萬
歲南山於廣福門外多作飛禽走獸之狀羅列其上

壬戌順天十三年命翊聖王作大光歷

癸亥順天十四年改潮陽鎮爲永安州

甲子順天十五年命太子伐峩輪州開國王伐都金州築

昇龍城

乙丑順天十六年僧萬行化身。真臘來貢。詔立番寨
於驩州南界

丙寅順天十七年命太子討演州。遣使如宋

丁卯順天十九年命太子討匕源州東征王討文州

戊辰順天十九年春二月王不豫三月戊戌薨於龍安殿

壽五十六廟號太祖塋天德府壽陵在位二十年改元者一

太宗

諱德政名佛瑪太祖長子也母黎氏太祖卽位封開天
大王又立爲太子順天十一年奉命平諸蠻賊有功

太祖薨群臣奉遺詔詣龍德宮請卽位辰翊聖武德
諸王皆伏兵於廣福門外欲襲王王自祥符門入至
乾元殿三府兵攻益急王命阮仁義擊之三府兵敗
武德王爲黎奉曉所殺是日王卽位於柩前大赦改
元以順天十年爲天成元年上尊號曰開天統運尊道
貴德聖文廣武崇仁上善政理民安神符龍現體元
御極億歲功高應真實歷通元至奧興隆大定聰
明慈孝皇帝。初王生於長安府府中瓦家牛

無數自換其角者曰。廿生人爲天子言訖。不見至是王以旦年生。開國王據長安府以叛。王親征之。開國王降詔免其罪。五月神人現迹於萬歲寺。以染任文爲太師。吳尚丁爲太傅。陶虯忠爲太保。阮道紀爲樞密。阮徹爲左參知政事。廖嘉真中書侍郎。矯蓬爲右參知政事。何遠爲諫議大夫。歸文雷爲左腹心。阮仁義爲右腹心。置斂前寨軍十衛。一曰廣聖二曰廣武三曰御龍四曰捧日五曰澄海。每衛各分左右。

六月以王誕日爲天聖節築萬歲山於龍墀有五峯
中峯立長壽仙幘左右皆有白鶴山上爲飛仙鳥獸
之狀山腰又有神龍蟠繞開植旌旗懸金璧使伶兒
在峯中弄笛吹笙歌舞爲樂

己未天成二年以諒州牧申紹泰尚平陽公主愛州但
乃甲叛王親征擒之。神人現迹於天勝寺。龍現
於乾元殿基王曰其殿已圯惟基獨存今龍現之意
其龍勝之地乎乃增廣其規模而重修之改名曰天安

殿殿左起宣德殿右起延福殿前曰龍墀東置文明
殿西置廣武殿墀之左右對曰鐘樓以登聞冤獄
之事前安奉天殿上建正陽樓爲掌漏刻之處後起
長春殿上建龍閣其外築城曰龍城。秋八月驩州獻
麒麟二。冬十月萬歲寺前雨白米成堆

庚午天成三年起天慶殿後架鳳凰樓。冬十月王辛烏
路省欽命大僚班黎偓佺使於宋。大燕

辛未天成四年驩州叛王討平之。造寺觀九一百五十

處

壬申天成五年釋迦寺優曇樹開花。四月王幸杜洞

江耕籍是田獻九穂。永詔改其田曰應天。

癸酉天成六年春定源州叛王討平之。九月冕源州叛

王討之。

甲戌天成七年四月改元通瑞元年詔群臣奏事於王
前者稱王曰朝廷。秋九月幸仙遊山重先寺詔起
重興殿。古法州雲寺僧上言寺中放光數道隨光

掘之得石函一函內有銀巫銀函內有金巫金函內
有瑞璫瓶瓶中有舍利

乙亥通瑞二年天慶殿前生芝草封王子日中爲承
乾王。起造西市及長廊建太和橋於蘇瀝江。愛州
叛王親征克之王在愛州行宮宴群臣密指定勝將
阮慶曰此必反矣左右問其故曰此人瞻視異常勸止
失節見我有慙色是故知之具年果反

丙子通瑞三年春三月以峯州收黎順宗尚慶城公主四

月置驩州行宮。都金常新平原等州叛。

丁通瑞四年以開皇王爲元帥封都金等州克之烏
路桑園中古佛湧。設競渡禮。大水

戊寅通瑞五年辛布海口耕籍田。秋八月王御含光
殿觀競渡。九月神人現迹於天勝寺。宋仁宗封
王爲南平王。占城王子地婆刺等來朝

己卯通瑞六年春正月廣源州首領儂存福叛稱昭聖
皇帝封長子智聰爲南衡王改其州曰長其國王親

討之師渡冷浮津白魚八王舟至廣源州存福焚其部落而遣縱兵追之獲存福其子智高脫身而走孰存福歸京斬之。夏五月廣源州獻生金一塊重一百十二兩。六月改元為乾符有道元年。冬十二月真臘國來貢。遣使於宋

庚辰乾符有道二年春正月朔日有食之

辛巳乾符有道三年夏五月定宮女階品。六月徵前指揮使丁祿馮律等謀叛事覺伏誅。冬十一月以

明威侯知大安州儂智高與其母阿儂自雷火洞復據儂猶州改其州曰大屬國王命討之生擒智高王憐存福既被誅因原其罪卑以廣源雷火平婆羅浪等州

壬午乾符有道四年春三月王辛祐覽海口耕籍田。

地震。交趾叛冬十月改元明道元年。詔中書省刪定律書。十一月詔諸路各置亭侯以便四方之觀誌。凡老弱及有大功已上犯罪者得贖銅。

鑄

明道錢。梁茂材使於宋

癸未明道二年夏四月愛州叛。五月以開皇王爲都

統大元帥討愛州奉乾王爲都統元帥討文州文州平。夏四月王幸武寧州松山寺見其額殿中有石柱欹壓上慨然有重修之意石柱忽然復正因命儒臣作賦以紀其異。秋九月使魏徵如廣源州賜智高郡王印仍拜太保。詔造艦數百艘皆作龍鳳魚蛇虎鶲鷂之形。冬十月長春殿御晝自動

甲申明道三年二月御舟復動。癸卯親征占城以開皇

王為留守甲申發自京師乙巳次大惡海口辰波濤
帖息大軍利涉自大安至姑山紫雲捧日至瑞灣有片
雲覆王舟隨其行止至思明海口白魚八舟王聞占城
王先列象陣於五湖江以待官軍遂詔軍士捨舟登
陸王乃部分士卒建旗鳴鼓欲擊之賊見兵威甚
盛遂先潰王追斬三首郭嘉懿斬其王仁斗以獻
獲象三十頭生擒五千人餘為亂兵所殺者無數

爲惻然下詔有殺占城人者斬。秋七月大軍入佛
誓城俘其宮女妻妾。八月班師至長安府黃龍見
於王舟。九月王至自占城。冬十月改元天感聖武
元年。大燕。十二月置懷遠驛於嘉林以館四
方客使。

太保懷智高來朝

乙酉天感聖武二年春三月立大內碑。夏五月造太平
車以黃金爲飾

丙戌天感聖武三年夏五月起銀漢宮於後苑以居占城

宮人

丁亥天感聖武四年置望國鎮及歸德保康宣化清平永
通感化安民七驛各立碑侯以爲蠻夷歇宿之處占
城來貢詔流其使於真登州以其王雍尼不恭故也
戊子天感聖武五年懷智高以勿惡洞叛命武威侯及
太尉尹盛謹討之交戰之日天地晦冥俄而轟雷震
於洞中其首長支體殲裂舉洞驚駭遂降。三月立
杜壘於長廣門外以爲四辰祈穀之處。秋七月閏瓊

林勝景春光三園。冬十二月詔定打春牛法

范去了謀反事覺劓其肉於東西市

己酉天感聖武六年春三月改元崇興大寶元年秋八

月鑿御溝於鳳城外又開金鳴萬歲池初鑿池辰
中鏗然有聲掘之得黃金一塊重五十兩因以名又築
石山三峰於池上建舞鳳橋

庚寅崇興大寶二年置決旱大發文湘洞於宋境西平
州界。僕智高據宋界安德州勿陽洞以其洞為南

天國改元景瑞愛州五縣江龍池甲叛

辛卯崇興大寶三年開瑞清沼應明池於勝景園置外隨龍軍命左驍術將軍陳恭將五縣人鑿个凜港
壬辰崇興大寶四年智高請附於宋宋不納乃寇於宋五月智高攻破宋橫山寨遂陷邕州以其州為大南國自稱仁惠皇帝

癸巳崇興大寶五年宋伐智高使梁珠米乞師詔以殿前指揮使武珪為招討使以授之是月宋狄青敗智

高於歸仁智高奔大但國三月鑄鐘置龍屏令民之
有冤抑不達者聽撞其鐘以聞。宋石鑑從特磨道
製智高母阿儂阿儂年已六十餘矣大但人丞智高
首獻於宋斬阿儂於都市由是諸儂遂滅

甲
午崇興大寶六年九月戊寅王不豫冬十月辛卯薨
於長春殿壽五十四在位二十六年。此下當有改元者六四字

塋天德府壽陵

聖宗

諱曰尊太宗第三子也母梅氏太宗夢月入后懷因
有娠以順天十四年二月二十五日生於龍德宮天
成元年立爲太子及長通經傳曉音律尤長於武畧
太宗命征伐所向皆克太宗薨奉遺詔卽位於柩前
十月改元以崇興大寶六年爲龍瑞太平元年尊母
梅氏曰靈感太后上尊號曰法天應運崇仁至德英
文睿武慶感龍祥孝道聖神皇帝。詔焚綱羅獄具
出翠花宮女。賜東宮文武臣僚爵各有差以裴嘉祐

爲文明殿大學士范彝爲左威衛陳改爲右威衛劉慶爲左清道王行爲右清道改神衛匡聖都爲拱聖廣德都爲忠武廣武都爲昭武及增置左右龍翼都各一百人。丙午聖太宗立后八人以阮道成爲大師郭擎曰爲太尉。建永壽殿

乙龍瑞太平二年修大內諸殿。癸丑以王生日爲乾興節。占城來貢。秋八月王御水晶殿觀競渡冬十月大寒王謂左右曰我居深宮之中御獸炭襲狐

裘冷氣猶且如此况囹圄之中繩綫之苦尚直未分
腹之不充形之不益一為寒風所逼豈不死於無辜
我甚憫之其令有司發府庫衾席賜之仍日給二飯
賜境內今年稅錢之半造東林寺及東究山靜應
寺。宋仁宗封王為郡王。遣使於宋

唐

丙申龍瑞太平三年設羅漢會於天安殿。秋八月真
臘來貢造崇慶報天寺發府銅一萬二千斤鑄鐘
於其寺王為親製銘文。冬十月己酉下勸農詔。

改大首領爲刺史

丁酉龍瑞太平四年春三月起大勝齋天寶塔於崇慶報天寺高數十丈其制爲三十層。夏四月王使員外郎梅元清以麒麟二遺於宋。甲午黃龍自瓊林園見於長春殿前。安州道叛。冬十月王幸道大旁海口黃龍見於金鳳舟因改爲祥龍。十二月起天福天壽二寺以黃金鑄梵王帝釋像以安置

占城來貢

戊
龍瑞太平五年起壺天八角殿於金鳴池。三月

闢祥符門起樓其上。夏五月黃龍自龍德宮見於永壽殿。六月起靈光殿左立建禮殿右立崇儀殿殿前構獨柱六角蓮花鐘樓。秋九月王辛波洛海口因辛塗巧築塔處。

己
龍瑞太平六年春三月王蒐於諒州南平江因辛駙馬申景元第造崇嚴報德寺於武寧州。夏六月黃龍見於永壽殿。癸未改元以龍瑞太平六年爲

彰聖嘉慶元年。秋八月丁丑御水晶殿視賜群臣戴
幞頭者靴自此始。丙戌黃龍見於長春殿賜塗山塔
號曰祥龍塔。達京師諸色人男為黃男。造延興
土恒門。占城米貢

庚子彰聖嘉慶二年禁御船火拱聖火隨龍火及內庵
人出八御堦不得與在內小祇候相語及通信物往來
違者死罪遇赦不原。二月壬申王辛酉源州捕象
獲象白三。夏六月諒艸牧申紹泰以兵入宋界西

平州如懿縣捕本州逃亡人虜其指使楊侶才及男女牛馬不可勝數宗遣吏部侍郎余靖赴邕州議其事王命裴嘉祐等赴邕會議靖厚賂嘉祐及附書乞還侶才王不省。秋八月王幸交海口黃龍見於巡春舶因改交海口天符海口。王親籲占城樂曲及節鼓音使樂工歌之。冬十月造行宮於窑潭以觀魚

占城來貢。渭龍州獻白象

車
且彰聖嘉慶三年羅順州獻白象。沙蕩洞叛王親征

克之。愛州五縣江叛。祈嗣於芭山黃龍見於壇

內

壬寅彰聖嘉慶四年嘉林郡進六眸三足龜。秋九月

使人採金於武健洞採銀於下連縣

癸卯彰聖嘉慶五年夏六月起洞仙宮於大內之東。

獻白龜王命起寺於芭山以為祈嗣之處獲其珠以獻。

冬十二月起銀河門。朝賀日指使唱聖躬萬歲福軍士應聲喝喏。占城來貢

辰
甲

彰聖嘉慶六年春二月日有重光。夏五月造布海
口行宮。冬十月麻沙洞叛王討克之黃龍見於清瀾舶。

○宋英宗加王同平章事

己卯聖嘉慶七年春二月觀魚於扶龍潭。丙午辛未
海行宮耕籍田。夏六月王御天慶殿聽訟辰王文洞
仙公主侍側王顧公主謂獄吏曰吾之愛吾子亦猶天
下父母之愛其子也百姓無知自胥興憲吾甚憫焉應
自令罪無輕重一從寬宥。

秋七月忙貫

武叛王討降之。八月開上林園丙辰黃龍自大明殿
見於會元殿又見於布海行宮癸未辛究瀾行宮號
其宮曰景興窯潭行宮曰翫春宮。冬十二月黃龍
見於曜靈殿又見於遊蟾閣倚蘭元妃所居。占城
來貢白雀一

丙午彰聖嘉慶八年春二月改元為龍彰天嗣元年。

三月黃龍見於太子宮中。甲申都曹陶池獻白雀
九月蠲欖榔稅。甲子王使郎將郭滿築塔於仙遊

山。冬十一月幸啟瑞行宮省歛。平陽公主男申

道元尚天成公主

丁未龍乾天嗣二年以員外郎魏仲和鄧世賚爲都護士
師書家十人爲按獄吏賜仲和世賚每月俸錢各五十
貫米各二百結并鹽魚等書家各二十貫米一百結以
止其受賂之心。夏六月辛亥黃龍見於位仁行宮

辛卯王幸位仁省歛及觀競渡

戊申天覲寶象元年春正月真登州獻白象二几郎州獻

白象一。黃龍見於曜靈殿。二月都臘縣獻白象及
白雀。黃龍見於啟瑞行宮。夏五月又見於會仙
殿。修戰艦。秋八月龍舟無故自動離本處三尺。

九月黃龍見於永春清瀾二舶。宋神宗封王爲南平
王加開府儀同三司。遣使如宋

己酉神武元年春二月戊戌詔親征占城國。丁未盟於龍
墀庚寅發駕丁巳至乂安州黃龍見於金鳳舟庚申次
南界海口黃龍又見於金鳳舟。

二十 乙丑使大僚

班黃撻等攻日麗海口克之。己巳度大長沙庚午次
恩容海口。三月癸酉夜龍見於景勝舶丙午次尸剝皮
柰海口有二鳥並飛隨王舟如尊從之狀大軍前進次
湏毛江岸見其將布皮陀囉等陣於江岸官軍縱
擊斬布皮陀囉占城死者不勝數其主第矩聞軍敗
乃携妻子夜遁是夜引軍傅佛誓城至同羅津佛
誓人降。夏四月元帥阮常傑俘獲第矩於真臘
界。夏五月王宴群臣於占城王殿又觀舞育擊

越於其壇。王命偏數佛誓城内外人家九二千五百六十餘區並焚之是月班師癸巳次恩明海口是夜黃龍見於御舶。六月己巳渡海黃龍見於金鳳舟。戊申渡市政海口大小磊磊山龍舟觸石而破卒商王至自占城次朝東津詔有司備軍容盛陳儀仗上御寶車群臣皆騎馬導引占城王第矩戴麻骨冠著白氈衣以絹繫腰令興武都五人牽之繫其黨屬以從。秋七月奏捷於太廟。丙辰黃龍見於寶

車。冬十一月丁丑赤羽夾日。真犧來貢

庚神武二年夏五月造紫神殿。五月黃龍見於長春

宮龍光殿。秋七月乙卯黃龍見於位仁宮。九月造

東南二天王寺

辛亥神武三年春正月御書佛字長丈有六。自春
至夏不雨。定贖杖刑銅數。冬十二月王不豫詔有
司誤入官職都左石廂者杖八十

壬子神武四年春正月庚寅王疾亟薨於會仙殿壽五十

廟號聖宗在位十九年改元者五葬天德府壽陵

仁宗

諱乾德聖宗長子也母猗蘭元妃黎氏以龍彰天嗣
元年正月生王於洞仙宮卽日立爲太子王爲人日
昇龍顏手垂過膝尤通音律九樂工所習歌曲皆王
所親製以神武四年春正月卽位於柩前尊母猗蘭
元妃爲太妃上尊號曰憲天體道聖文神武崇仁懿
義純誠明孝皇帝以上陽太后同聽政。夏四月八日

行浴佛禮王御天安殿視朝是日以大僚阮常傑爲
檢校太尉阮日成爲兵部侍郎以下各有差。赦都護
府囚諒州牧楊景通獻白鹿群臣上表稱賀拜賜景
通爲太保。真臘來貢。秋七月黃龍見於永壽殿。
○莖聖尊。群臣上中元節賀表。王辛密潭行宮。
○蠲占城白麞賦。迎法雲佛赴京師祈晴。祀傘
圓山。○閻使魏徵以年老致仕詔賜几杖。○詔達達
諸僧有投献詩及僧官之職文字者隸爲書家以

補其職之缺。徙捧日坊於南市。王御天安殿群臣上賀立表造長廣門太平門上水河門迎秋祠歸仁驛九五處以王生日爲壽天節。立后二人癸二年正月改元曰太寧元年尊太妃爲太后。靈仁太后性嫉妬以嫡母而不得預政因謂王曰老母劬勞以有今日及富貴而他人是居將寘老母於何地乎王雖冲幼頗知壅上陽太后子乃幽上陽水后及其侍女七十二人於上陽宮逼令殉聖宗葬。占

城國來貢。秋七月黃龍見於遊蟾閣。八月峯州獻白鹿。宋神尊封主爲郡王。

寅甲太寧二年拱聖都火頭江曳家火延燒大興門。

夏四月重修大興門黃龍見。白雀效寶於禁庭。

秋九月黃龍見。宋王安石秉政有獻言者謂我國已爲占城所破餘眾不滿萬人可計日以取於是以沈起劉彝知桂州起彝乃集溪洞土丁爲保甲又於海濱造舟艦教水戰禁州縣不與我邊貿易王知之

乃先發諸道兵六十萬人分為二道使阮常傑領水軍出永安攻欽廉宗宣領陸軍出永平攻邕州我師所向無前常傑攻陷欽廉二州復與宗宣會圍邕宋廣西監張守節率兵救之至崑崙開常傑迎戰大破之斬守節知州蘇熾以城固守我為飛梯以臨城彼施以火炬飛梯不能近又以毒矢射之城上人馬死者相枕被以神臂弓發我之象軍多有殪者城高而堅攻之四十餘日不能下獲宋人教以土囊傳城而登

常傑從之城遂陷蘇誠奔還州解先殺其家屬三十
六人後乃縱火自焚軍士求誠不得乃盡殺吏民五萬
餘人是役也所殺獲邕欽廉三州人無慮十萬

丙午太寧三年春正月奏捷。占城來貢

丙辰太寧四年春三月王觀扞水城黃龍見於王舟

青龜負圖以見。秋七月宋以廣南宣撫使郭逵趙
高為招討使總九將軍來伐我國王命阮常傑領
軍拒之昭文宏真二侯皆溺死如月江西軍相持月餘

常傑知宋軍力困夜渡江襲擊大破之宋兵死者
什五六遂退取廣源州。冬十月改元爲英武昭勝
元年。十二月以內給事黎文盛爲兵部侍郎

己亥武昭勝二年夏五月設仁王會於天安殿。秋九
月築堤於如月江長六萬七千三百八十步。冬十月
辛未仁省歛遂幸龍水海口龍見於王舟

占城來貢

戊午英武昭勝三年閏正月修大羅城。二月朔詔罷秋

筵宴禮。使員外郎陶宗元領馴象五遣於宋請還廣源蘇茂等卅宋人徵還所掠三卅民兵。

大水入城

己未英武昭勝四年諒卅獻白象。雨雹。五月大熟

天成公主獻六眸三足龜。冬十月黃龍自常春

園見於其宮

庚申英武昭勝五年春三月王辛窮江觀魚。夏四月己亥神龜負圖五月唐人林瓊獻紫芝。秋八月甘

露降。王御靈光殿觀競渡。閏月設秋筵宴禮。

王幸符仁省錄

辛酉英武昭勝六年冬十一月日有重光。占城來貢王
還三州人丁於宋宋亦以廣源等州還於我。使員
外郎梁用津如宋請大藏經

壬戌英武昭勝七年春二月降欽聖公主於渭龍州牧何
彝。冬十二月祇侯宏阮波斯謀反伏誅。

占城來貢

癸亥

英武昭勝八年春二月王御天慶殿閱定京城黃
男為三等三月送美女為萬延宮女。夏五月黃龍
飛自紫宸殿見於會仙殿。五月造洞仁宮。六月
御車火。秋九月麻沙洞叛。冬十月親討克之。

觀競渡。占城來貢

甲子英武昭勝九年夏六月使兵部郎中黎文盛如水
平寨議疆界事宋以文盛為龍圖閣待制。冬十一
月詔國中造瓦屋。占城來貢

乙丑英武昭勝十年春二月丁亥改元廣祐元年。秋八月以黎文盛爲太師。占城來貢

丙寅廣祐二年春正月阮遠獻六眸龜胸有圖書。二月真臘來貢婆羅二人。冬十一月起大覽山寺競渡。占城來貢

丁廣祐三年夏五月起造書閣。冬十月幸覽山夜宴群臣於山上王製覽山夜宴詩二首苗題。宋哲宗加王同平章事。占城來貢

戊辰廣祐四年秋九月戊申置十大書家。冬十月築

覽山塔。十二月景靈宮成。占城來貢

己巳廣祐五年二月造冷澇徑。宋兵八石屏臯。

占城來貢

庚午廣祐六年春二月合歡宮成。宋哲宗封王為南平王遣使如宋

辛未廣祐七年春二月王辛諒州觀捕象。見官黎全義獻五色龜黎文盛獻白象一。占城來貢。競渡。

壬申廣祐八年夏五月造啟瑞行宮。大燕。十二月改

元會豐元年

癸酉會豐二年冬十月朔日有食之。優曇樹開花

甲戌會豐三年秋九月覽山寺成賜名景隆同慶寺王
書篆額。占城來貢。遣員外郎阮利用如宋

乙亥會豐四年夏五月詔諸侯子入朝。六月聖極后薨。

真臘占城來貢

丙子會豐五年冬十一月王觀魚於密潭辰王御小舟

侍衛甚少太師黎文盛久蓄姦謀因以幻起大煙霧潭
中畫具俄而王聞櫓聲稍近意其有變以戈挺之煙霧
隨戈而歛見文盛舟已迫果石築具使人擒之詔流文
盛於梁江頭初文黎家有大理奴善為幻術文盛師
事之至是乃反

丁會豐六年秋八月白日星見。赦都護府囚人。

冬十一月禁百姓造瓦屋大舟。占城來貢。競渡。

戊寅會豐七年秋八月地震。彗見。起陸地鰲山設競

渡禮。九月造崇淵殿於方蓮池左置暉陽殿來鳳
亭右立映蟾殿過雲亭前起長鳴樓後跨玩花橋
遣員外郎阮文信如宋乞三藏經。占城來貢

卯會豐八年捧日都獻六眸龜。秋九月起安老山
寺。冬十月禁京城婦女不得效宮妝。占城來貢。
庚會豐九年夏四月造儻遊山永福寺。秋七月以矯
文思爲上林國士師。十二月大疫

辛龍符元化元年春正月改元。二月王觀魚於

窮江遂幸應豐省耕。夏六月王幸符仁省種。秋七月賜百官秋衣設宴禮。造開元觀。九月王觀魚於窮江黃龍見於翔龍舸。冬十一月慶雲見王御象棚觀捕象黃龍見。十二月改驩州為大安府造起延祐寺

壬午龍符元化二年春二月王幸應豐行宮省耕。冬十二月立春瑞雪降。造開元太陽祀帝三觀。造瑞雲車。大水。昌城來貢。遣員外郎杜英厚使於宋

癸
未龍符元化三年春正月詔京城内外皆築堤捍水
二月太后發府錢贖諸貧家女之典命者嫁與鰥夫
秋八月置龍翔都。冬十月玄鹿來。競渡

甲
龍符元化四年春三月閱左右興男勇健兵為玉階
都御龍兵為興聖廣武都百姓之大族者為武勝兵
改田兜為鐵林兵。秋九月朔延成侯以笏擊忠義侯
於天安殿。占城來貢。競渡

乙
酉龍符元化五年春正月菖蒲生花。二月祠高禖。

夏六月太尉元常傑卒。秋九月築延祐寺白毫塔
二築覓山石塔三。冬十月東梁州湧生金

十一月朔日食過半。占城來貢。大疫

丙戌龍符元化六年春三月王辛塗山。夏五月彗星見。

秋七月造銀羅城。十一月王將有事於宋造永隆二
腹舶及造戰船。員外郎魏文相使於宋

占城來貢。天成公主進白象二

丁亥龍符元化七年夏六月王辛章山黃龍見。冬十一

月地震。十二月造都護府

戊子龍符元化八年春正月築章山塔。築堤於機舍港。昭聖后薨。占城來貢

己丑龍符元化九年夏四月王聽逆黨蘇厚杞崇訟厚訟皆上木馬。冬十二月造洞靈臺

庚寅會祥大慶元年春正月設廣昭燈會於大興門外三月婦人黃氏獻鳳雛毛羽具五色九苞是月參政徐文通獻白虎。白馬生距櫛脚一本生十二株

獻白雀。秋八月占城國獻異象所居有神光見。

遣員外郎陶彥使宋

卯會祥大慶二年夏四月清化府獻檳榔一本生九株獻
白龜。白雀至禁庭。日重輪。大燕。留守張延福獻
白雀。冬十一月日重輪。占城來貢

壬會祥大慶三年春正月甘露降。二月清化人言海
邊有異兒年方三歲解言語自稱皇帝的子號曰覽
皇凡王所勸止無不先知王命中使往問之所言皆驗

乃迎以歸居於報天寺王以其靈異愛之愈隆辰王無
嗣欲立為太子群臣不可乃止遂設齋會於禁中欲
令覽皇授八為已子有佛跡山僧徐路道行者聞之而
不悅乃使其姊徐氏赴會密以數結珠印授之曰至會
所則掩在簷端勿令人知見徐氏如其言覽皇忽
夢病
熱
遂語人曰所見瑞滿園界皆有鐵網羅罩無
路得入託宮中王命大索乃獲徐氏所藏數珠遂
收路繫於興聖廊欵寘於辟崇賢侯八朝路哀咷

曰願賢侯拯救貧僧僧幸得脫則入爲侯子以報其德候許諾入見王百般營救謂覺皇寔有神力而爲路所咀鮮是路勝於覺皇明矣臣謂莫若賜路之託生也王原之覺皇疾亟囑曰我死後宜造浮屠於儂遊山而塋之。夏四月獻芝草優曇花及白鶲。

秋九月黃龍見於永光殿。冬十月黑龍見於

宮中

癸巳會祥大慶四年秋八月黃龍見於大明殿。獻白鹿。

甲午會祥大慶五年春正月瑞雪降。三月黃龍見於
章山塔繞三匝獻白雀六眸龜。冬十月以內常侍
黎伯玉為大理寺造勝嚴寺置善法堂四面建千佛
樓安千佛寶相。競渡。員外郎陶信厚齋象。頭
使於宋

乙未會祥大慶六年春二月進荔枝花結三果。三月超類
鄉崇福寺成。夏六月日重輪。秋七月獻金龜

丙申會祥大慶七年春正月設廣照燈於大興門外製木

僧繫鐘。夏四月獻欒榔珠。六月僧道行化身神尊。

冬十一月獻三足六眸龜。占城來貢。競渡

丁會祥大慶八年春正月獻白鹿玄鹿。三月上辛

章山黃龍見。夏四月獻三足六眸龜胸有善帝二字。

司農舛獻赤馬生距黃龍於洞靈祈壽寶臺秋七月猗

蘭太后薨謚曰符聖靈仁太后。

八月葬靈仁

太后大塋太后
殉者三人是夜龍見。冬十一月立崇賢侯子楊

煥為太子

戊會祥大慶九年春二月真臘占城來貢。冬十一月
甘露降。禁家奴不得身上刺龍。員外郎阮伯慶

賣象屏於宋

己亥會祥大慶十年冬十月盟國人於龍墀。下詔伐
麻沙洞。單出之日黃龍隨舶而行。成慶侯獻六眸
龜胸有玉字。王擊麻沙洞破之。宋徽宗加王守
司空

庚子天符睿武元年春正月改元。夏六月獻白雀。

秋九月黃龍見。冬十月構眾僧行墓。占城真臘來貢。競渡。

造僧行遊山廣教寺。競渡。

壬寅天符睿武三年春二月隊山崇善延齡寶塔成。

秋八月觀競渡新製銀纓引於鹵簿。員外郎丁

慶安使宋

癸卯天符睿武四年春正月誕聖節新製推輪舞亭。

秋八月設秋筵宴禮。冬十月辛應豐行宮造飛橋過
波刺江築通宵臺。真臘來貢。大燕。

甲辰天符脣武五年冬十月築鵝羅臺。大旱禱之乃雨。
己巳天符脣武六年夏四月瑞聖公主獻六眸龜胸有團
土安寧四字。六月壬辛應豐黃龍見於行宮冬十一
月黃龍見於洞靈宮以內常侍牛都俞爲中相。

丙午天符脣武七年春正月禁春不得伐木。二月王
御天安殿觀諸王侯就毬於龍墀。夏五月黃龍見

於永光殿。秋八月神龜見中有道定王閻巡寧公主八字。冬十一月使令書家嚴常徐巡等使於宋至桂州見其經畧司謂常巡曰今年京東湖南等處並已調發兵馬拒大金國未審歸期在何日此間鋪馬斷絕在在更少請使領還禮物大金元帥等以是歲執宋徽欽二帝北歸宋國大亂

丁未天符慶壽元年冬十二月王薨於永光殿壽六十二
在位五十六年廟號仁尊改元者八年天德府

越史畧卷三

神尊

諱楊煥聖尊之孫崇賢侯子也母杜氏生三歲仁宗
養於宮中立爲太子以天符慶壽元年十二月卽位
於柩前鑿仁尊於壺天殿癸未成服乙酉王御天安
殿視朝卽日除服因幸那岸觀宮女上火壇殉仁尊^戊
_中大順元年辛卯詔以國哀禁園中不得騎馬。庚子
王初御經筵。以武衛黎伯玉爲太尉內人火頭劉波

楊琳為太傅中丞。年都俞為諫議大夫。癸卯使費
書於宋。訃仁尊之喪。及告以王初卽位。辰宋高宗避金
人已渡江。都臨安矣。

真臘寇乂安州。乙丑上尊號曰順天廣運欽明仁孝皇
帝。庚午王御天安殿盟國人於龍墀。六月以王生
日為瑞天節。立后三尊義母宸妃為太后。二月真臘
寇入安南。命太傅阮平公討之。擒其將而還。

己酉大順二年春正月。設慶成八萬四千寶塔會於天符

閣。甲午尊父崇賢侯為太上王母杜氏為太后居洞
仁宮。秋七月仁尊靈位燈生兩腋。

青竹蛇蟠

於寶辰

庚大順三年夏五月獻白雀。太上王薨謚恭王

六月旱禱而雨。占城來貢。競渡。遣使於宋

辛大順四年春三月詔家奴不得娶百姓女。

宋高宗封王為郡王

壬子大順五年春三月黃龍見於鹿光宮。秋八月真臘占

城寇又安州詔太尉楊英珥討克之。

阮承恩使

於宋

癸丑天彰寶嗣元年春正月改元。二月大明殿延命燈發

花寶幡舞。馬生距。夏六月黃龍見於永光殿。

冬十月造延生五步觀

甲寅天彰寶嗣二年春二月真臘占城來貢。自春至夏
不雨。冬十二月古法堂枯樹生花

乙卯天彰寶嗣三年春正月古銅鐘見。神龜見胸有一天

永聖四字

丙辰天彰寶嗣四年春二月大安州地震江水如血。

九月詔京城内外三家為一保。真臘將蘇破校寇入安
州。命太傅阮公平擊敗之。

丁天彰寶嗣五年夏五月內人牛炎獻生金一塊重六
十六兩。秋九月五不預薨於永光殿壽二十一在位十
年廟號神宗改元者二葬天德府

英宗

諱天祚神宗第二子也母感聖夫人姓黎氏王爲人隆
準龍顏仁慈寬恕年方三歲卽位於柩前上尊號曰
體天順道睿文神武純仁顯義徽謀聖智御民育物
群靈丕應大孝至明皇帝改元以天祐寶嗣五年秋九
月爲紹明元年尊號感聖夫人爲太后。

黃龍飛

八城。冬十月己酉黃龍夜自太清宮飛入禁內乙卯盟
國人於龍墀

戊紹明二年夏四月以王生日爲壽寧節。宋高宗封

王為郡王。立后一

己紹明三年翁甲利自稱仁宗之子據上源州以叛僭號平皇有眾千餘人二月詔諫議大夫劉禹偁擊之為利所敗利出據西儂州攻破富良府欲向京師命太尉杜英武討之至曠驛與利相遇大戰利軍大敗死者不可勝數利奔隆令州十月英武攻隆令州破之俘二千餘人利奔諒州為太傅蘇靈成所擒送京師斬之

四

庚申大定元年正月改元。二月獻白鷺鷥。冬十二月
詔諸典賣熟田二十年內聽贖之。凡相爭田地五十年
外不得申訟。諸賣田地已有契不得贖。自春至夏
不雨王禱之乃雨

辛酉大定二年秋八月丙寅黃龍夜見於永壽殿後橙樹。
壬戌大定三年春二月富良州首領楊嗣明尚韶容公吉
二月馬四足生距。夏五月太尉杜英武獻白龜牟都俞
獻白雀以都俞為太師

癸亥太定四年夏四月獻六眸龜胸有以行法公四字秋八月宋妖人譚友諒八思琅臯自號呂先生卒累寇廣源州。構廣慈宮太后居之。夏淫雨禱之有驗。黃龍見於永壽殿

甲子大定五年夏四月孽見。秋七月造天資庫六所

乙卯大定六年秋八月象放光辟臣上表稱賀。九月獻白鶴。太后薨謚昭孝。書家阮昭獻白鶴

丙寅大定七年春二月幸菩仁耕籍田

丁卯大定八年夏四月王御龍墀觀捕象

戊辰大定九年春二月獻赤馬生距。秋九月真臘寇之

安州。王聽太尉杜英武獄徒英武爲昇田宏初王冲
幼政無小大皆委英武而英武又私於太后因益驕
恣居朝廷則攘臂厲聲命官吏則頤指氣使眾皆
側目而不敢言駙馬楊嗣明等與敵前指揮使武帶
平軍士詣越城門外大呼曰英武出入掖庭恣行凶穢
聲聞於外臣等請除之母貽後患因收英武繫於

具聖廟太后令入送酒食而密置金以賂帶等辰具
聖都火頭阮揚言於眾曰汝等欲貪其賂我與汝必
不免於英武之手不如殺之以緣吾禍孰弋嫌刺之
左具聲譚乃奪其戈止之曰歿前謂我英武罪雖死
必當先稟上命揚怒詬之曰歿前是武吉非武帶也
何其貪人之賂而不顧公議耶言訖赴井而死英武
既得罪太后憂悶思所以復英武職任者英武累蒙
赦宥復為太尉輔政如之而寵任益隆由是得擅禍福

之炳常欲思報前惡乃私以百餘人爲奉衛都九
有罪者悉委本衛都捕之英武密言於王曰往者武
帝等擅以兵入禁庭其罪莫大請除之王可其奏英
武遂命奉衛都捕帝等下吏治之獄成詔降智明
王爲侯內侍杜乙等五人上木馬玉臂火頭八人等斬
於西市殿前指揮使武帝等二十人梟於江頭尉
馬楊嗣明等三十人流惡水餘並徒爲田宏犒甲
果如阮揚所言是歲禁閭寺不得擅入宮中朝士不得往

來王侯家諸犯入奉狀都地分者杖八十八廊內者死罪。中書火阮伯獻赤麒麟。夏旱禱而雨

己大定十年夏五月檳榔一本生二十八株。

秋八月王辛廣慈宮觀競渡

庚午大定十一年春二月獻六眸龜胸有籀文王以八萬四字。夏四月朔地震。五月天雨黃沙。冬十月殿試。占城雍明疊來朝諸王封命王遣阮蒙以兵

五千如占城

雍明疊爲占城王

二

辛大定十二年

壬大定十三年春正月撞龍山獠叛。大黃山獠儂可
來叛王親征之。九月築園丘壇於城南門以爲郊天之
處。占城制皮羅筆來貢

癸大定十四年秋八月競渡。大水地震。冬十月歲
星犯太白。十一月占城來貢。十二月地震。

甲大定十五年春三月天雨黃沙。冬十二月御庫
火。米價騰湧。造御天宮越富閣賞花亭

乙亥大定十六年宋高宗封王為南平王至是又遣外
郎院圖以費送禮物宋高宗賜王衣帶鞍馬

丙子大定十七年秋杜英武獻白孔雀。冬十月起國
威行宮及孔子祠。十一月起長廊自午秋門至客
樓。宋高宗加王檢校太師

丁大定十八年夏六月乙未日月相鬪。詔新定律
令若干條諸殿前使及官職都火頭不得服私家從
違者杖八十諸色人著青衫者杖八十徒為犒甲諸

權勢家不得擅受百姓色人等。諸王侯夜間不得來往城內諸侯家奴不得刺龍形於胸。 楚王辛清

海行宮。大魚出東步其形如牛。

戊寅大定十九年夏五月左司阮國以宋使回言臣到宋國見庭中有銅函以受四方之章疏臣請陛下倣其制以達天下之情王然之為置案於朝廷下令曰有欲言事者裁書投之旬月之間書疏填有暗投無名書一道曰太尉杜英武欲起兵入宮作亂得書者以

告英武。英武曰：公為予奏按之久不得其人。英武誣奏曰：此必立案之人為之。王以為然，命收國以及其弟儀下吏治之。誣服乃流國以於歸化寨。未幾，王欵召國以英武使人以醜送國以服此藥可以辟瘴氣。國以知不免服藥而死。冬十月，造真教寺。

詔以府金塗梵王帝釋像置天符天祐二寺

己大足二十年，詔內明寺及大僚班稱呼太傅郎將上制崇班供奉侍禁殿直稱呼太保無官者稱呼管

甲辰侯火頭稱呼奉御掃宏呼主都。天符天祐
寺柱流血

庚辰大定二十一年起二女及蚩尤祠於布蓋坊。

占城來貢

己亥大定二十二年秋七月起古州法雲寺。太后薨謚靈
照。平隆陽叛命少師費公信攻破之。

壬午大定二十三年詔六十以上為老劣十七至十九為
第二等十六以下為黃男。詔自割勢者杖八十刺左

膊二十三字還本色。仲夏地震，秋造累仙臺上
層蓋以金瓦下層蓋以銀瓦

癸未政隆寶應元年正月改元。禁天下不得服用假珍珠。五月宋孝宗卽位使賈禮物國書至欽州王遣使迎之

甲申政隆寶應二年春三月重修天安寺殿。芒貫江弄洛盡叛命蘇憲誠討破之

乙酉政隆寶應三年春築廣照巡命燈臺。秋試學生

詔徙朝東門大羅城却七十五尺築以磚石以避江水
衝嘴。占城來貢

丙戌政隆寶應四年春三月辛景靈宮觀浴道浴道禮
自此始。六眸玉字綠文龜見又獻六眸紅龜項有赤
文腹下具五色尾端有距。獻白黑孔雀。

冬大僚阮恩獻六眸龜胸有天子萬世萬世七字。
獻白鶲

丁亥政隆寶應五年重修大興門。

天極公主歸於諒

艸牧懷忠侯

戊政隆寶應六年獻優曇花

己政隆寶應七年

庚政隆寶應八年季夏迎蟾宮火。占城米貢

辛卯政隆寶應九年罷浴道禮。永光殿無故自動。
孟夏詔修文宣王廟及后土祠。造太白閣。

秋七月地震

壬辰政隆寶應十年冬造貞靈夫人祠於西陽橋外

癸巳政隆寶應十一年重修太和橋。宋致書買象以備
南郊鹵簿命大僚班戶子充費象十頭如宋

甲午天感至寶元年正月改元。宋以我越為安南國王
為國王立國號自此始。

降太子龍昶為保國王立

龍幹為太子龍昶性好色宮中有寵幸者皆私通焉
王且惡其無禮元妃徐氏有寵后乃使昶密傳私情以
惑之欲徐氏自此見疎徐氏具以其狀白王因怒廢之一
日王出視朝乳母抱高宗從之高宗啼不止王脫冠

冠之乃止王奇之曰吾成業者必此兒十一月立爲太子降祔爲王

乙未天感至寶二年秋七月王不豫右請復立保國王
王曰爲人子而不敬其親爲人臣而能愛其民乎甲
辰疾大漸謂太子曰國家山奇水秀人傑地靈珠玉
寶貝靡不生焉他國莫比也宜慎守之乙巳王薨於
瑞光殿壽四十一廟號英宗在位三十九年改元

者三塋天德府

高宗

諱龍幹英宗第六子也母瑞珠后姓杜氏王方二歲以天感至寶二年七月卽位於柩前尊母瑞珠后曰照天至理太后上尊號曰應乾御極宏文憲武靈瑞照符彰道至仁愛民理物睿謀神智化感政醇敷惠示慈綏猷建美功全業盛龍見神居聖明光孝皇帝王方冲幼政無巨細悉委太傅蘇憲誠太后有廢立意伺憲誠之出使以金帛賂其室呂氏使語憲誠憲

誠曰吾身居相位受先王顧託以輔幼主令受人之
賂而謀廢立天下其謂我何縱使眾人皆塗其耳目
而無知者則將何辭以對先王於地下乎太后知其
謀之不濟然意終不改乃召憲誠謂之曰公於國家
可謂忠矣然公之齒亦已向暮而事冲幼之君公之
所為其誰知之不如立長君則彼將德公之賜而長
保富貴豈不避歟憲誠曰不義而富且貴非忠臣義
士所樂為況先王遺囑言猶在耳其如公議何臣不

敢奉詔遂趨而出太后乃遣促召保國公王保國且驚且喜遂以小舟由蘇歷江而入憲誠乃召左右官職都諭之曰先王以吾與爾曾戮力王室無遺厥心故以幼主付託令保國王以太后命謂廢主上而自立汝等宜盡其忠竭其力以聽吾約束用吾命者賞逆於世違吾命者頭戮於市汝其勉之官職都皆翕然聽命頃之保國王至銀河門太后召益急保國歛八官職都止之曰未聽詔旨不敢奉命王苟自縊入

其犯之者非我也。兵也。保國聞之，慚懼而退。李秋以
太后弟安順為開內憲國侯，以憲誠為太尉。

太覽山神光見。孟冬，盟國人於龍墀。

丙申貞符元年，宋孝宗賜王安南國王之印。太尉蘇
憲誠獻白雀殿前指揮使黃國獻白鹿。

丁酉貞符二年，占城人入乂安州界。獻六臂龜項有
朱文。上源州首領楊倚叛。

戊戌貞符三年仲夏，以生日為乾興節。

己亥貞符四年孟春地震。仲夏增修真教寺。詔以其寺爲英宗忌辰行香所。六月甲辰兩日並見。己酉太尉蘇憲誠卒。輶朝七日。清膳三日。初憲誠寢疾。惟參知政事武贊。寒風夜侍側。諫議大夫陳忠佐。以事務煩劇。不暇存省。及疾篤。太后問疾曰。如有不諱。其誰代之。憲誠曰。平日所知。惟忠佐而已。太后曰。贊唐日倚湯藥而公言不及何也。對曰。陛下問其可否。故臣言及忠佐。如問其侍養。非贊唐而誰。太后雖嘉。

其忠竟不用其言乃以杜安順總政。禁魚鹽鐵器
不得至源頭博易。王興太后觀僧官子弟試誦
般若經文御鳳鳴殿黃男辨寫古人詩及運算。

孟冬又御崇章殿試三教子弟辨寫古詩及賦詩
經義運算等科。戊戌獻三足六眸龜

庚貞符五年詔三教修大內碑文定王侯八朝例

夏以令書家阮午爲副行謹。孟秋大水永光會仙
二殿地震。冬以渭龍州首領何公輔尚華陽公主

辛
壬寅
貞符六年夏四月熒惑入南斗。大饑民死殆半。
貞符七年春三月以玉壻員外郎荀汝翼為評
簿司。夏杜安順進白鵝。以中書火朱遂良為中書
省令書家以杜安順為太師輔政辰人畏其威凡
有獄訟胥吏追不達者安順命中車兒追之即立至
辰侵人威以一人為刑部尚書差胥追獄不至曰汝
何不稱為太師中車兒爭如其言果獲。冬十二
月壬寅王初御經筵。禁不得殺牛不得以黃線

進衣裳

癸卯

甲辰

貞符八年春蟲結窠子於二林寺木上色如金銀
貞符九年冬司蒙柵鄭柵烏米柵叛王命太傅王
仁慈討之仁慈以州人范品屯翁仲陸張顏范杜范
沛鄉故松屯可老仁慈直攻蕩沛萬米二柵拔之至
羅熟寨為猿所襲官軍大敗仁慈奔至安檜山陷於
渾為猿所刺而死山猿相謂曰今日有一婦人為我
所刺亡卒知仁慈已死縗求山澤間果得其屍仁慈

宦官也故似婦人。雨黑水。獻連穗木櫺長七尺
五寸

己貞符十年春建寧王龍益帥兵一萬二千餘人伐
靈柵山獠以報羅熾之役軍於杜家村使招諭之首
軍丁武宮卽丁創等皆降龍益盡擒之武等哀呼從
人阮多錦以武等既被拘囚必當恐懼遂詔辱之而
溺於口獠性兇悍遂噆其陰莖多錦以手擊之武失
口多錦亦仆地幾死於是龍益使官職作木魚箱武

等口杖殺之而脯其屍。季夏暴風大起二寺門地裂

丙午貞符十一年夏四月獲白象賜名天資象乃改元

為天資嘉瑞元年。附馬郎保貞侯杜直獻玄虎

丁未天資嘉瑞二年仲夏太廟震。秋西域僧至王問

其所能曰能降虎王命祇侯奉御黎能長館之遣人

捕虎以試其術自餘僧謂能長虎可伏矣能長以聞

王命築檻於永平閣使僧入檻僧方禹步誦咒向虎

前以扣其頭虎格執其杖僧因奏曰有惡人鮮臣咒

術請復如持然後行之王從其請僧復如持久之王歛
窮其術一日命僧復入檻虎乃跳梁搏噬僧恐懼退却
莫知所為倚檻而死。仲冬熒惑見

戊申天資嘉瑞三年春二月丁卯朔日有食之。獻白鵝。
夏造聖儀宮。季夏地震。大暴風。太師杜安順卒
以太傅吳復信輔政。秋古宏甲叛

己酉天資嘉瑞四年春二月朔日有食之。夏日月色赤
如血。地震。王命太傅吳復信都官郎中黎能長

按少師莫頭續訟能長等畏頭續不敢推究國人朝之曰吳輔國是蘭黎都官是擊按一訟莫續但弱瘠而已辰王尚幼頭續通於太后故當辰畏之蘭擊二狂人名。大俚僧惠明戒日等來朝

庚戌天賚嘉瑞五年春二月太后薨謚靈道。三月地震詔流莫頭續於歸化寨。太傅吳復信卒以太傅譚以蒙輔政

辛亥天賜嘉瑞六年真臘國來貢以都官郎中黎能

長爲左輔鄧秀父爲參知政事。冬十二月熒惑犯太白

壬子天資嘉瑞七年春正月清化古宏甲叛初甲人先見牛跡緣於巵羅樹尋跡視之見白牛在樹上復以他岐而下入於江中因忽不見州人占曰牛在下之物而在木上乃下而在上之象因相率以反是夏詔諱以蒙發清化府兵擊古宏甲以蒙命多伐蕉江中以礙賊船賊縱橫不復成陣以蒙急攻大破之擒其長黎

晚等檣歸京師詔晚等上木馬。

冬十二月

迎燈火疏蘇歷江。築石塘。

演艸胡蔡叛以

蒙討擒之

癸丑天資嘉瑞八年

甲寅天資嘉瑞九年春真登艸首領何黎叛命譚以蒙

討擒之。仲夏永壽殿金龍頭發火光。秋七月以金
銀塗梵王帝釋像安置於二寺。設競渡宴禮於後
宮。冬觀魚於晦是日雨雹大如馬頭死者甚眾

占城真臘來貢

乙卯天資嘉瑞十年春二王御大興門設廣照燈會己
巳御天安殿設春筵宴禮。地震。五月地又震真
臘來貢。 大疫

丙辰天資嘉瑞十一年孟秋戊寅朔明離閣震。孟冬

試三教子弟辨寫古人詩運算賦詩經義等科賜及
第出身有差

丁巳天資嘉瑞十二年春三月辛龍水海口造迎璗宮及

行宮百餘所。秋詔國子入學。

○進譚以蒙

爵為列侯

戊午天資嘉瑞十三年譚以蒙言於王曰方令僧徒頤
與杖夫相半自結伴侶妄立師資聚類群居多為穢
行或於戒場精舍公行酒肉禪房淨院私自姦淫畫
伏夜行有如狐鬼敗俗傷教漸漸成風此而不禁久必
滋甚王可其奏以蒙召集境內僧徒屬於穀倉度其
知名者數十人為僧餘悉涅手還俗。王幸錦潭

觀魚。秋左武勝廊震。王御天慶殿治判上林院
獄。孟冬輔國太傅譚以蒙決都護府獄於畫閣外
諒艸產白錫綠銅大青

己天資嘉瑞十四年春二月王辛清化府觀捕象。

夏地震。秋省試學生。後宮火。以蒙獻白鵲白雀。

庚天資嘉瑞十五年仲春王辛玉山寨觀捕象。

辛夏地震。秋設競渡燕禮

酉天資嘉瑞十六年

壬天資寶祐元年春正月改元辟臣請王加尊號

夏六月地震。冬十月王幸海清竹宮每夜則命樂工
彈婆魯唱調擬占城曲其聲怨清哀切左右聞之皆
泣下僧副院常曰吾見詩序云亂國之音怨以怒
其政乖亡國之音哀以思其民困今主上巡遊無度政
教乖離下民愁困至此愈甚而日聞哀怨之音無乃
亂亡之兆乎吾知車駕此還不再幸其宮矣後境以
大亂果如其言

案
 天資寶祐二年正月造新宮於寢殿西中置天瑞
 夢
 殿左起陽明殿右起鑾光殿前安正儀殿上構敬天
 故壇曰麗瑞中故永嚴門右起越城門皆曰銀紅後
 故勝壽殿上構聖壽閣左構日金閣右構月寶閣周
 圍設廊廡皆曰金晶月寶閣右置涼石座閣西起浴
 堂後構富國閣皆曰鳳翥後起遼垣門養魚池池上
 構玩漪亭亭三面樹以奇花異木池水通於江其雕
 飭之工土木之麗古未有也初敬天閣成有鵲巢其上

而產雛群臣因之諫曰昔魏明帝始構凌霄閣有鵲
巢焉高堂隆曰詩云維鵲有巢維鳩居之今宮室初
成而鵲巢之臣愚以爲有異姓居之臣願陛下遠鑒
高堂隆之言先務克己修德後乃興其工役可也
王默然良久以問宦官范秉彝范秉彝曰閣成而鵲
巢有產其雛者此天賜陛下本支百世之休徵也王
悅命促修之百姓由是益困。秋七月知乂安州殿前
指揮使杜清及州牧范延寄上言占城國主布池

爲其叔布由所逐以備瀾二百餘隻載其妻子寓於
几羅海口欲以求救八月王命輔國太傅譚以蒙樞
密使杜安等往議其事以蒙至几羅杜安曰布池有
船二百隻狼子野心不可盡信謠云蟻孔潰堤寸煙
燒屋今布池之眾豈特蟻孔寸煙之謂也願公思
之以蒙以語清延使爲之備清延曰彼以難而求救
於我宜推誠相恤令乃反見疑貳無乃不可乎以蒙
怒遂引軍還清延相謂曰我等已忤輔國之心必有

後患不如反襲布池以為自全之計謀泄反為布池
所覺池惧乃謂其眾曰我等以難而來求救於大國
既無卹憐之義反欲虜我為囚痛莫甚焉因伺間
以誘清巡清巡使大人繫舟於占城備瀾以守之占
城人夜以竹炬置槍匿船中一夜守者疲困撤備而
放占城因燒火炬投於其舟守者驚起莫知所為皆
投於水為占城所殺及溺死者二百餘人清巡軍大
潰而布池卒眾亡歸其國。九月大黃人費卽反

先是大黃人築大城門闖林邑陀羅某邑已叛遂平
眾逃歸而反。上將軍阮保良吏部尚書徐英珥劾奏
以蒙蠻國害民莫此為甚詔降以蒙為大僚班初保良
造聖日閣稽期以蒙怒命笞之保良佯為痛甚不
能起以蒙叱起之保良曰杖痛如此安能起乎中心
積怨。乙未以檢候奉御陳馨為元帥領兵討大黃
仍命吏部尚書徐英珥率清化府兵以討之。甲寅
英珥次路沛江口陳馨與費郎遇兩軍交戰英珥救

之皆敗為郎所殺

甲子天資寶祐三年命輔國太保杜敬修討大黃敬修
怯懦不敢深入乃屯於越灣分軍進攻諸道而敬修
但往來章山安老間而已又上書言盛夏暑熱師老
糧絕王乃召還五月又命閩內侯杜英先討之又
不克引退黃龍見於聖日閣八月又見於聖壽殿
飛繞御寢門及於天瑞殿御座遺爪跡殆百餘步又
見於後宮者三引其宮女蔡娘置於殿頭十月命

以蒙將諸道兵築壘自婆溝徑以北沿路江口打仗
寨以禦大黃人。大風

乙天資寶祐四年初以蒙築壘成作樓船數十艘命
富良弩手居其上以長索船尾令之曰賊至則擰船
過江而射之如有不利則挽其船以回及以蒙被召還
京大黃人卒其黨屯於北岸戍人如以蒙所教大黃
人岸上鼓譟挽船卒見其勢甚盛各自驚怖棄索
而走船薄賊岸而弩手盡為所殺官軍大潰費郎

等恃其數勝遂平志土蠻獠官鏟等攻拔一帶鄉村
焚應豐宮竹及倉穀部落屋宇殆盡後至颯洞為洞
人邀擊大破之。秋八月王命侍衛都火頭阮謂柱
招諭大黃人謂至費郎與其豪長一百七十餘人出
降。九月壬辰改元為治平龍應元年是月覽山崩
黃龍見於勝壽殿。天瑞殿成賜辟臣三日燕以落
之王頤徇於貨利以賣官絲粥獄為事諸兩人相爭田
地產物而一人進納者不問其情理曲直皆以沒官收

府庫財貨山積而百姓咨怨盜賊蠭起

二十五

丙寅治平龍應二年春正月王御敬天閣觀拋飛圖。

二月壬子朔日有食之。三月奉天宮火。夏五月造聖勲寺。冬十月重修真教寺。是歲境內旣亂而王頗好遊幸道塗梗阻無所可適乃於應明池別爲應豐海清行宮。日平近臣宮女以遊觀爲樂又以巨舟爲御舶以小舟爲兩隊使宮女伶人發棹而引其左右以倣行幸之儀。又以瓊封匹帛及海物之類。

沉於池中令人入水取之以爲龍宮所獻群臣見其
遊蕩無度皆畏惧莫敢言伶人武高詐謂上品奉御
鄭寧曰適高過達池邊見一異人執手導池而行至
菴羅樹下忽引入水高惧其溺不敢前頃之水忽自
裂行至一處見其宮殿頭敞侍衛甚嚴高問是誰
居其人曰卽吾所居以管攝於此池也遂具杯盤共
高對飲酒闌高謝求歸其人惠以欒柳送至菴羅樹
下因忽不見其人而手中欒柳以化爲石矣乃知池

中有神物也寧驚異具奏於王王雖聞其言畧無畏懼乃使以鐵厭之至冬月池水涸王謂左右曰有能以江水漲溢於此者吾必厚賞僕臣陳宿曰臣能之王以爲然使行其法竟不驗一日王幸於此池聞城外有爲剽掠者跡畔而尚睨於遊逸半爲不聞王性雷畏每覘於動止之間便生驚怖近臣阮餘自言有降雷之術會雷鳴命餘降之餘仰天誦咒而雷聲愈厲王詰之餘曰臣戒之久矣豈意彼猶彊暴如此

丁卯治平龍應三年大黃人費郎復反攻雜字邑。三
月國威州賊段可列王滿反。夏四月譚以蒙復輔
政。秋八月段尚段主反王命大發兵攻之譚以蒙
出大通道保貞侯出南冊道上品奉御范東彝出可
了道祇侯火頭陳馨出扶帶道教會攻尚尚密遣人
賂上品奉御范猷請以其眾歸猷猷為力請於王王
遣使召以蒙等單還尚遂得脫自是以蒙秉彝與猷
有隙是歲王見盜賊盜起乃追悔前過因下詔曰

朕幼膺大業深處九重不知民事之艱難自綱小人之言以取怨於下民既胥怨朕將疇依令其改過自新興民更始諸有地產業之沒於官者悉還之

辰治平龍應四年大饑餓死者相枕。冬十月大水十二月宋祿州人韋智明剛攻諒州以范獻知乂安

州軍事獻言於王曰方令天下擾亂姦賊輩起或有與長姑寵私為暴亂雖臣之首領不能自保况陛下之恩德乎願少加聖慮容臣使得選其壯勇以自備

庶免不虞之禍王然之於是猷乃招納亡命鳩聚盜賊號曰侯人公行劫掠無所忌憚盜賊因之蠭起而國威人亦卒其徒屯於西結丈雷寨人屯於施幕江自此道路阻絕舟船不通王命工品奉御苑秉彝將藤州人禦之而猷又歸古茂鄉與烘火尚主等會攻藤州藤州人請秉彝攻猷不克乃還

己治平龍應五年春正月秉彝復帥藤人快人攻猷秉彝數敗秉彝怒斬其走者以徇它日復戰克之猷

奪於烘秉彝籍其家而焚之。猷與秉彝愈增怨惡。

猪洞人阮破鄰領其部曲夜盜隊舍官府財物。宋
韋智剛復攻諒州。戊辰日夜見。三月日晏忽冥
移辰復見。丁未秉彝又攻烘人尚主於衡橋。烘人
潰主陷於淨爲何文雷所刺。王命祇侯奉御陳馨
徵猷歸京師。秋七月秉彝至京師將入奉事有止
之曰王旣先入猷言怒公未鮮秉彝曰吾事上盡忠
而反爲人譖耶况有君命吾其焉逃遂入王使執之

及其子輔因於水院欲加以刑其將郭卜等聞之領
兵鼓譟而入至大成門為閭者所拒卜等刲其屨而
八王聞事急促召秉彝入金闕墮涼石處俄而斂與
其弟京等皆自御堂出以御槍殺秉彝及輔卜等
聞秉彝死遂使軍士突入涼石處以王所御巾車弁
秉彝屍以御席裹輔屍由越城門出下朝東步既而
復入萬廵宮送王子悅王子歸昌於海邑壬寅我元祖
大帥舟師詣京師送王子昌并母元妃譚氏及同母

妹二人歸於海邑段氏家遂於其家奉王子悅卽位
辰邑家臣劉紹就元祖及遙濱人范愚言曰悅雖長
子庶也邑雖少嫡也唯二公圖之元祖遂與愚逆邑
歸范仁卽位徽稱勝王降悅爲王頃之邑復歸於
海邑寓劉家村館以我元祖仲女爲元妃以譚以蒙
爲太尉阮正吏爲參知政事元祖爲明字愚爲上品
奉御蘇忠嗣爲殿前指揮使餘各有差。王命猷往
烘路訓練軍士欲伐順流人會烘人來迎及期而猷

尚興天經公主私不覺移辰遂與烘人相失。獻乃登舟由江路而去，次古州步陸行至麻浪阿景社，為把江人阮釋。阮乃所執送於王子昌殺之。秋八月，順流快以秉彝之死，大平舟師攻京師，前軍泊於東步，由左掖門直入禁中，盜取寶物，大軍泊天河步，欲從午秋門入，至雨，師觀為列侯高舸伏於軫圍射一卒，中乳舸，為之撫掌喧譟，士卒奔北而還，船人疑有官軍來攻，皆掉船離岸，遇北風疾吹，盡為漂散，二軍聞

舟船已失皆自刎潰京城人追殺之死者三百餘人
庚治平龍應六年春正月勝嚴寺地震。蘇忠嗣自
以私黨王子昂封爵恐罪及已乃勸兵攻快人因就海
邑執王子昂等歸於京師丁未王命上品奉御杜廣
如忠嗣家逆王子昂王子昂署官者皆逃去以蒙竄
於安朗鄉因與其屬謀捕諸黨王子昂封爵者以贖其
罪因移檄募諸道兵分為五隊以攻之以蒙領若人
及清化府人攻卽墨鄉為其所敗於是諸道兵聞之

皆引退。秋七月以蒙收所受王子封爵者二十九人以献杜英先當門數之曰汝爲國大臣既懷無君之心私受賊子封爵令反與吾並列吾雖不才復何顏與汝相見以蒙慚惧而退。彗星出。冬十月王不預壬午王寢疾忽見二青衣執杖立座側王問執杖者爲誰左右曰無所見是夜王薨於勝壽殿年三十七廟號高宗在位三十六年葬天德府壽陵改元者四

惠宗

諱昊是高宗第三子也母元妃譚氏以治平龍應六年十月即位於柩前尊號曰資天統御欽仁宏孝皇帝尊母譚氏為太后同聽政十一月殯高宗於崇陽殿王與太后及群臣皆除服已酉順流明字陳嗣慶帥諸師次綱江步諸其舅蘇忠嗣同赴高宗之喪忠嗣亦相疑竊嗣慶乃回軍是月王使迎陳仲文嗣慶不應以太傅杜敬修為太尉十二月祔侯

奉御杜廣等執故修送於嗣忠沉之大通步以數修
謀殺嗣忠故也。丁巳忠嗣聞閑內侯杜世規與祇
侯奉御杜廣小侍衛人火頭費例謀廢立因引軍
至興聖菴遇廣例欵襲之以廣例軍眾乃陽與謀曰
主上初喪民情未定盍各屏兵甲自詣朝省同謀竭力
以匡王室不亦善乎廣例以為然遂許諾會日暮約
以明早是夜忠嗣更增軍士多於前日欵圍廣例明
日廣例如約先會於祕書閣以待忠嗣忠嗣至四達

亭先遣裨將陶判將兵由右掖門入屯沙墀龍墀使
阮字阮拖羅屯千秋門辰例方飯見列候高舸命
之食舸曰事急矣食可乎例問故曰忠嗣軍士倍於
前日歛圖子矣例乃投箸而起執戈就龍門窺之見
陶判軍鼓譟而八例進擊殺一人退保門內又聞千
秋門有屯軍遂由越門出延其門爲判軍所追例以
戈擊之又殺一人判軍少止例至千秋門遂脫判引
軍襲世規世規竄於高宗柩下求之弗獲忠嗣執其

守殯閣堅間世規所在堅猶畏世規乃佯以手加額而指之隨指而求乃獲世規忠嗣命斬於東市先斫二脰次斬胸脊及臂世規神色自若後剖其腹乃死是日忠嗣收小侍衛人譚入殺於長廣門外以八附於王子悅杜廣亦殺寄班武利於門外。已未以忠嗣忠招討大使譚以蒙為太尉。辛未詔斬杜英先尹亭阮元阮仁於封坡。進以蒙王爵。

辛未建嘉元年春正月王復使迎陳仲文嗣慶不應。

己丑送文臣爲都護府士師。癸酉復迎陳仲女嗣慶使內殿直馮佐周與其裨將潘薛阮硬送仲女於京師會忠嗣與廣戰於朝東門乃泊於大通步。己卯忠嗣假兵於薛硬廣軍大潰閨目獲廣等。庚寅立陳仲女爲元妃。辛丑王與太后御景延門聽杜廣訟廣等七人皆斬。三月以招討大使開內侯蘇忠嗣爲太尉。夏四月葬高宗。阮字備將阮耽告忠嗣曰宇欵殺公女婿阮麻遷因而反忠嗣怒奪宇

兵權字惧奪國威。六月忠嗣夜如嘉林第與天極
公主私通爲其夫開內侯王尚所殺辰字聞忠嗣已
死乃還京師夜帥部黨恣御府貨物王怒召捕字
字甚急字竄於枯柵山獠數月衣食窘乏將謀歸嗣
慶至灘邑邑中父老遠道請齒曰此地因於山獠久矣
明公苟能少齒則一帶邑皆蒙全活其德公者不少
字乃決意居之大會邑人署牛歃血而盟喻以利害
眾皆許諾字以其得眾乃引兵攻破山獠斬首而還

又爲莽人數十餘各執火炬夜置山獵柵使人守之
戒曰汝蕩見山燎屋火起則速燃其炬而謹謹夜半使
阮曷焚山獵屋守者見火發亦燃其炬而謀山獵驚起
倉皇欲拒戰疑前後兵眾不敢出俱向柵前而射又
恐字引兵至乃降自此一帶郡縣皆爲字有阮麻
邇與其妻蘇氏登舟欲如順流道遇忠嗣將阮貞爲
所殺遂虜蘇氏以歸蘇氏使訴於太祖太祖怒貞非

義遂謀圖貞嗣慶葬塋忠嗣於獲鄉太祖次海邑使
召貞貞不至乃使蘇文誘以殺之。烘人攻黃熙隘
嗣慶使賴靈平兵與快將阮堂拒之堂爲守隘人所
擒以致於烘嗣慶怒決江水灌諸邑而還快人失望
歸附於烘尚與文雷乃譖嗣慶於王曰嗣慶將發兵
赴京師欲圖改立王怒秋七月詔諸道兵討嗣慶降
元妃陳氏爲御女。烘人段尚段文雷引兵會師詔
進尚侯爵。太傅戶翊罷詔諱以蒙復聽政。嗣

慶引兵伐麻雷人丁感敗之而還。冬十月嗣慶復伐其邑先敗隊山殺獲甚多感奔山獠。烘人攻南柵范武等降之使其將改持耒守之持耒不能招集其眾為武所襲殺持耒於落邑烘人又卒眾渡江攻南柵南柵人竄於奇特山武縊而死南柵人使求救於嗣慶嗣慶使其將丁瑰將兵擊烘烘人敗走又經畧諒州至三峙山盡有其地十二月嗣慶大發兵次細江步太后聞軍至疑有廢立意嗣慶乃剪髮誓天

又使天貞公主奏言已意無他太后亦不之信太后夜
令收仁國王及王子第六郎第七郎並沉於御堂
并以杜改立之萌既而使卑其屍積於琳光宮門外
侍臣皆畏太后不敢視惟小官鄭道哭之甚哀曰先
君焉往使三子如是乎高宗初薨童有謠曰高宗塋
未畢三屍積爲一

壬建嘉二年春正月王及太后幸冷涏洲百官就其
洲迎駕還宮。順流明字陳嗣慶興元字會於朝東

步誓爲刎頸交盡忠報國共平禍亂乃分大江之
兩岸各自統率自上塊至那岸沿北江道及陸路鄉
邑屬於嗣慶自京岸至烏鵲屬於字期以三月會攻
烘人。庚戌進嗣慶侯爵謚彰誠。以太后弟譚

經邦聽政。嗣慶還細江步。丁瑰攻諒州降之掠天
極公主家財物而去。二月守攻吉利人吳賞于武
高爲流矢所中乃還西居陽巷旬餘誤與婦人合
毒氣復發而卒。王使人招撫其眾爲其佐阮苟所殺。

王大怒自將討局于西陽城外至普喜巷官軍大敗
失王所御寶劍王策馬而還至窯作巷乃脫王與太
后幸東岸大僚班杜賞第欲幸諒州嗣慶聞之乃引
軍至京師使其將賴靈潘鄰等兵至賞第迎車駕
還宮王驚疑是夜幸諒州靈鄰等執轂叩頭請留乃
止明日彰誠侯陳嗣慶次東岸步迎之乃還駐駕於
慈訓步嗣慶使人洒掃聖儀宮車駕居其宮王與太
后詣佛前誓曰朕以菲德忝嗣瑞圖致遭亂離將墜

前業以至宮駕晏為播遷令欵遜於天位以讓賢
德言訖引刀欲剪其髮嗣慶及群臣皆叩頭流涕乃
止。庚午車駕還宮。彰誠侯嗣慶次於鵲橋是日
命文武百僚皆聽命於彰誠。夏四月嗣慶攻烘人
於池邑。冬十二月譚經邦等以內明字庄信翊罪
狀聞於嗣慶嗣慶怒發兵傅龍城使殿前指揮使阮
硬將官職都入禁中大呼曰信翊阿謾上意濁亂國
經出八極庭不明名分臣請除之母污清議信翊大

懼乃竄於香閣上硬突八捕送於嗣慶繫鍼索五重
送於美祿館

福建嘉三年春正月太后密遣小侍衛火頭王常徵
扶樂道將潘世化江道吳乃等約以是月甲寅共發
兵襲嗣慶甲寅常世等進襲嗣慶軍於大興門外欵
因之遂入後宮擒其母蘇氏范市知其謀乃潛將蘇
氏踰城登舟而遁辰軍中不設備見乃至皆奔潰嗣
慶在大通步不之知○辛酉嗣慶引軍入禁中焚旛

鑿橋田軍大通步。嗣慶使人如北江召其將阮嫩
嫩至繫以鐵索五重。壬戌王命上塊營太尉王以
蒙及烘俟段尚皆來會王命尚及以蒙攻嗣慶。二
月王自將擊嗣慶於米所。嗣慶攻國威州降之。

三月王與太后還聖儀宮。乙丑嗣慶縱信翊歸京
師因厚賂而謂之曰公此歸善為吾言於內宮明其
始終臣節勿聽小人之言使余得以保全性命。信翊
至京王問嗣慶信翊言嗣慶有篡逆之心王與太后

益忌之。庚午王太后還大內。夏四月王命以蒙
往并州調三帶江諸軍以攻嗣慶。五月丁卯越城
門震。六月正儀殿震。秋七月以尹信翊復爲太
傅進侯爵。南柵人范以等擊丁瑰走之。九月嗣
慶開阮嫩鐵索嫩爲人狀貌瑰異襟量倜儻雖居繅
綫神色自若見勇士跳距帶鐵索跳之過於勇士嗣
慶見而異之復以為將以母姨之女妻之仍授以神
溪今廢二邑嗣慶將丁瑰反嗣慶執而殺之

三十

甲戌建嘉四年正月彰誠侯嗣慶會諸道兵盟於東扶

列杜太尉祠欲攻京師嗣慶分水陸二道潛鄰阮嫩將國威兵由平樂道攻陸路嗣慶自領舟師次施幕江我太祖及嗣慶攻瀘江右岸陳守達陳獻琛阮硬攻瀘江左岸王犁阮改攻朝東步浮梁王自將討嗣慶會大霧黑昏舟人莫辨至米所遇犁改軍未交戰犁改鼓謠動兵官軍自潰軍士皆棄舟登陸而走犁改獲龍舟我太祖欲進攻瀘江右岸至安沿步遇譚以

蒙及安仁王領北江道諸軍來悉以銳師逆戰二軍皆敗守度獻琛等乘勝進至慈調步又克之薛等遂至柳市遇烘將段禁武忽等擊之皆敗走度東步浮梁而歸辰王在茶亭聞諸軍皆敗大惧命駕入禁中迎太后共上船欲奔諒州當過天德大室以蒙勸哭止之曰諒州道路遼遠地多瘴氣非其所安令陛下避難而適彼譬如逃熱而趨火有何益乎願少尚於此使臣等平烘人復與彼戰以為後圖萬一不利然

後行幸亦未為晚王從之以蒙召烘人不至因奔於
烘上深以為憂已卯辛諒艸車駕至蕪嶺鄉阮順第
少歇是夜又行至多感鄉鄭農家農造餚食畢又去
宿朱麻洞陶年第嗣慶在鶴橋分命將帥招撫諸道
新集兵賴靈守義住潘鄰守超類守度守胡陸范若
守貧陸阮嫩守北江辰守度遇烘人沒尚設文雷段
可如兵與戰烘人奔北王聞嫩守北江遂命安鐵將
申長申茅等拒於蕪嶺並為嫩所殺王乃與太后

奔於牧窩閭內侯王尚第數日嗣慶乃剪髮使人以
獻於王及具言己意謂臣見小群在側壅遏忠良蔽
惑聖聰瓦情鬱抑無由上達故因國人之怒起兵以
討此輩翦除禍根以慰眾心耳至于君臣之分不敢
少犯豈意深負專征之罪致使車駕播遷自揆臣身
罪當萬死願陛下少賚威怒返駕京師以副人望王不
肯。嗣慶又使譖經邦率百官備法駕迎王還京王
欵從之群臣皆喜信翊言於太后曰彼人久蓄異心

欵設計以俘囚耳何謂迎耶願陛下再三思之太后
然之明日王命駕還入白太后太后曰王以國家之
重不得不歸老母將何歸乎王知太后無還意遂與
之幸古弄經邦等皆邀道攀馬首涕泣曰京師方所
觀望也舍此不歸欵將何往又曰臣觀嗣慶之心忠
赤無二陛下何疑焉王油然下駕謂群臣曰國家不
幸遭此多故令太后遠涉艱險朕其敢離朝夕之省
閭哉促駕而行辰扈駕者多散去惟內侍判首陳欵

等三十人與俱王興太后登舟幸三崎山窩黃伍舍
久之以水土不便乃退次湯步是夜晚駕於象奴村
二月辛未車駕入鳳山旬餘復還南冊。戊申彰誠
侯嗣慶召諸王及百官議改立乃使人迎英宗子惠
文王赴鵠橋立之。是日赦太后族譚經邦等並加
鐵索囚於美祿。癸亥盟國人於龍墀三月惠文王
卽位於大安殿改元乾寧號元王是日大雷雨。洪
人攻軟攻北江東定山東究人不設備見軟來以為

大軍齊至遂大潰。軟素勇悍得勝益驕，遂焚屋舍殺掠。鷄犬殆盡，因解甲登山寺。撞鐘為樂，辰諸寺戍人皆撞鐘。嫩聞鐘以兵邀而擊之，殺軟等。嫩乘勝追之，至法橋。為洪人設宜伏於橋下，以戈擊之，透鐵甲傷背，引兵而退。初，嫩以東寇與烘接境，恐烘人掩襲，救之不及，預戒戍卒曰：「見烘人則各撞寺鐘以為警急。」令嫩聞而來救，至是軟誤撞寺鐘，故為所敗。夏四月，甘葛將軍潘具反，嗣慶囚之於美祿。甘葛將軍杜

備及嗣慶使潘隣捕之為其所敗復使賴靈往救之
又敗太祖以二軍之敗乃自將擊之不克而退。北
江阮嫩反嗣慶因歸其妻嗣慶殺義信王於窑潭以
其與嫩通謀是日嗣慶發兵畧官府金銀貨物因迎
元王赴利仁行宮使賴靈焚京都宮室十九所。嗣
慶次大通步築壘於義住。嗣慶將潘隣欲舉兵應
嫩謀泄嗣慶斬於大通州。六月嗣慶攻嫩於聖儀
宮焚其宮。丙午王共太后自南冊回宿於太室是

日以北江道將軍阮敏爲侯。丁未至大內十四太后密詔扶樂道將軍潘世誘烏金侯阮八殺之擊八傷頰賴士卒急救遂免。秋七月戊辰詔築壘自萬春城門至益市以禦嗣慶。八月北江侯敏攻烏金侯八於西陽橋。己酉嗣慶使譚弼獻土物。九月嗣慶使阮硬送經邦還京師具言已意無他王聞硬至益懼遂幸番琴巷尹播家硬去乃還宮。壬寅試僧官子弟。癸未左輔阮正吏擅取武庫器械詔捕之正

吏俱奔北江。丁亥嗣慶引兵犯闕王興太后幸兵
會是日嗣慶縱軍士虜御府財物因焚其宮室及京
城人家殆盡。己未王興太后還京師見宮室盡為
焚蕩遂次泰和橋側祝聖祠使築茅屋居之

乙亥建嘉五年春正月詔曰陳嗣慶聚党黨寇掠京師
水陸戰攻痛閼宗社爰於去冬虐築逾城平彼師徒
肆行貪虐虜掠我財物焚蕩我宮室以至京城巷陌
化成灰燼朕因憲北注庶之怒賴一祖六尊之靈躬

舉兵六師親行征討。洛爾將帥之眾士卒之徒咸聽詔言各盡乃心用塞朕意。嗣慶引軍屯宛連分其將士屯九皋宛翁以禦嫩仍遣快路將軍阮堂阮毗守地民堂毗復與嫩通謀以攻嗣慶。嗣慶又使賴靈守安治扶列自往攻堂毗及嫩。王使人攻安治扶列克之。二月封北江侯嫩為王。義住人朱停以其邑附嫩。三月嗣慶攻快鄉拔之堂與其子吐出降於是嗣慶遣堂毗築黃壘安利築安家壘楊慈

纂公主壘嫩又攻利及堂泚皆克之。嗣慶聞堂敗乃引兵救之。仍使其將守慶、獻琛、陶判屯於欄橋。攻嫩將費探敗之。五月，嗣慶以具妹陳三娘妻於堂。王謂群臣曰：朕欲遷於位卿等以為何如？群臣皆涕泣止之。王不聽。乃與太后引刀剃髮。是日，王自奉和營幸張耕鄧老第。因駕西陽橋紙作巷。寄班杜安宅。嗣慶大黃軍潰其將阮堂溺死。秋七月，嗣慶焚洞仁宮。王使迎靈仁太后神主歸於祝聖祠。冬十

月聽上林院獄。十一月嗣慶送還平天冠。十二月構草殿於杜安宅

丙子建嘉六年春正月王興太后御草殿視朝嗣慶還金椅。三月雨雹王命捕劫人於穢舍巷蕩果將杜乙所擊王命召乙乙不應命頭信王入討乙乙終不服。五月果將杜蕩攻王。戊午王幸外寨因遣使請兵於嗣慶以討杜蕩奔於嫩。己巳徒列侯杜蕩為犒甲。甲辰王興夫人陳氏夜如順流軍歸嗣慶

王大怒自將討荀于西陽城外至普喜巷官軍大敗
失王所御寶劍王策馬而還至窯作巷乃脫王與太
后幸東岸大僚班杜賞第敬幸諒州嗣慶聞之乃引
軍至京師使其將賴靈潘鄰等兵至賞第迎車駕
還宮王驚疑是夜幸諒州靈鄰等執轂叩頭請留乃
止明日彰誠侯陳嗣慶次東岸步迎之乃還駐駕於
慈闈步嗣慶使人洒掃聖儀宮車駕居其宮王與太
后詣佛前誓曰朕以菲德忝嗣瑞圖致遭艱離將墮

母鳳。冬十二月進我太祖爵列侯。馮佐周賴靈並
開。內侯以嗣慶爲太尉贊拜不名。太祖長子柳爲開
內侯。嗣慶長子海爲王。又以太祖爲內侍判首。每大
宴禮賜坐局天安殿。

丁建嘉七年夏四月太尉分諸軍爲六道討嫩。嫩引
兵出其不意擊范恩。恩軍陷於冷涇。涇澗口。爲嫩所殺
者五十餘人。嫩乘勝復襲隘道。遇太尉軍交戰。嫩軍
遂潰。王御涼石座聽范恩敗軍訟敗。恩小侍將人

杖八十。仲夏烘人後尚舉眾降封尚為王。太尉
引兵攻峰州真那其皆拔之丁卯峯州諸屬邑皆
出降太尉復引軍攻顯信王八克之八奔安樂柵自
此一帶鄉邑悉平。起萬歲山五峯。永壽殿火。

孟冬甲寅夜地震。王觀魚於隊山

戊寅建嘉八年仲春以麻論柵山獠明字白浪為刺候
孟夏辛究連州觀捕魚。戊寅辛舊京食荔支。詔
諸獄案成先令審刑院官預加考訂然後聞奏。已

未地震。我太祖領諸道兵圍嫩於北江，仍命決其
堤以灌諸鄉邑。賴靈隨其水勢攻之，嫩軍大潰，獲殺
妻子數百人，退保扶寧。是日，太尉引兵至弩驛，
歇坐戲指木上小枝謂左右曰：吾爲君等射中此枝
一發而中，眾皆驚服。坐頃，其騎爲額壓，覆太尉眾大
惧，撤尾木以出之，而太尉無恙。以鬪內侯賴靈知
人安，忤事太祖，與太尉嗣慶以其妹陳三娘嫁烘，烘
沒文雷文雷勇敢，有智畧，能得眾心，故烘人多歸之。

七月大水

己卯建嘉九年春二月丙辰雨雹。乙丑王聽都護府
公降上林院士師阮宣及其子鄧分盛為書家。夏
六月以劉固為上林院士師。乙丑王辛蓋京朝東
步觀諸軍攻敵不克。南冊范以卒初太尉使王犁
等將兵向南冊與以會謀共伐敵會以疾篤嗣慶使
醫石章往治之未至而卒乙巳嗣慶發兵往南冊道
遇犁等還怒其不當欲刑之因使將軍阮改阮木引

兵徑至平槁辰嫩已先據其邑改木力戰爭之嫩兵
自潰太尉自陸路向安丁橋遇將軍自挑謂嫩兵已
傳於安丁洞太尉使攻之不克太尉復攻平槁南冊
將黃个卒阮利宵出降南冊平。仲秋王御長廣門
觀秋社。冬十二月嫩病篤太尉軍於朝東步而嫩
已死庚午嫩將費探送太后及王子公主等於太尉
以降嫩大將阮盈竄於侍降險林逾五日自度計窮
乃獻名馬以降北江平

庚辰延嘉十年春正月以上品奉御陳豹爲闕內候陳
琛爲列侯阮佐辰知審刑院事。李春雨雹。三
月後宮震。夏四月太尉嗣慶與太祖等發兵攻歸化
寨何高分爲二道太尉及太祖由歸化江賴靈潘具
由宣光江西道俱進具陷於澤爲高將阮乃所斬高
聞太尉軍四面圍之最急遂與其妻子俱縊而死自
是上源路三蒂江等皆平太尉以潘具死國請追封
明信王。六月己未朔兩日並見。
仲秋新宮成

冬十一月王辛扶列步闌舟

癸巳建嘉十一年季夏惠文王薨卽王位也輟朝五日

清饋三日。秋九月戊申辛美祿太尉第

壬午建嘉十二年秋八月彗星見於西南方。孟冬王與太后御天安殿觀太尉子頭道王海納魯書。九月大水

癸未建嘉十三年春正月太尉使人收贊信侯頬靈靈縊而死。孟冬太尉伐蒙柵山築。十二月己卯輔

國太尉陳嗣慶卒於扶列第王興太后臨其喪哭之甚哀謚建國王。己丑地震。是冬虎入諸村邑

甲申建嘉十四年春正月丁未葬建國王於美祿是春

以太祖爲輔國太尉馮佐周爲內侍判首進上品俟

陳豹爵爲王謚顯誠。李秋自上源頭至京師江水

赤如血。冬十二月外寨佛跡山裂長三十丈

丙寅建嘉十五年命太祖討乂安州降之。王御大興

門觀設藏龜詔境內淑女觀之。夏彗星見。○六月

王遜位於第二昭聖公主謚昭王尊王為太上王改元天祐有道。己卯盟國人於龍墀。冬十二月上王以女王而幼為憂。召馮佐周謀曰朕以不德獲戾於天絕無繼嗣。傳位於女以一陰而御群陽眾所不與必致悔亡。以吾觀之莫若遠法唐堯近體仁祖擇其賢者而授之令。所見太尉仲子某年雖冲幼相貌非常必能濟世安民欲以為子而主神器仍以昭王配之卿等為朕言於太尉太祖亦未之信。左輔阮正史

謂太祖曰阮氏之有國也賢君六七作其餘德遺澤入人也深一旦遽以異姓為嗣意其試之以觀我何何如耳苟因而受之天下必謂太尉寔有篡逆之志太祖欲從之上品奉御陳守度曰左輔之言非也假如上王有子反欲遂於二郎揆之於義則不可奉詔令以無嗣欲擇賢而付之此乃上王遠法堯舜之真讓又何疑哉况天位不可久曠而上王遂避之意已決別送他姓為嗣雖欲不臣事之其可得乎且上

王以二郎爲嗣乃天意也天與不取反受其咎願太
尉燕思之冬十二月命內侍判首馮佐周內行遣左
司郎中陳智宏將內外文武臣僚領龍舟備法駕赴
屋罝府迎我太祖以是年十二月初一日受禪卽位
於天安殿尊順貞王后爲太后降昭王爲昭聖王后
改元建中太上王與其母譚太后出居扶列寺號惠
光禪師以建中二年八月丙戌薨於善教寺廟號惠
尊在位十五年有奇改元者一曰建嘉九十五年壽

三十三殯於安葬府寶光寺

右阮朝自太祖至惠宗凡八主始庚戌終己酉共二百一十六年而亡

越史畧卷三終

附 陳朝紀年

太祖

宋

建中元年乙酉

九七年

天應政平元年壬辰

九十九年

元豐元年辛亥

九七年

聖宗

紹隆元年戊午

九十五年

寶符元年癸酉

九六年

仁宗

紹寶元年己卯

九六年

重興元年乙酉

九八年

英宗

明宗

憲宗
裕宗

太王

興隆元年癸巳

大慶元年甲寅

開泰元年甲子

開祐元年己巳

紹興元年辛巳

大治元年戊戌

天定元年己酉

紹慶元年庚戌

九二十二年

九十年

九五年

九十二年

九十七年

九十一年

九年

三年

睿宗
令王

隆慶元年癸丑
昌符元年丁巳

九四年
三十

MỤC LỤC

<i>Máy lời của người dịch</i>	5
<i>Từ khố toàn thư tổng mục đề yếu</i>	13

VIỆT SỬ LUẬC Quyển I

NHỮNG SỰ THAY ĐỔI TRONG NƯỚC BUỔI ĐẦU.....	17
--	----

NHÀ TRIỆU

- Vũ Đế	20
- Văn Vương	21
- Minh Vương	21
- Ai Vương	21
- Thuật Dương Vương	22

CÁC QUAN CAI TRỊ CÁC ĐỜI	24
--------------------------------	----

NHÀ NGÔ

- Tiên Vương Ngô	47
- Dương Bình Vương	48

- Hậu Ngô Vương:	
Nam Tấn Vương và Thiên Sách Vương	48
THẬP NHỊ SỨ QUÂN	50
NHÀ ĐỊNH	
- Tiên Vương	53
- Vệ Vương	56
NHÀ LÊ	
- Đại Hành Vương.....	59
- Trung Tông.....	64
- Ngọa Triều Vương	65

VIỆT SỬ LUỢC *Quyển II*

NHÀ NGUYỄN (NHÀ LÝ)

- Thái Tổ	71
- Thái Tông	78
- Thánh Tông	88
- Nhân Tông	99

VIỆT SỬ LUỢC *Quyển III*

- Thần Tông	139
- Anh Tông	142

- Cao Tông	154
- Huệ Tông.....	177

• *Phụ lục TRẦN TRIỀU KỶ NIÊN*

• Các sách tham khảo chính để chú giải "Việt sử lược" ..	219
• Nguyên bản chữ Hán	221
• Mục lục.....	468

Chịu trách nhiệm xuất bản:

NGUYỄN DUY TỜ

Chịu trách nhiệm bản thảo:

LÊ VĂN ĐIỂM

Biên tập:

LÊ VĂN

Trình bày:

PHẠM THỊ PHUỘNG

Vẽ bìa:

VĂN SÁNG

Sửa bản in:

NGUYỄN HOÀI THANH

Tổng đại lý phát hành:

Nhà sách Đông Tây • 62 Nguyễn Chí Thanh, Đống Đa, Hà Nội.

ĐT/Fax: (04) 7733041

VIỆT SỬ LUẬC

Trần Quốc Vượng *phiên dịch và chú giải*

Đinh Khắc Thuân *đổi chiếu, chỉnh lí*

Nhà xuất bản Thuận Hóa, 33 Chu Văn An - Huế

Trung tâm VHNN Đông Tây, 8/91 Nguyễn Chí Thanh, Hà Nội

Việt sử lược là bộ sách lịch sử vào loại xưa nhất do người Việt Nam viết còn lưu truyền được đến nay, nó đóng góp những tư liệu quý giá cho việc nghiên cứu lịch sử nước nhà, nhất là lịch sử buổi đầu tự chủ, được GS.Trần Quốc Vượng dịch ra tiếng Việt từ những năm 50 thế kỷ trước. Trong thời gian thực hiện tái bản bộ sách thì giáo sư qua đời (ngày 8-8-2005). Công trình này là nén tâm nhang tưởng niệm một con người có nhiều cống hiến cho nền sử học Việt Nam.

In 700 cuốn khổ 14.5x20.5 cm tại Công ty cổ phần in thiết bị
giáo dục khuyến học

Giấy phép xuất bản số: 26/41/XB-QLXB cấp ngày 14/1/2001
In xong và nộp lưu chiểu tháng 9 năm 2005

Viet sử lược

TRẦN QUỐC VƯỢNG
dịch

DESIGNED BY VANDERBORG

Giá: 55.000đ